

PAVOL ZEMKO

**MATERIÁLNA HOMILETIKA
A HOMÍLIE NA ROK B**

Text neprešiel jazykovou úpravou
Vydavateľstvo Ivona Matúšová, Trnava
2018

***“Hlásanie Božieho slova si teda v prvom rade od nás vyžaduje
nový exodus, opustenie našich mierok a obmedzených
predstáv, aby sme v sebe vytvorili priestor pre Krista.”***

(BENEDIKT XVI. *Verbum Domini*, 116)

Hlásanie Božieho slova

Homíliami na liturgický rok A a rok C pridáva autor i homílie na rok B, čím sa uzatvára základný cyklus nedeľných homílií ako i homílií na jednotlivé slávnosti a sviatky. Zemkove homílie sú vhodne doplnené i najnovšou homiletickou teóriou – v roku 2010 to bola *Základná homiletika*, v roku 2017 *Formálna homiletika* a teraz je to *Materiálna homiletika*, ktoré nám všetkým dávajú pochopiť, aké dôležité je hlásanie Božieho slova v dnešnom svete. Je viac ako zaujímavé, že tieto svoje publikácie postupne začína vždy mottom pápeža, čo svedčí o kontinuite učiteľského úradu pápežov v Katolíckej cirkvi, v homiletike ako i jej hlásateľov a či tiež poslucháčov. Ako si autor logicky stanovil svoj zámer na viac dielnu homiletiku, čím si postupne vzal aj konkrétne motto od jednotlivých po sebe nasledujúcich pontifikov - v prvom diely je to už sv. Ján Pavol II. (1978 – 2005) a jeho príznačná veta z *Pastores gregis*; v druhom diely zase začína myšlienkou emeritného pápeža Benedikta XVI. (2005 – 2013) z *Verbum Domini*; a v treťom sa nám ponúka veta súčasného pápeža Františka z jeho programovej exhortácie *Evangelii gaudium*.

Okrem praktickej ukážky stopäťdesiatichsiedmych homílii v druhej časti – na niektoré dni jednu a na iné dve až tri – autor ponúka v prvej časti tejto publikácie predstavenú *matériu*, teda súhrn spracovaných poznatkov a noriem z homiletiky, ktoré sa opierajú o pravdy viery obsiahnuté v *Katechizme katolíckej cirkvi*.

Táto publikácia je teda konkrétnou ponukou ohľadom homílie.

Dr. h. c. doc. Ing. Ján Jasovský, Ph. D.,
poštový ombudsman

MATERIÁLNA HOMILETIKA

Úvod

Druhý vatikánsky koncil (1962 – 1965) v konštitúcii *Sacrosanctum concilium* – *O posvätnnej liturgii* v 52 článku pri hlásaní Božieho slova v rámci liturgie ¹ odporúča len homíliu, ² hoci *Homiletický slovník* ³ pozná ešte osemnásť ďalších foriem hlásania. U nás na Slovensku sa však ešte stále trápime s *kázňou* ⁴ a tiež aj v tomto smere zápasíme s problémom nesprávneho prekladu mnohých originálnych textov. ⁵ *Kódex kanonického práva* ⁶ síce odporúča v kánone 770 aj duchovné cvičenia, sväté misie, „*vel alias formas necessitattibus aptatas*“, zostáva stále v platnosti to, čo bolo odhlasované na *Koncile* – a *kódex* je v línii pokoncilových dokumentov – výsostné používanie homílie potvrdzuje v kán. 767. ⁷ Na 50.výročie zahájenia *Druhého vatikánskeho koncilu* vyhlásil emeritný pápež Benedikt XVI. (2005 – 2013) od 11.októbra 2012 *Rok viery*, ⁸ ktorý trval až do 24.novembra 2013 – t.j. ukončil ho už jeho nástupca pápež František. ⁹ Nakoľko slovenský preklad sedemnásteho verša desiatej kapitoly *Listu Rimanom* nám hovorí, že: „*Viera je z hlásania a hlásanie skrze Kristovo slovo*“ ¹⁰, preto aj v tejto ďalšej publikácii venujem *homílii* ako jednej z foriem hlásania Božieho

¹ Porov. KLEMENT, M. – ZEMKO, P. 2017. *Snahy o obnovu liturgie*. Trnava: Iona Matúšová, 2017, 49 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 74 – 4.

² <http://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/druhy-vatikansky-koncil/c/sacrosanctum-concilium>

³ Porov. SODI, M. – TRIACCA, A. M. 2002. *Dizionario di omiletica*, s. 496 - 510. Torino – (Gorle) Bergamo: Elle Di Ci – Velar, (Leumann), 2002, 1708 s. ISBN 88 – 01 – 01424 – 4.

⁴ Porov. KLEMENT, M. – ZEMKO, P. 2017. *Kázeň alebo homília*. Trnava: Iona Matúšová, 2017, 60 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 75 – 1.

⁵ Porov. ZEMKO, P. 2009. *Radlinského hlásanie Božieho slova*. Banská Bystrica: Polygrafia Gutenberg, 2009, 119 s. ISBN 978 – 80 – 969886 – 2 – 4.

Porov. ZEMKO, P. 2012. *Základná homiletika a homílie na rok A*, s. 13 – 103. Trnava: Ivona Matúšová, 2012, 216 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 19 – 5.

⁶ *Kódex kanonického práva*. 1996. Bratislava: Konferencia biskupov Slovenska, 1996, 893 s. ISBN 80 – 162 – 061 – 0.

⁷ Porov. KLEMENT, M. – ZEMKO, P. 2017. *Hlásanie Božieho slova homíliou*. Trnava: Iona Matúšová, 2017, 44 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 77 – 5.

⁸ Porov. ZEMKO, P. 2017. *Uskutočňujte slovo (Mojim kátlovským veriacim)*. Trnava: Iona Matúšová, 2017, 56 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 69 – 0.

⁹ Porov. BENEDIKT XVI. 2011. *Porta fidei*, 4. In: Pápežské dokumenty, 85.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol.s r.o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

¹⁰ *Sväté písmo Starého i Nového zákona*. 1995. Rím: Slovenský ústav svätého Cyrila a Metoda, 1995, 2623 s.

slova ¹¹ svoju zvýšenú pozornosť, aby som mohol byť nápomocný „pre stále potrebnú obnovu Cirkvi.“ ¹²

Za posledných päťdesiat rokov boli z *koncilového* chápania preskúmané mnohé stránky *homílie*, a to či už v učení magistéria Cirkvi alebo v každodennej skúsenosti hlásateľov Božieho slova. Teraz sa nám tu predkladá prepotrebná ďalšia reflexia, ktorá má viesť k takej *homílii*, ako si ju neodvolateľne želal *Druhý vatikánsky koncil*, a to pre jej:

- význam
- miesto v liturgickom slávení
- súvis s katolíckou interpretáciou Biblie
- samotného hlásateľa a jeho duchovný život
- potrebu v jednotlivých kultúrach a životných situáciách
- funkciu, aby poslucháči obrátili svoj život na evanjelium Ježiša Krista.¹³

1. Liturgická homília

Tento *terminus technicus* spomína konštitúcia Druhého vatikánskeho koncilu *O Božom zjavení - Dei Verbum*: „Priam tak vysluhovanie slova, to jest *pastorálna*“ činnosť hlásania Božieho slova, „*katechéza a vôbec každé kresťanské poučovanie – a tuná má mať význačné miesto liturgická homília – nachádza zdravú sviežosť v tom istom slove Písma. Preto je potrebné, aby sa všetci klerici, najmä však Kristovi kňazi, ako aj ostatní, čo sa ako diakoni a katechisti venujú službe slova, oddali vytrvalému čítaniu a dôkladnému štúdiu svätého Písma, aby sa nik z nich nestal iba márnym povrchným hlásateľom slova Božieho, keďže ho nepočúva vo svojom vnútri, zatiaľ čo má sebe zvereným veriacim*

¹¹ Porov. ZEMKO, P. 2017. *Formálna homiletika a homílie na rok C*, s. 7 – 9. Trnava: Ivona Matúšová, 2017, 113 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 67 – 6.

¹² BENEDIKT XVI. 2011. *Porta fidei*, 5. In: Pápežské dokumenty, 85. zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol.s r.o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

¹³ Porov. KONGREGÁCIA PRE BOŽÍ KULT A DISCIPLÍNU SVIATOSTÍ. 2017. *Homiletické direktórium*. In: *Dokumenty Svätej Stolicy*, 92. zväzok, 1 - 2. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2017, 148 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 280 – 0.

sprostredkovať prehojné bohatstvá slova Božieho, zvlášť vo svätej liturgii."¹⁴ Takto nabáda *Dei Verbum* uskutočniť konštitúciu Druhého vatikánskeho koncilu *O Posvätnej liturgii – Sacrosanctum concilium* v článku 24. Lebo Božie Slovo, ktoré preniká skrze hlásateľov do ľudských srdiec, zveľaďuje život Cirkvi a dáva novú vzpruhu do duchovného života.¹⁵ Tieto zásady Cirkev uviedla do života svojou liturgickou reformou, keď pri vysluhovaní sviatostí a svätení zaviedla čítanie Božieho slova, aby sa tak Bohu vzdávala dokonalá sláva.¹⁶ A zároveň *Sacrosanctum concilium* v článku 52 preferuje pri slávení liturgie v *homílii* vysvetlené Sväté písmo,¹⁷ čím Druhý vatikánsky koncil dáva najavo svoje jasné stanovisko.¹⁸

Pojem *liturgická homília* sa spomína v náväznosti na *Dei Verbum*, 24 aj *Katechizme katolíckej cirkvi*, 132. Pričom zdôrazňuje jej prvoradé miesto, ktorej zdravým pokrmom a svätou posilou je slovo Písma.¹⁹

2. Kerygmatická homília

Prednášateľ homiletiky v Olomouci, ThDr. Vojtěch Martinů (1911 – 1995), zdôrazňoval, že rozhodnutia Druhého vatikánskeho koncilu a Sv. Stolice je potrebné považovať za stavebné kamene nášho hlásania.²⁰ Tie musia byť zvestovaním Božieho slova rečou dneška.²¹ A ňou je podľa Dr. Martinů *kerygma – zvestovanie evanjelia pohanom*.²² Veď duša silne sekularizovanej

¹⁴*Dei Verbum*, 25.

¹⁵ Porov. *Tamže*, 26.

¹⁶ Porov. *Sacrosanctum concilium*, 7.

¹⁷ Porov. *Tamže*, 24.

¹⁸ Porov. VRABLEC, J. – FABIAN, A. 2001. *Homiletika I. – II. Základná a materiálna*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2001, 433 s. ISBN 80 – 7162 – 339 – 3.

¹⁹ Porov. *Katechizmus katolíckej cirkvi*. 1999. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 1999, 918 s. ISBN 80 – 7162 – 259 – 1.

²⁰ Porov. MARTINŮ, V. *Pomocný materiál pro studium homiletiky*, rkp. s. 8.

²¹ Porov. *Tamže*, s. 6 – 10; 20 – 21.

²² Porov. HERDICS, Gy. – VALLOVÁ, J. – ZEMKO, P. 2017. *Ekonomika, politika, spoločnosť a kultúra v apoštolskej exhortácii pápeža Františka Evangelii gaudium*, s. 4 – 16. In: HERDICS, Gy. – VALLOVÁ, J. – ZEMKO, P. 2017. *Dies academicus VI. (Sociálnosť a politika)*. Zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie. Bratislava, 2. marca 2017. Trnava: Ivona Matúšová, 2017, 44 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 65 – 2.

spoločnosti je *tabula rasa*, kde sa síce prejavuje túžba po Bohu i po poznaní Ježiša Krista, ale kde inak nič nie je.²³

V otázke základnej stavebnej línie homílie sa Dr. Martinů odvoláva na Mons. prof. ThDr. Jozefa Vrableca, PhD (1914 – 2003),²⁴ pričom ju chápe ako večné posolstvo prednesené z Božieho poverenia do času spôsobom dôstojným Boha a zrozumiteľným pre človeka s použitím pravidiel výpovednej ľudskej reči.²⁵

3. Tematické homílie v olomouckom časopise *Homiletické směrnice* ²⁶

Homiletické směrnice začínajú od ročníka 1979/80 uverejňovať tematické homílie. Mons. Miloslav Klisz (1916 – 2012) – šéfredaktor informuje o tomto zámere v úvode k novému ročníku 1978/79,²⁷ ale hlavne v nasledujúcom ročníku 1979/80, keď oboznamuje hlásateľov – čitateľov s úmyslom *Zboru ordinárov Českej socialistickej republiky*, ktorí na svojej porade 6. júla 1978 schválili šesťročný cyklus tematických homílií v časopise *Homiletické směrnice* od adventu nového liturgického roku 1979 až po koniec liturgického roku 1984, aby mohla byť komplexne podaná celá náuka Cirkvi. Biskupi a ordinári Čiech a Moravy, ktorí sa pravidelne uvádzali v tiráži *Homiletických směrníc*,²⁸ vychádzali pritom z náuky Druhého vatikánskeho koncilu, ktorý výslovne požaduje *katechézy* v konštitúcii *O posvätnéj liturgii*, 35, 3.²⁹ O katechéze dospelých hovorila aj *Biskupská synoda* v Ríme roku 1977. Tematické homílie z oblasti liturgie ale majú podobu *mystagogických katechéz*. Preto sa teda

²³ Porov. *Tamže*, s. 14 – 15.

²⁴ Porov. *Tamže*, s. 9.

²⁵ Porov. MARTINŮ, V. *Pomocný materiál pro studium homiletiky*, rkp. s. 17.

²⁶ Porov. ZEMKO, P. 2007. *Homiletické směrnice. Z dějin homiletiky na Morave, v Čechách a na Slovensku*. Trnava: Dobrá kniha, 2007, 117 s. ISBN 978 – 80 – 7141 – 565 – 7.

¹⁸ Porov. *Tamže*, s. 75 – 85.

²⁸ Kardinál Dr. František Tomášek, pražský arcibiskup; biskup Dr. Josef Vrana, olomoucký apoštolský administrátor; prelát Ludvík Horký, brnenský kapitulný vikár; Josef Kavale, českobudějovický kapitulný vikár; Dr. Karel Jonáš, královehradecký kapitulný vikár; Josef Hendrich, litoměřický kapitulný vikár.

²⁹ „Treba všemožne zdôrazňovať, aby aj vyučovanie katechizmu bolo výslovnejšie liturgické.“

v Čechách a na Morave rozhodli pre *tématické katechetické homílie*. Teda v tomto prípade ide o dôsledne preštudované *Sacrosanctum concilium* a jeho konkrétne uplatňovanie v praxi.³⁰

Tematické katechetické homílie nasledujú princíp *dejín spásy*, a to podľa sledu jednotlivých perikop na konkrétny liturgický deň, lebo homília je súčasťou liturgie a teda musí sa uchovať jednota Božieho slova a sprítomneného veľkonočného tajomstva. Tak na príklad *o podstate liturgie* bolo vhodne napasované na 29, 31, 32, 33. nedeľa v cezročnom období B; alebo *o sviatosti zmierenia* sa pripravili homílie na 1. – 5. pôstnu nedeľa v roku C; či *o sviatosti oltárnej* boli homílie umiestnené na 17, 18, 19, 20, 21. nedeľa v cezročnom období B a o sv. omši na 13 – 17. nedeľa v cezročnom období A. Čiže kolektív autorov nešiel systémom otrocky po sebe nasledujúcich tém, ale jednotlivé témy sa snažili prispôbiť aj čítaniam ako i jednotlivým liturgickým obdobiam. Mons. Klisz – šéfredaktor si želal, aby homiletici z jednotlivých odborov a diecéz vytvorili team, ktorý by si vypomáhal požičiavaním literatúry, korektúrou homílií a podobne.³¹

Autorov tématických katechetických homílií zastrešoval doc. ThDr. Josef Bradáč (1920 – 1986). Oslovení homiletici z jednotlivých odborov, z rôznych diecéz po vzájomnej porade so svojím ordinárom, už mali určité homiletické skúsenosti ale aj literárne nadanie. Vzájomne vytvorili homílie v menších systematických cykloch takto:

- podstata liturgie,
- sviatosť zmierenia,
- eucharistia ako sviatosť
- a sv. omša.

³⁰ Porov. Příloha HS 1979/ 1980, cyklus C.

³¹ Porov. Příloha HS 1979/ 1980, cyklus C.

Pritom ich naplánovali ako *Šesťročný cyklus* – dve po sebe nasledujúce trojročia: prvé trojročie od roku 1979 až po rok 1981 a druhé trojročie bolo pripravené na roky 1982 – 1984.³²

Celkovo bolo spracovaných 411 tém z teologických disciplín:

o filozofickej antropológie	9
o apologetiky	39
o asketiky	6
o biblika (introdukcie, Starého a Nového zákona)	35
o cirkevných dejín	25
o dogmatiky	139
o ekumenizmu	7
o liturgiky	53
o mariológie	19
o morálky	69
o pastorálky laického apoštolátu	19

Konkrétne boli spracované témy z:

- o *antropológie*: absurdný život; človek; nesmrteľnosť ľudskej duše; zmysel dejín v Kristovi.
- o *apologetiky*: viera; náboženstvo; Božie zjavenie; Boh a dôkazy zo zjavenia, o účelnosti sveta, z náhodilosti vecí, z mravného poriadku a etnologický dôkaz; Ježiš Kristus; Vierohodnosť evanjelií; proroctvá o Ježišovi; zázraky Ježiša Krista; Zmŕtvychvstanie; Ježišove proroctvá; Cirkev a jadro kresťanstva – Božie synovstvo.
- o *asketiky*: nasledovanie Krista; pokrok v duchovnom živote; zápas o vieru; povolanie ku kňazstvu; dôvod adventnej radosti; plnosť času v našom živote.
- o *biblika*: Abrahám; predobrazy nového Izraela; Sinajská zmluva; Pentateuch; jahvistovo dielo; začiatky elohistickej teológie; zriadenie kráľovstva; starozákonný profetizmus; Eliáš; Izaiáš; Jeremiáš;

³² Porov. *Tamže*.

trpiaci Boží služobník; vývoj mesiášskej myšlienky; národné a náboženské reštaurovanie; rozvoj sapienciálnej literatúry; zákonná eschatológia; význam Starého zákona pre kresťanov; Ján Krstiteľ; veľkonočné tajomstvo; evanjeliá; Skutky apoštolov; teológia sv. Pavla; parúzia v novozákonnej literatúre; zjavenie sv. Jána; Písmo a Cirkev; inšpirácia Sv. písma; kresťan a Sv. písmo.

- o *cirkevných dejín*: príprava pohanov a Židov na Vykupiteľa; Cirkev a synagóga; zákon alebo sloboda; prenasledovanie Cirkvi; Cirkev a spoločenský život; Cirkev medzi novými návodmi; Cirkev v stredoveku; reformácia; novovek; byzantské kresťanstvo a východný rozkol; Veľká Morava; sv. Cyril a Metod; počiatok kresťanstva v Čechách; sv. Václav; Karol IV; Jan Hus; protestantizmus a rekatolizácia; novodobý katolicizmus; dejiny kostola, farnosti, katechézy, diecézy; roztržky v Cirkvi.
- o *dogmatiky*: Boh; Trojica; Stvorenie; Ježiš Kristus – Bohočlovek, Vykupiteľ, oslávený Pán; Duch Svätý; Cirkev; Milosť – sviatosti; posledné veci – jednotlivec, ľudstva a sveta; ekumenizmus.
- o *liturgiky*: liturgia – výkon Kristovho kňazstva, prítomnosť Krista, oslavuje Boha, sa uskutočňuje znameniami v Cirkvi; prečo obnova v liturgii; Božie slovo v liturgii; spev; liturgické gestá; prírodné symboly; obnovený priestor; kostol – zhromaždisko, sedes, ambona, oltár, liturgické predmety a rúcha; Sv. omša; Eucharistická úcta; sviatosti – krst, birmovanie, prijímanie chorých, prijímanie v nebezpečenstve smrti; pohreb; sv. manželstva; liturgický rok – advent, Veľká noc, pôst, prosebné dni a kvatembry; svätenia a žehnania; budúcnosť obnovenej liturgie; slovanská liturgia.
- o *mariológie*: Matka Mesiáša; P. Mária a zvestovanie; Ježišovo detstvo a verejný život; spolupracovala pri

vykúpení a na diele spásy; po Vzkriesení a Nanebovstúpení Pána; Matka Cirkvi; Matka Božia; materstvo; uchránená dedičnej viny; panenstvo; Nanebovzatá; mariánska úcta; dôstojnosť a kresť. zbožnosť; vzor a predstaviteľka Cirkvi; znamenie nádeje a útechy pre putujúci Boží ľud; vzor kresťana.

- o *morálky – všeobecnej*: morálka bez Boha; svedomie; zákon a jeho záväznosť; desatoro; hriech; Božské čnosti; vliate čnosti a dary; viera; hriechy proti viere; nádej; láska; múdrosť; spravodlivosť; trpezlivosť; striedmosť a striezlivosť; pokora; pýcha; pokrytectvo a ctižiadosť; hnev; radosť.
- o *špeciálnej morálky*: platí desatoro dnes; potrebujeme desatoro; nebudeš mať cudzích bohov; motlitba; úcta svätých; uctievanie sôch, obrazov, relikvií; nevezmeš Božie meno nadarmo; sviatočný pokoj; povinnosť detí k rodičom a rodičov k deťom; zodpovedné rodičovstvo; kresťan a štát; pohoršenie; láska k nepriateľom; samovražda a eutanázia, zmyselnosť; povinnosť manželov; manželstvo a celibát; práca; Kristus a majetok; chudoba; chamtivosť; hriechy proti 7. prikázaniu, proti dobrému menu; povinnosť k pravde; aspoň raz v roku sa vyspovedať a prijímať; pôst; výchova vášní; nácvik čností; kresťanský humanizmus.
- o *pastorálky laického apoštolátu*: dôstojnosť a poslanie laikov; nutnosť apoštolátu; účasť laikov na učiteľskom a kráľovskom úrade; misijný ráz Cirkvi; putujúci Boží ľud; postavenie Cirkvi v modernom svete; zodpovednosť kresťana za vlast' a svet; pluralizmus v dnešnej Cirkvi.

Teda ide o dokonalý plán s použitím prehľadných skratiek: napríklad 31 C 1 – II. Dg Téma „ *Bůh je shovívavý* “ – ide o 31. nedeľu v cezročnom období cyklu C na 1. čítanie v druhom trojročí z dogmatiky. Ostatné použité skratky sa týkali:

a) liturgického obdobia:

- adv., post., vel. – adventného, pôstneho, veľkonočného
- bez označenia – cezročného obdobia

b) nedeľ: arabské číslo pred označením lit. obdobia (napr. 2. adv. – 2. adventná nedeľa)

c) nedeľného cyklu: A – rok Matúšov
B – rok Markov
C – rok Lukášov

d) čítaní, na ktoré témy naväzovali: za písmenom nedeľného cyklu arabská číslica 1, 2, 3 – 1, 2, 3. čítanie (napr. A 3 – nedeľa v roku A evanjelium)

e) poradia cyklov: I – 1979 – 1981 prvé trojročie
II – 1982 – 1984 druhé trojročie

Bol to úžasný plán so skutočne vynikajúcim cieľom za použitia dostatočne teologickej matérie – s použitím skratiek:

A – filozofická antropológia

Ap – apologetika

As – asketika

B – biblická veda (Introdukcia, teológia Starého a Nového zákona)

D – cirkevné dejiny

Dg – dogmatika

E – ekumenizmus

L – liturgika

Mar – mariológia

P – pastorálka laického apoštolátu.

Tým sa *Homiletické směrnice* stali aj nesmierne dôležitým a teologicky bohatým prameňom, nakoľko počas komunistickej diktatúry bol akútny nedostatok teologickej literatúry. Dnes sa už presne nedozvieme odkiaľ autori čerpali pre svoje homílie – systematicky a vedecky vypracované homílie boli zostavené v čase komunizmu, kde každý jeden odkaz na literatúru ako i na autora bol spojený s perzekúciou štátnej a vládnej moci. Je to priam zázrak, že takýto úžasný plán bol vypracovaný a prevedený. K *tématickým katechetickým homíliám* sa už v prvom ročníku

Homiletických směrnic prikláňa aj brnenský biskup Mons. prof. ThDr. Karel Skoupý (1886 – 1972), senior biskupského zboru, ktorého list z *Acta curiae* preberajú Homiletické smernice. V ňom brnenský biskup upozorňuje na *katechetické tématické homílie* pri pravidelných bohoslužbách, že by tak pútavým spôsobom bolo prebraté celé učenie Cirkvi v súlade s vyučovacím plánom.³³ V tomto duchu uverejňujú Homiletické smernice okrem tematických homílií v šesťročnom cykle aj *Cyklus postních kázání*³⁴ a *Besedy s Kristem*.³⁵

4. Tématické katechetické homílie - požiadavka emeritného pápeža Benedikta XVI. ³⁶

Je potrebné konštatovať, že emeritný pápež Benedikt XVI. počas svojho pontifikátu, ktorý prekvapivo zakončil svoju službu netradičnou abdikáciou v zmysle kan 332 § 2 CIC, plne chápal, čo je homília a vnímal jej dôležitosť.³⁷ Pričom jasne vedel, že bezpodmienečne patrí do *Domu Božieho slova*: Hlásanie, „*katechéza a homília teda predpokladajú čítanie a pochopenie, vysvetlenie a interpretáciu, zapojenie mysle i srdca. V ohlasovaní sa uskutočňuje dvojaký pohyb. Prvým sa vystupuje k prameňom posvätných textov a udalostí, k prvotným výrokom dejín spásy, aby bolo možné pochopiť ich význam a poslanstvo. Druhým sa zostupuje do prítomnosti, do dnešného dňa, prežívaného poslucháčom či čitateľom, stále však v Kristovom svetle, ktoré je žiarivou niťou spájajúcou Písma. Tak to robil sám Ježiš – ako sme už povedali – na ceste z Jeruzalema do Emauz v spoločnosti dvoch svojich učeníkov. Tak to robil aj diakon Filip na ceste z Jeruzalema do Gazy, keď s etiópskym vysokým hodnostárom nadviazal symbolický dialóg: „Aj rozumieš, čo čítaš?... Ako by som mohol, keď mi to nik nevysvetlí?“*

³³ Porov. *Vyučování náboženství a bohoslužba slova*, ACE XII – 4737. In *HS 1970/1971, cyklus C*, s. 49 – 51.

³⁴ Porov. *Příloha HS 1970/1971*.

³⁵ Porov. *HS 1970/1971, cyklus C*.

³⁶ ZEMKO, P. 2013. Tématické homílie – požiadavka Benedikta XVI., s. 113 – 114. In: PALOČKO, Š. – PETRÍK, Ľ. 2013. *Kazateľská činnosť ako integrálna súčasť novej evanjelizácie*. Prešov: Prešovská univerzita v Prešove, Gréckokatolícka teologická fakulta, 2013, 288 s. ISBN 978 – 80 – 555 – 0779 – 8.

³⁷ Porov. BENEDIKT XVI. 2010. *Verbum Domini*, 59. In: *Pápežské dokumenty, 83.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2010, 167 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 868 – 2.

(Sk 8, 30 – 31). Cielom ohlasovania je plné stretnutie s Kristom vo sviatosti. Tým je predstavený druhý stĺp, ktorý podopiera Cirkev, dom Božieho slova.“³⁸

A preto si myslím, že nakoľko sa podarilo Benediktovi XVI. opätovne zhrnúť náuku *Magistéria* o homílii, práve on sa zapísal do dejín homiletiky svojou požiadavkou na *tématické homílie* v *Sacramentum caritatis* vzhľadom na trojročný cyklus nedeľného lekcionára, „ktoré v priebehu liturgického roka preberajú veľké témy kresťanskej viery.“³⁹ A to podľa štruktúry *Katechizmu katolíckej cirkvi* a súčasného *Kompendia*:

- vyznanie viery (viera, Božie zjavenie, Sväté písmo, *Verím v Boha*)
- slávenie kresťanského tajomstva (liturgia, sviatosti)
- život v Kristovi (človek, kresťanská blaženosť, sloboda, morálnosť, čnosti, hriech, *Desať prikázaní*)
- modlitba (modlitba v kresťanskom živote, *Otče náš*).⁴⁰

V našom tradičnom česko – slovenskom priestore sa vhodne a priam promptne pápežovej myšlienky ujala Česká biskupská konferencia, ktorá vlastne už v roku publikovania posynodálnej apoštolskej exhortácie – 22.februára 2007 – rozhodla znovu zaviesť *oprášeny* projekt *tématických katechetických homílií* z *Homiletických smerníc* a to už od adventu liturgického roku B, 2007/2008. Znovu bol použitý *plán* Šesťročného cyklu skladajúci sa z dvoch trojročí (Benedikt XVI. požadoval síce trojročie, no český plán je vlastne napasovaný na dve trojročia nedeľného lekcionára; a to určite hlavne preto, aby sa príliš nemusel prerábať komunistický projekt z I. trojročia 1979 – 1981 a II.

³⁸Posolstvo Božiemu ľudu na záver synody biskupov o Božom slove, 24. októbra 2008. 2009. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 66.zväzok, 7. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2009, 254 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 751 – 7.

³⁹ BENEDIKT XVI. 2007. *Sacramentum caritatis*, 46. In: *Pápežské dokumenty*, 68.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech spol. s r.o., 2007, 126 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 659 – 6.

⁴⁰Porov. *Tamže*.

Porov. *Obsah*, s. 891 – 918. In: *Katechizmus katolíckej cirkvi*. 1999. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 1999, 918 s. ISBN 80 – 7162 – 259 – 1.

trojročia 1982– 1984, len sa onen *starý* plán vhodne napasoval na jednotlivé články *Katechizmu*, ktorý bol publikovaný 11.októbra 1992. Šesťročný cyklus *tematických homílií* bol nazvaný *Učíci se Církev*.⁴¹ Homílie boli publikované v nástupníckom časopise *Homiletických směrnic*, ktorým je od roku 1994 *Fermentum*, vychádzajúci pod kuratelou Liturgickej komisie Českej biskupskej konferencie – 22.októbra 1993. Jeho šéfredaktorom je P. Mgr. Karel Jakub Berka, OPraem.⁴²

Náčrt každej jednej vypracovanej a presne označenej tematickej homílie je so súradnicami *Svätého písma* a *Katechizmu*, ako i s hlavnou myšlienkou. Zvyčajne je v jednom čísle podaná iba jedna tematická homília – časopis vychádza sedem krát v roku v *Matici cyrilometodějské* v Olomouci a pre Slovensko je jeho distribútorom f – ma *Rodeny* Nitra. Plán tematických homílií bol v zmysle tohto plánu nasledovný:

- Prvý rok: liturgický rok A (cyklus A I), 2007/2008
- Druhý rok: liturgický rok B (cyklus B I), 2008/2009
- Tretí rok: liturgický rok C (cyklus C I), 2009/2010
- Štvrtý rok: liturgický rok A (cyklus A II), 2010/2011
- Piaty rok: liturgický rok B (cyklus B II), 2011/2012
- Šiesty rok: liturgický rok C (cyklus C II), 2012/2013.

Celý *Šesťročný cyklus tematických homílií* skončil nedeľou Krista Kráľa, 24.novembra 2013, kedy sa skončil aj *Rok viery*. Z pragmatickej stránky zostáva otázka či *tematické homílie* podľa želania Benedikta XVI. splnili svoje očakávania, a či sa prečítané Božie slovo skutočne dostalo do úzkeho vzťahu so sviatostným slávením alebo so životom spoločenstva.⁴³ A tiež je potrebné zdôrazniť na základe osobných rozhovorov, že v Českej republike boli mnohí voči tomuto projektu dosť zdržanliví.

⁴¹ Porov. <http://www.cirkev.cz/res/data/015/001870.pdf>

⁴² Porov. ZEMKO, P. 2007. *Homiletické směrnice. Z dějin homiletiky na Morave, v Čechách a na Slovensku*, s. 38 – 46; 52 - 53; 80 – 85; 89 - 105. Trnava: Dobrá kniha, 2007, 117 s. ISBN 978 – 80 – 7141 – 565 – 7.

⁴³ Porov. BENEDIKT XVI. 2007. *Sacramentum caritatis*, 46. In: *Pápežské dokumenty*, 68.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech spol. s r.o., 2007, 126 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 659 – 6.

5. Znovuobjavenie viery a nová evanjelizácia

*„Všetci členovia Cirkvi“ sa majú stať „dôveryhodnými a radostnými svedkami zmŕtvychvstalého Pána v dnešnom svete“, aby „boli schopní ukázať dvere viery mnohým hľadajúcim.“ Lebo „On nám ukazuje, ako si v intenzívnom vzťahu s ním osvojiť umenie žiť.“*⁴⁴ *„Preto je i dnes nevyhnutné presvedčivejšie cirkevné úsilie o novú evanjelizáciu, aby sa znovu odhalila radosť z viery pri odovzdávaní viery.“*⁴⁵ A to všetko sa deje jednak pri hlásaní Božieho slova. Preto Rino Fisichella, predseda Pápežskej rady pre novú evanjelizáciu v Bratislave povedal: *„Nerobte z novej evanjelizácie vedu. Štatistiky potvrdzujú, že polovica ľudí prestáva chodiť do kostola, lebo kňazi nevedia“* hlásať Božie slovo. *„Nech sa“* to *„kňazi naučia a máme tu novú evanjelizáciu.“*⁴⁶

5. 1. Radostní svedkovia

Benedikt XVI. sa vyjadril: *„V našom kultúrnom prostredí“* mnohí ľudia *„úprimne hľadajú konečný zmysel a definitívnu pravdu o svojej existencii vo svete. Toto hľadanie je autentickou predohrou k viere, pretože pobáda ľudí na cestu, ktorá vedie k tajomstvu Boha.“*⁴⁷ A On je Láska (porov. 1 Jn 4, 8). *„V tomto pozemskom čase žijeme s očami upretými na Ježiša, pôvodcu a završiteľa viery (Hebr 12, 2): v ňom nachádza svoje naplnenie každá námaha a túžba ľudského srdca. Radosť z lásky, odpoveď na tragédiu utrpenia a bolesti, sila odpustenia zoči voči utrpenej urážke*

⁴⁴ KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery, s. 5 – 10. In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 76 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁴⁵ KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery, s. 5 – 10. In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 76 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁴⁶ GAVENDA, M. 2012. Staronová evanjelizácia. In: *Viera a život, časopis pre kresťanskú orientáciu*, roč. XXII (2012), č. 3, máj – jún, s. 12 – 14. ISSN 1335 – 6771 03.

⁴⁷ BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 10. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

*a víťazstvo života nad prázdnotou smrti – to všetko nachádza naplnenie v tajomstve jeho vtelenia, v tom, že sa stal človekom a spolu s nami znášal ľudskú slabosť, aby ju premenil silou svojho vzkriesenia.“*⁴⁸ Preto pápež Benedikt XVI. vyznáva, že „už od začiatku svojej služby vo funkcii Petrovho nástupcu som pripomínal potrebu znovu objaviť cestu viery, aby čoraz viac vychádzala najavo radosť a nové nadšenie zo stretnutia s Kristom.“⁴⁹

5. 2. Presvedčivejšie úsilie o novú evanjelizáciu

*„Ježiš Kristus svojou láskou priťahuje k sebe ľudí všetkých generácií: v každom čase zvoláva Cirkev a zakaždým znova jej zveruje hlásanie evanjelia.“*⁵⁰ A tak „vo viere muži a ženy každého veku, ktorých mená sú napísané v knihe života, (porov. Zjv 7, 9; 13, 8), po stáročia vyznávali, aké krásne je nasledovať Pána Ježiša tam, kde ich povolal vydávať svedectvo o svojom kresťanstve: v rodine, vo svojej profesii, vo verejnom živote, v uskutočňovaní chariziem a služieb, na ktoré boli povolaní.“⁵¹ Pápež k nim menovite priraduje:

- Božiu Matku Máriu;
- apoštolov;
- učeníkov, ktorí vytvorili prvé spoločenstvo schádzajúce sa pri učení apoštolov, modlitbe a slávení Eucharistie;
- mučeníkov, ktorí svedčili o pravde evanjelia a za vieru položili život;

⁴⁸ BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 13. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzkov*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁴⁹ BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 2. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzkov*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁵⁰ KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery. In: *Dokumenty Svätej Stolice, 76. zväzkov*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁵¹ BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 10. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzkov*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

- mužov a ženy, ktorí zasvätili život a zanechali všetko, aby v evanjeliovej jednoduchosti žili poslušnosť, chudobu a čistotu;
- mnohých kresťanov, ktorí podporovali aktivity v prospech spravodlivosti, ⁵² „aby konkrétne uskutočnili Pánovo slovo.“ ⁵³

A tak sú dejiny našej viery prelínaním svätosti a hriechu. *„Zatiaľ, čo prvé ukazuje na veľký prínos mužov a žien, ktorí svedectvom svojho života prispeli k rastu a rozvoju spoločenstva, druhé má u každého vyvolať úprimný a trvalý akt obrátenia, aby sme mohli zažiť milosrdenstvo Boha, Otca, ktorý ide všetkým v ústrety.“* ⁵⁴

Preto nech sa s využitím moderných prostriedkov komunikácie miestni svätci stanú známejšími. ⁵⁵ Napríklad každý mesiac by mohol byť venovaný niektorému na Slovensku uctievanému svätcovi:

január – sv. Neitovi, mučeníkovi a bl. Metodovi

Dominikovi Trčkov, kňazovi a mučeníkovi;

február – sv. Košickým mučeníkom;

marec – sv. Jozefovi, manželovi Panny Márie;

apríl – sv. Jánovi Krstiteľovi – patrónovi prešovskej archieparchie a trnavskej arcidiecézy; sv. Jánovi Almužníkovi;

máj – sv. Floriánovi, sv. Krištofovi, sv. Matúšovi, sv.

Michalovi a sv. Šebastiánovi – patrónom Ordinariátu Ozbroyených síl a ozbrojených zborov SR; sv. Andrejovi – Svoradovi a Beňadikovi - patrónom nitrianskej diecézy; sv. Jánovi Nepomuckému – patrónovi rožňavskej diecézy;

⁵² Porov. BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 13. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁵³ BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 13. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁵⁴ BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 13. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁵⁵ Porov. KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery. In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 76.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

jún – bl. Petrovi Pavlovi Gojdičovi, biskupovi
a mučeníkovi; sv. Petrovi a Pavlovi, apoštolom –
patrónom bratislavskej eparchie;

júl – sv. Cyrilovi a Metodovi, slovanským vierozvestom
a Spolupatrónom Európy, patrónom košickej eparchie
a žilinskej diecézy; bl. Zdenke Schelingovej, panne
a mučeníčke; sv. Emerámovi, biskupovi a mučeníkovi;

august – sv. Gorazdovi a spoločníkom; bl. Sára Salkaháziovej,
mučeníčke;

september – Sedembolestnej Panne Márii, patrónke
Slovenska;

október – sv. Jánovi Pavlovi II, pápežovi; sv. Jánovi XXIII,
pápežovi;

november – sv. Alžbete Uhorskej; sv. Ondrejovi,
apoštolovi – patrónovi košickej arcidiecézy a sv.
Martinovi, biskupovi – patrónovi bratislavskej
arcidiecézy a spišskej diecézy;

december – sv. Františkovi Xaverskému, kňazovi –
patrónovi banskobystrickej diecézy a bl.
Vasil'ovi Hopkovi, biskupovi a mučeníkovi.⁵⁶

5.3. „Caritas Christi urget nos“ (2 Kor 5, 14)

„Kristova láska naplňa naše srdcia a poháňa nás evanjelizovať. On nás - tak ako kedysi – vysiela na cesty sveta, aby sme s jeho evanjeliom oboznámili všetky národy zeme“ (porov. Mt 28, 19) ⁵⁷ „A odovzdávali skúsenosti milosti a radosti.“ ⁵⁸ Pápež Benedikt XVI. sa pýta: Čo ešte viac posilní náš vzťah s Kristom,

⁵⁶ Porov. KONFERENCIA BISKUPOV SLOVENSKA. 2000. *Kalendár Jubilejného roku 2000*. 134 s. ISBN 80 – 968167 – 9 – 9.

⁵⁷ BENEDIKT XVI. 2011. *Porta fidei*, 7. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

Porov. PIUS XII. 2007. *Fidei donum*. In: *Pápežské dokumenty, 69 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2007, 30 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 666 – 4.

⁵⁸ BENEDIKT XVI. 2011. *Porta fidei*, 7. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

„lebo iba v ňom je istota do budúcnosti a záruka pravej a trvalej lásky.“⁵⁹ „V ňom, ktorý pre našu spásu zomrel a vstal z mŕtvych, dosiahnu svoj plný lesk príklady viery, ktoré poznačili dvetisíc rokov dejín našej spásy.“⁶⁰ Preto nikdy nesmie ochabnúť misijné úsilie, ktoré „čerpá silu a účinnosť z každodenného objavovania Kristovej lásky. Viera totiž rastie, keď sa prežíva ako skúsenosť prijatej lásky.“⁶¹ Viera sa skrze lásku stáva novým kritériom myslenia a konania, ktoré mení celý život človeka (porov. Gal 5, 6; Rim 12, 2; Kol 3, 9 – 10; Ef 4, 20 – 29; 2Kor 5, 17).⁶² Viera je zameraná na pochopenie znakov čias a zaväzuje každého, aby sme sa stali živými znakmi Zmŕtvychvstalého vo svete.⁶³ „Ježišovo učenie totiž zaznieva aj v dnešných dňoch s tou istou silou: Nezháňajte sa za pominuteľným pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život (Jn 6, 27). Otázka, ktorú položili tí, čo ho počúvali, rovnako platí aj pre nás dnes: Čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky? (Jn 6,28) Vieme, aká bola Ježišova odpoveď: Boží skutok je veriť v toho, ktorého on poslal (Jn 6, 29). Veriť v Ježiša je teda cestou, ako definitívne dospieť k spásе.“⁶⁴

Na náhrobnom kameni jedného moravského kňaza je vyrytý tento *posledný* odkaz svojim veriacim, ktorého by sme sa všetci mohli pridržať, lebo by sme si vždy mali uvedomovať, že vieru máme od sv. krstu nezmazateľne vpísanú do svojho srdca:⁶⁵

- Vieru som vám vštepoval, nezatraťte ju;
- prikázania Božie som vám hlásal, neprestupujte ich;

⁵⁹ BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 15. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁶⁰ BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 7. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁶¹ BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 7. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁶² Porov. BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 6. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁶³ Porov. BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 15. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁶⁴ BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 3. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁶⁵ Porov. BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 10. In: *Pápežské dokumenty, 85 zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 212 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

- vaše deti som miloval, nekazte ich;
- vašim manželstvám som žehnal, nestrpčujte si ich;
- vašich chorých som navštevoval, sláskou ich opatrujte;
- vašich mŕtvych som pochovával, nezabúdajte na nich;
- cestu do večnosti som vám ukázal, neopúšťajte ju a potom: *Dovidenia v nebi!* ⁶⁶

Pre každého človeka „*aj v dnešných dňoch je viera darom, ktorý treba odhaliť, pestovať a svedčiť o ňom, aby Pán dal každému z nás zažiť krásu a radosť byť kresťanmi.*“ ⁶⁷

6. Iniciatívy v Roku viery

Emeritný pápež Benedikt XVI. vyhlásil apoštolským listom – motu proprio *Porta fidei* z 11. októbra 2011 *Rok viery*.⁶⁸ A to aj na pamiatku dvadsiateho výročia promulgácie *Katechizmu Katolíckej cirkvi*. V jeho 1154 článku sa cituje *homília vysväteného služobníka, ktorá je predĺžením čítania slova*; a v článku 1346 sa spomína *homília ako súčasť liturgie slova* vo sv. omši; keď v ďalšom článku 1349 vyzýva prijať toto slovo ako *Božie slovo*, a *uvádzať ho do života*; na jej materiú a formu pri kresťanskom pohrebe má *Katechizmus* v článku 1688 dôležitú požiadavku, že *homília nesmie byť chválorečou*, ale má objasniť *tajomstvo kresťanskej smrti* vo svetle *vzkrieseného Krista*. K *Roku viery* vydala 6. januára 2012 *Kongregácia pre náuku viery* svoju *Nótu s pastoračnými usmerneniami*.⁶⁹ A v nich sa dozvedáme, že: „*Už od začiatku svojho pontifikátu sa pápež Benedikt XVI. rozhodne zasadzoval za správne pochopenie koncilu.*“ ⁷⁰ Zúčastnil sa na ňom ako peritus –

⁶⁶ Z osobného rozprávania vdp. Mgr. Bohumila Mikulu, výpomocného duchovného Piešťany – sv. Štefana.

⁶⁷ KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. *Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery*. In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 76.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁶⁸ Porov. BENEDIKT XVI. 2011. *Porta fidei*. In: *Pápežské dokumenty, 85.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol.s r.o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁶⁹ Porov. Úvod. 2012. In: KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. *Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery*. In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 76.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

Porov. <http://www.kbs.sk/?cid=1329140066>

⁷⁰ Tamže.

teologický poradca; stál pri zrode *Katechizmu katolíckej cirkvi* ako predseda komisie kardinálov z poverenia sv. Jána Pavla II. (1978 – 2005), pápeža; ako pápež podpísal jeho podobu *Youcat* pre mladých;⁷¹ ustanovil *Pápežskú radu na podporu novej evanjelizácie*, 21. septembra 2010; zvolal 13. biskupskú synodu 7. – 28. októbra 2012 na tému: *Nová evanjelizácia pre odovzdávanie kresťanskej viery*; napokon vyhlásil *Rok viery* 2012 – 2013, kedy sme si pripomínali aj 1. 150 výročie príchodu sv. Konštantína - Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu. Vláda Slovenskej republiky, Ekumenická rada cirkví na Slovensku ako i Konferencia biskupov Slovenska vyhlásili od 5.júla 2012 do 31.decembra 2013 na Slovensku za *Rok sv. Cyrila a Metoda. Dvere viery* (Sk 14, 27) sú stále otvorené pre tých, ktorí prekročia ich prah, a vtedy sa im hlása Božie slovo, srdce sa im formuje premieňajúcou milosťou. „*Prejsť týmito dverami značí vydať sa na cestu, ktorá trvá po celý život.*“⁷² V ňom musíme znovu nájsť chuť:

- sýtiť sa Božím slovom verne odovzdávaným Cirkvou
- a chlebom života,⁷³

aby sme sa obrátili iba k jedinému Pánovi, Spasiteľovi sveta, Zmŕtvychvstalému a zachraňujúcej Láske, ktorá vedie človeka od krstu len k novému životu (porov. *Rim* 6, 4). K tomuto tzv. *misijnému* úsiliu nás pobáda Kristova láska (porov. *2 Kor* 5, 14), aby sme znovu odhalili:

- radosť z viery
- a nadšenie pri jej odovzdávaní.⁷⁴

Trvalé osvojenie si niekoľkých pastoračných zásad, ktoré pripravila 6. januára 2012 *Kongregácia pre náuku viery* v spolupráci s kompetentnými dikastériami *Svätej stolice* a s

⁷¹*Youcat. Katechizmus katolíckej cirkvi pre mladých*. 2011. Bratislava: Karmelitánske nakladateľstvo, 2011, 301 s. ISBN 978 – 80 – 89231 – 93 – 5.

⁷² BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei,1. In: *Pápežské dokumenty, 85.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol.s r.o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁷³ Porov. *Tamže*,3.

⁷⁴ Porov. BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei,6 - 7. In: *Pápežské dokumenty, 85.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol.s r.o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

prispením Výboru na prípravu Roku viery, bude vhodným aktualizovaním iniciatívy Benedikta XVI. ohľadom tématických homílií.

a. Na úrovni univerzálnej Cirkvi

“Tento rok bude vhodnou príležitosťou tiež na to, aby sa väčšia pozornosť venovala homíliám, katechézám, príhovorom a iným vyjadreniam Svätého Otca.”⁷⁵

b. Na úrovni diecéz

„Permanentná formácia kléru môže byť v Roku viery zameraná na dokumenty Druhého vatikánskeho koncilu a na Katechizmus katolíckej cirkvi a môže sa zaoberať témami, ako napríklad ohlasovanie vzkrieseného Krista, Cirkev – sviatosť spásy, evanjelizačné poslanie v dnešnom svete, viera a nevier, viera, ekumenizmus a medzináboženský dialóg, viera a večný život, hermeneutika reformy v kontinue, katechizmus v bežnej pastoračnej starostlivosti.“⁷⁶

c. Na úrovni farností (spoločenstiev) združení (hnutí)

- *„Kňazi môžu venovať väčšiu pozornosť štúdiu dokumentov Druhého vatikánskeho koncilu a Katechizmu katolíckej cirkvi a čerpať z nich materiál pre farskú pastoračiu – katechézu, ohlasovanie a prípravu sviatosti.“⁷⁷*

⁷⁵ KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery. Usmernenia, I. Na úrovni univerzálnej Cirkvi, s. 11 – 13. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁷⁶ KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery. Usmernenia, III. Na úrovni diecéz, s. 16 – 18. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁷⁷ KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery, Usmernenia, IV. Na úrovni farností (spoločenstiev) združení (hnutí), s. 18 – 21. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

- Kňazi „môžu tiež pripraviť cykly homílií o viere a o niektorých jej špecifických aspektoch, napríklad na témy stretnutie s Kristom, základný obsah Vyznania viery či viera a Cirkev.“⁷⁸
- „Bude vhodné vo farnostiach a na pracoviskách podporiť ľudové misie a iné iniciatívy, ktoré pomôžu veriacim znovu objaviť dar krstnej viery a s ním súvisiacu zodpovednosť za to, aby o nej svedčili, keďže kresťanské povolanie je svojou povahou aj povolaním na apoštolát.“⁷⁹

7. Pokračovanie v myšlienkovvej ídey tématických katechetických homílii za pontifikátu pápeža Františka

Benedikt XVI. si želal, aby sme prežili *Rok viery* nie v zmysle osláv, ale predovšetkým v zmysle misií⁸⁰ *ad gentes* a *novej*⁸¹ *evangelizácie*.⁸² V tomto duchu nám má ísť o ochotnú odpoveď prežívať osobitný „čas milosti“.⁸³ Lebo pre každého človeka „aj v dnešných dňoch je viera darom, ktorý treba odhaliť, pestovať a svedčiť o ňom, aby Pán dal každému z nás zažiť krásu a radosť byť kresťanmi“⁸⁴ „v dnešnom svete a boli schopní ukázať dvere viery mnohým hľadajúcim.“⁸⁵ K čomu „Ježiš Kristus svojou láskou priťahuje k sebe ľudí všetkých generácií: v každom čase zvoláva

⁷⁸KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery, Usmernenia, IV. Na úrovni farností (spoločenstiev) združení (hnutí), s. 18 – 21. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁷⁹KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery, Usmernenia, IV. Na úrovni farností (spoločenstiev) združení (hnutí), s. 18 – 21. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁸⁰Porov. KONGREGÁCIA PRE KLERIKOV. 2011. Misionárska identita kňaza v Cirkvi ako vnútorný rozmer vykonávania tria numera. Obežník, s. 13 - 48. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 74. Zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2011, 103 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 887 – 3.

⁸¹Porov. BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 7. In: *Pápežské dokumenty*, 85.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol.s r.o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁸²Porov. KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2008. Vieroučná nóta o niektorých aspektoch evangelizácie. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 62.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2008, 24 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 698 – 5.

⁸³Porov. KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery, Usmernenia, s. 10 - 21. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁸⁴Porov. KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery, Úvod, s 5 - 10. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 76.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

⁸⁵Tamže.

*Cirkev a zakaždým znova jej zveruje hlásanie evanjelia.“*⁸⁶ A ono sa živí Božím slovom, ktoré je skutočnou oporou života Cirkvi.⁸⁷ „A preto v súvisi s dôležitosťou Božieho slova vystupuje aj potreba zlepšiť kvalitu homílie.“⁸⁸

Preto Benedikt XVI. vo svojej encyklike *Deus caritas est* napísal, že hlásanie Božieho slova (kerygma – martyria) patrí k najhlbšej podstate Cirkvi.⁸⁹ Uvedomuje si to aj pápež František, ktorý jednu celú kapitolu (tretiu) z piatich vo svojej apoštolskej exhortácii *O ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete - Evangelii gaudium* z 24.novembra 2013 venuje *hlásaniu evanjelia, homílii, jej príprave a kerygme*.⁹⁰ V súlade s učením emeritného pápeža Benedikta XVI. pokračuje aj pápež František, ktorý schválil vydanie *Homiletického direktória*. Vzišlo ako požiadavka 12. biskupskej synody na tému *Božie slovo v živote a poslaní Cirkvi*, ktorá sa konala vo Vatikáne v čase 5. – 26.októbra 2008. Ešte emeritný pápež Benedikt XVI. požiadal kompetentných, aby *direktorium* pripravili. Napokon bolo publikované až za pápeža Františka 29.júna 2014 a je z dielne Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí. A hneď v prvom článku tohto dokumentu sa píše, že aj pápež František považuje homíliu za jednu z priorít života Cirkvi.⁹¹

a. Nutnosť zapracovať do homílie hlbšiu náuku Cirkvi

V tomto smere sa aj za pápeža Františka ukazuje *Katechizmus katolíckej cirkvi* ako užitočný zdroj zhodujúci sa s cieľom homílie – tvrdí sa v *Homiletickom direktóriu*. A hoci

⁸⁶BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei, 7. In: *Pápežské dokumenty*, 85.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol.s r.o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

⁸⁷ Porov. BENEDIKT XVI. 2007. Sacramentum caritatis, 46. In: *Pápežské dokumenty*, 68.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech spol. s r.o., 2007, 126 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 659 – 6.

⁸⁸Tamže.

⁸⁹ Porov. BENEDIKT XVI. 2006. Deus caritas est. In: *Pápežské dokumenty*, 61. zväzok, 25. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech spol. s r.o., 2006, 62 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 594 – 9.

⁹⁰ Porov. ZEMKO, P. 2017. *Formálna homiletika a homílie na rok C*. Trnava: Ivona Matúšová, 2017, 113 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 67 – 6.

⁹¹ Porov. KONGREGÁCIA PRE BOŽÍ KULT A DISCIPLÍNU SVIATOSTÍ. 2017. *Homiletické direktorium*. In: *Dokumenty Svätej Stolicy*, 92.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2017, 148 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 280 – 0.

nedeľná liturgia nie je príliš *veľkou príležitosťou* na prednesenie tématickej homílie, napriek tomu môžu k tomu existovať pastoračné dôvody. No takéto rozhodnutie si vyžaduje pastoračnú rozvážnosť. A preto ak sa tak hlásateľ rozhodne, nesmie prispôsobovať omšové čítania zvolenej téme. No má vyzvať poslucháčov, aby sa zamysleli nad vierou Cirkvi, ktorá sa vynára zo Svätého písma v kontexte liturgického slávenia. Preto *Homiletické direktórium* prináša v *Dodatku I.* ako pomôcku, či návod na štyridsaťjedna stránach návrh tém na homílie podľa matérie *Katechizmu katolíckej cirkvi* na všetky nedele a sviatky podľa Lekcionára na cyklus A, B a C. Zvyčajne ponúka tri najviac až sedem tém z *katechizmu* s označením matérie v jednotlivých jeho článkoch ako i s hlavnou myšlienkou a s možnosťou použitia na prvé a druhé čítanie ako i evanjelium. Tabuľka zároveň povzbudzuje hlásateľa, aby *katechizmus* nepoužíval povrchrne a zbŕklo, ale aby meditoval ako jednotlivé časti navzájom súvisia. *Dodatok I.* tak ponúka hlásateľovi pomoc pri využívaní *katechizmu*. Napokon *Homiletické direktórium* zdôrazňuje, že ak bude hlásateľ takto používať návod na *katechetické tématické homílie*, môže pomôcť ľudu integrovať:

- o Božie slovo,
- o vieru Cirkvi,
- o morálne požiadavky evanjelia
- o osobnú spiritualitu
- o liturgickú spiritualitu.⁹²

6.2. *Katechizmus katolíckej cirkvi* je hlásateľovým nevyčerpatelným zdrojom

V *tématických katechetických homíliách* využívame bohatstvo magistéria Katolíckej cirkvi, ktoré je pre *každého* hlásateľa nevyčerpatelným zdrojom. V homíliách na nedele, slávnosti a sviatky v liturgickom roku musíme čerpať z bohatstva

⁹² Porov. KONGREGÁCIA PRE BOŽÍ KULT A DISCIPLÍNU SVIATOSTÍ. 2017. In: *Homiletické direktórium. Dodatok I.* In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 92.zväzok*, 157 - 160. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2017, 148 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 280 – 0.

dvojtisíročnej reflexive nad Božím slovom, ktorá je katolíckym dedičstvom a pri tom bezpodmienečne zachovávať tri interpretačné kritériá Svätého písma:

- o venovať veľkú pozornosť obsahu a jednote celého Svätého písma, ktoré je jedno a jeho stredobodom a srdcom je Ježiš Kristus
- o čítať ho so zreteľom na živú Tradíciu celej cirkvi, ktorému duchovný výklad dáva Duch Svätý
- o treba brať do úvahy analógiu viery – spojitosť právd viery navzájom a v celom plane Zjavenia.

Úlohou hlásateľa je teda pomôcť veriacim čítať Sväté písmo vo svetle veľkonočného tajomstva. Pretože veľkonočné tajomstvo *“osvetľuje nielen hlásané Písma, ale aj premieňa životy tých, čo ich počúvajú. Takže ďalšou úlohou homílie je pomôcť Božiemu ľudu spoznať, ako veľkonočné tajomstvo nielen formuje to, v čo veríme, ale aj nás robí schopnými konať vo svetle skutočnosti, v ktorú veríme.”*⁹³

8. Výklad čítaní Lekcionára na nedele a sviatky v Homiletickom direktóriu

Tak ako *Homiletické direktorium* vo svojom prvom dodatku ponúka jednotlivé témy z *Katechizmu katolíckej cirkvi* na *tématické katechetické homílie*, tak vo svojej hlavnej - druhej - časti ponúka na šesťdesiatichtroch stranách *“náčrty, ktoré ponúkajú spôsoby, ako pristupovať k témam a textom”* Lekcionára počas celého liturgického roka na:

- o veľkonočné trojdnie a Veľkú noc
- o nedele pôstneho obdobia
- o adventné nedele
- o vianočné obdobie

⁹³ Porov. KONGREGÁCIA PRE BOŽÍ KULT A DISCIPLÍNU SVIATOSTÍ. 2017. Homiletické direktorium. In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 92.zväzok, 22.* Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2017, 148 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 280 – 0.

- o nedele cezročného obdobia
- o ostatné príležitosti – férie, sobáš, pohreby.

Podľa vyjadrenia Benedikta XVI. je nám tak ponúknutá *“múdra pedagogika Cirkvi, ktorá hlása a počúva Sväté písmo v rytme liturgického roka. Ako stredobod všetkého tu žiari veľkonočné tajomstvo, v ktorom sa spájajú všetky tajomstvá Krista a dejín spásy, ktoré sa sviatostne sprítomňujú.”*⁹⁴

A hlásateľ sa podľa pápeža Františka zase musí zamýšľať nad Božím slovom v kontexte spoločenstva,⁹⁵ aby objavil, čo veriacim treba povedať a čo potrebujú počuť.⁹⁶ Lebo *“ak chceme kráčať podľa Pánovho vzoru, dnes je životne dôležité, aby sa Cirkev vydala hlásať evanjelium všetkým, na všetky miesta, pri všetkých príležitostiach, bez váhania, bez zdráhania a bez strachu. Evanjeliová radosť je pre celý ľud; nikoho nemožno vylúčiť.”*⁹⁷

⁹⁴ Porov. KONGREGÁCIA PRE BOŽÍ KULT A DISCIPLÍNU SVIATOSTÍ. 2017. Homiletické direktórium. In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 92.zväzok*, 37 – 156. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2017, 148 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 280 – 0.

⁹⁵ Porov. KLEMENT, M. – ZEMKO, P. 2017. *Hlásať a svedčiť o láske*. Trnava: Ivona Matúšová, 2017, 73 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 73 – 7.

⁹⁶ Porov. FRANTIŠEK. 2014. *Evangelií gaudium. O ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete*. In: *Pápežské dokumenty, 93.zväzok*, 154. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2014, 202 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

⁹⁷ FRANTIŠEK. 2014. *Evangelií gaudium. O ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete*. In: *Pápežské dokumenty, 93.zväzok*, 23. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2014, 202 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

Záver

*Druhý vatikánsky koncil v dekréte O účinkovaní apôsobení kňazov - Presbyterorum ordinis uvádza, že "biskup pri posvätnom obrade vysviacky napomína kňazov, aby boli "zrelí vo vede" a ich náuka bola "duchovným liekom" pre Boží ľud. Je potrebné, aby veda posvätného služobníka bola tak isto svätá, pretože plynie zo svätého prameňa a sleduje posvätný cieľ. Kňaz ju čerpá predovšetkým z čítania a rozjímania Svätého písma, no výdatnú stravu nachádza aj v štúdiu cirkevných otcov a učiteľov, ako aj iných svedectiev cirkevnej Tradície."*⁹⁸ Pretože aj príprava na homíliu vyžaduje čas na štúdium, modlitbu, zamyslenia aj na pastoračné kreativity, pápež František zdôrazňuje veľmi silným spôsobom: Hlásateľ, "ktorý sa nepripravuje, nemodlí, stane sa falošným prorokom, podvodníkom a šarlatánom."⁹⁹ Lebo samotní hlásatelia musia byť prví, ktorých pohne živé a účinné Božie slovo, ktoré sa potom následne odovzdáva hlásaním poslucháčom a preniká do ich srdc.¹⁰⁰ Všetkým to úprimne želám!

⁹⁸ Presbyterorum ordinis, 19. In: *Dokumenty Druhého vatikánskeho koncilu*.

⁹⁹ FRANTIŠEK. 2014. Evangelii gaudium. O ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete. In: *Pápežské dokumenty, 93.zväzok*, 151. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2014, 202 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

¹⁰⁰ Porov. FRANTIŠEK. 2014. Evangelii gaudium. O ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete. In: *Pápežské dokumenty, 93.zväzok*, 150. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2014, 202 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

Dodatok

Homiletické direktórium úplne na záver ponúka zoznam dôležitých pokoncilových zdrojov týkajúcich sa *homílie* vo svojom *Dodatku II.* ¹⁰¹ Prinášam ich tak, ako aj prípadne vyšli v slovenskej jazykovej mutácii – aj s doplnením:

- DOKUMENTY DRUHÉHO VATIKÁNSKEHO KONCILU. 2008. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 844 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 738 – 8.
 - o Konštitúcia *O posvätnnej liturgii Sacrosanctum concilium*, 7; 24; 35; 52; 56
 - o Konštitúcia *O Cirkvi – Lumen gentium*, 25
 - o Konštitúcia *O Božom zjavení – Dei verbum*, 7 – 13; 21; 25
 - o Konštitúcia *O Cirkvi v dnešnom svete – Gaudium et spes*, 58
 - o Dekrét *O misijnej činnosti Cirkvi – Ad gentes*, 6
 - o Dekrét *O účinkovaní a živote kňazov – Presbyterorum ordinis*, 4; 18
- LITURGICKÉ KNIHY
 - o Všeobecné smernice Rímskeho misála, 9; 33 - 35; 41 – 42; 60 - 61; 66; 89 – 99; 131; 148 – 152; 164 – 165; 217 – 220; 272; 318 – 320; 338. In: *Rímsky misál obnovený podľa rozhodnutia Druhého vatikánskeho koncilu uvedený do platnosti pápežom Pavlom VI.* Roma: Typis Vaticanis, 2001, 1312 s.

¹⁰¹ Porov. *Dodatok II.* 2017. In: KONGREGÁCIA PRE BOŽÍ KULT A DISCIPLÍNU SVIATOSTÍ. 2017. In: *Homiletické direktórium*. In: *Dokumenty Svätej Stolice*, 92.zväzok, s.146 – 148. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2017, 148 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 280 – 0.

- o Úvod, 4 – 31; 38 – 48; 58 - 100. In: *Lekcionár na nedele a sviatky I/A*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2002, 498 s. ISBN 80 – 7162 – 376 – 8.
- o *Pohrebné obrady*, 18. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2008, 399 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 710 – 4.
- o *Sviatosť manželstva/Sobášny obrad*, 64. Trnava: Spolok sv. Vojtecha v Cirkevnom nakladateľstve Bratislava, 1977, 160 s.
- MAGISTÉRIUM
 - o *Katechizmus katolíckej cirkvi*, čl. 132; 1154; 1346; 1688. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 1999, 918 s. ISBN 80 – 7162 – 259 – 1.
 - o *Kódex kanonického práva*, kán. 762; 767 – 769. Bratislava: Konferencia biskupov Slovenska, 1996, 893 s. ISBN 80 – 162 – 061 – 0.
- DOKUMENTY PÁPEŽOV
 - o PAVOL VI.
 - *Mysterium fidei*, 36
 - *Evangelii nuntiandi*, 43; 75 – 76; 78 – 79. In: *Pápežské dokumenty*, 25.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 113 s. ISBN 80 – 7162 – 266 – 4.
 - o JÁN PAVOL II.
 - *Catechesi tradendae*, 48;
 - *Pastores dabo vobis*, 26; In: *Pápežské dokumenty*, 6.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 1994, 215 s. ISBN 80 – 7162 – 046 – 7.
 - *Pastores gregis*, 15;

- *Dies Domini*, 39 – 41; Bratislava: Don Bosco, 1998, 92 s. ISBN 80 – 88933 – 03 – X.

- *Novo millennio ineunte*, 39 – 40. In: *Pápežské dokumenty*, 41.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2001, 86 s. ISBN 80 – 7162 – 345 – 8.

o BENEDIKT XVI.

- *Sacramentum caritatis*, 45 – 46. In: *Pápežské dokumenty*, 68.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech spol. s r.o., 2007, 126 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 659 – 6.

- *Verbum Domini*, 52 – 71. In: *Pápežské dokumenty*, 83.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2010, 167 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 868 – 2.

o FRANTIŠEK

- *Evangelii gaudium*, 135 – 159. In: *Pápežské dokumenty*, 93.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2014, 202 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

• DOKUMENTY SVÄTEJ STOLICE

o KONGREGÁCIA PRE OBRADY. *Inter oecumenici*, 53 – 55. In: *Pápežské dokumenty*, 37.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2001, 50 s. ISBN 80 – 7162 – 337 – 7.

o KONGREGÁCIA PRE OBRADY. *Eucharisticum mysterium*, 10

o KONGREGÁCIA PRE BOŽÍ KULT. *Liturgicae instaurationes*, 2

o KONGREGÁCIA PRE BOŽÍ KULT A DISCIPLÍNU SVIATOSTÍ. *Homiletické direktórium*, 1 – 160. In: *Dokumenty Svätej Stolicy*, 92.zväzok. Trnava: Spolok sv.

Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2017, 148 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 280 – 0.

- o KONGREGÁCIA PRE BISKUPOV. *Apostolorum successores*, 119 - 122
- o KONGREGÁCIA PRE KLERIKOV. *Všeobecné katechetické direktorium*, 13
- o KONGREGÁCIA PRE KLÉRUS. *Direktorium pre službu a život kňazov*, 45 – 46. In: *Pápežské dokumenty, 50.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2004, 110 s. ISBN 80 – 7162 – 504 – 3.

Literatúra a použité informačné zdroje

BENEDIKT XVI. 2006. Deus caritas est. In: *Pápežské dokumenty*, 61. zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech spol. s r.o., 2006, 62 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 594 – 9.

BENEDIKT XVI. 2007. Sacramentum caritatis. In: *Pápežské dokumenty*, 68.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech spol. s r.o., 2007, 126 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 659 – 6.

BENEDIKT XVI. 2010. Verbum Domini. In: *Pápežské dokumenty*, 83.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2010, 167 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 868 – 2.

BENEDIKT XVI. 2011. Porta fidei. In: *Pápežské dokumenty*, 85.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol.s r.o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

Dokumenty Druhého vatikánskeho koncilu. 2008. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 844 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 738 – 8.

FRANTIŠEK. 2014. Evangelii gaudium. O ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete. In: *Pápežské dokumenty*, 93.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2014, 202 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

HERDICS, Gy. – VALLOVÁ, J. – ZEMKO, P. 2017. *Dies academicus VI. (Sociálnosť a politika). Zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie. Bratislava, 2.marca 2017*. Trnava: Ivona Matúšová, 2017, 44 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 65 – 2.

JÁN PAVOL II. 1994. Pastores dabo vobis. In: *Pápežské dokumenty*, 6.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 1994, 215 s. ISBN 80 – 7162 – 046 – 7.

JÁN PAVOL II. 1998. Dies Domini. Bratislava: Don Bosco, 1998, 92 s. ISBN 80 – 88933 – 03 – X.

JÁN PAVOL II. 2001. Novo millennio ineunte. In: *Pápežské dokumenty*, 41.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2001, 86 s. ISBN 80 – 7162 – 345 – 8.

Katechizmus katolíckej cirkvi. 1999. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 1999, 918 s. ISBN 80 – 7162 – 259 – 1.

KELLER, T. 2017. *Kázeň. Ako komunikovať vieru v dobe skepticizmu*. Bratislava: Slovenské evanjelizačné stredisko, 255 s. ISBN 978 – 80 – 88863 – 79 – 3.

KLEMENT, M. – ZEMKO, P. 2017. *Hlásať a svedčiť o láske*. Trnava: Ivona Matúšová, 2017, 73 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 73 – 7.

KLEMENT, M. – ZEMKO, P. 2017. *Snahy o obnovu liturgie*. Trnava: Ivona Matúšová, 2017, 49 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 74 – 4.

KLEMENT, M. – ZEMKO, P. 2017. *Kázeň alebo homília*. Trnava: Ivona Matúšová, 2017, 60 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 75 – 1.

KLEMENT, M. – ZEMKO, P. 2017. *Hlásanie Božieho slova homíliou*. Trnava: Iona Matúšová, 2017, 44 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 77 – 5.

KONFERENCIA BISKUPOV SLOVENSKA. 2008. *Pohrebné obrady (Ordo exsequiarum)*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2008, 399 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 710 – 4.

KONFERENCIA BISKUPOV SLOVENSKA. 2014. *Encykliky Jána Pavla II.* Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 926 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 050 – 9.

KONGREGÁCIA PRE BOŽÍ KULT A DISCIPLÍNU SVIATOSTÍ. 2004. *Redemptionis sacramentum. Sviatosť vykúpenia*. In: *Pápežské dokumenty, 48.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2004, 91 s. ISBN 80 – 7162 – 524 – 8.

KONGREGÁCIA PRE BOŽÍ KULT A DISCIPLÍNU SVIATOSTÍ. 2017. *Homiletické direktórium*. In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 92.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2017, 148 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 280 – 0.

KONGREGÁCIA PRE KLÉRUS. 2004. *Direktórium pre službu a život kňazov*. In: *Pápežské dokumenty, 50.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2004, 110 s. ISBN 80 – 7162 – 504 – 3.

KONGREGÁCIA PRE KLERIKOV. 2011. *Misionárska identita kňaza v Cirkvi ako vnútorný rozmer vykonávania tria numera*. In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 74.zväzok*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2011, 103 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 887 – 3.

KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY. 2012. Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery. In: *Dokumenty Svätej Stolicy*, 76.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

Kódex kanonického práva. 1996. Bratislava: Konferencia biskupov Slovenska, 1996, 893 s. ISBN 80 – 162 – 061 – 0.

MARTINŮ, V. *Pomocný materiál pro studium homiletiky, rkp.*

Obrady krstu detí a sobášne obrady podľa Rímskeho rituála obnoveného podľa smerníc II. všeobecného vatikánskeho koncilu. 1977. Trnava: Spolok sv. Vojtecha v Cirkevnom nakladateľstve Bratislava, 1977, 160 s.

PETRÍK, Ľ. 2013. *Viera je z počúvania a ohlasovania. Homiletická interpretácia*. Prešov: Prešovská univerzita v Prešove, Gréckokatolícka teologická fakulta, 2013, 184 s. ISBN 978 – 80 – 555 – 0882 – 5.

PETRÍK, Ľ. 2014. *Kerygma v homílii a zrod živej viery. Teologicko – homiletická reflexia o význame kerygmy v kontexte novej evanjelizácie*. Prešov: Vydavateľstvo Prešovskej univerzity, 2014, 311 s. ISBN 978 – 80 – 555 – 1221 – 1.

PETRÍK, Ľ. 2014. Homília pre rodiny a rodina v homílii, s. 88 - 104. In: PAĽA, G. – PETRÍK, Ľ. 2014. *Kongres rodiny v rámci Roka rodiny v Prešovskej archieparchii 11. – 13.novembra 2014*. Prešov: Vydavateľstvo Prešovskej univerzity, 2014, 190 s. ISBN 978 – 80 – 555 – 1227 – 3.

POSVÄTNÁ KONGREGÁCIA OBRADOV. 2001. *Inter oecumenici. Ako správne používať Konštitúciu o posvätnej liturgii.* In: *Pápežské dokumenty, 37.zväzok.* Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2001, 50 s. ISBN 80 – 7162 – 337 – 7.

Posolstvo Božiemu ľudu na záver synody biskupov o Božom slove, 24. októbra 2008. 2009. In: *Dokumenty Svätej Stolicy, 66.zväzok.* Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2009, 254 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 751 – 7.

Rímsky misál obnovený podľa rozhodnutia Druhého vatikánskeho koncilu uvedený do platnosti pápežom Pavlom VI. Roma: Typis Vaticanis, 2001, 1312 s.

SODI, M. – TRIACCA, A. M. 2002. *Dizionario di omiletica.* Torino – (Gorle) Bergamo: Elle Di Ci – Velar, (Leumann), 2002, 1708 s. ISBN 88 – 01 – 01424 – 4.

Sväté písmo Starého i Nového zákona. 1995. Rím: Slovenský ústav svätého Cyrila a Metoda, 1995, 2623 s.

VRABLEC, J. – FABIAN, A. 2001. *Homiletika I. – II. Základná a materiálna.* Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2001, 433 s. ISBN 80 – 7162 – 339 – 3.

Youcat. Katechizmus katolíckej cirkvi pre mladých. 2011. Bratislava: Karmelitánske nakladateľstvo, 2011, 301 s. ISBN 978 – 80 – 89231 – 93 – 5.

ZEMKO, P. 2007. *Homiletické směrnice. Z dejín homiletiky na Morave, v Čechách a na Slovensku*. Trnava: Dobrá kniha, 2007, 117 s. ISBN 978 – 80 – 7141 – 565 – 7.

ZEMKO, P. 2009. *Radlinského hlásanie Božieho slova*. Banská Bystrica: Polygrafia Gutenberg, 2009, 119 s. ISBN 978 – 80 – 969886 – 2 – 4.

ZEMKO, P. 2012. *Základná homiletika a homílie na rok A*. Trnava: Ivona Matúšová, 2012, 216 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 19 – 5.

ZEMKO, P. 2013. Tematické homílie – požiadavka Benedikta XVI., s. 113 – 114. In: PALOČKO, Š. – PETRÍK, Ľ. 2013. *Kazateľská činnosť ako integrálna súčasť novej evanjelizácie*. Prešov: Prešovská univerzita v Prešove, Gréckokatolícka teologická fakulta, 2013, 288 s. ISBN 978 – 80 – 555 – 0779 – 8.

ZEMKO, P. 2017. *Formálna homiletika a homílie na rok C*. Trnava: Ivona Matúšová, 2017, 113 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 67 – 6.

ZEMKO, P. 2017. *Uskutočňujte slovo (Mojim kátlovským veriacim)*. Trnava: Ivona Matúšová, 2017, 56 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 69 – 0.

HOMÍLIE NA ROK B

Prvá adventná nedeľa

Drahí moji!

Všetci žijeme v spoločnosti, ktorou je buď pokrvná rodina, či duchovná rodina alebo je to kolektív kamarátov a priateľov v škole, v práci ale aj v rôznych spolkoch a organizáciách.

A za to, že tu na svete nie sme sami, musíme Pánu Bohu ďakovať!

Ako nás k tomu dnes pobáda aj sv. Pavol, ktorý do Korintu píše: *„Ustavične vzdávam vďaka svojmu Bohu za vás pre Božiu milosť, ktorú ste dostali v Kristovi Ježišovi. Ved’ v ňom ste boli obohatení vo všetkom.“*

Teda ďakujme aj my za tých, čo stoja pri nás. Ďakujme Pánu Bohu za všetko, lebo to vlastne On stále stojí pri nás a bude nás v tom *„posilňovať až do konca“*, ako nás v tom utvrdzuje sv. Pavol.

Len čo sme s manželom prišli domov zo sv. omše, volala mi kolegyňa, že syna z plavárne vzala záchranka, lebo mu prišlo zle. Hneď sme volali aj kňaza, okamžite prišiel do nemocnice a vyslúžil mu sv. zmierenia a pomazania chorých. Následne po rapídnom krvácaní do mozgu zomrel. Boli sme stále pri ňom, modlili sme sa a do duše mi prichádzal veľký pokoj, vydáva svedectvo matka – lekárka. Švagor ma upozornil, že musím len za všetko ďakovať. Vtedy som si uvedomila, že hlavne musím ďakovať za prvé piatky a prísľub Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. V čase prípravu pohrebu nášho syna som dostávala SMS – ky typu: *Tvoja bolesť je aj mojou bolesťou. Cítim s tebou*. Na pohrebe bolo sedem kňazov, plný kostol ľudí a ja dnes s odstupom času, stalo sa to v roku 2012, opäť len ďakujem za všetkých Pánu Bohu, lebo mi dal veľký pokoj v duši aj v deň pohrebu ako i stále teraz.¹⁰²

¹⁰²Porov. *Svedectvo z púte rodín*. In: *Posol. Mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCIII (2014), č. 11, s. 16 – 18. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku. ISSN 0701 – 0192.

Bratia a sestry! Ďakujeme Pánu Bohu za ľudí okolo seba.
Amen.

Druhá adventná nedeľa

1.

Drahí bratia a sestry!

Všetci veľmi dobre vieme, že pripraviť sa na nejakú vzácnu návštevu, ktorú očakávame, je náročné a ťažké.

Ján Krstiteľ dostal úlohu pripraviť cestu Pánovi, Mesiášovi, čo zvládol veľmi dobre.

Jednak môžeme povedať, že si tento posledný prorok na prelome Starého a Nového zákona splnil svoju historickú úlohu, ktorú dostal. On skutočne svojím pôsobením, svojím poslaním – ako sme o tom počuli v dnešnom evanjeliu – pripravil cestu Pánovi. Sám to vyjadruje slovami: *Po mne prichádza mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden ani zohnúť sa a rozviazať mu remienok na obuvi. Ja osm vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom svätým.*

Ako však, milí bratia a sestry, pripravíme cestu niekomu zlému, kto prichádza, kto nás chce navštíviť? Keď príde niekto dobrý, veľký, vzácny, zvyčajne vieme, čo máme robiť, ako sa chystať. Ale ako sa pripraviť na návštevu niekoho zlého, kto nám chce ublížiť, kto nám chce uškodiť?

V Českom katolíckom týždenníku čítame, že jeden muž sa povadil s manželkou. Bol opitý a v závere hádky povedal žene: Ja ťa asi zabijem! Zľakla som sa, píše žena. Je rozzúrený, opitý, teraz je schopný všetkého! Čo ak to vykoná? Čo budem robiť? Ako sa pripraviť na smrť? Ako sa stretnúť so zlým manželom, ktorý na chvíľku akoby sa upokojil, ale čo ak sa vráti a zabije ma? Jediné, čo

ma vtedy napadlo – začnem sa modliť. Otče náš, ktorý si na nebesiach... Pomaly som sa modlila, celá vystrašená. Vtom sa postavil pes, ktorý bol pod stolom. Začal štekať a utekať. Nechcela som, aby náš pes ušiel von cez otvorené dvere, preto som utekala za ním. Dostihla som ho a poslúchol ma až vonku. Vtedy som si uvedomila, že modlitba a to, že som ušla z tej izby, ma zachránilo. Ja som v tom vtedy videla, že sa Boh o mňa postaral, že som zvládla boj so zlým a rozhnevaným mužom, či so svojím strachom o svoj holý život.

Drahí bratia a sestry! Pripravujme san a príchod veľkého a dobrého Mesiáša modlitbou Otče náš. Amen.

2.

Bratia a sestry!

Sväté písmo nám v dnešnom prvom čítaní z knihy proroka Izaiáša predkladá veľmi známy obraz pastiera.

Pastier pasie svoju čriedu.

Jeho starostlivosť sa vyznačuje tým, že *do náručia berie baránky a kladie si ich do lona, starostlivo vedie ovce brezivé.*

Tieto biblické slová sa netýkajú len nás kňazov, ale aj všetkých, ktorí ako pastier máme niekoho – nejaké baránky – na starosti. Teda aj dekanov, podnikateľov, prednostov, predsedov, rektorov, riaditeľov, vedúcich, rodičov, starostov.

Budme aspoň tak starostlivými ako český kňaz P. Josef Štemberk, lidický farár. Len čo sa v Kladne dozvedel, že jednotky nemeckých "SS" 9.júna 1942 obsadili jeho farnosť, hneď sa tam na bicykli ponáhlal, aby bol svojim farníkom na blízku v prípade krajnej núdze. Nemci zabavili všetky farské matriky a kostolné liturgické náradie a predmety. Farárovi ponúkli, že ho z Lidíc

odvezú tam, kam si len povie. P. Štemberk ponuku odmietol a tak ho zbili a postavili k múru na Horákovom statku ako ostatných stosedemdesiattri mužov a napokon aj jeho zastrelili. V roku 1992 mu prezident Havel udelil *Rad T. G. Masaryka in memoriam* a v roku 2014 mu president Miloš Zeman udelil Medailu *Za zásluhy I.stupňa - in memoriam*.¹⁰³

Bratia a sestry! Modlime sa, aby sme tí, ktorých sa to týka, boli vždy starostlivými pastiermi, ktorí by za svojich baránkov boli ochotní dať aj svoj život. Amen.

Tretia adventná nedeľa

1.

Drahí bratia a sestry!

Všetci sme pozvaní za hlásateľov Ježišovej radostnej zvesti.

V prvom čítaní z Knihy proroka Izaiáša sme počuli: *On nám k tomu dáva a odporúča, aby sme nezabúdali, že musíme vždy s radosťou hlásať jeho evanjellium.*

Zdôrazňuje sa to viackrát v dnešnom Božom slove, i v 2. čítaní z listu sv. Pavla apoštola. Každý Kristov učeník musí mať radosť, že môže hlásať jeho evanjelium. Tá radosť je vyjadrená slovami proroka: *vás ženy ako nevesty okrášľuje hlásanie evanjelia ako šperk; vás muži ako ženíchov ozdobuje víťazným vencom.* Všetkých nás, hlásateľov Božieho evanjelia, Pán zahaľuje spravodlivosťou a dáva nám nádej, že budeme spasení. Takto si nás chce ozdobiť, okrášliť, takto chce zdôrazniť úlohu a poslanie, ktoré nám dáva. Preto je aj na nás, aby sme zachovali to, čo hovorí Pavol apštol v dnešnom 2 čítaní: *aby sme sa posvätili,*

¹⁰³Porov. VEJVAR, S.: *Slávou církve a národu oporou. Nebe i světesklání předmučednictvím věrných českých kněží, P. Josefa Štemberky a P. Josefa Toufara*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXII, č. 48, 30. listopadu 2014, s. 8 – 10. Olomouc: Maticе cyrilometodějská. IČO 533866.

aby sme zostali neporušení, duša i telo bez úhony, aby sme teda zostali verní nášmu Pánovi.

Pýtajme sa v tejto chvíli: Som vd'ačný za to, že ma Pán posielal hlásať jeho radostnú zvesť? Alebo toto poslanie odmietam?

Svoje poslanie odmietal aj muž, ktorý nechcel chodiť so svojou ženou a deťmi do kostola. Neveril na Ježiša, neveril, že Ježiš sa stal človekom, neveril, že jeho posolstvo by mohlo priniesť niečo na tento svet. Raz, keď žena a deti odišli, strhla sa veľká snehová búrka a odrazu počul, akoby sa niečo dialo na dvore. Vybehol von a videl, že na ich dvore sa zhromaždil krdeľ divých husí, ktoré zostali dezorientované z tej náhlej klimatickej zmeny. Bolo mu ich ľúto a tak si povedal, že ich naženie do stodoly. Otvoril dvere, naháňal ich, ale oni sa báli, boli plaché. Chcel im pomôcť, preto si povedal: musím im naznačiť, aby tomu rozumeli. Išiel, spomedzi svojich domácich husí chytil jednu do ruky amával s ňou pred dverami stodoly, aby tak naznačil, že sa nemusia báť – keď sú tam domáce husi, budú tam aj ony v bezpečí. Po chvíľke husi akoby pochopili, že toto je ich cesta a vošli za hospodárom do stodoly. Keď napokon mohol zatvoriť dvere, aby prečkali vietor a sneh, v tom si uvedomil: Áno, Boh sa mohol stať človekom, pretože keď chcel, aby ľudia pochopili jeho posolstvo, musel prísť na tento svet ako človek – tak, ako husi museli vidieť inú, aby za ňou išli.

2.

Bratia moji a drahé sestry!

Našou úlohou podľa obsahu dnešného Božieho slova je robiť radosť.

Povzbudzuje nás k tomu dnešná nedeľa *Gaudete-Radujte sa!*¹⁰⁴

¹⁰⁴Porov. http://www.misie.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=289

Pápež František 24.novembra 2013 publikoval apoštolskú exhortáciu *Evangelii gaudium – O ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete*, kde hneď v úvode píše, že tí, ktorí sa stretávajú s Kristom, sú znovuzrodení pre radosť.¹⁰⁵

A preto očakáva od nás, aby sme rozdávali radosť evanjelia, lebo nikto nie je vylúčený z radosti, ktorú daruje Pán.¹⁰⁶

Nech ju pocíti aj Françoise, ktorú si na diaľku adoptovali zo Slovenska. Pochádza z Konga v Afrike a svojim adoptívnym rodičom odpovedá na list, že ju jeden mládenec priviedol do druhého stavu a utiekol. Mám dcérku, volá sa Sylvia. Je to moja chyba, priznáva, preto prosím o prepáčenie. Nenechajte ma v tomto mojom nešťastí. Rada by som pokračovala v štúdiu. Moje dve mladšie sestry zostanú s dieťaťom, keď ja pôjdem do školy, ak mi odpustíte, že som slobodná matka a mám dieťa. Vojna u nás zasieva izoláciu, aj keď niektoré školy fungujú, život tu nie je ľahký, jedni ľudia sú ranení a iní zomierajú. Teraz končí školský rok, o chvíľu začne nový rok, nech je rokom šťastia a pokoja.¹⁰⁷

Milovaní! Modlime sa za adoptívnych rodičov Françoise, aby jej ako i jej dcére dali kúsok radosti v tom, že ju i naďalej budú finančne a duchovne podporovať. Amen.

Štvrtá adventná nedeľa

1.

Bratia a sestry!

¹⁰⁵Porov.FRANTIŠEK.:*Evangelii gaudium*, 1. In: *Pápežské dokumenty*, 93.zväzok. Trnava: Spoločnosť Vojtecha – Vojtech, spol. sr.o., 2014. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

¹⁰⁶Porov.FRANTIŠEK.:*Evangelii gaudium*, 2 - 3.In: *Pápežské dokumenty*, 93.zväzok. Trnava: Spoločnosť Vojtecha – Vojtech, spol. sr.o., 2014. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

¹⁰⁷Porov. *Z listov detí*. In: *Echo z misií*, VIII.roč, č. 2/2014, s. 29 – 31. Hronský Beňadik: Spoločnosť katolíckeho apoštolátu. ISSN 1337 334X.

Kedysi som videl evanjelizačný film o veriacich hokejistoch pôsobiacich v NHL. V jeho závere zaznela veta: Prečo neveríš? Veriť je dobré!

My dnes chceme pri sv. omši ďakovať za dar svojej osobnej viery.

A to spolu so sv. Pavlom, ktorý Rimanom napísal, počuli sme to v dnešnom druhom čítaní, že Boh chce v nás utvrdiť našu vieru, ktorú sme poslušne prijali na základe hlásania Ježiša Krista.

Z čoho vyplýva, že ak si chceme zachovať svoju vieru, musíme byť poslucháčmi evanjelia, Božieho slova.

Michal Berky na internetovú stránku napísal svoj životný príbeh o tom, že vyrastal v nekresťanskej rodine. Jeho životným krédom bol alkohol a zábava, lebo si myslel, že je to normálne, robili to totiž aj jeho kamaráti. Jedného dňa našli jeho kamaráta otráveného alkoholom v bezvedomí na autobusovej zastávke. Vtedy sa rozhodol, že zmení svoj život. Brat ho skontaktoval s veriacimi rovesníkmi, dlhšie odmietal ich spoločnosť, no napokon sa raz išiel pozrieť na biblické stretnutie, kde počúval o Bohu a zapáčilo sa mu to. Videl tam mladých, čo sa pýtali na rôzne témy a moderátor im odpovedal a pre Michala to bolo niečo nové, radostné ale i úprimné. Spoznal sa tam s Tamarou, začali spolu chodiť a ona mu vyrozprávala svoj životný príbeh. Spočiatku len počúval, nechal to na seba však pôsobiť, rozmýšľal o tom, lebo ho to všetko oslovilo natoľko, že sa rozhodol stať sa kresťanom. Okrem toho sa 23. júla 2011 zosobášil s Tamarou. Svoje svedectvo končí takto: Snažím sa plniť Božiu vôľu, o ktorej sa dozvedám z Božieho slova. A zápasím, aby som prinášal druhým radosť.¹⁰⁸ Utvrdíme sa aj my dnes, ako Michal vo viere na základe počúvania Božieho slova.

¹⁰⁸Porov. <http://mojpribeh.sk/pribeh/michal-berky-slobodny-od-zavislosti/>

Bratia a sestry! Posilnení Eucharistiou prinášajme druhým radosť zo svojej viery. Amen.

2.

Bratia a sestry!

V evanjeliu sme počuli, že *Bohu nič nie je nemožné*.

A to sám Pán Boh potvrdzuje svojou nadprirodzenou schopnosťou – zázrakmi.

*Zázraky posilňujú vieru v toho, ktorý koná skutky svojho Otca: dosvedčujú, že je Boží Syn. Ale môžu byť aj príležitosťou na pohoršenie. Nemajú za cieľ ukájať zvedavosť a túžby po čaroch. Napriek takým zrejším zázrakom niektorí Ježiša odmietajú; dokonca ho obviňujú, že koná mocou zlých duchov.*¹⁰⁹

*A tak zázraky Krista a svätých, proroctvá, šírenie Cirkvi a jej svätosť, jej plodnosť a stabilita sú úplne spoľahlivé znaky Božieho zjavenia, primerané chápanosti všetkých, sú dôvody vierohodnosti, z ktorých vidno, že súhlas viery vôbec nie je slepým hnutím ducha.*¹¹⁰

Teraz ďakujeme za zázrak, ktorý vykonal Pán Boh na príhovor bl. Pavla VI., pápeža. 25. decembra 2014 v americkom štáte Kalifornia, kde sa narodilo dievčatko, ktorému lekári nechceli dovoliť narodiť sa. Lebo ešte pred jej narodením matke identifikovali chorobu - ruptúra placenty. V dôsledku toho dieťaťu ešte pod srdcom matky objavili vážne znetvorenia, ktoré mohli spôsobiť poškodenie mozgu. Preto matke navrhovali interrupciu. Ona to odmietla a začala sa modliť o Boží zázrak narodenia zdravého dieťaťa na príhovor pápeža bl. Pavla VI. Dieťa sa síce narodilo predčasne v dvadsiatomšiestom týždni, ale

¹⁰⁹KKC, 548.

¹¹⁰KKC, 156.

úplne zdravé. Prípád potvrdili v roku 2017 teológovia a povedie blahoslaveného pápeža zrejme k svätorečeniu.¹¹¹

Bratia a sestry! Verme na zázraky, ten podstatný vykonal Boh – čo si pripomíname práve na Vianoce, keď Panna Mária porodila Syna Najvyššieho – Ježiša. Amen.

Narodenie Pána Na omšu na vigíliu

Drahí bratia a sestry!

Na internete som našiel, že svet najviac ovplyvnil Ježiš Kristus.

A to svojou láskou a náukou o odpustení pre všetkých.

Práve zajtra si pripomenieme Jeho narodenie, ako sme počuli v alelujovom verši, kedy *bude zahladená neprávosť zeme a začne nad nami kralovať Spasiteľ sveta*.

Sme jeho nasledovníci, a preto vyznávajme Jeho lásku a žime Jeho odpustenie.

V animovanom filme Mary a Max sa zobrazuje priateľstvo dvoch rozdielnych ľudí: Max trpí obezitou, Aspergerovým syndrómom a Mary má matku alkoholičku, je samotárka a sama trpí mnohými pocitmi nedostatočnosti. Mary sa rozhodne napísať o Maxovej chorobe knihu, čím však nechcane Maxa veľmi zraní. Keď si Mary uvedomí, že tým Maxa strašne nahnevala, ich priateľstvo zaniklo. Mary upadla do hlbokkej depresie a dala sa na pitie ako jej matka. Aj Maxovi to bolo veľmi ľúto, a preto Mary napísal ospravedlňujúci list: *„Dôvod, prečo Ti odpúšťam je, že si*

¹¹¹<https://www.dobrenoviny.sk/c/119812/teologovia-uznali-druhy-zazrak-pripisovany-papezovi-pavlovi-vi->

*nedokonalá. Si nedokonalá, tak ako som ja nedokonalý. Všetci ľudia sú nedokonalí. A o tom to je. Všetci robíme chyby, dokážme si ich priznať a odpustiť si!*¹¹²

Bratia a sestry! Pán svojou láskou, ktorú priniesol na svet, zahladil *neprávosť* teda hriech: Pod'akujme sa mu dnes za to. Amen.

Na omšu vo svätej noci

Bratia a sestry!

Prečo sme dnes v noci prišli sem na túto vianočnú bohoslužbu?

Lebo sa nám narodil Kristus Pán.

Jeho narodenie úplne pozitívne zmenilo dejiny celého sveta.

Nakoľko mu za to ďakujeme, uvedomujeme si, že Ježiš môže k lepšiemu zmeniť aj môj život.

9.decembra 2014 vzlietlo lietadlo v americkom San Franciscu a nasmerovalo si to do Phoenixu, no počas letu ho museli odkloniť na núdzové pristátie do Los Angeles. Na palube lietadla totiž jednej pasažierke začali pôrodné bolesti. Skôr ako by lietadlo pristálo, žena porodila. Pri pôrode jej pomáhala posádka lietadla a lekár so zdravotnou sestrou, ktorí tiež boli medzi pasažiermi. Po pristání záchranka matku s dieťaťom odviezli v dobrom stave do nemocnice. Hovorkyňa leteckej spoločnosti Southwest Airlines vyjadrila nádej, že budú mať nového celoživotného pasažiera. Článok zverejnil aj jeden z našich internetových portálov s názvom: Cestujúcej sa na palube navždy zmenil život.¹¹³

¹¹²Porov. <https://martincekova.blog.sme.sk/c/367250/laska-bez-odpustenia-neexistuje-ani-odpustenie-bez-lasky.html>

¹¹³Porov. <http://www.cas.sk/clanok/301949/kratko-po-vzlete-nastal-v-lietadle-rozruch-cestujucej-sa-na-palube-navzdy-zmenil-zivot.html>

Drahí moji bratia a sestry! Ďakujeme za Novonarodeného Mesiáša ako i každého človeka, ktorí nám v dobrom navždy menia náš život. Amen.

Na omšu na úsvite

Drahí bratia a sestry!

Boh sa pokoril, stal sa jedným z nás. Prišiel medzi svoje stvorenstvo, aby nám ukázal, že si želá, aby sme ho nasledovali v pokore a poníženosti.

Ten, kto sa vie pokoriť a ponížiť, je ľudský, hovoríme o ňom, že má srdce.

Pozrime sa na Betlehémsku maštal', na novonarodeného mesiáša Ježiša Krista – či už tu v kostole, alebo doma pod svojím vianočným stromčekom – a poprosme: Pane Ježišu, Boh a Pán celého ľudstva, prosím ťa, daj aj mne tú milosť, aby som vedel byť pokorným a poníženým; aby som vedel byť ľudský; aby som sa vždy prejavoval ako ten, kto má srdce nielen pre seba, ale aj pre svojho blížneho.

K tomu, aby sme boli vždy – nielen na Vianoce – pokorní, ponížení, ľudskí, potrebujeme dobrú rodinnú výchovu. Keďže Vianoce sú aj sviatky rodiny, poprosme za rodiny celého sveta, aby sme sa práve v rodinách učili ľudskosti. Nech rodičia vychovávajú deti tak, aby boli pokorné a ponížené.

Matka píše do gréckokatolíckeho časopisu: Myslím si, že som svojho syna vychovala dobre. Chodil so mnou do kostola, pristupoval k sviatostiam, spolu sme sa modlili. Prišla škola, odišiel na internát, neskôr si našiel prácu ďaleko od domova. Jeho návštevy boli čím ďalej kratšie a rozpätie medzi nimi sa zväčšovalo. Už niekoľko rokov nebol doma na Vianoce. Ale

napriek tomu ho mám stále rada. Nepreklínam ho, neprajem mu nič zlé. Viem, že je to môj dobrý syn. Ale viem jedno, že sa začal vzd'aľovať odo mňa, keď sa začal vzd'aľovať od Boha, keď prestal chodiť do kostola v meste, kde žije, býva, pracuje, keď sa prestal modliť, neuznáva žiadne kresťanské sviatky a myslí len sám na seba. Pri každej jednej modlitbe pamätám na neho. Nech ho Pán Boh požehnáva, nech mu dáva zdravie, sily, nech – ak to bude jeho vôľa – privedie môjho syna späť do Cirkvi, k sebe, ale aj ku mne. Sú Vianoce a ja som zasa plná nádeje, plná dôvery, že ma Boh neopustí a že moja viera mi bude pomáhať, aby som aj tohtoročné Vianoce mala šťastné, veselé a radostné.

Milí bratia a sestry! Chcem veriť, že Ježiš má tú moc, aby nás pretvoril na ľudskejších, pokornejších a poníženejších – tak, ako je on sám. Amen.

Na omšu vo dne

Milované farničky a drahí farníci!

Andrej Plávka napísal článok s názvom *Dni všedné a dni sviatočné*, v ktorom sú i tieto myšlienky: „*Chvilé a dni sviatočné akoby sa stávali citovou energiou, nabíjajúcou naše srdcia ako ľudské akumulátory, aby vydržali cez dni a chvíle všedné, plné pustoty, tmy a blúdení; lebo čím by sme si svietili v bludiskách života, ak by boli naše srdcia prázdne, bez tohto životodarného citového obsahu? Srdce – pútnik nech sa napije z oáz dní sviatočných, nech sa nabije ako leydenská nádoba energiou citovou, aby nebilo len pre seba samé, ale aby žiarilo pre všetkých, ktorí chcú byť ozajstnými ľuďmi. Nech je kompasom, ktorého magnetka ukazuje jediný bezpečný cieľ: ľudskosť...*“¹¹⁴

Práve dnes máme takýto sviatočný deň, druhý najväčší v Cirkvi: slávnosť Narodenia Pána, počas ktorého sa môžeme

¹¹⁴http://img.cas.sk/img/12/full/2196357_z.jpg

nabiť toľkou duchovnou energiou, koľko len budeme vo všedné dni pootrebovať.

Láska prišla na tento svet v podobe malého dieťaťa.

Preto načerpajme čo najviac z Božej Lásky pre svoj život, aby sme žiarili pre všetkých ľudí dobrej vôle.

Filipko sa išiel rozlúčiť do izby so svojou chorou sestričkou Evičkou, ktorá nemohla ísť na Vianoce do kostola. Pri jasličkách mu napadla myšlienka, že by si mal od Ježiška požičať slona, na ktorom prišiel jeden z troch kráľov. Nakoľko Ježiško nič nenamietal, slona si požičal a doma o tom povedal sestričke. Tá mu síce dohovárala, no veľmi sa s ním potešila. Na druhý deň vzal sloníka z domu do kostola do betlehema, lebo ako by sa len ten kráľ dostal zase domov?! Keď ho nebadane kládol na svoje miesto zdalo sa mu, že Ježiško sa neho v jasličkách usmieval. Možno aj preto, lebo figúrku pekne čestne vrátil.¹¹⁵

Drahí moji! Budme vždy láskaví a ukazujme druhým správny smer k Večnej Božej Láske. Amen.

Sv. Štefana, prvého mučeníka

1.

Drahí moji!

Voči sv. Štefanovi sa vzniesla veľká vlna odporu a nenávisti.

A to preto, lebo bol kresťan.

Krik, zlosť a určite aj nádavky prerástli v najväčšiu ľudskú zlobu a hriech – bezbrannéhodiakona Štefana ukameňovali na smrť.

¹¹⁵Porov. KOMOROVÁ, M.: *Darček od Ježiška*. In: *PosolBožského Srdca Ježišovho. Mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCIII. (2014), č. 12, s. 28 – 29. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku. ISSN 0701 – 0192.

Žiaľ, že človek sa v každej dobe nedokáže kontrolovať a rovnako tak ako aj v čase sv. mučeníka Štefana sa necháva uniesť zlobou, ktorá spôsobuje hriech, zlobu, nenávisť a vedie tiež aj k tomu, že človek zabije človeka.

Vďaka druháčke zo základnej školy v Hlohovci, Patrícii Kupkovej, bola dôstojne pochovaná Luckaz Bratislavy, ktorú na smrť utýrала jej vlastná matka a nevlastný otec a nikto z rodiny ju nechcel pochovať. Nenávideli ju, chúd'a! Keď o tom odvysielali správu v televízii, Patrícia povedala svojmu otcovi, že je to veľmi smutné, a preto pomohla zorganizovať dobrých ľudí z celého Slovenska, ktorí ochotne pomohli a dieťaťatko mohlo byť dôstojne pochované. Na jej hrobe osadili medené srdce ako pomník pre všetky týrané deti. Za čo Patrícia získala odmenu *Detský čin roka 2014*.¹¹⁶

Bratia a sestry! Prosme na príhovor sv. Štefana o hojnosť Božej lásky pre všetkých ľudí na svete, ktorá víťazí nad zlobou a nenávisťou, zlom a hriechom. Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

K radosti tohoročných Vianoc, o ktorej sme si hovorili pri sv. omši vo svätej noci, sme včera pridali našu kresťanskú ľudskosť. Dnes k tomu pribúda slovo obeta.

Obeta, ktorú prináša sv. diakon Štefan. On sa obetuje nielen ako diakon katolíckej Cirkvi pri hlásaní evanjelia, vysluhovaní sviatostí, ale je ochotný zachovať to, čo hovorí Kristus: *Ja som Pravda*. Sv. Štefan pravdivo pomenúva veci – hriechy, za čo je

¹¹⁶Porov. <http://www.pluska.sk/spravy/z-domova/detsky-cin-roka-vdaka-patke-pochovali-utyranu-lucku.html>

odsúdený na ťažkú smrť ukameňovaním. Ponúka najvyššiu obeť, akú môže človek ponúknuť svojmu Bohu – svoj vlastný život.

Je potrebné zdôrazniť, že keď kameňovali sv. Štefana, rúcha si odložili práve k Šavlovým nohám, k nohám toho, ktorý sa neskôr, povolaný Bohom, stáva pokračovateľom Štefanovho diela ako veľký apoštol národov, ako apoštol Ježiša Krista.

Vráťme sa však, milí bratia a sestry, k vianočnému slovu obeta, ktoré chceme preniesť do svojho života, aby sme tak boli vždy ochotní dať Bohu a pre Boha všetko vo viere a nádeji, že Boh nám našu obeť, našu obetavosť vráti.

Vo vianočnom čísle časopisu Posol píše jeden muž: 10 rokov – od 15 do 25 rokov svojho života fajčím cigarety. Niekoľko krát som sa pokúšal skončiť s touto svojou závislosťou, ale nikdy sa mi to nedarilo. Blížili sa Vianoce a ja som sa rozhodol, že sa práve na tieto Vianoce roku 1990 vzdám cigariet. Počas vianočnej bohoslužby som sa modlil, aby mi Boh dal silu, aby som prekonal svoju závislosť, aby som prekonal sám seba. Počkal som si, kým ľudia vyjdú z kostola, pristúpil som k Betlehému a pred malým dieťaťom Ježišom som povedal svoju modlitbu: Ježišu, nemám ti čo dať, dávam ti len svoju závislosť na cigaretách. Z vrečka som vytiahol poslednú krabičku, položil som ju k Ježišovým nohám a odišiel som domov. Boh ma obdaril nielen tým, že som dokázal prekonať svoju závislosť na cigaretách – odvtedy už nefajčím, ale na ďalší rok v r. 1991 som sa rozhodol, že vstúpim do kňazského seminára. Dnes som už kňazom a kedykoľvek slúžim vianočné bohoslužby, vždy si pripomínam, že ja som chcel obdarovať Boha, no Boh obdaroval mňa svojím kňazstvom.

Milí bratia a sestry! Budme vždy ochotní obetovať sa ! Amen.

Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

1.

Milovaní!

Narodíme sa síce so svojimi dedičnými vlastnosťami, ktoré charakterizujú našu povahu.

No mnohé sa v nej dá výchovou správnym smerom korigovať.

V našom živote nás síce usmerňujú: štát, cirkev, kamaráti, práca, škola, no prvoradou vo výchove detí by mala byť len naša rodina – rodičia, otec a matka.

Výchova v rodine je preto nenahraditeľná!

Anglický kňaz Andrew White, ktorý pracoval v Iraku ponávrte do Veľkej Británie vyrozprával aj príbeh o štyroch kresťanských deťoch, ktoré popravili, pretože odmietli konvertovať na islam. Dodal, že ozbrojenci sa deťom vyhrážali, aby vyslovili slová, že budú nasledovať Mohameda, ak nechcú prísť o život. Podľa jeho slov všetky štyri deti, mladšie ako 15 rokov, to odmietli. Všetci uviedli „nie, milujeme Ježiša, vždy sme milovali Ježiša, vždy sme nasledovali Ježiša a On bol vždy snami,“ zverejnila RussiaToday slová kňaza.¹¹⁷ Prečo to tak deti urobili, pýtame sa? Lebo ich tak rodičia vychovali! Hrdinské a mučenícke deti!

Bratia a sestry! Želám nám, aby v našich rodinách vyrastali pod vašou výchovou len dobré deti! Amen.

2.

Milovaní!

Narodíme sa síce so svojimi dedičnými vlastnosťami, ktoré charakterizujú našu povahu.

¹¹⁷Porov. <http://www.hlavnespravy.sk/zverstva-islamskeho-statu-krestanske-deti-odmietli-konvertovat-popravili-ich/469263>

No mnohé sa v nej dá výchovou správnym smerom korigovať.

V našom živote nás síce usmerňujú: štát, cirkev, kamaráti, práca, škola, no prvoradou vo výchove detí by mala byť len naša rodina – rodičia, otec a matka.

Výchova v rodine je preto nenahraditeľná!

Anglický kňaz Andrew White, ktorý pracoval v Iraku ponávrate do Veľkej Británie vyrozprával aj príbeh o štyroch kresťanských deťoch, ktoré popravili, pretože odmietli konvertovať na islam. Dodal, že ozbrojenci sa deťom vyhrážali, aby vyslovili slová, že budú nasledovať Mohameda, ak nechcú prísť o život. Podľa jeho slov všetky štyri deti, mladšie ako 15 rokov, to odmietli. Všetci uviedli „nie, milujeme Ježiša, vždy sme milovali Ježiša, vždy sme nasledovali Ježiša a On bol vždy snami,“ zverejnila RussiaToday slová kňaza.¹¹⁸ Prečo to tak deti urobili, pýtame sa? Lebo ich tak rodičia vychovali! Hrdinské a mučenícke deti!

Bratia a sestry! Želám nám, aby v našich rodinách vyrastali pod vašou výchovou len dobré deti! Amen.

31.decembra – siedmy deň oktávy Narodenia Pána

Bratia a sestry!

Pri hodnotení uplynulého roka sa cez plece¹¹⁹ pozeráme späť na to, čo sme v uplynulom roku prežili.

¹¹⁸Porov. <http://www.hlavnespravy.sk/zverstva-islamskeho-statu-krestanske-deti-odmietli-konvertovat-popravili-ich/469263>

¹¹⁹Porov. ZEMKO, P.: *Pohľad cez plece*. Trnava: Ivona Matúšová, 2014, 36 s. ISBN 978 – 80 – 89413 – 41 – 6.

V našej farnosti je to jednak štatistický pohľad späť ale i plány na nastávajúci rok.

V prvom rade je to sviatostný život: počet

- krstov,
- prvých sv. prijímaní,
- birmovaných,
- sobášovaných,
- pochovaných.

No i ekonomické hospodárenie a nakladanie s našimi financiami.

Za to všetko patrí vďaka predovšetkým dobrotivému Pánu Bohu ako i všetkým vám, čo ste boli v uplynulom občianskom roku v aktívnej ako i v pasívnej službe v prospech života našej farnosti.

Keby som mohol, všetkých – no predovšetkým vás, drahí moji farníci, by som spoločne odmenil, ako to urobil časopis *Time*, ktorý za rok 2014 ¹²⁰ spoločne odmenil všetkých na svete – vedcov, lekárov i zdravotné sestry, čo bojujú s nebezpečnou nákazou ebolou. Na svete je dnes 20.000 nakazených, z toho už 7.842 zomrelo.¹²¹ Z afrických slumov Sierra Leone, Libérie a Guineje sa žiaľ táto epidémia preniesla až do Európy – Španielska a Nemecka ale i do USA, kde nás všetkých ohrozuje. Titul *Osobnosť roka* im patrí právom za to, že v tvárou v tvár smrti bojujú proti ebole. Napríklad zdravotná sestra Salome Karwah obetuje svoj život za život chorých. Potom, ako stratila oboch rodičov, ktorí zomreli na ebolu, chce pomáhať ďalej. *Vyzeralo to, ako by mi Boh dal druhú šancu pomáhať druhým*, povedala.¹²²

Bratia moji a sestry moje! S Božou pomocou využime ďalšiu šancu, ktorú dostaneme v našej farnosti v nastávajúcom roku! Amen.

¹²⁰Za rok 2013 si cenu Osobnosť roka časopisu *Time* odniesol pápež František.

¹²¹Porov. <http://www.cas.sk/clanok/303636/smutna-statistika-na-zaver-roka-pocet-nakazenych-ebolou-prekrocil-20-000.html>

¹²²<http://www.aktuality.sk/clanok/266975/osobnost-roka-2014-podla-magazinu-time-je-velkym-prekvapenim/>

Panny Márie Bohorodičky

1.

Drahí bratia a sestry!

Slávime svetový deň pokoja, spolu s naším pápežom, ktorý ho potvrdzuje podľa vzoru svojich predchodcov.

Slávime ho, aby sme si vyprosili pokoj, na príhovor Bohorodičky Panny Márie, a to predovšetkým prostredníctvom modlitby sv. ruženca, o ktorej Boží služobník Ján Pavol II. povedal, že je modlitbou pokoja. Zároveň vo svojom apoštolskom liste Rosarium virginis Marie hovorí, že sme povinní modliť sa túto modlitbu pokoja za pokoj vo svete, za pokoj vo Svätej Zemi, za rodiny.

Zjednoťme sa, milí bratia a sestry, s týmto úmyslom. Uvedomme si, koľko je nepokoja vo svete. O čom sú televízne správy na rôznych staniciach? O nepokoji, ktorý je vo svete. Je veľmi smutné, že ani na tohoročné Vianoce nie je pokoj vo Svätej Zemi a že počúvame o útokoch Židov na Palestínske územia, o mŕtvych z krajiny, kde sa narodil knieža pokoja Ježiš Kristus.

Preto je priam naliehavá a dôrazná výzva, aby sme sa v tento prvý deň občianskeho roku modlili za pokoj v našich rodinách. Lebo keď ho tam nebude, naozaj bude veľmi zle.

Manželia, pretože nemali dieťa, rozhodli sa, že si jedno adoptujú z detského domova. Po čase manžel začal manželke zahýbať, našiel si mladšiu ženu. Ale manželka vedela, že musí žiť pre dieťa, ktoré si vzali. Akým si spôsobom mu to tolerovala, hoci bola z toho nešťastná a nespokojná. Dovolila manželovi, aby chodil na návštevy za svojou adoptívnou dcérou, aby sa s ňou pohral, priniesol jej darčeky. Raz prišiel presne na Vianoce a ia cod nich neodišiel. Uvedomil si, že ten pravý pokoj je pri jeho

manželke a pri dcére. Pochopil, že jeho správanie vnáša nepokoj do rodiny tej novej ženy, že ten nepokoj má v duši, lebo nevie, za ktorou ženou má ísť skôr. Napokon pochopil, že jeho pravé miesto je len a len pri manželke a adoptívnej dcére.

Drahí bratia a sestry! Je veľmi dôležité, aby sme sa pomodlili za pokoj. Amen.

2.

Milovaní!

V americkom filme Grace, o monackej kňažnej a manželke Rainiera III. – predtým Oskarovej herečke Grace Kellyovej – je scéna, kde vystupuje kňažná na reprezentačnom medzinárodnom plese Červeného kríža v prejave so slovami: Každý musí niečo urobiť pre seba, pre svoju vlasť a ja to robím aj pre svoju rodinu.¹²³

Na začiatku Nového roku prosme obdobne Bohorodičku Pannu Máriu, aby ochraňovala nás, našu rodinu ale i našu vlasť!

Lebo všetci čo tu v tejto pozemskej vlasti žijeme si uvedomujeme v Katolíckej cirkvi mocné orododovanie Panny Márie, Božej Matky za nás ako i za našu vlasť, nakoľko slávime aj výročie zrodu našej modernej Slovenskej republiky.

Preto na obetnú miskú spolu s hostiami obetujeme aj našu cirkev – duchovnú vlasť a do vína s vodou prilejme do kalicha aj prosby za našu pozemskú vlasť, kde žijeme, učíme sa, pracujeme, trpíme, modlíme sa ale i povzbudzujeme sa dnes k obetavosti za Slovensko ako i za Katolícku cirkev.

Gréckokatolícky biskup melchitského obradu Jeanbartv Aleppo v Sýrii pred Vianocami 2014 poskytol rozhovor

¹²³<http://www.csfd.cz/film/310097-grace-knezna-monacka/>

Vatikánskemu rozhlasu, ktorý uverejnil aj časopis *Světlo* pod názvom: *Valeppskom pekle sú kresťania svedkami nádeje*. Miestny biskup v ňom chválil mladých ľudí, že sú charitnými dobrovoľníkmi, ktorí pomáhajú rozdeľovať potravinovú pomoc ako kresťanom tak aj moslimom. Okrem toho sú ustavične povzbudzovaní, aby sa mohli vyjadrovať a napriek nestabilnej situácii, ktorá od roku 2011 prerástla vo vojnový konflikt, sú vyzývaní, aby neopúšťali svoju vlastnú krajinu – hoci už ušla štvrtina obyvateľstva z pôvodných 22,5 milióna.¹²⁴ Cirkev ich povzbudzuje osobným slovom kňazov, biskupskými pastierskymi listami, stále sa slúžiacou liturgiou a napokon svojou stálou prítomnosťou: Len aby skončila vojna, nastal pokoj a spoločnosť sa mohla znovu spojiť a pokračovať ako príklad pre celý arabský svet. Lebo každý nech si zachová svoju vieru, preto je rešpektovaný a zákony musia platiť rovnako pre všetkých. Zostať teda v Sýrii znamená urobiť veľmi veľa pre svoju rodinu, pre svoju vlasť k čomu ich povzbudzuje i tamojšia cirkev.¹²⁵

Bratia a sestry! Nový rok je v Cirkvi aj dňom svetového pokoja: Modlime sa za našu vlasť, aby sme na Slovensku v nastávajúcom roku žili na príhovor Panny Márie v pokoji, lebo to je nádej pre nás pre všetkých. Amen.

Druhá nedeľa po Narodení Pána

1.

Milí moji bratia a sestry!

Každý z nás má predstavu o svojej budúcnosti, o tom, čo by chcel a čo bude robiť.

Aj Boh má predstavu o našej budúcnosti. Sme jeho deti a preto nám dnes tú svoju predstavu predkladá prostredníctvom

¹²⁴<http://sk.wikipedia.org/wiki/S%C3%BDria>

¹²⁵Porov. Biskup Jeanbart: *V aleppskom pekle jsou křesťané svědky naděje*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXII, č. 51 . 52, 21./28.prosince 2014, s. 17. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

sv. Pavla apoštola, ktorý nám v liste Efezanom píše, aby sme boli pred Božou tvárou svätí a nepoškvrnení v láske.

Zároveň dostávame aj radu, ako máme túto svoju úlohu v budúcnosti vyplniť, pretože Boh nám k tomu dáva Ducha múdrosti a zjavenia, aby sme ho poznali a aby sme boli osvietení v nádeji svojho povolania.

Všetci sa usilujme, milí bratia a sestry, aby sme vaplnili túto Božiu predstavu. Preto spolupracujme s Božou múdrosťou. Obracajme sa naňho, keď sa chceme rozhodnúť, keď chceme niečo v budúcnosti urobiť. Modlime sa, aby nám Boh dal svoju múdrosť, aby sme sa dokázali múdro a dobre rozhodnúť, aby sme si vedeli dobre vybrať z možností, ktoré máme pred sebou.

Katarína Drechselová mala pred sebou skvelú budúcnosť. Otec bol bankár, veľký podnikateľ v Amerike. Bola zabezpečená, mohla si kupovať tie najdrahšie šaty. Napriek tomu zatúžila po rehoľnom živote. Zatúžila mať len jedny šaty, ktoré keď sa roztrhali, jednoducho si ich zaplátala a zašila. Ona, ktorá si mohla skvele a fantasticky žiť, rozhodla sa žiť úplne skromne a chudobne. Po smrti rodičov sa rozhodla, že bude múdro používať svoj majetok. Založila rôzne nadácie a z ich výnosov podporovala tých, ktorých v jej dobe nikto nemiloval – indiánov a černocho. Ešte nebol rok 1954, keď v Amerike zrušili rasovú segregáciu, že indiáni a černosi majú slobodný prístup ku všetkému. Žila v dobe, kedy farební nemohli vstúpiť do niektorých podnikov, nemohli žiť s bielymi, nemohli chodiť do riadej školy, nemohli chodiť na univerzity, lebo boli farební, neboli braní ako ostatní občania. Katarína dokázala, že sa naozaj dá žiť múdro a sväto, pomáhať týmto ľuďom, pomáhať spoločenskému vedomiu, aby si ľudia uvedomili, že Boh stvoril všetkých ľudí – či sme bieli, či čierni, či máme šikmé oči, či sme nízkeho vzrastu – všetci sme Božie deti. Pre túto pravdu bola ochotná dať nielen svoje peniaze, ale aj svoj život. Často ju napádali, unikala atentátom – známy KUKLUS KLAN ju ohrozoval na živote, ale ona sa vedela

s Božou pomocou cez všetko preniest', všetko dokázala prekonať, lebo vedela, že je misionárkou Ježiša Krista. Túto úlohu jej dal aj pápež Pius XII., ktorý ju povzbudil v tejto úlohe, keď bola na návšteve v Ríme. Tak ju povzbudzoval aj biskup v diecéze, kde žila, aby sa vedela venovať naozaj všetkým. Za to ju Boh oslávil, dožila sa slobody pre všetkých ľudí a dnes ju môžeme vzývať v Cirkvi ako svätú.

Milí bratia a sestry, usilujme sa, aby sme vedeli naozaj dôsledne spolupracovať s Božou múdrosťou. Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Práve sme si vypočuli *Prológ* evanjelia sv. Jána. Vo vianočnom období je to už tretí raz.

V ňom boli aj tieto dôležité teologické slová: *A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami.*

Vždy, keď prijmeme Kristovo telo v Eucharistii, stáva sa Boh súčasťou nášho života, teda to Boh ako Láska prebýva s nami a medzi nami.

Preto sa musíme správať tak, aby nás charakterizovala v našom živote len láska.

Na internete vzbudilo pozornosť video, ktoré ukazuje muža, čo bezdomovcovi daruje 100 dolárov a skrytá kamera ho sleduje, čo s nimi urobí. Išiel do obchodu a potom sa stalo niečo neuveriteľne zvláštne. Zo svojho veľkého vaku vybral to, čo kúpil v obchode: zabalené jedlo a začal ho rozdávať: dvom starým ženám, potom chudobnej rodine s deťmi. Muž, čo mu dal peniaze bol taký šokovaný, že vyšiel z anonymity, išiel za ním a povedal, že

ide o skrytú kameru. No s bezdomovcom to ani len nepohlo, lebo na videu sa zdá, že to urobil úplne prirodzene.¹²⁶

Drahí moji, a o to ide: Naše konanie lásky musí byť normálnou, samozrejmou a každodennou súčasťou nášho správania sa a teda našej povahy. Pevne v to verím! Amen.

Zjavenie Pána

1.

Drahí bratia a sestry!

Dnes obdivujeme misiú troch mudrcov, troch kráľov od východu, ktorí sa idú klaňať novonarodenému Mesiášovi.

Obdivujeme ich predovšetkým preto, že tejto úlohe dali patričný čas. Obetovali veľmi veľa svojho osobného času, možno zo svojej práce, aby sa poklonili Pánovi.

Origenes I. už v 3. storočí spomína týchto mudrcov vo svojich spisoch. Sv. Júda Ctihodný hovorí o nich v 6. storočí. Spomína ich mená – Gašpar, Melichar a Baltazár, ktorí reprezentujú tri svetové kontinenty – Európu, Áziu a Afriku. Preto v niektorých betlehemoch vidíme, že jeden z kráľov je čiernej pleti. Tým sa chce zvýrazniť, že novonarodenému Mesiášovi sa prišli pokloniť ľudia zo všetkých končín vtedajšieho poznaného sveta.

Každý, kto prežíva Vianoce, milí bratia a sestry, si musí nájsť čas pre svojho Boha, čas na poklonu. Či už vo svojom osobnom voľne, či pri pracovnom zaťažení – vždy si musí nájsť čas, ktorý daruje Bohu. Rovnako tak musíme venovať čas aj svojim blíždym. Musíme sa osvedčiť v tom, že nie sme sebeckí a nemyslíme len na seba, ale myslíme na Boha – ako nám hovorí hlavné prikázanie – a myslíme na blížneho ako na seba samého.

¹²⁶Porov. <http://www.pluska.sk/spravy/zo-zahranicia/dojimave-bezdomovec-pomohol-studentke-ta-mu-organizuje-zbierku-byt.html>

Do škôlky prišlo nové dieťa. Matka hovorí učiteľke: Moja dcéra Katka je veľmi utiahnutá, hovorí veľmi málo, budete s ňou mať veľké problémy. Učiteľka si ju počas dňa všimla a povedala si, že jej musí nejako pomôcť. Venovala sa jej v priebehu dňa viac, ako ostatným deťom. Hrala sa s ňou, šantila s ňou, vymýšľala všelijaké hry, len aby sa dieťa zaujalo, rozveselilo. Vzala ju na ruky, vyhadzovala ju do výšky a napokon jej povedala: Katka, ja ťa mám veľmi rada. Dieťa sa na ňu vtedy usmialo – píše učiteľka – a povedalo: teta, ja mám rada teba! V závere tohto svedectva v časopise Posol píše učiteľka: Vždy, keď mám pred očami svoje vlastné deti, mám veľa roboty a chcem im povedať: dajte mi pokoj, nemám čas, spomeniem si na toto dievča, ktoré si vyžadovalo toľko času – nie jeden deň, no mnoho ďalších dní, aby napokon vedelo povedať: teta, mám ťa rada. V závere táto učiteľka píše: rodičia, vždy majte čas na svoje deti!

Milí bratia a sestry, my môžeme túto vetu rozšíriť na náš vzťah k blížnemu: vždy majme čas pre svojho blízkeho. Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Plukovník James Irwin je jedným z amerických astronautov, ktorí 15. júla 1971 vyštartovali a pristáli na Mesiaci. Irwin o sebe v tejto súvislosti povedal: *Než som vzlietol do kozmického priestoru bol som len vlažným kresťanom, ale cítim, že Pán ma poslal na Mesiac, aby som sa vrátil na Zem s Jeho Synom Ježišom Kristom. Svoje zážitky z kozmického letu opísal vo svojej knižke *Viac než pozemšťania*. V nej sa priznáva, že jeho let na Mesiac bol len jedným krokom, ktorý mu otvoril dvere k širšej službe Bohu a ľuďom na celom svete.*¹²⁷

¹²⁷ Jim Irwin vystúpil z armády a stal sa kňazom. Prehlásil: „To, že Boh poslal svojho Syna na zem je dôležitejšie, ako to, že človek vstúpil svojou nohou na Mesiac“ (Astronaut kněžem. In: Světlo, roč. VII., č. 40, 3. Října 1999, s. 13).

Takýmto krokom k začiatku hlbšieho prežívania našej viery môže byť aj tohoročná slávnosť Zjavenia Pána.

Dnešné Božie slovo, ktoré sme si pred malou chvíľou spolu vypočuli, nám hovorí, že *„prišli do Jeruzalema mudrci od východu a pýtali sa: «Kde je ten novonarodený židovský kráľ? Videli sme jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť.» (Mt 2, 2)“*

V Katechizme katolíckej cirkvi sa v čl. 262 dočítame, že: *„Vtelenie Božieho Syna zjavuje, že Boh je večný Otec a že Syn je jednej podstaty s Otcom, že totiž v ňom a s ním je ten istý Boh.“* Z toho nám logicky vyplýva, že mudrci sa klaňali Mesiášovi t.j. Trojjedinému Bohu.

Preto všetky stvorenia žijú dynamizmom života Trojice takým spôsobom, že všetko smeruje k Otcovi skrze Ježiša Krista v Duchu Svätom (porov. KKC 259). V dokonalej jednote s Najsvätejšou Trojicou je aj posledný cieľ celého Božieho poriadku spásy, k čomu sme aj my povolaní (porov. KKC 260).

Štyridsaťpäť ročná Beáta napísala do časopisu Veľké jubileum svoj osobný životný príbeh, v ktorom dostala niekoľko pokynov od Boha skrze ľudí, utrpenie a chorobu, aby sa tak napokon vrátila späť k živej viere. Staré matky sa postarali, že sme boli spolu aj s bratom pokrstení, s ťažkosťou šesťdesiatych rokov socializmu u nás sme dokonca chodili na náboženstvo, boli sme na prvom sv. prijímaní a na birmovke. Tri roky som bola spolu s otcom v severnej Afrike, kde on pracoval a ja som sa v tvrdých podmienkach naučila po nemecky, francúzsky a anglicky. Naučila som sa, čo som až neskôr ocenila, trpezlivosti. Po návrate domov som vyštudovala na vysokej škole prekladateľstvo. Tu som sa zoznámila s jedným dievčaťom, ktoré mi nosilo náboženskú literatúru – zvlášť mi utkvela v pamäti kniha Márie Winovskej Páter Pio – vodila ma do spoločenstva, kde sme sa spolu modlili a diskutovali, ale po VŠ som medzi nich viac nechodila. Napriek

tomu som začala a neprestala chodiť do kostola, hoci ma rodičia s bratom vysmievali, skoro dvanásť rokov po škole som mala aj rôzne pochybnosti, či Boh skutočne existuje, ale kniha o otcovi Piovi a neskoršie zážitky z Lúrd ma vždy posilnili, lebo po 1989 roku som začala ako turistická sprievodkyňa často chodiť na púte s cestovkou do zahraničia. 26. marca 1999 bol deň narcisov, t. j. zbierka na Ligu proti rakovine. Zastavila som sa aj ja, aby som okrem narcisu obdržala aj informačné brožúrky o chorobe. Po ich prečítaní som zostala zmätená, že sa to týka i mňa. Vyhľadala som lekára, ktorý moje obavy potvrdil a tak ma objednal na operáciu. 2. mája som si napriek zvyku otvorila bavorskú televíziu, ktorá dávala prenos z blahorečenia Pátra Pia. Pri sledovaní na mňa doľahol akýsi nebeský pokoj, že som sa prestala báť, ako v nemocnici dopadnem. Čo umocnilo ešte aj to, že sa nad operačným stolom nado mňa nahol chirurg a na mňa zažiaril modrý medailónik Panny Márie, ktorý mal na krku. Povedali mi, že môj rakovinový nádor bol veľmi agresívny a preto mi musia nasadiť drastickú chemoterapiu. Pripravili ma na to, že má veľa vedľajších účinkov, dali mi lieky, ale ja sa po 2/3 chemoterapie cítim veľmi dobre a v duši prežívam chvíle nekonečného pokoja v samote a s modlitbami. Na moje veľké prekvapenie to takto pokojne so mnou prežívajú aj moji rodičia, ba dokonca mi mama oznámila, že po tridsiatich rokoch bola zase na spovedi a otec začal pravidelne chodiť na bohoslužby.

Bratia a sestry! Božie cesty sú skutočne nevyspytateľné, keď po nich často kráčame a nevieme tak ako mudrci od východu, že kedy a kde nájdeme *novonarodeného židovského kráľa*. Amen.

3.

Bratia a sestry!

Slávnosť Zjavenia Pána sa ľudovo nazýva Traja králi.

A to preto, lebo sa prišli z ďalekého východu pokloniť novonarodenému Mesiášovi.

Čím nás Cirkev chce upozorniť, aby sme sa aj my klaňali svojmu Bohu.

Ved' na to sme prišli na tento svet. Navštevujme radi Pánov chrám a klaňajme sa mu.

Ale radi navštevujme aj svojich blízkych, ved' v každom jednom blízkom máme vidieť Ježiša.

Misionárov v Kazachstane oslovila žena, aby sa išli pozrieť aj na jej suseda. V dome im otvorila opitá žena, vpustila ich a oni v posteli našli sedemdesiatštyri ročného chorého muža, vychudnutého, skrúteného s rozsiahlymi preležaninami na celom tele. Prosil misionárov: Vezmite ma so sebou. Vzali ho teda na misijnú stanicu, ľudsky sa postarali o jeho telo, poskytli mu aj sv. spoveď a pomazanie chorých a on po týždni zomrel. Nakoľko ho nemal, ktor pochovať, misionári ho aj pochovali a pomodlili sa za spásu jeho duše. Aj keď len na týždeň, ale ul'avili jeho telesným bolestiam a duchovne ho posilnili sviatosťami na smrť.¹²⁸

Drahí moji! Načerpaní milosťami z dnešného stretnutia s Kristom, navštevujme aj osamelých a opustených. Amen.

4.

Bratia a sestry!

Slávnosť Zjavenia Pána nám pripomína, že Ježiš sa nenarodil ako Mesiáš – Záchranca len pre Izrael.

No On prišiel na tento svet pre všetkých v celom vesmíre.

¹²⁸Porov. *Ako sa Ježiš dotýka osamelých*. In: *Posol Božského Srdca Ježišovho. Mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCIII (2014), č. 11, s. 6. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku, ISSN 0701 – 0192.

A preto sa zjavuje jeho hviezda na Východe, vedie troch mudrcov, ktorí reprezentujú všetkých nás, aby sme sa mu všetci išli pokloniť. Lebo ved' jemu sa klania celé nebo aj celá zem.

Preto by to bolo od nás veľmi hlúpe, keby sme na Neho zabúdali a neklaňalimu.

Cyprián a Dafroza Rugambovcí boli manželia a veľmi bohatí. Cyprián bol vedec. Svoju rodinu viedol ako veriaci tak, aby si vždy našli čas na Boha ale i na ľudí. Keď k nim niekto prišiel na návštevu, najskôr sa s nimi modlil, potom ich pohostili a rozprávali sa. Všetci z nich cítili úprimne prežívanú vieru v Boha, ktorému sa klaňali celým svojim bytím. Po návšteve sv. Jána Pavla II. v roku 1990 v Rwande založili komunitu ľudí milujúcich Boha. Keď ho chceli zatiahnuť do politiky, kde mal odsúdiť druhú stranu, neurobil to, aj keď mu za to vzali prácu riaditeľa národného vedeckého výskumu. No nestačilo im to a chceli sa mu pomstiť. Priatelia ho telefonicky varovali, no on neušiel, ale s celou svojou rodinou odišiel modliť sa do kaplnky. Tam ich našli a 6. apríla 1994 zastrelili: Cypriána a jeho ženu Dafrozu, šesť ich detí z desiatich a Cypriánovu neter. Klaňali sa Bohu a Cyprián sa prehrešil len tým, že nechcel nikoho posudzovať, lebo to podľa náboženstva patrí len Pánu Bohu!¹²⁹

Drahí moji! Nájdime si vždy čas na Boha a klaňajme sa mu. Amen.

Krst Krista Pána

Drahí bratia a sestry!

Častokrát máme voči ľuďom rôzne predsudky.

¹²⁹Porov. DANILECKÁ, L.: *Posledný tanec pre Boha*. In: *Echo z misií. Časopis pre misijných dobrodincov a všetkých zainteresovaných do misijnej tematiky*, roč. 8, č. 3/ 2014, s. 7 - 10. Hronský Beňadik: Spoločnosť katolíckeho apoštolátu, ISSN 1337 - 334 X.

A práve dnes nám apoštol Ján v druhom čítaní pomáha odstrániť naše ľudské predsudky. Keď nám Boh hovorí o láske k blížnemu.

Prikázania nie sú ťažké, hovorí sv. Ján apoštol, pretože všetko, čo sa narodilo z Boha, premáha svet. A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera.

Teda tu sa dostávame od čnosti lásky k čnosti viery. Dostávame sa k veľmi dôležitej zásade našej viery – k zachovávaní prikázaní. Preto sa musíme usilovať, aby sme žili život viery, teda život podľa Božích prikázaní.

Ukážme, že sme naozaj tí, ktorí sú schopní pokračovať v tejto veľkej úlohe, ktorú dostávame od Pána Ježiša.

V dokumentárnom filme o ľuďoch, ktorí sú chorvátskej národnosti a vracajú sa do svojich bývalých domov v Srbsku rozprávala lekárka, ktorá hovorila: *Vrátila som sa sem, tu je môj domov. Nebojím sa, že mi niekto bude siahať na život. Musela som sa vrátiť. Ako lekárka musím slúžiť všetkým, lebo ma k tomu viaže moja prísaha, ale zároveň ma k tomu viaže moja viera.* Vo filme vystúpil aj farár, ktorý hovoril, že v jeho farnosti je 50 rodín. *Stále zdôrazňujem svojim farníkom – katolíkom, Chorvátom žijúcim v Srbsku – musíte odpúšťať. Keď nedokážete odpúšťať, nevydržíte tu žiť ani minútu. Keď neodpustíte, tieto vaše korene sa úplne zničia.* Potom tam vystúpil aj biskup zo Sarajeva, kardinál, ktorý hovoril: *Drvivá väčšina chorvátskych katolíkov zo Srbska utiekla, alebo bola vyhnaná či zabitá. Zostalo tam iba 5% z tohto národa. Cieľavedome sa nás snažia zastrašovať, cieľavedome nám ubližujú už od 2. svetovej vojny, kedy komunisti postrieľali asi 50 kňazov a bohoslovcov, kedy zdôrazňovali, že katolícka cirkev tu nebude. Dnes už nie je vojna, nehrozia nám etnické čistky. Stále nám však hovoria, že tu nevydržíme, tu sú pravoslávni a mohamedáni. Ale my sme stále tu. Ľudia tu stále chodia do kostola, stále sa modlia, pristupujú k sviatostiam, živia sa Božím slovom, pretože nechcú mať*

voči nikomu zo svojich susedov alebo bratov a sestier z iných náboženstiev, žiadne predsudky.

Bratia a sestry! Prosme, aby sme zachovávali Božie prikázania a nikdy sme voči nikomu nemali predsudky či ťažké srdce. Amen.

Popolcová streda

Drahí moji!

V prvom čítaní sme počuli jasnú pôstnu výzvu:

Obráťte sa ku mne.

Čo znamená podľa Joelovho proroctva, že aj keď páchame hriechy, Pán Boh je ochotný nám ich odpustiť, lebo *je dobrotivý a milosrdný, zhovievavý a veľmi milosrdný a zľutúva sa v nešťastí.*

A okrem toho, na základe nášho pôstu nám *zanechá* svoje požehnanie.

Deti písali Pánu Bohu, osemročný Jakub vo svojom krátkom liste napísal toto: *Milý Pane Bože. Je to vôbec možné, aby človek mal len pár špatných myšlienok a aj napriek tomu by bol svätý? Ja ich mám len pár, vážne! A fakticky: Ja sa veľmi snažím, aby som bol svätý ako môj patrón sv. Jakub.*

Bratia a sestry! Ako tento malý a úprimný chlapec aj my napíšme Pánu Bohu, že sa budeme v tomto pôstnom období veľmi smnažiť, aby sme sa len k *Nemu* obrátili. Amen.

Prvá pôstna nedeľa

1.

Drahí bratia a sestry!

V časopise Immaculata som našiel obrázok sediaceho sv. Antona Paduánskeho, ktorý v pravej ruke drží knihu svätého písma a v ľavej ruke drží zrkadlo. Pod obrázkom bolo vysvetlenie: sv. Anton nielen že si uvedomoval dôležitosť čítania svätého písma, ale zrkadlo mu malo pomáhať vidieť, či to sväté písmo dokáže žiť a uskutočňovať, či sa naozaj drží toho, čo číta, čo verí.

Tak nám to dnes zaznieva vo svätom evanjeliu z úst Ježiša Krista: *Kajajte sa a verte evanjeliu.*

Boh skrze Cirkev od nás bezvýhradne očakáva, že mu budeme dôverovať, že sa budeme usilovať žiť to, čo vyznávame svojimi ústami. Kristus nebol nejakým hercom, ktorý by odohral svoju úlohu na púšti a potom by mu bolo úplne jedno, či bude mať nasledovníkov alebo nie. Ide tu o spájanie Kristových slov, Kristovho presvedčenia so životom.

To isté má robiť každý kresťan – katolík, aby sme tak naozaj vedeli svoju vieru praktizovať, aby sme ju vedeli žiť, uskutočňovať, aby sme pre svoju vieru vedeli prinášať aj obety. Naše presvedčenie nemá byť len nejaké hrané divadlo pred svetom, Bohom, pred anjelmi, pred ľuďmi, ale náš život má byť skutočne autentický.

V roku 1998 pápež Ján Pavol II. vyhlásil za blahoslavenú rehoľnú sestru, Máriu Kafkovú, ktorá sa narodila v Brne. Zomrela ako štyridsaťdeväť ročná vo Viedni. V roku 1942 ju popravilo gestapo. Táto rehoľná sestra bola odvedená a zatknutá, pretože sa verejne postavila na stranu pápeža, ktorý sa postavil proti fašizmu, proti Hitlerovi. Ona hovorila, že je treba nielen veriť, čo učí pápež, ale na to treba aj upozorňovať. Vyjadrovala nesúhlas s tým, čo Hitler robí v Európe a čím všetkým ubližuje mnohým ľuďom. Priamo z operačnej sály ju vyvliekli, odsúdili a zastrelili. Ona sa stala mučeníčkou za to, že dokázala vyznať svoju vieru,

udržať si svoje stanovisko. Necúvla ani vtedy, keď jej siahli na život, ale dokonca – tak ako Ježiš Kristus – priniesla tú najvyššiu obeť za svoje presvedčenie, za svoju vieru, za Cirkev, za pápeža.

Milí bratia a sestry! Modlime sa, aby každý jeden z nás dokázal opravdivo žiť svoju vieru. Amen.

2.

Drahí farníci!

Pôstna doba nie je záležitosťou univerzálnej Cirkvina celom svete, či miestnej cirkvi u nás v arcidiecéze, ale je to naša spoločná záležitosť.

A preto ju chápme ako príležitosť prežiť ju pekne spolu.

Lebo ako nám evanjelium dnes ukazuje príbeh pokúšania samotného Ježiša Krista, musíme konštatovať, že náš Pán diabolské navádzanie na zlé ako Boh vynikajúco zvládol. No my sme slabí a krehkí ľudia, budeme úspešnejší v boji proti pokúšaniu k zlému, keď budeme pekne spolu držať a tak sa vzájomne povzbudzovať, aby sme skôr konali pokánia za spáchané hriechy ako konať samotné hriechy.

To znamená, že sa dnes spoločne povzbudíme ku konaniu skutkov pokánia: modlitby, pôstu a almužny!

Vo štvrtok 12.februára 2015 navštívil opavskú väznicu biskup Mons. František Václav Lobkovicz, ktorý tam odslúžil sv. omšu a pri nej pokrstil dve ženy, piatim ženám udelil birmovku a jedna žena prvý raz pristúpila k sv. prijímaniu. Tieto ženy sa za mrežami spoločne povzbudzujú k tomu, aby zmenili svoj život, lebo našli Boha, ktorý ich miluje takými, aké sú. ¹³⁰ Jedna z nich -

¹³⁰Porov. *Křty a biřmováníevězení*. In: *Katolickýtýdeník*, roč. XXVI, č. 8, 17. – 23.února 2015/ 1.neděle postní, s. 1. Praha: Katolickýtýdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

Šárka, vydala takéto svedectvo: Babička ma viedla k viere, no keď som mala osem rokov zomrela a otec nechcel, aby som bola veriaci. K viere som sa dostala až vo väznici. K životu s Bohom ju povzbudili návštevy a rozhovory s väzenským kaplánom P. Markom Pawlicom a sestra Filoména z Kongregácie Dcér Božskej Lásky. Nadežda Anna sa zase priznala, že je rada spoločenstvu veriacich vo väznici, je to pre mňa nový život, pričom veľmi trpí kvôli odlúčeniu od svojej pokrvnej rodiny.¹³¹

Farníčky a farníci, bratia a sestry! Modlime sa celý tento týždeň za všetkých, čo sú kvôli práci, štúdiu či pre starobu, chorobu alebo väzenie odlúčení od svojej rodiny. Amen.

Druhá pôstna nedeľa

1.

Drahí bratia a sestry!

Mnohí z vás už prežili tú veľkú bolesť, keď stratili syna. Mnohí z vás sa už s touto skutočnosťou museli vysporiadať vo svojom živote.

V dnešnom prvom čítaní sme počuli o Abrahámovi, ktorý sa nevedel dočkať, kedy sa mu narodí syn. Keď konečne dostal tento dar od Boha, Boh žiada, aby mu ho obetoval, teda aby ho zabil. A Abrahám poslúchne svojho Pána. Je to Boží muž. Vie, že nech Boh od neho čokoľvek chce, on mu to musí dať.

Boh vidí túto jeho veľkú vieru a odmení ju. Hovorí Abrahámovi: *„Pretože si toto urobil, neodoprel si mi svojho jediného syna, požehnám ťa, rozmnožím tvoje potomstvo ako hviezdy na nebi*

¹³¹Porov. SIUDA, P.: *Můj život se změnil, říkají ženy pokřtěné ve věznici*. In: *Diecézní zpravodaj*, č. 8, s. 6. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVI, č. 8, 17. – 23. února 2015/1. neděle postní, s. 1. Praha: Katolický týdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

a ako piesok na brehu mora a tvoje potomstvo sa zmocní brán jeho nepriateľov.“ A potom, akoby chcel ešte znásobiť požehnanie pre tohto Božieho muža, Boh pokračuje: *„A pretože si poslúchol môj hlas, v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme.“*

Prečo my – Abrahámovi potomkovia – nie sme takými to Božími mužmi a ženami? Prečo nedokážeme tak ako Abrahám dať Bohu všetko bezvýhradne, okamžite, odovzdane? Prečo sa nás tak ľudsky zmocňuje bolesť, smútok, strach, ba na niektorých dolieha aj zúfalstvo a beznádej?

V časopise *Slovo medzi nami* čítame o matke, ktorej zmizne dcéra. Zostane jej po nej vnučka. Matka upodozrieva zaťa, že pre nezrovnalosti ju dal zabiť. Všetmožno sa snaží nájsť svoju dcéru, nedarí sa jej. Napokon si matka najme nájomných vrahov, ktorí majú uniesť jej zaťa a majú ho mučiť dovtedy, kým neprezradí, kde je jej dcéra. Pýtali sa jej: *A keď to nprezradí, čo s ním máme urobiť? Tak ho zabite!* – odpovedala. Od tohto rozhodnutia ju však uchráni jej vlastná matka, teda stará matka onej stratenej vnučky, ktorá nájde, aby odvolala týchto nájomných vrahov, aby si nepoškvrnila svoje svedomie. Odvolá teda nájomných vrahov. Polícia zatkne jej zaťa a on si vo väzení ublíži na zdraví a žiada, aby za ním prišla svokra. Keď ho navštívila vo väzení, povedal jej: *Vaša dcéra netrpela, zomrela veľmi rýchlo. Nenávidíte ma preto?* Žena píše: *Vtedy zo mňa spadla všetka zloba, hnev, nenávisť.* Odpovedala som mu: *Nie, nebudem ťa nenávidieť, len mi povedz, kde je telo mojej dcéry, aby sme ju mohli dôstojne pochovať.* Zaťa odsúdili, vykonal si spravodlivý trest, my sme pochovali dcéru a ja som rada, že som si nepoškvrnila ruky krvou svojho zaťa.

Milí bratia a sestry! Nech by sme boli v akejkol'vek situácii, uvedomujme si, že sme Božie deti a podľa toho sa aj správajme a naozaj s dôverou dajme Bohu aj to najcennejšie, čo máme. Amen.

2.

Milovaní!

Nášho Boha oslovujeme rôznymi titulmi: *Nebeský Otec, Stvoriteľ, Ježiš Kristus, Spasiteľ, Vykupiteľ, Duch Svätý, Tešiteľ*, ale i môj *Priateľ*.

Či náš *Pán*.

Z tohto oslovenia Pána Boha vyplýva i to, čo sme práve počuli v žalme: *Pane, som tvoj sluha. Ale aj: Budem vzývať meno Pánovo.*

Či sa mi podarí splniť *svoje sľuby Pánovi*, k tomu je potrebný dostatok dobrej vôle a ochoty.

Mal ju i kardinál Jorge Mario Bergoglio, arcibiskup v Buenos Aires v Argentíne, ako čítame v knihe *František – pápež chudobných*.¹³² Z nej sa dozvedáme, že nášho pápeža oslovila žena siedmych detí. Otče, žijem v hriechu a deti som nedala pokrstiť, lebo som nemala peniaze na zaplatenie cesty budúcim krstným rodičom mojich detí ako i pohostenie pre nich. Stále som musela pracovať, aby som ich uživila. Kardinál si dohodol s ňou schôdzku a deti pokrstil v kaplnke arcibiskupského úradu. Po krste dal pre všetkých nachystať chlebíčky a Coca – Colu. Matka sa po krste za všetko poďakovala a ešte sa arcibiskupa opýtala: Prečo som taká dôležitá, že ste mi toto všetko umožnili? Kardinál odpovedal: To kvôli Pánu Ježišovi si taká dôležitá. A kardinál vo svojom svedectve dodáva, že základným pravidlo cirkevného zákonníka je spása duší. A preto ďalej hovorí, že ho mrzí, keď kňazi odmietajú krstiť deti nezosobášených rodičov. Lebo často sa krst detí môže stať novým začiatkom i pre rodičov, ktorí sa potom môžu rozhodnúť dodatočne prijať aj sv. manželstva.

Bratia a sestry! Modlime sa, aby sme urobili vždy všetko pre Pána Ježiša. Amen.

¹³²Porov. TORNIELLI, A.: *František – pápež chudobných*. Bratislava: Ikar, 2013, 176 s. ISBN 978 – 80 – 551353 – 28.

3.

Bratia a sestry!

V prvom čítaní z knihy *Genezis* sme počuli:

*„A pretože si poslúchol môj hlas, v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme.“*¹³³

Teda s poslušnosťou Pánu Bohu ide ruka v ruke Božie požehnanie.

Katechizmus katolíckej cirkvi nás učí, že máme byť v duchu viery poslušní Pánu Bohu a jeho prikázaniam,¹³⁴ ako Boží Syn¹³⁵ a Panna Mária¹³⁶ - hlavne svojim rodičom.¹³⁷

Ide tu vlastne o Boží zákon zverený Cirkvi a hlásaný ako cesta života a pravdy.¹³⁸

Tak to chápú aj obyvatelia Ameriky, ktorí už vyše päťsto rokov veria v Pána Boha, klaňajú sa mu a žijú v duchu viery. Vo Vatikáne sa uchováva malý *pulpit* – stolík, s ktorým slúžil sv. omšu Bartolome de Las Heras, kaplán, čo sa plavil s Krištofom Kolumbusom pri jeho druhej plavbe do Ameriky v roku 1493 – 1496. *Pulpit* bude vystavený v Štátnom múzeu v Havane počas návštevy Benedikta XVI. v Mexiku a na Kube 23. – 29. marca 2012.¹³⁹ V Mexiku je najväčšie mariánske pútné miesto na svete v Guadalupe a na Kube sa uvoľňuje nespravodlivý komunistický režim – už po návšteve sv. Jána Pavla II. 21. – 25. januára 1998 (Apoštolský nuncius cituje reformy v ekonomickej oblasti, ktoré sú najviac viditeľné a mediálne pokryté, zatiaľ čo najvýznamnejšie

¹³³Gn22, 18.

¹³⁴Porov. KKC, 148, 154, 156, 1991, 2037, 2073, 2081, 2340.

¹³⁵Porov. KKC, 532, 1009.

¹³⁶Porov. KKC, 148, 532.

¹³⁷Porov. KKC, 2217, 2222.

¹³⁸Porov. KKC, 2037.

¹³⁹Porov. *Historický kus nábytku*. In: *Svetlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XX, č. 9, 4. března 2012, s. 8.

zmeny sú tie, o ktorých nikto nehovorí, ktoré sa udiali v srdciach a mysliach tých, čo prijali posolstvo Jána Pavla II. „*V podstate je to nádej z budúcnosti ostrova, radosť z vedomia, že sme milovaní a rešpektovaní, nastúpenie na cestu zmierenia a odhodlané zasadenie sa pre spoločné dobro*“, poznamenal apoštolský nuncius na Kube Mons. Bruno Musarò¹⁴⁰). Ide o skutočne užitočné ovocie Božieho požehnania v tejto časti sveta, za ktoré treba len s našimi bratmi a sestrami ďakovať.

Bratia a sestry! Aj dnes na záver sv. omše vykročíme domov s Božím požehnaním, ďakujeme zaň a v duchu viery zachováujeme poslušnosť. Amen.

Tretia pôstna nedeľa

1.

Drhí bratia a sestry!

Všetkým nám jej jasné, že musíme žiť s krížom vo svojom živote, lebo je to základný znak našej viery – ukrižovaný Kristus na kríži a nijako inak to nebude.

Musíme toto znamenie prijať do svojho života. K tomu nás chce povzbudiť sv. Pavol apoštol v dnešnom druhom čítaní: *Hlásame ukrižovaného Krista.*

Tomu, kto vníma kríž, Boh dáva poznať všetky hodnoty života. Zároveň je Boh pre neho vzpruhou a posilou, aby dokázal zvládnuť nielen radosti a šťastie, ale aby zvládol aj bolesti, ba aj utrpenie.

Prijmime teda znovu do svojho života Krista na kríži a jeho kríž. Znovu sa povzbudíme k tomu, aby sme si – nech príde

¹⁴⁰<http://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20120224025>

čokoľvek v živote – povedali: musíme to zvládnuť – tak, ako to dokázal Kristus, tak, ako to dokázali tí, ktorí sú nám vzorom a príkladom v nesení každodenného kríža.

V Belgicku bola a stále aj je takýmto príkladom Rozália Tuttová, ktorej sa ako malému dievčaťu na tele objavili rany Pána Ježiša, dostala stigmy, dokonca na prsiach mala kríž, ktorý ju pálil, bolel, táto rana najviac krvácala. Rozália všetko prijala a všetko znášala. Stala sa Božou prostredníčkou, keď za ňou prichádzali biskupi, kňazi, politici a predstavitelia verejného života prosiť ju o radu, ona v sile toho, že veľa trpela, vedela im dať dobrú radu. Ako sama hovorila, tú radu pre ľudí jej vnuká sám Ježiš Kristus, ktorý jej dal tieto znamenia. Bola pokorná a ponížená – tak, ako píše prorok Izaiáš o Ježišovi Kristovi v Starom zákone – ako baránok pokorný, tichý, vedený na zabitie. Aj ona v tichosti a pokore znáša všetko. Boh jej dal poznať presnú trasu svojej krížovej cesty, ktorá je vyrytá aj na pomníku na jej hrobe. Dodnes, hoci je to už 90 rokov od jej smrti, prichádzajú Belgičania k jej hrobu, aby si tak uctili ženu, ktorá celý život poznala len bolesť, utrpenie a trápenie. Ona to všetko vedela prijať a bola šťastná, lebo sa tak mohla spojiť s Ježišom Kristom.

Nech na nás, milí bratia a sestry, doľahne akýkoľvek kríž, povedzme si: Chceme spolu s tebou, Pane Ježišu, niešť svoj kríž, lebo spolu s tebou žijeme a spolu s tebou aj umierame. Amen.

2.

Bratia a sestry!

Pán Boh, ktorý vyviedol svoj ľud z egyptskej krajiny, mu dáva svoj poriadok.

Je to zákon Desatora, ako sme ho počuli v prvom čítaní.

Pápež František ho netradičným spôsobom prerozprával do reči súčasného človeka. Nazval ho *Desať princípov pre spokojný život*. Lebo je presvedčený, že takto ho každý môže zachovávať. Teraz vám ho prečítam:

1. Ži a nechaj žiť
2. Rozdávaj druhým kúsok seba
3. Bud' pokojný
4. Správne užívaj voľný čas
5. Nedel'u prežívaj ako sviatok
6. Podporuj dôstojné pracovné miesta pre mladých ľudí
7. Zachovávaj rešpekt k prírode
8. Nebud' negatívny
9. Rešpektuj vieru druhých
10. Pracuj pre mier ¹⁴¹

Stotožnime sa aj my s ním a v tejto modernej ale stále platnej a aktuálnej podobe ho propagujme vo svete u ostatných nekatolíckych cirkví ako i nekresťanských náboženstiev či u našich ateistov – ľudí dobrej vôle.

Tak je to i v prípade Asie Bibi, pakistanskej kresťanky a matky piatich detí, ktorú v roku 2010 odsúdili na smrť za údajné rúhanie. No na jej obranu sa ozvali ľudia a organizácie rôzneho typu: pápež Benedikt XVI.; Európsky parlament; organizácie Amnesty International a Human Rights Watch; moslimské authority sú z celého prípadu veľmi znepokojené, hoci v roku 2014 bol pre Bibi Pandžábe znovu potvrdený trest smrti; jej právnici sa odvolali na Najvyšší súd a Taliansko, Francúzsko či Španielsko jej ponúkli politický azyl. Hoci Bibi je negramotná, francúzska novinárka Anne Isabelle Tolletová napísala o nej knihu pod

¹⁴¹<http://www.rozhlas.cz/dvojka/jaktovidi/zprava/nove-desatero-papez-frantisek-shrnul-principy-pro-klidny-zivot--1395502>

Porov. *Podnety pápeža Františka na spytovanie svedomia (1)*. In: *Posol Božského Srdca Ježišovho. Mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCIV. (2015), č. 2, s. 4 – 5. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku. ISSN 0701 – 0192.

Porov. *Podnety pápeža Františka na spytovanie svedomia (2)*. In: *Posol Božského Srdca Ježišovho. Mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCIV. (2015), č. 3, s. 4 – 5. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku. ISSN 0701 – 0192.

Porov. ŠURÁB, M.: *Šťastný život podľa pápeža Františka*. In: *Katolícke noviny*, roč. 130, č. 14/15, 5.a12.apríla 2015, s. 8 – 9. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o. ISSN0139 – 8512.

názvom: *Rúhanie: Životopis: Odsúdená na smrť za dúšok vody*. Kresťanská skupina Ooberfuse nahrala o nej aktivistický song *Free Asia Bibi*; jej kauza sa stala námetom mnohých kníh a dokumentov.¹⁴²

Bratia a sestry, spojme sa aj my a pridajme sa vždy na dobrú vec! Amen.

Štvrtá pôstna nedeľa

1.

Drahí bratia a sestry!

Ak počúvame: mám dobrého muža; dobre som sa oženil; máme dobré deti, určite môžeme na to povedať len Pán Boh zaplať.

Ved' na to sme boli poslaní na svet, aby sme konali dobré skutky – ako nám to zdôrazňuje sv. Pavol apoštol v dnešnom druhom čítaní. Ten, kto ich koná, sa stáva skutočne dobrým človekom.

To je cieľ každého náboženstva, aj toho nášho – aby sme sa zdokonaľovali v konaní dobrých skutkov. Konat' dobré skutky – ako nám hovorí Pavol apoštol – je výrazom nesmiernej Božej dobroty, ktorú napodobňujeme, ktorú vo svojom živote uskutočňujeme a zároveň si uvedomujeme, že je to veľká milosť od Boha, ktorá nás raz spasí. Sv. Pavol hovorí: *„Spasení ste milosťou skrze vieru a to nie je z vás, je to Boží dar.“*

Ďakujeme teda Pánovi za milosť dobrého života a usilujme sa, aby celý náš život bol popretkávaný konaním dobra. Zvlášť v tejto pôstnej dobe, keď máme pred sebou ukrižovaného Ježiša Krista, si uvedomujeme, čo spôsobuje hriech. Konajme dobré skutky

¹⁴²Porov. SCEINOSTOVÁ, A.: *PřípadAsieBibi stále s otazníkem*, s. 3. In: *Katolickýtýdeník*, roč. XXVI, č. 10, 3. – 9.března 2015/ 3.neděle postní. Praha: Katolickýtýdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

v Kristovi Ježišovi. Boh nám k tomu dáva príležitosť – hovorí sv. Pavol – aby sme tieto dobré skutky konali.

V talianskom filme *Zázrak v Miláne* sa zobrazuje príbeh chlapca, ktorého rodičia odložia. Odloženého chlapca nájde staršia žena vo svojej záhrade. Prijme ho, vychováva ho, ale táto žena zomrie, keď chlapec ešte nemá vek dospelosti. Úrady ho pošlú do sirotinca. Keď dospeje, zo sirotinca ho pošlú preč, on však nemá kam ísť, nemá žiadny majetok. Dostáva sa medzi bezdomovcov. Vidí ich biedu, ale vidí aj ich rivalitu – každý sa bije o kúsok plechu, o každú dobrú vec, ktorú nájde na smetisku. Tento mladý muž, ktorý nepoznal svojich rodičov, nepoznal dobrotu a lásku mamy a otca, všetkým hovorí, že sa musia navzájom milovať. Začne organizovať život medzi bezdomovcami, ukáže im, ako si majú budovať domov, ukáže im, že sa majú radovať, odpúšťať si. Keď napokon príde majiteľ pozemku a chce ich odtiaľ vyhnáť, bezdomovci chytajú palice, chcú po ňom hádzať kamene, tento mladý muž hovorí: To nie tak! My sme tu na to, aby sme konali lásku, robili dobro. Tento film je úžasne naplnený dobrotou a láskou človeka, ktorý bol povolaný rozdávať dobro, ktorý dostal tú milosť a bol ochotný podeliť sa s tou milosťou.

Bratia a sestry! Usilujme sa, aby sme dokázali odovzdávať dobro. Amen.

2.

Milovaní farníci!

Úlohou každého predstaveného je povzbudzovať k dobrému ale aj napomínať, keď sa robí niečo zle.

V prvom čítaní sme počuli, že aj Pán Boh napomínal svoj ľud.

A to prostredníctvom svojich poslov, prorokov, ktorí *vo dne v noci* napomínali „*všetky kňazské kniežatá i ľud*“, lebo „*množili*

nevernosti napodobňovali všetky ohavnosti pohanov a poškvrnili Pánov dom, ktorý si zasvätil v Jeruzaleme.” A to preto, lebo “mu bolo ľúto svojho ľudu a svojho príbytku.”

13.marca 2013 bol zvolený za pápeža arcibiskup z Buenos Aires v Argentíne kardinál Jorge Mario Bergoglio, SJ ako 266.nástupca sv. Petra a prijal meno František.¹⁴³ Pred Vianocami 2014 sa stretol s členmi Rímskej kúrie a ohlásil *Pätnásťneduhov*, ktorých sa musia všetci zbaviť. Napomenul svojich najbližších spolupracovníkov. Vypočítajme si ich teraz aj my. Nech nám v tomto pôstnom období slúžia ako spytovanie svedomia. Vo svetovej tlači sa stali jednou z troch *Top udalostí roka 2014*:

1. Pocit nenahraditeľnosti.
2. Zanedbávanie oddychu.
3. Srdce z kameňa.
4. Prehnané plánovanie.
5. Zlá koordinácia.
6. Duchovný Alzheimer.
7. Rivalita a márna sláva.
8. Existenciálna schizofrénia.
9. Klebetenie, ohováranie, táranie.
10. Zbožšťovanie šéfov.
11. Ľahostajnosť voči potrebám druhých.
12. Zachmúrenosť.
13. Všetky hrable hrabú k sebe.
14. Uzavreté kruhy.
15. Predvádzanie sa.¹⁴⁴

Pápež svojim napomenutím očakáva zmenu, tak ako sám prešiel zmenou. V Buenos Aires bol plachý, málovravný, s médiami komunikoval málokedy, svoje kardinálske povinnosti v Ríme obmedzoval na minimum, pri diskusiách s kardinálmi hovoril málo. Ale ako sa stal pápežom, hovorí jeho jediná žijúca sestra Maria Elena Bergoglioová, že ho nepoznáva. Lebo skoro stále

¹⁴³Porov. <http://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/cirkev/p/svaty-otec-51>

¹⁴⁴Porov. <http://www.postoy.sk/content/patnast-neduhov-cirkevnej-kurie-viete-ktore-su>

sa usmieva, spontánne komunikuje s cirkevnými predstaviteľmi ako i s politikmi a médiami. Jeden kardinál sa ho pýtal, čo sa s ním stalo a pápež František odpovedal: *V noci po zvolení v konkláve som pocítil Božiu blízkosť, takže som odvtedy pokojný a slobodný.*¹⁴⁵ A to je tá zmena, o ktorú by sme sa aj my mali usilovať.

Drahí moji! Pospytujme si dobre svoje svedomie k veľkonočnej sv. spovedi, aby sme po nej boli aj my pokojní a slobodní. Amen.

Piata pôstna nedeľa

1.

Milovaní bratia a sestry!

„Teraz je moja duša vzrušená. Čo mám povedať? Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Ved' práve pre túto hodinu som prišiel.“

V evanjeliu, ktoré práve odznelo, si môžeme všimnúť, že Ježiš vedie dialóg so svojím Otcom. Ježiš adresuje nebeskému Otcovi svoje slová a pocity, ktoré pociťuje pred okamihom, kedy má položiť svoj život ako výkupné za hriechy.

Podobnú situáciu ako Kristus prežíva každý človek vo svojom živote. Vo Svätom Písme čítame: *Buďte triezvi a bdejte, pretože váš protivník diabol obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by sa zmocnil.*

Dráha každého ľudského života je sprevádzaná bojom proti hriechu a s hriechom. Každý jeden z nás prežíva vo svojom živote dramatické okamihy, kedy máme možnosť ostať verní Pánu Bohu alebo máme možnosť povedať hriechu svoje ľudské áno. Ježiš neutiekol pred chvíľou, pre ktorú prišiel na tento svet. Určite aj on vo svojom vnútri si kládol otázky, určite aj no tak ľudsky prežíval

¹⁴⁵Porov. ZIKMUND, M. T.: *Františkův „zážrak“*. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVI, č. 11, 10. – 16. března 2015 / 4. neděle postní, s. 1. Praha: Katolický týdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

tieto chvíle, kedy mal splniť ten najväčší príkaz a prejav lásky k nám, ktorým bola jeho smrť. Ale Ježišova smrť by bola úplne zbytočná, keby za ňou nemalo nasledovať jeho zmŕtvychvstanie. Toto zmŕtvychvstanie je výzvou pre nás všetkých, aby sme po akomkoľvek páde mali odvahu znovu vstať, znova bojovať proti hriechu a nebáť sa vykročiť z tmy do svetla.

Istý grécky bojovník bojoval v aréne s dravým zvieraťom. Keď nad ním vyhral, svedkovia tohto zápasu – aj keď sami nebojovali, predsa odkiaľsi z hľadiska pozorovali tento boj a prežívali radosť spolu s týmto víťazom, akoby aj oni boli tí, ktorí participujú na víťazstve.

Milovaní! V boji s hriechom, nikdy nie sme sami. Vedzme, že Kristus je vždy s nami a bude nám pomáhať: Dôverujme mu! Amen.

2.

Bratia a sestry!

Naučme sa odpúšťať!

To je rezolútna požiadavka dnešného Božieho slova: *Odpustím im ich nepravosť a na ich hriech si už nespomeniem.*

V čítaní z Knihy proroka Jeremiáša to je definované ako *nova zmluva, zákon vložený do vnútra a vpísaný do srdca.*

Preto ak budeme ako náš Pán odpúšťať, modlime sa slovami dnešného žalmu: *Bože, stvor vo mne srdce čisté.*

Kto ho má, nemôže každú nedeľu chodiť do kostola a byť na nej neprítomný duchom ako Nars Beemster z Holandska, a to až do dvadsiatehoprvého roku svojho života. Vtedy zažil, že ho opilého dobili tak, že upadol do kómy. Prebral sa z toho až v nemocnici. No nikdy už nenadobudol svoju telesnú kondíciu, totiž

predtým bol výborným boxeristom; pol roka nemohol chodiť ani na motorke, lebo jednu nohu ťahal za sebou a ľavé rameno nedokázal koordinovať. V tej situácii jeden z jeho kamarátov spáchal samovraždu a skočil pod vlak, druhý zase mal nehodu a trvale ochrnul, prišiel tiež o jednu ruku a jednu nohu. Nars bol z toho všetkého zúfalý a mal veľký strach. Raz si celý zúfalý uvedomil slová kňazovej homílie v kostole, že Boh vždy odpúšťa a každý môže začať od znova. Začal čítať náboženskú literatúru, vykonal si mariánsku púť a rozišiel sa so svojou priateľkou. Pán Boh mu odpustil a on napokon po vyzdravení úplne zmenil svoj život. V roku 2002 bol vysvätený za kňaza a teraz je to aj on sám, ktorý druhým odpúšťa hriechy.¹⁴⁶

Drahí moji: Nech nikomu z nás nepadne za ťažké odpúšťať!
Amen.

Kvetná nedeľa alebo Utrpenia Pána

Bratia a sestry!

Kristus dnes vstupuje do Jeruzalema,

kde má vyplniť Otcovu vôľu:

svojou smrťou zaplatiť za Adamov hriech ako i za hriechy celého sveta.

Plniť Božiu vôľu - to je aj naša hlavná náboženská úloha!

V časopise *Slovo medzi nami* opisuje matka zrod rehoľného povolania svojej dcéry takto: Raz som sa vrátila zo sv. prijímania do lavice a pozrela som sa na svoju dcéru dostala som vnuknutie: Čo keď sa raz nevydá, nebude mať deti a nebude žiť pri nás? Čo ak vstúpi do kláštora?! Po nejakom čase dcéra prišla za mnou a povedala mi, že cíti v sebe rehoľné povolanie. Povedalal

¹⁴⁶Porov. *Bolest mi pomohla keštestí*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXII, č. 37, 14.září 2014, s. 8 – 9. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

som jej, že nech to skúma a ešte počká so svojim rozhodnutím. Potom si našla chlapca, no krátko na to sa s ním rozišla a z vysokej školy odišla na misie s rehoľnými sestrami, s ktorými sa zoznámila. Keď sa vrátila absolvovala kurz o rozlišovaní povolání a potom nám oznámila, že je definitívne rozhodnutá zasvätiť sa Bohu. Dcére sme teda začali plánovať odchod: ušila som jej habit, pripravila som jej rozlúčkový večierok, no stále som sa modlila, aby to nebola pravda. Ale nestalo sa tak, dcéru sme odviezli do kláštora a vrátili sme sa domov. Jednoducho takto to chcel Boh a ja som to nakoniec tak aj prijala, keď sme ju boli navštíviť, videla som na nej, ako žiari šťastím.¹⁴⁷

Drahí moji! Ako Ježiš, či matka a dcéra zo skutočného príbehu, zasvätené osoby,¹⁴⁸ rovnako tak aj my: Uskutočňujme Božiu vôľu. Amen.

Zelený štvrtok

Na večernú omšu na pamiatku Pánovej večere

1.

Bratia a sestry!

Dnes na pamiatku ustanovenia Eucharistie a sviatosti kňazstva si uvedomujeme, že každý kňaz dostal veľa Božej lásky.

Tú si však nenecháva iba sám pre seba, no dáva ju ďalej všetkým veriacim.

A každý veriaci ju zase má prijať a cez kňaza dávať naspäť svojmu Bohu. Za túto vzájomnosť lásky môže na všetkých nás

¹⁴⁷Porov. SZYMASOVÁ, J.: *Povolanie rodiny*. In: *Slovo medzi nami. Denné meditácie* 6.apríl – 24.máj 2015, roč. 16, č. 3, Veľkonočné obdobie 2015, s. 76 – 79. Bratislava: Redemptoristi. ISSN 1336 – 0221.

¹⁴⁸Porov. *Apoštolský list Svätého Otca Františka všetkým zasväteným osobám pri príležitosti Roku zasväteného života*. In: *Pápežské dokumenty*, 94. zväzok, s. 35 – 51. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech spol. s r. o. pre Konferenciu biskupov Slovenska, 51 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 114 – 8.

spočinúť Božie požehnanie, ako tvrdí po zjavení Pána Ježiša sestra Františka Mária od Ukrižovanej Lásky.¹⁴⁹

A tak posilníme našu vieru v Boha a našu vernosť v Cirkev.

V Sýrii zúri občianska vojna. Svoju pustovňu kvôli tomu musel opustiť aj brat Toufik, aby sa nastáhoval do malej izby obklopenej niekoľkými reštauráciami v blízkosti diaľnice. Aj tu ho navštevuje množstvo ľudí, aby sa spolu pomodlili a vyprosili si vzájomne silu niest' ťažký kríž vojny, posilu k prekonaniu strachu o svoje životy a obavy o svoje obydlia, ako i len možnosť vyrozprávať sa o tom, aké je ťažké zabezpečiť pre svoje rodiny potravu a uchrániť si svoje deti. Po chvíľach modlitby a rozhovoru strávených s pustovníkom sa aspoň s trochou uľahčenia a niekedy aj duchovného uzdravenia a vzájomného obohatenia, že nie sú v tom všetkom sami, vracajú sa zase do svojich domovov. Zverujú sa pod ochranu Panny Márie a dúfajúc v milosrdenstvo dobrotivého Pána Boha. Brat Toufik hovorí, som tam s nimi, kam ma poslal Pán.¹⁵⁰

Bratia a sestry! Pán Boh nás dal všetkých dohromady, spoločne sa snažme o lásku, ktorá nehľadí len na seba no rovnako tak vzájomne i na všetkých nás. Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Pán Ježiš sa v dnešnom sv. evanjeliu predstavuje ako Učiteľ a Pán, čo znamená, že hovorí o svojej autorite.

¹⁴⁹Porov. *Všichni máte od svých kněžů jenom brát, ale také dávat. Ježíš k sestře Františce Marii od Ukřižované Lásky*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 13, 29. března 2015, s. 8. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

¹⁵⁰Porov. CLAUDE, J. – ANTAKLI, G.: *Libanon a Sýrie – svědectví doby (2 – dokončení)*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 12, 22. března 2015, s. 9 - 10. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

Túto autoritu Boží Syn prepožičiava svojim apoštolom – predovšetkým sv. Petrovi.

Z nich sa táto autorita prenáša na všetkých ich nástupcov, teda na biskupov a od nich na všetkých kňazov, ktorí sú ich predĺženou rukou. Kto by sa nedokázal podriaadiť autorite kňaza tak sa vlastne stavia voči biskupovi, pápežovi a vlastne sa prehrešuje proti autorite samotného Krista.

Takto to funguje v našej Cirkvi. Všetci si to chceme v dnešný deň uvedomovať a podriaďovať sa tak autorite Božej lásky. Preto si uvedomme, že je veľký rozdiel, keď sa hneváme s bratom, ako keď sa hneváme na kňaza; je to úplne iné, keď ohovárame svojho suseda ako keď ohovárame svojho biskupa; je úplne iné, keď sa vzoprieme proti autorite svojho nadriadeného, ako keď sa nedokážeme podriaadiť autorite pápeža, pretože tá je od samého Pána Boha.

Pripomínam nám, že keď Pán Ježiš Kristus chcel, aby pápež, biskupi a kňazi mali autoritu učiteľov dobre vedel, že niektorí sa jej budú protiviť. Lebo sme ľudia a Pán Boh nás obdaroval rozumom a slobodnou vôľou. Najnovšie medzi nich patria tí, ktorí sa vzopreli proti Svätému Otcovi a jeho slovám v Kamerune počas jeho prvej návštevy v Afrike v roku 2009. Pápež tam jednoznačne vyjadril náuku Cirkvi, ktorá hovorí, že ani ľudia nakazení chorobou AIDS nemôžu v sexuálnom živote používať mužskú ochranu hoci sa táto choroba z Afriky nebezpečne šíri do celého sveta. Nielen neveriaci ľudia, ale žiaľ aj veriaci katolíci sa otvorene postavili proti pápežovi. Je potešiteľné, že zo sveta prichádzajú aj správy o tých, ktorí podporujú pápeža. Medzi nimi je šejk Munir, veľký mufti v Kamerune; ďalej moskovský pravoslávny patriarcha Kyrill I.; ako i renomovaný americký vedec Edward Green z Harvardskej univerzity, ktorý sa už dvadsať päť rokov venuje výskumu AIDS a tvrdí, že zvýšené používanie kondómov neprinieslo žiadny pokles počtu prípadov infekcie AIDS. Preto,

milí bratia a sestry, nech nám je jasné, čo hovorí náuka Cirkvi a vždy ju zachovajme.

Bratia a sestry moje! Modlime sa za všetkých, čo prijali sviatosť kňazstva: biskupov, presbyterov a diakonov, aby nás skrze nich všetkých Pán Boh požehnával. Amen.

Veľký piatok **Slávenie utrpenia a smrti Pána** **1.**

Drahí bratia a sestry!

Apoštol sv. Peter prehlasuje svoju vernosť a odvahu Kristovi, ktorý mu ale predpovedá trojnásobnú zradu skôr ako zakikiríka kohút.

Emeritný pápež Benedikt XVI. k tomu dodáva, že Peter nechce kríž, ale chcel by úspech no bez kríža.

A Benedikt XVI. ide ešte ďalej, keď hovorí, že Petrovo chovanie odráža neustále pokušenie kresťanov, ba aj celej Cirkvi, ktorá chce dôjsť k úspechu bez kríža. No emeritný pápež konštatuje, že nikto nie je sám zo seba dost' silný, aby išiel cestou spásy až do krajnosti.¹⁵¹

Preto len ak vezmeme do svojho života kríž, až vtedy budeme úspešní!

Helen poslali preč z kláštora, na to dostala príhodu a stratila reč. Kamarátky chodili za ňou a učili ju hovoriť, no aj keď sa im to podarilo, Helen bola na všetko nahnevaná: Na bývalých predstavených v kláštore, na Cirkev, na Boha. Kamarátky sa s ňou

¹⁵¹Porov. *Benedikt XVI. o cestě Ježíšově na Olivovou horu*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 13, 29.března 2015, s. 7. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

aj modlili a postupne všetkým odpustila. Vzala kríž a bola úspešná v prekonaní nenávisti.¹⁵²

Drahí moji! Zachovajme si vo svojom živote vernosť ponúknutému Kristovmu krížu, aby sme neboli nešťastnými ľuďmi. Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Na internete som čítal anketu, ktorá hovorila o tom, že máme cez Veľkú noc veľa kresťanských symbolov a ľudia sa mali k tomu vyjadrovať.

Nuž, k čomu sa je treba vyjadrovať? Kríž a Kristus na ňom je výsostne kresťanský symbol a podľa Ježišovej smrti na kríži a zmŕtvychvstania slávi celé ľudstvo Veľkonočné sviatky.

Môžeme sa zamyslieť nad tým, že ľudstvo zabúda, podľa čoho slávi Veľkú noc, podľa koho slávi Vianoce. Ľudstvo zabúda, že je tu Kristus, Cirkev a mnohí sa práve podľa nej aj počas týchto sviatkov orientujú a riadia.

Ale je potrebné zdôrazniť, milí bratia a sestry, že najpodstatnejší kresťanský symbol – kríž – nie je symbolom smrti a už vôbec nie zúfalstva, ale je symbolom nádeje. Veď Kristus nezostáva na kríži, ale pochovajú ho a na tretí deň vstáva z mŕtvych. Teda každý, kto sa v smrti spája s Kristom, má nádej večného života.

Túto nádej v mene pápeža Benedikta XVI. odovzdával v Talianskej Aquile v roku 2009 kardinál Bertone, Vatikánsky štátny sekretár, všetkým tým, ktorí na hromadnom pohrebe

¹⁵²Porov. CAVNAROVÁ, B. L.: *Príbeh o pomalom, ale trvalom obrátení. In: Slovomedzinami, denné meditácie* 18.február – 5.apríl 2015, roč. 16, č. 2, s. 75 – 77. Bratislava: Redemptoristi. ISSN 1336 – 0221.

oplakávali vyše 280 ľudí, čo zomreli pri zemetrasení. Svätý Otec urobil mimoriadny úkon, pretože tam povolil sláviť sv. omšu. Dnes sa totiž nikde na svete neslúži sv. omša. Každá omša sa začína prežehnaním – v mene Otca... Dnešné obrady nezačali takto. Dnes nemáme sv. omšu a preto ani naše dnešné stretnutie neskončí tak, ako pri každej svätej omši prežehnaním, kedy vás kňaz žehná: id'te v mene Božom, ale skončí tichou modlitbou. A predsa, v Taliansku sa konala sv. omša. Pápež sa vyjadril, že hneď, ako to bude možné, chce prísť a posilniť ľudí, ktorí prežili ťažké zemetrasenie. A ako výraz, že na nich myslí, že na nich pamätá, dnes tam poslal svojho najbližšieho spolupracovníka, svojho osobného tajomníka, aby tak všetci cítili, že pápež je s nimi, že zástupca Ježiša Krista je s nimi, že nemusia ďalej žiť v zúfalstve a beznádeji, aj keď museli pochovať vyše 280 obetí, ale že stále majú nádej, ktorú im dáva Kristus. Nemáme zúfalstvo, ale nádej víťazstva, zmŕtvychvstania a večného života.

V tomto duchu sa aj my teraz, milí bratia a sestry, pokloňme nášmu Spasiteľovi, a poďakujme sa mu, že nám všetkým dáva stálu nádej Amen.

**Veľkonočná nedeľa
alebo
Nedeľa Pánovho Zmŕtvychvstania
Na veľkonočnú vigíliu
1.**

Bratia a sestry!

Obradmi a sv. omšou na Veľkonočnú vigíliu sme začali sláviť Ježišovo zmŕtvychvstanie.

Správu o tom máme aj z dnešnej epištoly od apoštola Pavla.

Svedčí o tom, že mal z toho veľkú radosť.

A preto ju zanietene ohlasuje celému svetu.

Naplňme sa pavlovskou radosťou aj my!¹⁵³

A, drahí moji, modlime sa za radosť modlitbu, ktorú sa každý deň modlí nástupca sv. apoštola Petra, pápež František, od sv. Tomáša Morusa, v nej sa nachádza aj veľkonočný motív – zmysel pre pravú radosť:

*„Daj mi, Pane, dobré trávenie,
aj potravu, nech tu mám čo tráviť,
daj mi telo, dobre spravené,
aj vôľu tým telom niečo spraviť.*

*Daj mi čisté srdce, ktoré vie,
že si zlo vždy v dobrom porazil,
čo pred diablom hneď tak necúvne
a napráva, čo on pokazil.*

*Daj mi dušu, čo sa nenudí,
nenarieka ani nevzdychá,
daj nech nezabíra do ľudí
moje malé, rozmazané ja.*

*Daj mi, Pane, zmysel pre humor,
nech sa vysmiať viem aj zo seba
a pobavím smrteľníkov skôr
než teba... (Ak prídem do neba.)“¹⁵⁴ Amen.*

2.

Drahí bratia a sestry!

¹⁵³Porov. *Tri veľkonočné požehnania, ktoré nám môžu zmeniť život*. In: *Slovo medzi nami*, roč. 16, č. 3, denné meditácie 6.apríl – 24.máj 2015, veľkonočné obdobie 2015, s. 16 – 21. Bratislava: Redemptoristi. ISSN 1336 – 0221.

¹⁵⁴*Dajmi, Pane, zmysel pre humor*. In: *Katolícke noviny*, roč. 130, č. 14/15, 5.a12.apríla 2015, s. 9. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o. ISSN 0139 – 8512.

V dnešnú svätú noc musí každý kresťan – katolík vziať do úvahy eventualitu, že Kristus Pán vstal z mŕtvych.

A ako sme počuli vo svätom evanjeliu: *ide pred vami...* Tak oznamuje anjel vystrašeným, že Ježiša niet v hrobe.

Ježiš ide pred vami – týmito slovami je vyjadrené, že Ježiš sa nevzdialil od apoštolov, ale je len pred nimi. Čaká, že ho apoštoli dohonia, že pridajú do kroku, že udržia s ním tempo a budú stále kráčať s ním.

Rovnako, ako sa podarilo apoštolom dohoniť svojho majstra, tak aj my máme túto úlohu pred sebou – dohoniť Krista, čo najviac sa mu priblížiť, udržať s ním tempo, posvätiť svoj život podľa Ježiša Krista – možno tak, ako to dokázal sv. Pavol, ktorého jubilejný rok slávime.

Podobne sa o to vo svojom živote pokúsil jeden poslanec obecného zastupiteľstva v jednej dedinke v Čechách. Ako päťdesiatpäť ročný ročný pocítil, že je potrebné robiť niečo aj pre Krista a Cirkev a vstúpil – ako neskoré povolanie – do kňazského seminára. Po teologických štúdiách sa úplne pripodobnil Ježišovi Kristovi. Dohnal ho, priblížil sa k nemu a keďže české katolícke noviny priniesli túto správu, chceme mu fandieť, aby to tempo s Kristom vydržal držať do konca života.

Milý brat, drahá sestra, koľko my zaostávame za Kristom? Prosme, aby sme sa mu čo najviac priblížili. Amen.

Na omšu vo dne

Bratia a sestry!

Svätý Peter v prvom čítaní zo Skutkov apoštolov hlásal o Ježišovom zmŕtvychvstaní.

Všetci, ktorí v Zmŕtvychvstalého uverili, sa potom vytrvalo zúčastňovali v bratskom spoločenstve na učení apoštolov, ako i na ana modlitbách spojených s lámaním chleba.¹⁵⁵

K tomu neskôr prijali aj Ducha Svätého, aby nežili ako predtým.

Lebo žili spolu ako bratia a sestry, teda ako Cirkev. Hovorili o Ježišovi, ktorý premohol smrť, no na tretí deň vstal zmŕtvych. Chápali to ako Jeho lásku, na ktorej si postavili svoju vieru.¹⁵⁶

A teda vzájomne sa v nej povzbudzovali. Spolu slávil Eucharistiu, spolu riešili dôležité otázky, ba dokonca spolu aj jedli a aj na misijné cesty sv. Pavolnechodil sám a sv. Peter nabádal ľudí, aby sa navzájom milovali.¹⁵⁷

Z pravidelnej lekárskej prehliadky ma obvodný lekár poslal za kardiológom, lebo mal podozrenie na upchatú cievu. Nechcel som tam ísť, no povedal som o tom manželke a tá mi povedala, že by som tam mal ísť. Na druhý deň som bol na káve so synom, ktorý mi hovoril to isté a keď mi to odporučil aj druhý syn, išiel som ku kardiológovi a uskutočnil mi tzv. prepchatie ciev, jedna z nich nebola už nefunkčná na 90 %, to je tá, čo by urobila z mojej manželky vdovu. Napokon som bol rád, že som to neriešil sám, ale spolu so mnou celá rodina.¹⁵⁸

Drahí moji! Rozprávajme sa spolu v rodinách a manželstvách, riešme veci po dobrom spolu a tak zachováme aj povel'konočnú atmosféru našej prvotnej cirkvi, kde to robili rovnako. Amen.

Veľkonočný pondelok

¹⁵⁵Porov. Sk 2, 42.

¹⁵⁶Porov. *Tri veľkonočné požehnania, ktoré nám môžu zmeniť život*. In: *Slovo medzi nami*, roč. 16, č. 3, denné meditácie 6.apríl – 24.máj 2015, veľkonočné obdobie 2015, s. 16 – 21. Bratislava: Redemptoristi. ISSN 1336 – 0221.

¹⁵⁷Porov. Sk 6, 1- 2; 12, 11 – 13; 13, 2; 17, 15; 18, 18.

Porov. 1 Pt 1, 22.

¹⁵⁸Porov. MORRIS, B.: *Boh sa zjavil uprostred upchanej cievy*. In: *Slovo medzi nami*, roč. 15, č. 11, december 2014, s. 61 – 63. Bratislava: Redemptoristi. ISSN 1336 – 0221.

Drahí moji!

Ježiš svojim učeníkom na Veľkonočnú nedeľu povedal: „*Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta*“ (Mt 28, 20).

Muselo ich to veľmi potešiť.

Zmŕtvychvstalý im to povedal aj napriek tomu, že toľkokrát zapochybovali.

Tie isté povzbudivé slová hovorí Pán Ježiš aj nám. Uvedomujeme si to nie len tu v chráme, kde je ustavične prítomný vo Sviatosti Oltárnej. Ale aj skrze Božie slovo: „*Ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatsvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosť, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi*“ (Rim8, 38 – 39).

Matt Talbot sa narodil v roku 1856 v Dubline. Ako dvanásťročný začal pracovať v predajni vín. Tu sa z neho stal alkoholik. Celú výplatu vždy prepil. Pil aj s otcom a s bratmi. Keď raz nemal peniaze, ukradol husle slepému pouličnému hudobníkovi. Je o ňom známe, že do zálohy dal aj svoje oblečenie a čižmy, len aby si mohol kúpiť alkohol. Po šestnástich rokoch sa ocitol na mizine, nemal peniaze a nikto mu ani len nechcel kúpiť jeden jediný pohárik. Dostal ale milosť obrátenia a rozhodol sa, že nebude piť – najskôr tri mesiace, potom si to predĺžil na šesť mesiacov a s pomocou Božej milosti a kňaza bol až do konca života štyridsaťjedna rokov triezvy. Zomrel v roku 1925. Bl. pápež Pavol VI. ho vyhlásil za ctihodného, lebo si stále uvedomoval, že Boh je s ním, modlil sa, chodil na svätú omšu, spal na dlážke, jedol málo, okolopása, rúk a nôh nosil skryté reťaze.

Poctivo si zarábal a aby nemíňal peniaze na alkohol, rozdával ich chudobným.¹⁵⁹

Bratia a sestry! Tešme sa, že Pán Boh je živý a je stále s nami. Amen.

**Druhá veľkonočná nedeľa
alebo
Nedeľa Božieho milosrdenstva
1.**

Nedeľa Božieho milosrdenstva bola ustanovená pápežom sv. Jánom Pavlom II. v *Jubilejnom roku 2000*.

Po zjavení Ježiša ako Božieho milosrdenstva bol cez sv. Faustínu Kowalskú daný prísľub úplného odpustenia hriechov a trestov za ne.

Sviatku predchádza *Novéna od Veľkého piatku. Božie milosrdenstvo* si ale pripomíname každý deň o 15.00 hodine, ktorá sa tiež nazýva *hodinou milosrdenstva*, a to *Ružencom Božieho milosrdenstva*. K slávnosti *Nedele Božieho milosrdenstva* sa od roku 2002 viažu aj úplné odpustky.

Okrem toho sa od každého veriaceho človeka vyžaduje, aby žil v Božej milosti a chránil sa akéhokoľvek hriechu. Tiež dôveroval v *Božie milosrdenstvo* a konal skutky lásky blížnemu.¹⁶⁰

V Poľsku vznikli Mužské ružencové oddiely. Muži nechceli patriť do ružencovej ruže, ale tiež sa chceli modliť, no chlapsky a tak si najskôr založili v Krakove pod vedením jezuitu Grzegorza Kramera oddiely. Muži ako vojaci dostali rozkaz: Celý mesiac sa majú modliť jedno tajomstvo sv. ruženca, modlitbu k sv. Michalovi a k sv. Jozefovi a jeden deň sa postiť. Každý oddiel má

¹⁵⁹Porov. KOENIGOVÁ – BRICKEROVÁ, W.: *Využi milosť*. In: *Slovo medzi nami*, roč. 16, č. 2, denné meditácie 18.február – 5.apríl 2015, pôstne obdobie 2015, s. 69 – 73. Bratislava: Redemptoristi. ISSN 1336 – 0221.

¹⁶⁰Porov. *Neděle Božího milosrdenství*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 13, 29.března 2015, s. 6. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

dvadsaťjedna členov. Pri spoločných stretnutiach mužov, otcov a ich dospelých synov sú svedectvá, modlitby, prednášky ale i spoločne trávený čas počas jedla i oddychu, šport, sauna, prechádzka po meste. Sväté omše neslávime len pre mužov ale už za mužov. Za cieľ si položili, že nechcú byť enklávou v ženskom mori, ale o to, aby v kresťanstve bojovali a víťazili.¹⁶¹

Bratia a sestry! Aj my spájajme duchovný život modlitby s praktickým životom lásky k blížnemu. Amen.

2.

Milovaní!

Istá žena sa vyjadrila: *Nemám pokoj, stratila som pokoj*. To, čo človeku nie je vlastné, o to skutočne môže prísť.

Pokoj je vlastný zmŕtvychvstalému Kristovi. Ako sme to niekoľko krát počuli v dnešnom sv. evanjeliu, zmŕtvychvstalý Kristus, ktorý sa predstavil ako náš Mesiáš, náš Boh a náš Pán, zároveň sa predstavuje ako ten, ktorý dáva pokoj.

Kristus dáva pokoj ako veľký dar a neberie ho späť. Kristus je darca pokoja a jeho pokoj znamená v duši človeka plnosť, absolútnu spokojnosť. Keď človek príde o pokoj, prichádza len o ten ľudský pokoj, ktorý je len akousi napodobeninou Božieho pokoja. Boží pokoj však zostáva stále v nás – Je to Boh sám, je to jeho pečať, ktorá je vtlačená do nás, to je to, že patríme k nemu, že sme jeho. On to nikdy neodvolá, on si stále stojí za svojím slovom.

Preto ak toto vieme, milí bratia a sestry, budeme sa snažiť byť stále s ním, konať podľa neho, budeme sa usilovať o to, aby sme mali – ako to bolo povedané na záver dnešného evanjelia –

¹⁶¹Porov. JAKIMOWICZ, M.: *Poplach v pekle*. In: *Slovo medzi nami, rodinná príloha 02/2015*, s. 1 – 9. In: *Slovo medzi nami, denné meditácie 18.február – 5.apríl 2015, pôstne obdobie 2015*, roč. 16, č. 2. Bratislava: Redemptisti. ISSN 1336 – 0221.

vierou v neho život, teda aby sme vierou s ním žili v pokoji. Ten, kto si toto uvedomuje, má pokoj v duši, má vieru, s ktorou kráča vo svojom živote, má vieru, ktorá mu prináša pokoj. Urobme všetko, aby sme neutekali od Krista, aby sme sa nevzdávali svojho Boha, aby sme nezahadzovali pokoj, ktorý nám on ponúka, lebo on je pravým darcom pokoja.

Mladý muž sa dostal do komunity Cenacolo. Je to medzinárodná komunita narkomanov, ktorí sa chcú pomocou modlitby a práce zbaviť závislosti na drogách. Už aj u nás je takáto komunita blízko Senca. Keď sa tam dostal tento mladý muž hovorí: Žil som opustený a sám. Moji rodičia nikdy nemali čas, nikdy si nesadli, aby sa so mnou porozprávali, vždy mi len dávali úlohy, hrešili a napomínali ma, všetko bolo len o tom, že sme sa stále kamsi ponáhľali. Keď mi kamarát ponúkol drogu a ja som na chvíľku pocítil radosť, pokoj, videl som v tomto zmysel života. Stal som sa závislým. A keď som zistil, že sa rútim, že to nie je správne, už bolo neskoro. Ktosi mi poradil cestu do Cenacola, kde mi hneď ponúkli anjela strážcu – jedného zo skupiny, ktorý bol stále so mnou, bol mi v päťách. Napomínal ma, keď som urobil niečo zlé, ale aj jeho napomínali, keď som ja urobil niečo zlé. Bol so mnou vo dne, v noci. Ja som prvýkrát pocítil, že má niekto o mňa záujem, že niekomu úprimne na mne záleží. Prvý raz som pocítil, aké je to dobré, keď sa spoločne modlíme. Pochopil som, že naozaj musíme pracovať, aby sme mali z čoho žiť.

Milí bratia a sestry! Nič iné vám neželám, len aby ste neustále cítili, že sa vám pokoj odovzdáva. Prijmite ho, zachovávajúte ho a v Božom pokoji aj žite. Amen.

Tretia veľkonočná nedeľa

1.

Bratia a sestry!

Sv. Peter, apoštol, nazýva vo svojej reči k ľudu

Zmŕtvychvstalého Pána Ježiša: *Služobník, Svätý, Spravodlivý, Pôvodca života.*

My sa teraz spolu zamyslime len nad jedným z titulov Pána Ježiša, o ktorom sme počuli v dnešnom úryvku zo Skutkov apoštolov. A to je *Spravodlivý*.

Apoštol sv. Ján o ňom tiež píše v dnešnom druhom čítaní, keď ho prezentuje ako toho, čo nezhrešil, no predsa sa stal *zmiernou obetou za naše hriechy; a nielen za naše, ale aj za hriechy celého sveta.*

Zachovávajme preto jeho slovo, jeho prikázania a to bude naša dokonalosť, teda spravodlivosť.

Spisovateľku Mariu Rúť Křížkovú naučila zachovávať spravodlivosť voči Bohu veriaci susedka, ktorá ju ako malé dieťa vodila do kostola a naučila ju modliť. A hoci potom kráčala cestou života bez Pána Boha, keď sa rozviedla, ozvala sa jej viera v Pána Boha z detstva, vrátila sa k nej a zachovala si ju do konca svojho života. I keď okrem Božej lásky zažila aj veľa bolesti: Veľmi trpela, lebo sa dozvedela zo spisov ŠtB, že v čase komunizmu u nás na ňu donášal jeden kňaz, ktorému veľmi pomáhala v čase *Charty77*. Veľmi na ňu doľahla aj samovražda jej vnuka Filipa. A ku koncu života ju kvôli chorobe trápilo aj to, že nemohla formulovať myšlienky a písať ich, ba ani čítať sama nedokázala. No komentovala to s nadhľadom anekdotou: Človek si sťažuje Pánu Bohu a hovorí: Čo mám robiť, ja nepočujem. A Pán Boh mu odpovedá: Už si toho počul dosť. A spisovateľka dodávala: Keď ja nemôžem čítať a písať, asi mi Pán Boh chce povedať, že už som toho prečítala a napísala dosť. Pán Boh každému dá toľko, koľko presne potrebujeme.¹⁶²

¹⁶²Porov. JANČAŘÍK, Z.: *Žena s vnitřnímohněm – Marie Rúť Křížková*. In: *Katolickýtýdeník*, roč. XXVI, č. 15, 7. – 13.dubna 2015/ 2.neděle velikonoční, s. 9. Praha: Katolickýtýdeník. ISSN 0862 – 5557.

Bratia a sestry! Snažme sa, aby sme my len Jemu, nášmu Bohu, dávali toľko lásky, koľko len môžeme, lebo to je z našej strany spravodlivé. Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Všetko, čo Pán Ježiš urobil pre nás, urobil z lásky.

Túto jeho lásku sv. apoštol Ján nazýva v dnešnom druhom čítaní zmiernou obetou za naše hriechy.

Boh sa z lásky obetoval prostredníctvom svojho Syna za nás, za naše hriechy, aby nás vykúpil a spasil, aby nás všetkých zahŕňal svojou stálou láskou, aby nám dal podiel na svojej večnej láske.

A každý, kto si to uvedomuje, snaží sa túto Božiu lásku napodobňovať. Vykladači Biblie hovoria, že mať lásku k blížnemu znamená pomáhať blížnemu niest' jeho bremeno, ktoré môže byť radostné ale aj smutné. Pomáhať blížnemu niest' bremeno znamená byť stále s ním, uvedomovať si, že patríme do jednej spoločnej rodiny, že sme na jednej lodi a že sa naozaj voči každému chceme prejaviť ako človek, ktorého charakterizuje láska.

Albert Chmielovski bol poľský maliar. Zaujímal sa o politiku, ale predovšetkým si maľoval svoje obrazy, ktoré sa mu dobre predávali. Keď mal 43 rokov, uvedomil si, že jeho život je zameraný iba na neho samého. Bol slobodný a všímal si, že okolo neho je veľa ľudí, ktorým treba pomáhať. Rozhodol sa, že pozve ľudí bez prístrešia do svojho ateliéru. Prvé, čo urobili – okradli ho. On si povedal: Toto asi nie je tá správna cesta, musím asi ísť ja za nimi. Tak išiel do takzvanej mestskej ohrievárne. Bola to miestnosť, ktorou prechádzalo niekoľko rúr s teplým vzduchom. Do nej sa natlačili ľudia bez prístrešia a zohrievali sa tam. Tam

videl, čo to znamená nemyslieť len na seby, ale pamätať aj na druhých. Rozhodol sa, že bude maľovať a predávať obrazy a peniaze, ktoré za ne utrží, venuje na chlieb pre ľudí bez prístrešia. Hovorí: Naša ľudská láska musí byť ako chlieb, ktorý položíme na stôl. Ktokoľvek je pod strechou a vidí chlieb položený na stole, môže si z neho vziať, môže si z neho ukrojiť. Takýmto spôsobom začal Albert Chmielovski pracovať pre ľudí bez prístrešia na prelome 19. a 20. storočia v poľskom Krakove. Postupne sa k nemu pridávali ďalší, lebo si uvedomovali, že ak títo ľudia budú mať dôstojný prístrešok aspoň na noc, keď budú mať kúsok chleba, nebudú kradnúť, nebudú obťažovať ľudí, nebudú druhým ubližovať. A naozaj, kriminalita v meste v tom čase veľmi poklesla. Tento muž si uvedomil, že je potrebné zdieľať, žiť lásku nielen so sebou samým, ale aj s ľuďmi, ktorí to najviac potrebujú.

Milí bratia a sestry, budme aj my zmiernou obetou lásky pre Pána Boha s našimi blíznymi. Amen.

Štvrtá veľkonočná nedeľa
alebo
Nedeľa Dobrého pastiera
1.

Moji drahí bratia a sestry!

Pod' a nasleduj ma!

To je kresťanské povolanie, ktoré pramení z Pánovej ponuky lásky.

Dá sa uskutočniť jedine vďaka slobodnej odpovedi mužov a žien vychádzajúcej z lásky. Čím sa *povolání* naplno stávajú Ježišovými učeníkmi, úplne odovzdaní Bohu, ktorému sa potom usilujeme slúžiť s bezvýhradnou dôverou.

Zasvätení kňazi, rehoľníci či rehoľníčky, môžu s pokorou v duchovnom živote dosiahnuť aj svätosť života svojho Božského Majstra, keď nebudú do stredu stavať sami seba, ale Ježiša, rozhodnú sa žiť podľa evanjelia a tak plávať proti prúdu.

Usiloval sa o to aj trapistický mních sv. Rafael Arturo Alvaro José de la Immaculada Concepción y San Luis Gonzaga Arnáiz Barón zo Španielska, ktorý v Madride študoval architektúru a zaujímal sa o maliarstvo. Po krátkej vojenskej službe vstúpil do kláštora, kde ochorel a neskôr svoj život ponúkol ako zmiernu obeť za ukončenie občianskej vojny a návrat pokoja a mieru do Španielska. Bol úplne odovzdaný do Božej vôle, so svojim umeleckým talentom bol veľmi citlivej povahy, oplýval radosťou, no bol známy aj svojim vyhraneným humorom. Jeho záznamy a kresby v denníku svedčia o veľkej rozhodnosti nasledovať Ukrižovaného Pána Ježiša, ktorý prijal jeho ponuku a ako dvadsaťsedem ročného ho povolal k sebe. Sv. Ján Pavol II. jeho život dal za vzor mládeži na Svetových dňoch v Santiago de Compostela v roku 1989 a v roku 1992 ho vyhlásil za blahoslaveného. Emeritný pápež Benedikt XVI. ho v roku 2009 vyhlásil za svätého.¹⁶³

Preto vás prosím, milovaní, modlite sa za nás, aby sme vám všetkým slúžili s láskou Ježiša Krista, ako si nás láskavo povolal. A nezabúdajme prosiť aj za matky, ktoré nás kňazov a rehoľníkov vychovali: *Ich modlitba a príklad sú často veľmi rozhodujúce a napomáhajú k rozhodnutiu pre duchovné povolanie zasvätenému životu. Najlepším príkladom pre naše matky je Božia Matka. Ona totiž vyjadrila najdôležitejší súhlas, aký kedy človek urobil. Okrem toho je Panna Mária najmocnejšou a najmilšou Prímluvkyňou za všetkých, ktorí sa chcú venovať tejto výnimočnej službe, lebo ona sa totálne odovzdala Trojjedinému Bohu. Blahoslavení sú všetci, ktorí to môžu povedať tak isto ako aj ona.*

¹⁶³Porov. EGGER, G.: *Svätý Rafael Arnáiz Barón (9.4.1911 – 26.4.1938)*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 17, 26. dubna 2015, s. 4 – 5. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

*Šťastný je národ, ktorý má matky, kňazov a rehoľníkov, ktorí dokážu zveriť svoju životnú cestu slúžiacej Máriinej láske.*¹⁶⁴ Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Často dostávam otázku: Ako ste sa stali kňazom? Aj tento týždeň mi ju niekto položil a odpovedal som veľmi jednoducho: Tak, ako sa zamiluje muž do peknej ženy, presne tak to je aj vtedy, keď sa mladý muž rozhodne stať sa kňazom – zamiluje si Krista, zamiluje si Cirkev, kostol, službu a povie si: Takto by som chcel žiť celý život.

Je jasné, že tak ako v živote muža a ženy niekedy po svadbe prichádza všedné rozčarovanie, aj v živote kňazov prichádza rozčarovanie z každodenných povinností. Ten však, kto *nie je nádenníkom*, ako sme to počuli v dnešnom evanjeliu, ale je skutočným pastierom, znovu sa vráti k svojej láske a usiluje sa túto lásku žiť po všetky dni svojho života až do smrti – tak, ako tú lásku, milí bratia a sestry, žijete vy jeden voči druhému v manželstve.

Dnes teda chceme spoločne prosieť za to, aby sme my kňazi naozaj vedeli zostať verní Ježišovi Kristovi, Cirkvi a službe, na ktorú sme sa zaviazali. Pápež Benedikt XVI. napísal k svetovému dňu modlitieb za kňazské a rehoľné povolania, že to, čo je dôležité a charakteristické, pre veriacich musí byť dobrý príklad kňazov. A taký dobrý príklad vernosti Kristovi a Cirkvi nech slúži ako dobrý príklad vernosti aj vo vašom manželskom živote.

Zároveň sú kňazi určení na to, aby hlásali evanjelium a vysluhovali sviatosti. K tomu je potrebné prosieť Pána žatvy, ktorý posieľa robotníkov do svojej žatvy, aby každý, koho si

¹⁶⁴Porov. *Nezapomínejteprosit také za dobré matky kněží. Ježíš k sestře Františce Marii od Ukřižované Lásky.* In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 17, 26.dubna 2015, s. 4 – 5. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

povolal, bol naozaj súcim a hodným hlásateľom evanjelia a vysluhovateľom sviatostí. A tak je to u nás v Cirkvi zariadené skrze Ježiša Krista – že ho počúvame cez Cirkev. A Cirkev – to je pápež, biskup, presbyteri, diakoni. Tento hlas nás pobáda k tomu, aby sme vedeli prijať zásady, ktoré nám Pán Boh ponúka vo sviatostiach a v sväteninách.

Napriek tomuto všetkému sa stále ozývajú hlasy: Načo sú kňazi? Načo je Cirkev? Veď sa dá žiť aj bez Boha, dá sa krásne žiť bez akýchkoľvek ťažkostí, chodenia do kostola a venovania svojho času modlitbe či prijímaniu sviatostí?! Načo to všetko je? Dnešná doba už nepotrebuje Cirkev, nepotrebuje Boha, nepotrebuje kňazov! Takto to zaznelo aj z úst jedného dôstojníka, ktorý cestoval vo vlaku, kde sedel aj Edward Staniek, krakovský kňaz, ktorý o tom píše vo svojej knihe *Starostlivosť o svedomie, úvahy nad dekalógom*. Píše: „Času bolo dosť, tak som sa rozhodol vysvetliť mu, že odišiel od svojho jediného Boha, aby slúžil inému, že zradil jedného na úkor druhého a vlastne iba zmenil svoje náboženstvo a to, že ináč nazýva svoju službu, to fakticky neznamená zmenu stavu veci. Líšime sa, pane, iba bohom, ktorému slúžime, a všetko ostatné je len jednoduchým dôsledkom tejto voľby. Ja som si vybral Boha lásky a vy boha násilia. Je ťažké vidieť podobnosť v organizácii nášho a vášho náboženstva. Z vonkajšej strany sú skoro identické. Ale teraz konkrétne. U vás sú kasárne, u nás semináre; u vás je poriadok, aj u nás je poriadok; u vás sú predstavení, u nás sú tiež predstavení; u vás sú prísahy, aj u nás sú prísahy; u vás sú tajomstvá, u nás sú tiež tajomstvá; u vás je povinná uniforma, aj u nás je povinná uniforma; u vás sú slávnostné prehliadky, u nás sú procesie; u vás sú ceremónie, u nás sú obrady; u vás sú vlajky, u nás sú zástavy; váš boh žiada pripravenosť položiť život, náš Boh žiada to isté... Líšime sa iba bohom, ktorému slúžime, nič viac! A teraz, prosím, povedzte mi, ktoré z týchto náboženstiev – moje,, ktoré hlása lásku, či vaše, ktoré zvelebuje silu – je krajšie? Pre ktoré sa skutočne oplatí obetovať svoj život? Vojenský veliteľ odpovedal, že nikdy sa takto nepozeral na svoj život.“

Milí bratia a sestry! Modlime sa za nových kňazov a rehoľníkov, aby sa dobre pripravili na odovzdávanie Božích darov rodine veriacich. Amen.

Piata veľkonočná nedeľa

1.

Bratia a sestry!

Dokážeme byť starostlivými ľuďmi?

Ak áno, tak potom nám v tomto úsilí pomôže aj dnešné evanjelium. Lebo v ňom sa hovorilo o prinášaní úrody.

Ak každý jeden z nás bude mať starosť o svoju vieru, zostaneme vždy s Ježišom, dovolíme Nebeskému Otcovi ako vinohradníkovi, aby nás čistil, aby sme boli len dobré ratolesti, ktoré sú vždy spojené s viničom a prinášajú veľa ovocia.

Ním nech je veľa dobra, ktoré chceme robiť, lebo sme jeho učeníci.

A to je aj poslaním všetkých, ktorí sa venujú dobrovoľníctvu, napríklad hasiči, ktorí k tomu vzývajú sv. Floriána, svojho svätého patróna. Starosť o techniku, aby bola pripravená; starosť o štartovný team, aby zabodoval na súťaži; starosť o svoju uniformu, aby som sa ňou mohol hrdo prihlásiť k ostatným členom Dobrovoľného hasičského zboru. Alebo aj všetci, čo sa dobrovoľne postavili na obranu našej vlasti v *Druhej svetovej vojne*.¹⁶⁵ Postarali sa o našu slobodu, pokoj a mier. Alebo i tí, ktorí sa postarali o obnovu Božieho chrámu, o čom svedčí napr. Pamätná tabuľa vo svätyni farského kostola Svätého Ducha

¹⁶⁵Kátlovce boli oslobodené 3.apríla 1945. In: KUBIŠ, S. a kol. *Kátlovce 1401 – 2001*, s.98 – 108. Kátlovce: Obecný úrad, 2001, 352 s. ISBN 80 – 968546 – 9 – 0.

v Kátlovciach.¹⁶⁶ Každý, kto je starostlivý, za odmenu dostane veľkú úrodu.

18.októbra 1914 uzavrel P. Jozef Kentenich so skupinou mladých mužov vo Vallendare pred obrazom Panny Márie sľub, ktorý si nazvali: *záväzok lásky*. Všetkým, čo si ho za uplynulých sto rokov osvojili ide o to, že človek chce ako partner žiť svoj záväzok s Bohom, posväcovať všedný deň s Pannou Máriou, s Cirkvou a s celým ľudstvom. A to na princípe lásky, vernosti, spolupráce s vylúčením ľahostajnosti. Spoločenstvo ľudí s týmto ideálom sa volá *Schönstattské hnutie* a dnes je rozšírené prakticky na celom svete. V Cirkvi prebieha proces beatifikácie zakladateľa hnutia P. Kentenicha.¹⁶⁷

Moji bratia a sestry! Ak chceme prinášať hojnú úrodu, usilujme sa ako Ježišovi učeníci oslavovať Nebeského Otca, ktorý sa nadovšetko o nás stará. Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Nikto sa nemôže spoliehať len sám na seba, ale každý potrebuje pomoc druhého človeka.

Aj Šavol po svojom obrátení, keď sa stáva učeníkom Krista, potrebuje pomoc.

Lebo ako prišiel do Jeruzalema apoštoli a mnohí, ktorí sa zo židovstva stali kresťanmi, mu neverili. Báli sa, lebo počuli o jeho povesti – že ničil, vraždil a zabíjal kresťanov. Neverili, ani jeho obráteniu, že je úprimné. Preto Šavol prijíma pomoc Barnabáša –

¹⁶⁶ KUBIŠ, S. – VAREČKOVÁ, L.: *KostolSv. Ducha v Kátlovciach (1710 – 2010)*, s. 119 – 144. Kátlovce: Farský úrad, prvé vydanie, 2001, 315 s. ISBN 978 - 80 – 970491 – 4 – 0.

¹⁶⁷ Porov. *Posväcovatve spojení s Marií všední den*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXII., č. 41, 12. října 2014, s. 10 – 12. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

ako sme to počuli v dnešnom prvom čítaní. Barnabáš zavedie Šavla k apoštolom, porozpráva im, ako Šavol videl Pána na ceste, že s ním hovoril a ako smelo si počína po svojom obrátení v Ježišovom mene. Apoštoli až na základe tohto Barnabášovho odporúčania uverili Šavlovi, začali mu dôverovať a naozaj prijali, že zo Šavla sa stal Pavol, nový človek, učeník Krista. Uverili, že nie je tým, kto Cirkvi ubližuje, ale tým, kto Ježišovmu učeniu a jeho Cirkvi prospieva.

Kiež by sme, milí bratia a sestry, mali vždy niekoho, kto nám takto pomôže, kto nás posunie dopredu a akýmsi dobrým spôsobom potvrdí našu vierohodnosť a autoritu. Lebo nikto si nevystačí sám. Potrebujeme vždy niekoho, aby nám pomáhal.

Aj známy nemecký filozof Dietrich von Hildebrand mal okolo seba dobrých ľudí, ktorí ho povzbudili k tomu, aby sa dal ako dospelý pokrstiť v katolíckej Cirkvi. Jeho sestra, ktorá prijala katolícku vieru, mu povedala: Boh sa dotkol svojou milosťou našej rodiny. Boh klope a čaká, že mu otvoríme. Ale Boh nebude neustále klopať a ponúkať svoje dary, dáva iba raz. Neodmietni ich! Na základe tohto odporúčania, ale aj preto, že to bol múdry filozof, čo dobre poznal aj kresťanskú filozofiu, dáva sa so svojou manželkou pokrstiť. K čomu ho povzbudzoval jednak kamarát – tiež filozof Max Scheler, ale i Pašie podľa sv. Matúša od Johanna Sebastiana Bacha. Hoci sa mnohí z tohto rozhodnutia profesora mníchovskej univerzity vysmievali, Dietrich na to nedbal a chodil na sv. omšu, pristupoval k sviatostiam, čítal diela katolíckych autorov a životopisy svätých a rád hovoril o svojej viere, lebo vedel, že mnohým – zvlášť váhajúcim - to pomôže. A aj pomohlo zvlášť jeho ďalším štyrom sestrám, ktoré vstúpili do Katolíckej cirkvi aj so svojimi rodinami. Práve v tejto dobe napísal svoju najlepšiu knihu kresťanskej etiky – Premena v Kristovi. Bol proti nástupu Hitlera a jeho myšlienok v Nemecku a preto len o vlások unikol gestapu a emigroval do USA, kde prednášal na univerzite v New Yorku až do odchodu do dôchodku v roku 1960. Pápež Pius XII. ho neoficiálne nazval doktorom Cirkvi a pochvalne sa o jeho

diele vyjadril i Benedikt XVI. Zomrel 26. januára 1977. Milovaní, takto krásne prežiť život s Kristom mohol Dietrich Hildebrand len vďaka tomu, že mu k tomu pomohli dobrí ľudia.

Bratia a sestry! Modlime sa dnes za mnohých dobrých ľudí, ktorých máme stále okolo seba a aj pre nich budme aj my dobrými radcami a pomocníkmi. Amen.

Šiesta veľkonočná nedeľa

Drahí moji!

Všetci sme na jednej lodi.

Lebo sme ľudia.

Aj keď niektorý má inú funkciu: jeden je kapitán, iný pri veslách, ďalší drhne palubu. Sv. Peter to vyjadril v prvom čítaní jasne, keď mu padol Kornelius k nohám: *Vstaň, aj ja som len človek.*

Budme ľudskí, teda nech sme jeden druhému človekom.

To oceňujú aj spolurodáci na pápežovi Františkovi. Na každej audiencii volajú na pápeža Františka tak, ako keď bol ich pastierom v Argentíne: Otec Jorge! Z čoho vyplýva hmatateľné rodinné puto, ktoré zasieval vtedy, keď chodil peši po uliciach Buenos Aires, alebo cestoval s nimi v metre, či navštevoval najchudobnejšie miesta na predmestiach.¹⁶⁸

Bratia a sestry! Zachovajme si vždy svoju ľudskosť aj my! Amen.

Nanebovstúpenie Pána

¹⁶⁸Porov. *Otec Jorge se podobá svém patronu*. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVII, č. 18, 28. dubna – 4. května 2015 / 5. neděle velikonoční, s. 16. Praha: Katolický týdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

1.

Drahí moji!

Častokrát by sme sa mali sami seba pýtať: Čo tu po mne zostane?

Odpoveď na túto položenú otázku by sme si dnes mali dať práve preto, lebo dnes na slávnosť Nanebovstúpenia nášho Pána, sme počuli vo svätom evanjeliu, že Ježiš *„vzatý bol do neba a zasadol po pravici Boha.“* A po ňom tu na zemi zostali *Jedenásti*, ktorí *„sa rozišli a všade kázali. Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali.“*

Kristus si na tento okamih svojich apoštolov riadne pripravoval. V Skutkoch apoštolov sme o tom počuli: učil ich slovom i skutkami; po svojom umučení sa im zjavoval a hovoril im o Božom kráľovstve; prikázal im, aby očakávali Otcovo prisľúbenie; sľúbil im Ducha Svätého, od ktorého dostanú silu, že by mu boli svedkami v Jeruzaleme, Judei, Samárii ba *„až po samý kraj zeme.“* A po svojom odchode do neba im zosiela dvoch mužov v bielom odeve, aby prisľúbil, že ešte raz *„príde tak, ako ste ho videli do neba odchádzať.“*

Preto si dnes prosme, bratia a sestry, ako nám radí sv. Pavol, že by sme posilnení Duchom múdrosti a zjavenia poznali, *„aké bohatstvo slávy je z jeho dedičstva.“* Lebo *„každý z nás dostal milosť podľa miery, akou nás obdaroval Kristus. Preto hovorí: **Do výšav vystúpil, so sebou vzal zajatcov, ľuďom dal dary.**“* Samozrejme, že každému ich dáva Kristus pre iné poslanie, či na inú službu – niektorým za apoštolov, iným za prorokov, ďalším za evanjelistov, pastierov, alebo učiteľov, *„aby pripravovali svätých na dielo služby, na budovanie Kristovho tela, kým nedospejeme všetci k jednote viery a poznania Božieho Syna, k zrelosti muža, k miere plného Kristovho veku.“*

Mladý kňaz, ktorý zomrel na nádor, napísal pred svojou smrťou testament. V ňom napísal: „*Želám si, aby sa môj pohreb vyznačoval striedanosťou, ktorá sa rodí z viery. Tá nám dovoľuje žiť s dôverou v Otcových rukách. Bol by som rád, keby sa na mojom pohrebe spieval 8. Žalm, lebo v ňom je ospevovaný Boh, ktorý sa vždy stará o človeka!*“ Ak sa pomodlíme 8. Žalm, pochopíme, že toto na zemi vždy zostáva! Potvrdiť to môžu rôzne znamenia, ktoré sú tu po apoštoloch ako i po všetkých čo v neho uverili: vyhánali zlých duchov; hovorili novými jazykmi; do rúk brali hadov a ak niečo smrtonosné vypili – neuškodilo im to; na chorých vkladali ruky a tí ozdraveli.

Pane Ježišu, ktorý si bol vzatý do neba a sedíš po pravici Boha, zostávaj s nami a potvrdzuj aj naše slová znameniami! Amen.

2.

Bratia a sestry!

Ten, kto sa chce dostať do neba, musí vedieť konať pokánie.

Čo znamená vedieť vždy prejavovať ľútosť nad svojimi hriechmi.

A to robme každý večer pred spaním v spytovaní svedomia, na začiatku každej sv. omše, vo sviatosti zmierenia aspoň raz v roku a to vo veľkonočnom období alebo vždy, keď si uvedomíme svoje hriechy a previnenia voči láske k Bohu, blížnemu či v prehnanej láske k sebe samému.

Človek, ktorý vie povedať Bohu: odpusť; blížnemu človeku: prepáč; a pokúša sa všetko zlé napraviť a škodu vynahradiť; ten sa určite raz dostane do neba!

A to aj v prípade, že niekto bude v *Ústave na výkontrestu a odňatia slobody*. Lebo Katolícke noviny priniesli správu, že ordinár Ozbroyených síl a ozbrojených zborov SR, Mons. František Rábek, udelil 24.apríla 2015 v Sučanoch siedmym odsúdeným sv. birmovania. Je jasná prax, že pred tým sa museli vyspovedať zo svojich hriechov, pokorili sa pred Pánom dostali odpustenie od kňaza a rovnako majú šancu dostať sa do neba, hoci si musia odsedieť svoj spravodlivý trest vo väzení.¹⁶⁹

Drahí moji, budme pokorní a dostaneme sa určite raz do neba. Amen.

3.

Bratia a sestry!

Na pripomienku Pánovho vystúpenia do neba sme teraz odniesli sochu zmŕtvychvstalého Pána Ježiša.

Zamyslime sa v tejto chvíli nad tým, že Ježiš zavŕšil svoje dielo, ktoré mal tu na zemi a vystúpil do neba.

To je dôvod, prečo sme sa tu teraz zišli – aby sme oslávili tento cirkevný sviatok. Aj dnešná liturgia nám akoby naznačuje, že je zavŕšené Ježišovo dielo – inokedy *čítame zo sv. evanjelia*, ale dnes sme počuli pred evanjeliom výzvu – *zakoňčenie sv. evanjelia*. Ježiš zavŕšil to, čo mal pred sebou ako úlohu a svoje poslanie, preto odchádza k svojmu nebeskému Otcovi. Tam nás všetkých čaká. Hovorí o tom aj dnešné 1. čítanie zo Skutkov apoštolov, v ktorom sme počuli, že Kristus umučeníím a slávnym zmŕtvychvstaním dokonal svoje poslanie, a to všetko za našu spásu. Ježiš po svojom umučení – ako sa píše v knihe Skutkov apoštolov – poskytol mnoho dôkazov, že žije; štyridsať dní sa po svojom Zmŕtvychvstaní zjavoval a hovoril o Božom kráľovstve.

¹⁶⁹Porov. ZELNÁ, K. In. Katolícke noviny, tradičné noviny súčasného kresťana, roč. 130, č. 20, 17.mája 2015, s. 15. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o. ISSN 0139 – 8512.

A napokon zakončil svoje pôsobenie rozlúčkou s apoštolmi a odišiel do neba.

Milí bratia a sestry, každý z nás vie, že všetko sa raz skončí a aj náš život bude mať svoj koniec. Každý, kto sa narodí, musí raz aj zomrieť. Každý zomrie presne vtedy, keď zavŕši svoju úlohu a svoje poslanie tu na zemi, ktoré nám dáva dobrotivý Boh. Niekomu určí koniec už ako malému dieťaťu, inému zas ako mláďencovi, ďalšiemu ako zdravej mladej žene alebo v starobe či vo vysokom alebo neskorom veku. Iba Pán Boh vie, kedy bude koniec nášho života. My sa na tento svoj koniec musíme pripravovať tým, že budeme plniť svoju úlohu a poslanie, ktoré máme na zemi. A všetci vieme, aké je naše poslanie – keď sme deti, máme žiť pod vedením svojich rodičov; keď sme študenti, musíme sa pripravovať na skúšky a na svoje budúce povolanie, ktoré budeme vykonávať; keď nás Pán Boh povolal do manželstva, za otcov a matky – to je naše poslanie, ktoré nám On určil, aby sme ho plnili a keď príde pre nás správny čas, aby sme ho zavŕšili, odoberieme sa k nebeskému Otcovi do neba. Pripravujme sa na tú chvíľu a modlime sa za šťastnú hodinu smrti, aby smrť bola pre nás radosťou, že môžeme ísť k nášmu nebeskému Otcovi.

Čítal som o škótskom biskupovi, ktorý išiel na prechádzku do lesa. Nejakým spôsobom sa zamyslel, poblúdil, dostihol ho súmrak. No v diaľke uvidel svetielko. Išiel za ním a prišiel k domu, kde ho domáci ľudia prichýlili, pohostili. No všimol si, že domáci sú veľmi smutní. Pýtal sa ich: Dobrí ľudia, a prečo ste takí smutní? Oni odpovedali: Viete, máme tu v dome starého dedka a on sa veľmi trápi, už by naozaj bolo pre neho dobré, keby zomrel, ale on nemôže zomrieť; stále opakuje: nemôžem zomrieť, dnes ešte nie! Biskup zložil zo seba plášť a povedal: Ja som váš biskup, bol som tu na prechádzke, zablúdil som, videl som svetlo, preto som prišiel k vám. Môžem poslúžiť tomuto starému, chorému mužovi ako kňaz, vyspovedať ho pred jeho cestou do večnosti. Priviedli ho teda k starému dedkovi a ten znova povedal: dnes ešte nezomriem! Biskup sa ho opýtal: Prečo to tvrdíte, že dnes ešte

neumriete? A on mu odpovedal: Každý deň vo svojom živote, odvtedy, ako som sa zosobášil, s manželkou sme sa modlili za šťastnú hodinu smrti. Modlili sme sa aj za to, aby sme odišli z tohto sveta vyspovedaní a prosili sme o túto milosť aj Pannu Máriu. A keďže tu dnes široko - ďaleko nie je kňaz, ešte nezomriem. Biskup mu hovorí: Mám pre vás dobrú správu, lebo vidím, že zle už aj vidíte – ja som váš biskup, môžem vás vyspovedať a snád' Panna Mária prednesie vašu prosbu Pánu Ježišovi a budete tak môcť pokojne odísť do večnosti. Starý muž radostne zopál ruky a povedal: Chvála Pánu Bohu, že je vypočutá moja prosba a teraz už skutočne budem môcť pokojne zomrieť.

Milí bratia a sestry! Modlime sa za šťastnú hodinu smrti, lebo len potom budeme môcť šťastne prejsť do nebeskej vlasti, kde nás čaká náš Boh a Pán. Amen.

Siedma veľkonočná nedeľa

Drahí bratia a sestry!

Pápež Benedikt XVI. napísal čínskym katolíkom osobný list v čínštine, pretože len na Veľkú noc 2008 sa v tejto krajine pokrstilo 22.308 dospelých kresťanov.

Od roku 1949 je táto krajina pod vládou komunizmu a každý, kto sa hlási ku katolíckej Cirkvi, je poslaný do pracovného tábora na prevýchovu.

V Číne sú na dennom poriadku únosy kňazov či biskupov, o ktorých sa už nikto nič viac nedozvie. A čo je nebezpečnejšie, komunisti urobili v Číne to, čo sa neodvážili nikde inde na svete – dosadzujú svojich ľudí za biskupov bez vedomia Svätého Otca. Preto sa pápež rozhodol napísať tento list a vyzval 24. mája 2009 celú Katolícku cirkev na modlitby za kresťanov v Čínskej ľudovej republike, aby aj pre túto najľudnatejšiu krajinu sveta mohol Vatikán slobodne menovať biskupov. Preto sa aj my, bratia

a sestry, pridajme k modlitbám za ťažko skúšaných veriacich v tejto krajine, z ktorých by komunisti chceli vytvoriť akúsi národnú Cirkev.

Vo sv. evanjeliu sme počuli slová Pána Ježiša, ktoré adresoval svojim apoštolom: *Ochránil som ich, hoci ich svet znenávidel. A Kristus sa ďalej modlí: Prosím ťa, Otče, posväť ich pravdou.* Kiežby všetci katolíci – my ale aj tí v Číne - naozaj sme žili v pravde Pána Ježiša a nech sme v jednote s ním aj s celou Katolíckou cirkvou. Nech po smrti Mao Ce - tunga pochopia aj noví predstavitelia Číny, že pokrstení ľudia patria pod autoritu Svätého Otca, námestníka Ježiša Krista a zástupcu Boha na zemi.

Napriek všetkému sú katolíci v Číne hrdinami viery, lebo si zachovávajú svoju lásku k Pánovi, čo ich posilňuje. Svedčí o tom francúzsky novinár Jean, ktorý prežil pracovný tábor v Číne a vydal o tom svedectvo v časopise Víťazstvo srdca. V pracovnom tábore – laogai, sa stretol s trapistickým mníchom – kňazom Hsiom. Kňaz mu hovoril: *Jean, ty si určite katolík, cítim to, buď dobrým katolíkom a pamätaj, že môžu zlomiť tvoje telo, ale tvojho ducha nikdy zlomiť nemôžu.* Jean ďalej spomína: Všetci sme v tábore pracovali od svitu do mrku, mali sme len okolo 35kg. Každý deň sme dostávali len kúsok chleba a polievku - to bola naša celodenná strava. Cítil som, že to už dlho nevydržím. Odpadol som a keď som sa prebral, uvidel som nad sebou práve tohto kňaza, ktorý ma krmil a hovoril mi: *Neboj sa! Si mladý, ty to dokážeš, zvládneš to!* Hsio všetkým povedal, aby zbierali nejaké byliny a žaby, on vždy zohnal trošku ryže a urobil z toho pokrm, ktorý ma postavil na nohy. Hsio mi stále hovoril: *Som kňaz, môžeš sa u mňa aj vyspovedať.* Zakazovali mu, aby vykonával akúkoľvek kňazskú činnosť, nesmel ani slovko povedať o Bohu alebo sa ani nesmel prežehnať. Za všetko ho bili a mučili. Hovoril som mu, že musíme byť opatrní, lebo nám ublížia. Raz, keď sme spolu pracovali a ostatní väzni boli na pár krokov ďalej, Hsio ma stiahol do priekopy a povedal: *Teraz, alebo nikdy! Čo?* – spýtal som sa ho. On odpovedal: *Dnes je 25.decembra, dnes sú Vianoce, dnes sa narodil*

Kristus, a preto dnes, alebo nikdy! Z vrecka vytiahol usušené bobuľky hrozna, z ktorých vymačkal trochu tekutiny, v druhej ruke držal vytlačený obsah z pšeničných zrní, ktorý zmiešal s vodou a začal slúžiť svätú omšu. Jeho tvár žiarila. Najskôr som namietal: Musíme vyjsť z priekopy, lebo nás zabijú! Ale on to nevnímal. Slúžil ďalej svätú omšu a ja sa som sa do nej postupne zapojil svojimi odpoveďami. Cítil som, ako ma skrze túto eucharistickú modlitbu Boh posilňuje, ktorú kňaz prednášal naspamäť. Keď doslúžil sv. omšu, ja som naozaj uveril tomu, že Boh mi pomôže, že ma na príhovor Panny Márie zachráni. Keď sme vyšli von z priekopy, blížil sa k nám rozzúrený veliteľ tábora Yang, ktorý na nás kričal: Čo to tam robíte?! Odpovedal som, že starec si chcel urobiť ohníček, aby sa zohrial. Veliteľ nás ani neudrel, len skríkol: Práca sa môže prerušiť len cez prestávku. Vráťte sa okamžite do práce! Nič sa nám vtedy nestalo. Po niekoľkých dňoch Hsia presunuli do iného tábora. Nevie, či ho zabili, či prežil, ale mne sa podarilo prežiť. O svojich zážitkoch napísal tento francúzsky novinár nášmu zosnulému biskupovi Pavlovi Hnilicovi do Ríma, aby tak upozornil celý svet na veľké perzekúcie kresťanov v Čínskej ľudovej republike.

Veríme, že aj Cirkev si udrží svoju vieru!

Milovaní! Modlime sa, aby všetci katolíci v Číne a aj my ostatní sme boli silní a pevní vo viere. Amen.

2.

Bratia a sestry v Kristovi!

Každý kto cíti, že pomaly odchádza z tohto sveta, zanecháva svojim najbližším testament – poslednú vôľu.

Pán Ježiš ju tiež pred svojim Nanebovstúpením vyjadril vo svojej *Veľkňazskej modlitbe*, z ktorej bol aj dnešný evanjeliový úryvok.

Ježiš svoju poslednú vôľu zdôrazňuje slovami: *Zachovaj ich!*

Je to vždy otázka cti a teda povinnosti preto ju musíme uskutočniť.

Vtip pripomína, že pri zomieraní rehoľnej sestry, matky predstavenej, dali jej naposledy vypiť trošku mlieka a priliali do nej kvapku slivovice. Len čo si zomierajúca upila, nevediac, že jej tam dali trošku alkoholu, povedala svojim spolusestrám poslednú vôľu: Tú kravu, ktorá dáva takéto dobré mliečko, nepredávajte! A sestričky učite tak urobili.

Milovaní! Zachovávajme Ježišovú vôľu, ale vždy aj poslednú vôľu svojich najbližších - predovšetkým rodičov. Amen.

Prvé sv prijímanie

Rodičia, krstní rodičia a ostatní členovia rodín našich prvoprijímajúcich detí, hostia, bratia a sestry, no predovšetkým vy milé prvoprijímajúce deti!

V čase môjho štúdia na vysokej škole sme mávali v kňazskom seminári pravidelné duchovné obnovy, ktoré viedli mnohí kňazi. Jedným z nich, na ktorého si spomínam aj po rokoch, bol Páter Angelus Karol Senaši, OFM Cap (1924 – 1991),¹⁷⁰ ktorý mal rád také slovné hračky skryté v skratkách.

Jednou z nich bol RUM, čo neznamená ten známy alkohol, ale R - radosť, U - úsmev, M - mladosť.

My všetci, ktorí sme vám tento deň pripravili, by sme vám chceli tu od Pána Ježiša vyprosiť, aby ste si vždy zachovali radosť, úsmev a mladosť a to, milé deti, v každej chvíli a aj po mnohých rokoch.

¹⁷⁰Porov. <http://www.mariasoft.sk/knazi/bt-S.htm>

Lebo každý, čo sa pravidelne sponď, chodí na sv. prijímanie, má vždy radosť z toho, že sa zbavil hriechu, ktorý spôsobuje náš smútok. Preto sa spoločne usilujme o radosť!

Trevor bol pribojný, príjemný a zábavný chlapec. Mal všetky predpoklady, že sa mu bude v živote dariť. No keď odišiel na vysokú školu, ocitol sa za účasť na lúpeži vo väzení. Povedali o tom jeho bývalej učiteľke, ktorá sa za ním vybrala do štyristoosemdesiat km vzdialenej väznice. Posadili ich oproti sebe za hrubé sklo a rozprávať sa mohli len cez telefón. Trevor bol veľmi smutný. Keď návšteva skončila, učiteľka si povedala, že ho bude stále navštevovať a písať mu, aby mu pomohla prežiť väzenie. Lebo jej veľmi záležalo na tom, aby Trevor nebol taký smutný. Čo sa jej aj nakoniec podarilo: Trevora po štyroch rokoch prepustili, dokončil školu a vykročil s úsmevom do novej etapy svojho života.¹⁷¹

Drahí moji! Nedovoľme, aby sme boli smutní, ale radujme sa, usmievajme sa a zostaňte mladí duchom a to aj keď raz budete veľkí a či starí. Amen.

... a aby ste neboli smutní, tak pridávam tri vtipy:

Banda gangstrov prepadne chlapa a vezme mu: hodinky, peniaze, kľúče od auta. Chlapík je z toho celý smutný a prosí: Prosím, vráťte mi nejakú maličkosť. Šéf bandy povie: „Joel, vráť mu jeho žuvačku!

Popoluška sa chystá na ples. Otvorí prvý oriešok, nenájde v ňom nič. Otvorí druhý a zase nič. Otvorí tretí oriešok, z neho vylezie červík, žmurkne na ňu a povie: Trapas, čo?!

¹⁷¹Porov. SKINNEROVÁ, D.: *Daj mi milosť, Pane. Bola som väzňom strachu, ale Boh mi pomohol oslobodiť sa.* In: *Slovo medzi nami*, roč. 16, č. 4, máj/jún 2015, s. 65 – 68. Bratislava: Redemptoristi. ISSN 1336 – 0221.

Medveď zvolá ráno všetkých obyvateľov lesa: Milé moje zvieratká, v noci ma niekto z vás kopol. Aj keď som ho nechytí, cítil som, že na hlave mal dlhé uši. Zrazu sa zajac začne hrozne rehotáť a povie nahlas: Slimák, máš problém.

Zoslanie Ducha Svätého slávnosť

Na omšu na vigíliu

Bratia a sestry!

V Cirkvi sme všetci navzájom zjednotení.

Spája nás jeden Duch Svätý.

Podľa sv. Jána Pavla II. z jeho encykliky o Duchu Svätom my ľudia Ho neusále prosíme:

- aby vďaka jeho pôsobeniu boli ľudské činy správne
- o radosť a útechu
- o milosť čností, ktoré zasluhujú nebeskú slávu
- o večnú spásu v plnej účasti na Božom živote, ku ktorému Otec od večnosti predurčil ľudí, stvorených z lásky na obraz a podobu Najsvätejšej Trojice
- o šťastie, ktoré sa môže realizovať jedine v Bohu
- o radosť, ktorú nik nevezme
- o radosť, ktorá je ovocím lásky, a teda Boha, ktorý je Láska
- o spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom, v ktorých spočíva Božie kráľovstvo
- o pokoj, ktorý je ovocím lásky
- o vnútorný pokoj, ktorý hľadá unavený človek v hĺbke svojej bytosti
- o pokoj, ktorý si žiada ľudstvo, ľudská rodina, národy a svetadiely v tichej nádeji, že ho dosiahnu v perspektíve prechodu z druhého do tretieho tisícročia, keďže cesta

pokoja nakoniec vedie cez lásku a smeruje k vytvoreniu civilizácie lásky

- napriek vzrastajúcim hrozbám neprestávame s dôverou vyprosovať mier, ktorý slúži človeku na zemi.

Teda, svoju dôveru opierame o toho, ktorý je Duchom – Láskou, teda Duchom - pokoja a neprestáva byť prítomný v našom ľudskom svete.¹⁷²

Martin sa ocitol úplne na dne, príbuzní si uvedomili, že mu musia pomôcť a začali sa za neho modliť. Na psychiatrii sa spamätal, vyliečil sa zo samovražedných chýťok, dostal sa do evanjelizačného spoločenstva, ktoré mu ponúklo priateľstvo. Prestal dokonca aj fajčiť, prestal nenávidieť, všetkým odpustil a nikomu sa už nechcel pomstiť. Začal aj druhých obdarovávať láskou – najskôr si to všimli u neho príbuzní a potom sa adresátmi jeho lásky stali aj druhí ľudia. Prosebná modlitba mu pomohla.¹⁷³

Bratia a sestry! Verme, že ak budeme prosiť, dostaneme! Amen.

Na omšu vo dne

1.

Bratia a sestry!

V našom svete potrebujeme jasne rozlišovať duchovné pojmy.

Pomoc nám ponúka Ježiš Kristus prostredníctvom svojho evanjelia.

¹⁷²Porov.: JÁN PAVOL II.: *Dominum et Vivificantem*, 67.

¹⁷³Porov. SIVOŇ, I.: *Z každého bludiska vedie svetlo východiska*. In: *Posol Božského Srdca Ježišovho, mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCV (2015), č. 5, s. 16 – 18. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku. ISSN 0701 – 0192.

V ňom čítame, že: „*On ukáže svetu, čo je hriech, čo spravodlivosť a čo súd. Hriech je, že neveria vo mňa, spravodlivosť, že idem k Otcovi a už ma neuvidíte, a súd, že knieža tohto sveta je už odsúdené.*“ (Jn16, 8 – 11)

Potvrdením tohto je súbor učenia *Druhého vatikánskeho koncilu* v konštitúcii *Gaudium et spes*, ktorý sa vyjadruje o Duchu Svätom ako o tom, ktorýmá ukázať svetu, čo je hriech, čo spravodlivosť a čo súd.¹⁷⁴ V tejto súvislosti svätý Ján Pavol II. hovorí zase o rúhaní, že spočíva v *odmietnutí prijať spásu, ktorú Boh ponúka človekovi skrze Ducha Svätého, pôsobiaceho mocou obety na kríži.*¹⁷⁵

Syn sa veľmi dobre učil a veľmi túžil dostať na promócie nádherné ale drahé športové auto. Vedel, že jeho otec je bohatý a mohol by si dovoliť, kúpiť ho svojmu synovi. Preto syn oznámil svojmu otcovi, že iba toto by chcel ako darček od neho na promócie. Keď sa priblížil deň „D“, ráno v deň promócií si ho otec dal zavolať k sebe do pracovne, podal mu maličký a vkusne zabalený darček so slovami, ako veľmi ho má rád a ako je na neho hrdý. Keď syn rozbalil darček, veľmi sa nahneval, lebo bolo to najnovšie vydanie Biblie. Nahnevaný ju odhodil so slovami: Len toto mi dávaš pri toľkých peniazoch, čo máš? Odstáhoval sa z domu a mnoho rokov s otcom nekomunikoval. Po rokoch mu svedomie vyčítalo, že otec je už veľmi starý a bolo by dobré ho ísť navštíviť. Predbehol ho však list od právnika, ktorý mu oznamoval, že otec zomrel a celý svoj majetok mu v testamente odkázal. Vybral sa teda domov, kde vkročil aj do otcovej pracovne. Na otcovom stole ešte stále ležala Biblia, presne tam, kam ju kedysi sám od zlosti zahodil. Otvoril ju, začal v nej listovať a vzadu na obale našiel prilepenú obálku a v nej kľúče od auta, ktoré kedysi tak veľmi chcel dostať od otca na promócie. Na štítku kľúčov bolo vyryté: dátum jeho promócií a z druhej strany slová: Kompletne zaplatené.

¹⁷⁴Porov.: *Gaudium et spes*, 29.

¹⁷⁵*Tamže*, 46.

Bratia a sestry! Neodmietajme žiaden dar, lebo každý dar nám má pripomínať ten najväčší dar, aký kedy ľudstvo dostalo: Ponúknutú spásu, teda odpustenie hriechov skrze Ducha Svätého. Amen.

2.

Bratia a sestry!

Sv. evanjelium podľa Jána nám dnes hovorí, že: „Aj vy vydávate svedectvo.“

Myslí sa tu predovšetkým na svedectvo našej viery v Pána Boha v intenciách našej Rímskokatolíckej cirkvi.

Pápež Pius XII. V encyklike *Fidei donum* napísal, že „viera je výnimočný dar, ktorý nás pobáda spievať hymnus uznania a vd'ačnosti: Čím sa odvd'ačím Pánovi za všetko, čo mi dal? (Ž 116, 12).“¹⁷⁶ Pápež Benedikt XVI. zase vo svojom apoštolskom liste *Porta fidei* napísal, že ju žijeme po celý život – „začína sa krstom (porov. Rim 6, 4), vd'aka ktorému smieme Boha nazývať Otcom, a končí prechodom cez smrť do večného života, ktorý je ovocím vzkriesenia Pána Ježiša, lebo darom Ducha Svätého chcel priviesť do svojej slávy tých, čo v neho uveria (porov. Jn 17, 22).“¹⁷⁷

Čo sa týka aj nás. Preto sme slávili Rok viery 2012 - 2013,¹⁷⁸ Rok zasväteného života, 2014 – 2016, Rok milosrdenstva, 2015 - 2016 či Konferenciou biskupov Slovenska Rok sv. Cyrila a Metoda 2012 – 2013 ¹⁷⁹ a Rok Sedembolestnej Panny Márie 2014.

¹⁷⁶ PIUS XII.: *Fidei donum*, In: *Pápežské dokumenty*, 69.zväzok, s. 5 – 6. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2007, 30 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 666 – 4.

¹⁷⁷ BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 1. In: *Pápežské dokumenty*, 85 zväzok, s. 3. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

¹⁷⁸ Porov. BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 4. In: *Pápežské dokumenty*, 85 zväzok, s. 5 – 6. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

¹⁷⁹ Od 5.júla 2012 do 31.decembra 2013.

V *Nóte* Kongregácie pre náuku viery k *Roku viery* nás povzbudzuje, aby sme sa obrátili k Pánovi Ježišovi a znovuobjavili vieru, stali sme sa dôveryhodnými a radostnými svedkami pre mnohých hľadajúcich.¹⁸⁰ Ako to robí talianska cirkev, ktorá si po samovražde päťdesiatpäť ročného podnikateľa Gigiho Mele, vlastníka stavebnej firmy z Nuoro na Sardínii uvedomila, že v roku 2011 sa zabilo dvadsaťštyri podnikateľov pre krach firmy v čase hospodárskej krízy. Lebo aj tento napísal na rozlúčku list svojim synom, ktorých musel pre nedostatok peňazí zo zisku zaplatiť. *Nech je celému Taliansku známe, že si hospodárska kríza vyžiadala ďalšiu obeť* – napísal a zastrelil sa. Biskupi založili Fond solidarity – na záchranu ale i na hľadanie východiska z krízy. Keby žil svoju vieru – zodpovedne, radostne a spoliehal sa na Pána, nebol by si vzal život!

Moji bratia a sestry! Zverme sa orodovaniu *Božej Matky*, vyhlásenej za **blahoslavenú**, lebo **uverila** (*Lk 1, 45*) a tento čas nášho života bude pre nás nádejou!¹⁸¹ Amen.

Svätodušný pondelok

Drahí bratia a sestry!

Všetci sa máme usilovať v náboženskom živote, aby každý z nás bol dobrým príkladom vo svojom prostredí a okolí.

Tak ako sa o to usilovala bl. Helena Guerra, ktorá sa dokonca snažila horliť za to, aby sa všetci otvárali pôsobeniu Ducha Svätého. Lebo vystihla svoju dobu, v ktorej chýbala usilovnosť náboženského života dobrý príklad. Pre túto myšlienku vo svojom okolí zapálila predovšetkým ženy a s nimi založila združenie *Duchovné priateľkyne*. V roku 1871 si Helena Guerra vykonala púť

¹⁸⁰ Porov. KONGREGÁCIA PRE NÁUKU VIERY: *Nóta s pastoračnými usmerneniami na Rok viery*, s. 5 – 10. In: *Dokumenty Svätej stolice*, 76. zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2012, 23 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 900 – 9.

¹⁸¹ Porov. BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 15. In: Pápežské dokumenty, 85 zväzok, s. 19 – 21. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – VOJTECH, spol. s r. o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

do Ríma, kde sa tak povzbudila, že sa rozhodla všetko obetovať za pápeža a Cirkev. A svoje združenie začala chápať ako zasvätený život. A keď ju v roku 1897 prijal na audiencii pápež Lev XIII. potvrdil túto novú kongregáciu v Cirkvi, zmenil im názov na *Oblátky Ducha Svätého*, ale predovšetkým povzbudil Helenu Guerrovú, že by bola horlivou apoštolkou na spoluprácu veriacich s Duchom Svätým. Pápež Lev XIII. sám napísal tri dokumenty – apoštolské breve *Provida Matris Charitatae* (1895), encykliku *Divinum illud munus* (1897) a list biskupom *Ad fovendum in christiano populo* (1902). Bl. Helena zomrela v povesti svätosti 11.apríla 1914 a 26.apríla 1959 ju pápež sv. Ján XXIII. povýšil na oltár ako blahoslavenú.

Milí bratia a sestry! Všetci sa snažme byť horlivými katolíkmí. Nech sa za nás prihovára bl. Helena Guerra, aby sme podľa jej príkladu boli otvorení voči Duchu Svätému. Amen.

Najsvätejšej Trojice sviatok

1.

Bratia a sestry!

Naša viera je *trojičná*.

Teda je postavená na trojici osôb: Otcovi, Synovi a Duchu Svätom a to v jednom Bohu.

Ide o *trojicu* absolútne rovnakých osôb, na ktorých stoja základy našej viery.

Priblížme si ju za pomoci pápeža Františka, ktorý obdobne hovorí, že reálny rodinný život stojí na troch slovách: *Dovolíš, ďakujem a prepáč*. Sú to jednoduché slová, no ich používanie

v praxi nie je až také jednoduché. Lebo *dovolíš* znamená byť vždy *zdvorilý*; *d'akujem* nikdy nie je prejavom slabosti, ale výrazom viery človeka, ktorý za všetko na tomto svete d'akuje Pánu Bohu; *prepáč* v zmysle odpusť nám naše viny, ako sa modlíme v Otčenáši, je vyjadrením našej túžby napraviť naše hriechy.¹⁸²

Spisovateľ Matthias Claudius po celý život zachoval radosť z viery. On i jeho žena Rebeka museli pochovať svoje štyri deti. Zvlášť pociťoval skúšku viery pri smrti štvrtého dieťaťa. Hovorí sám o sebe, že len ťažko udržal svoju odovzdanosť a pokoru. Práve vtedy som pochopil, čo znamená žiť na zemi, dovtedy to bola len detská hra, vyjadril sa.¹⁸³ Obdivuhodným spôsobom dokázal povedať Bohu svoje *dovolím, d'akujem a prepáč!*

Bratia a sestry! Zachovajme si svoju *trojičnú vieru* v Boha Otca i Syna i Ducha Svätého a vždy hovorme svojim v rodine: *Dovolíš, d'akujem a prepáč! Amen.*

2.

Drahí bratia a sestry!

Všetci sme boli stvorení, aby sme žili s niekým a aby sme žili pre niekoho.

Tým dostávame podiel na Božom spoločenstve trojice osôb v jedinom Bohu.

Lebo Boh je ten, v ktorom Otec, Syn a Duch Svätý spolu vytvárajú jednotu. Zo vzájomnej lásky Otca a Syna vychádza Duch Svätý. Medzi jednotlivými osobami je ustavičná a večná láska.

¹⁸²Porov. Rodina: *Tři slova. Katecheze Svatého Otce Františka přigenerální audienci 13.května 2015 na Náměstí sv. Petra v Římě.* In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 22, 31.května 2015, s. 2; 5. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

¹⁸³Porov. KEUSCH, U.: *Kde je Bůh v utrpení lidí?* In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 22, 31.května 2015, s. 9 – 10. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

A Boh, keď stvoril svet, chce žiť s nami. Podľa tohto základného dogmatického učenia Cirkvi si máme aj my uvedomovať, že od krstu žijeme s bratmi a sestrami. Ten, kto by nechcel žiť so svojimi bratmi a sestrami, kto by si povedal, že chce žiť sám – možno ako egoista, sebec, tak by sa prehrešoval proti tajomstvu Najsvätejšej Trojice. Boh nás stvoril ako spoločenské tvory, aby muž a žena vytvárali manželstvo, rodinu, aby si všetci uvedomovali, že s niekým vytvárajú spoločenstvo – či už v rámci rodiny, farnosti, diecézy, regiónu, štátu či celého sveta. A keď chceme s niekým žiť, musíme žiť životom lásky.

Sestra Judita z Nemecka píše: *mohla som vstúpiť do kontemplatívneho kláštora, kde by som sa zavrela za dvere svojej izby a kde by som mlčala, modlila sa a zhovárala sa len so svojím Bohom. Ale ja mám rada ľudí. Už ako dievča som vo farnosti rada chodila medzi mladých, tešila som sa, keď som išla do školy, lebo som vedela, že sa tam stretnem so svojimi kamarátkami, spolužiakmi, mala som radosť, že ich zasa vidím. Táto radosť sa prenášala aj do života vo farnosti, kde som žila. Bolo mi jedno, keď sme dostali nejakú úlohu voči starým a chorým – mám rada ľudí a rada som si plnila tieto služby. Keď ma vyslala farnosť do pastoračnej rady našej diecézy, Boh ma mohol povolať do manželstva, ale povolal ma do kláštora, do spoločenstva sestier. Mám rada spolusestry, mám rada to, že spolu kráčame v Cirkvi za Kristom. Z týchto slov, ktoré uverejnil časopis Víťazstvo srdca, milí bratia a sestry, nevychádza naivita nejakej rehoľnej sestry, ale z tohto svedectva vysvitá láska k ľuďom, ktorú cíti táto rehoľná sestra, lebo si uvedomuje, že treba žiť s ľuďmi.*

Modlime sa dnes, milovaní bratia a sestry, k Bohu Otcovi, Bohu Synovi, Bohu Duchu Svätému, aby sme aj my milovali ľudí okolo seba a s ktorými žijeme. Amen.

Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi slávnosť

Na omšu na vigíliu

Bratia a sestry!

Kto chce byť svedkom eucharistického premenenia na oltári, tak musí prísť na sv. omšu.

Pri sv. omši sa z chleba stáva Telo a z vína Krv Ježiša Krista.

A to všetko na slová kňazov – presbyterov a biskupov: Toto je moje Telo. Toto je moja Krv. Toto robte na moju pamiatku. Sv. omša sa skladá z dvoch častí: *Bohoslužby slova* a *Bohoslužby obety*, kde je aj podstatná časť *Premenenia* a následne aj rozdávanie sv. prijímania tým, ktorí predtým boli na sv. spovedi.

Teda stretnúť živého Pána Boha môžeme vo svätej omši tak v *Božom slove* ako i v *Eucharistii*. A preto sa veriaci zhromažďujú okolo *ambony*, *odkiaľ lektor číta zo Svätého písma*, ktorý inak voláme aj oltár Božieho slova; ako i okolo *stola*, na ktorom kňaz *koná obetu*, ktorý nazývame oltár Božieho Tela.

Čiže k sv. omši je potrebný kňaz, lektor a veriaci ľudia, čo potom rubriky *Rímskeho misála* volajú: *Svätá omša za účasti ľudu*. A predovšetkým na takejto sv. omši sa máme zúčastňovať v rámci farského života. V mojom rodisku sme nemali kostol. Do farského kostola sme museli dochádzať štyri kilometre. Ľudia tak robili dlhé roky, no keď sa začal stavať nový kostol, mali ste vidieť to nadšenie ľudí ohľadom brigád a zbierok. A keď bol kostol v roku 1981 požehnaný, ľudia už nemuseli cestovať mimo svoju obec, začali sa oň starať: zorganizovali sa miništranti, lektori, speváci, upratovanie a výzdoba; všetci sa usilujú naň finančne prispievať; zvykli si na pravidelné bohoslužby a vysluhované sviatosti a sväteniny. Kostol dodnes slúži svojmu účelu, lebo je jednoduchšie, aby nemuseli dochádzať mnohí, ale je ľahšie, aby

jeden – kňaz dochádzal za svojimi veriacimi, keď už nie je možné, aby farnosť pozostávala len z jednej obce.¹⁸⁴

Bratia a sestry! Vážme si svoj kostol a radi sa v ňom zúčastňujme na sv. omši. Amen.

Na omšu vo dne

1.

Drahí moji!

Najsvätejšie Kristovo Telo a Krv - jednoduchšie povedané sv. prijímanie – môžeme prijímať predovšetkým vo sv. omši.

Ale v mimoriadnych prípadoch aj mimo sv. omše.

Kvôli tomu kňazi a biskupi premieňajú pri sv. omši viac hostií ako rozdajú. Čo nerozdajú veriacim ako duchovný pokrm pre dušu, odložia do *svätostánku*, alebo sa mu hovorí aj *tabernáculum*, kde sa Eucharistia uchováva, a z ktorého sa potom sv. prijímanie rozdáva v rámci Bohoslužby slova, modlitby Liturgie hodín v kostole, ako i starým a chorým v ich domácnostiach.

Pri rozdávaní sv. prijímania poznáme riadnych rozdávatel'ov: diakoni, presbyteri a biskupi ako i mimoriadnych rozdávatel'ov, ktorými sú *akolyti*, muži alebo aj ženy – u nás sú to zväčša rehoľné sestry, ktorých na túto službu poverí diecézny biskup.¹⁸⁵

Spomínam si na sv. omšu v Mníchove, kde som prvý raz videl ženu – akolytku rozdávať sv. prijímanie. Bola oblečená v dôstojnom tmavomodrom kostýme. Správala sa úctivo a zbožne, čo som videl aj po sv. omši- neodišla hneď z kostola, ale zostala sa tam skrúšene modliť. Veľmi to na mňa zapôsobilo.

¹⁸⁴Porov. ZEMKO, P.: *Diamant našej obce*. Kamanová: Obecný úrad, 2006, s. 58. ISBN 80 – 969589 – 4 – 1.

¹⁸⁵Porov. Ustanovenia na liturgickú službu, s. 265 – 273. In: *Požehnania*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 2009, 310 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 771 – 5.

Milí moji! O tom je náš náboženský život, ktorý sa má upevňovať prijímaním Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi. Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Viete, ako sa dá zastaviť život katolíckej Cirkvi?

Tak, že sa zakáže kňazom slúžiť sv. omša.

V tom momente sa zastaví život Katolíckej cirkvi bijúcej pulzom srdca, ktorým je Eucharistia – Kristovo telo a krv, ktoré si chceme práve v dnešný deň s láskou uctiť.

V roku 1917 v bývalom Sovietskom zväze zaviedli komunizmus. Tento systém stál na živote bez Boha, bez Cirkvi. Tak v Sovietskom zväze zakázali kňazom slúžiť sv. omše. Ktorých mohli, všetkých pozatvárali. Prežili sme to aj my v uplynulom období. Niektorým kňazom sa podarilo zachrániť a boli aj tajne vysvätení noví kňazi, aby ľudia nezostali bez živého Boha. Vytvortila sa tajná Cirkev, sv. omše sa slúžili po domoch a tak sa život Cirkvi nezastavil. Páter Alexij takto navštevoval rôzne komunity katolíkov v Sovietskom zväze. Raz prišiel na jedno miesto, kde sa zdržiavala aj Mária Schneiderová. Dnes je to stará žena a jej syna vysvätili za biskupa. Ona si spomína, že páter najskôr všetkých povzbudil, ľudia sa vyspovedali a mala sa slúžiť sv. omša, keď zrazu niekto vykrikol: *Ide sem tajná polícia! Čo teraz urobíme?* Mária narýchlo odovzdala svoje dve malé deti svokre a v neskorú nočnú hodinu ušla s kňazom, aby nebolo nápadné, že ide sám. Ona opustila svoju rodinu, vystavila ju nebezpečenstvu života – lebo ako vieme, mnohí v komunistických väzeniach aj pomreli. Keď sa uchýlili do jej domu, kňazovi dala najesť a duchovný otec začal pri večeri lamentovať: *všetkých som*

vyspovedal. Ktovi, kedy sa k vám znova dostanem?! Ľudia nedostali sv. prijímanie, nebudú mať posilu. Ako vydržia udržať si Božiu milosť bez eucharistického Krista? Mária Schneidrová hovorí: *Nebojte sa, otče, lebo my môžeme prijímať aj duchovne. V modlitbách sa budeme duchovne spájať s Pánom Ježišom vo svätostánku, so živým Bohom medzi nami, aby nás to posilnilňovalo, aby sme si zachovali svoju vieru a udržali si svoju príslušnosť ku katolíckej Cirkvi.* Ráno som s ním išla na stanicu, kúpila som mu lístok na vlak a čakali sme na jeho príchod. Zrazu tam prišiel jeden muž a veľmi prísny tónom sa spýtal, kam cestujeme. Kňaz si na toto stretnutie spomína: *V tom okamihu som nevedel, čo mám povedať. Začal som sa báť – nie o seba, veď ja som kňaz, nemám rodinu. Začal som sa báť o moju sprievodkyňu – má malé deti, čo ak ju zatknú alebo zabijú, ako bude žiť jej rodina? Budú ich prenasledovať.* Mária Schneidrová si na túto situáciu spomína takto: *videla som na kňazovi jeho strach a tak som duchaprítomne odpovedala: je to môj príbuzný, odprevádzam ho domov, čakáme tu na vlak.* Ten človek sa k nám naklonil a dôverne povedal nám: *nesadajte si do posledného vagóna. Tam bude tajná polícia, budú všetkých kontrolovať a na najbližšej stanici tento vagón odpoja, aby všetkých dôkladne preverili.* Vtedy sme si uvedomili, že to bol akýsi náš anjel strážny, ktorého nám poslal Pán, aby nášho kňaza nechytli, nezatvorili. Asi po roku, keď mu dali v práci voľno, prišiel opäť k nám. Tentoraz nás nielen vyspovedal, ale odslúžil nám aj sv. omšu a všetkým nám rozdal sv. prijímanie. Takto sme žili v komunistickom dnes už Rusku, aby sme si zachovali vieru v Boha a svoju spolupatričnosť k sv. Otcovi a ku katolíckej Cirkvi. Takto žili aj kňazi v komunistickom režime. V r. 2001 sv. Otec vyhlásil pátra Alexija pre jeho charakterný, mravný, čestný, a svätý život za blahoslaveného a tak si ho môžu všetky jeho duchovné deti, i tí, ktorí chcú budovať svoj stály život so živým Kristom v dnešnom demokratickom Rusku, uctievať na oltári.

Milí bratia a sestry! Vážme si, že Pán Ježiš sa nám po slovách kňaza *toto je moje telo, toto je moja krv* dáva a obetuje a budme pri

každom jednom sv. prijímaní vd'ační za dar náboženskej slobody, ktorú máme. Amen.

Na procesiu

Drahí moji bratia a sestry!

V každom farskom katolíckom kostole sa musí nachádzať päť najdôležitejších vecí: *ambona, oltár s krížom, krstiteľnica, spovednica a svätostánok*. Pričom každá má svoju špecifickú úlohu.

Svätostánok slúži jednak na odkladanie Najsvätejšej Sviatosti – sv. prijímania a zároveň je miestom živého Boha, ktorému sa klaniame, čo v jeho blízkosti pripomína tzv. *večné svetlo*.

Poklonu Pánu Bohu vzdávame aj pri *Eucharistických kongresoch, Eucharistických procesiách* mimo kostola na Veľkonočnú vigíliu Pánovho Zmŕtvychvstania¹⁸⁶ ako i na slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a Krvi. Prípadne podľa nášho zvyku aj na *Výročný deň diecéznej poklony Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej*.

Na Eucharistickej poklone môžeme byť účastní napríklad aj počas *Vyloženia Najsvätejšej Eucharistie* na Prvý štvrtok či Prvý piatok mesiaca alebo i na Prvú nedeľu po Litániách alebo vždy, keď sa koná tzv. adorácia - poklona. Adorovať môžeme i sami, keď ideme okolo kostola, prípadne niekde k tomu bývajú otvorené buď predsiene kostola alebo i celý kostol. Mnohí sa klaňajú Božiemu Telu i duchovne, napríklad starí a chorí doma, čo sa volá *duchovné sv. prijímanie*.¹⁸⁷

Každý deň sa duchovne spájam s vami, pán farár, hovorí mi jedna ťažko chorá žena, keď zvoní zvon na začiatku sv. omše,

¹⁸⁶Porov. *Eucharistická procesia na oslavu Vzkrieseného Pána*. In: *Osobitné obrady na Veľký piatok, Bielu sobotu a na Nedeľu Pánovho zmŕtvychvstania*, s. 23 – 32. Martin: Pre Slovenskú liturgickú komisiu Vydavateľstvo Osveta, 1991, 40 s. ISBN 80 – 217 – 0459 – 4.

¹⁸⁷Porov. *Sväté prijímanie a kult Eucharistického tajomstva mimo omše*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, prvé vydanie, 2011, 192 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 881 – 1.

vezmem si do ruky modlitebnú knižku a nalistujem si v nej *Slávenie sv. omše* a som s vami spojená. Len čo zaznie dvakrát zvon na *Premenenie* preruším svoje modlitby a poviem si: Klaniam sa ti naveky, Najsvätejšia Sviatosť Oltárna. Potom sa pomodlím aj modlitby po sv. omši.¹⁸⁸

Milí moji. Usilujme sa klaňať sa Najsv. Sv. Oltárnej, lebo to je živý Boh. Amen.

Najsvätejšieho Srdca Ježišovho slávnosť

1.

Bratia a sestry!

Podľa *synoptikov* sa v okamžiku Ježišovho skonu na kríži roztrhla chrámová opona, za ktorou bola veľ'svätyňa. Prístup do nej mal len veľ'kňaz a to len raz v roku v Deň zmierenia po dôkladnej obradnej príprave.

No po roztrhnutí chrámovej opony sa ona stala prístupnou všetkým, ktorí veria v Ježiša Krista.

Následným prebodnutím Ježišovho ľudského Srdca vytiekla z neho krv – symbol Ducha Svätého, ktorého prijímame vo sv. birmovania a voda – symbol krstu, ktorým dostávame Boží život.

Prežívanie mystéria – tajomstva Najsvätejšieho Srdca Ježišovho – znamená prejsť cez vstupnú bránu k úžasnej skúsenosti prežívania tajomstva Boha Otca i Syna i Ducha Svätého.¹⁸⁹

¹⁸⁸Porov. *Slávenie sv. omše*, s. 23 – 53. In: *Jednotný katolícky spevník a najpotrebnejšie modlitby kresťana katolíka*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 74.vydanie, 2012, 525 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 912 – 2.

¹⁸⁹Porov. POSPÍŠIL, C. V.: *Lidské Srdce věčného Syna*. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVI, č. 24, 9. – 15. Června/ 11.neděle v mezidobí. In: *Perpektivy* 24, s.10. Praha: Katolický týdeník, spol. s r. o. ISSN 0862 – 5557.

Pápež František navštívil 6.júna 2015 na jeden deň Sarajevo v Bosne a Hercegovine, kde si aj v Katedrále Najsvätejšieho Srdca Ježišovho vypočul svedectvo šesťdesiat ročného kňaza Zvonimira , ktorý bol v rokoch 1992 – 1995 unesený, podrobený násiliu, pričom ho nútili, aby sa verejne zriekol viery. Neurobil to a ocitol sa v nemocnici, kde nedovolili jeho biskupovi Franjovi, aby ho navštívil. Ten poprosil pravoslavného biskupa Chryzostoma a ten ho povzbudil vo viere. Po dvadsiatich šiestich dňoch ho ako vojnového zločinca vymenili a dostal sa na slobodu.¹⁹⁰

Milí bratia a sestry, nezriekajme sa svojho Boha a žime svoj krst posilnení sv. birmovania. Amen.

2.

Bratia a sestry!

Srdce nie je len symbolom lásky,

ale podľa velikánov kresťanského ducha je aj sídlom múdrosti, ktorá má však také poznanie, že všetky svoje schopnosti zameriava na pravý cieľ života, ktorým je Pán Boh.¹⁹¹

A preto ako Ježišovo ľudské Srdce je úplne zamerané na Boha Otca, pulzuje v rytme posvätného vyznania lásky k Bohu Otcovi, preto aj my Ho máme milovať, a to celou mysl'ou, celou dušou a celým srdcom, ako sa píše v knihe Deuteronomium.¹⁹²

Vo vysvetlivkách k uvedenému miestu Svätého písma čítame, že sila, duša a srdce sú *synonymá* a značia, že človek nemá deliť svoju lásku medzi viacerých bôžikov alebo ani medzi Boha a jeho

¹⁹⁰František k sarajevské mládeži: *Stavějte mosty!*. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVI, č. 24, 9. – 15. Června/ 11.neděle v mezidobí, s.16. Praha: Katolický týdeník, spol. s r. o. ISSN 0862 – 5557.

¹⁹¹Porov. POSPÍŠIL, C. V.: *Lidské Srdce věčného Syna*. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVI, č. 24, 9. – 15. Června/ 11.neděle v mezidobí. In: *Perpektivy* 24, s.10. Praha: Katolický týdeník, spol. s r. o. ISSN 0862 – 5557.

¹⁹²Porov. Dt 6, 4 – 6.

stvorenia, ale len Pána Boha máme nadovšetko milovať a stvorenia len kvôli Bohu, s Bohom a v Bohu.¹⁹³

Monika sa zalúbila do chlapca, ktorému jasne povedala o svojich ľudských a kresťanských zásadách, v ktorých bola vychovaná. Prijal to a po sobáší uzavreli dohodu, že manžel nebude chodiť vysedávať do krčmy, ale doma si vždy môže vypiť, len v lete si môže zájsť na osvieženie – na pivo. Spoločne sa znášali, postavili si dom, starali sa o deti, ktoré múdro a primerane usmerňovali, aby mali aj určitú voľnosť. Nezabúdali ani na kostol, sviatosti a spoločnú modlitbu a takto múdro vo svojom živote milovali Pána Boha.¹⁹⁴

Bratia a sestry! Modlime sa za naše rodiny, aby sme všetko múdro zameriavali na Pána Boha. Amen.

Nepoškvrneného Srdca Panny Márie

Drahí bratia a sestry!

Podľa článku v Katolíckych novinách od banskobystrického biskupa, Mons. Mariána Chovanca, predsedu Subkomisie KBS pre náuku viery, *terminus* zasvätiť sa – sa vzťahuje iba na Pána Boha, no ohľadom Panny Márie a svätých máme používať výraz: *zveriť sa*.¹⁹⁵

Zverme sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

¹⁹³Porov. *Sväté písmo Starého i Nového zákona*, s. 325. Rím: Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda: 1995, 2623 s.

¹⁹⁴Porov. SIVONĚ, I.: *Matka – srdce rodiny*. In: *Posol Božského Srdca Ježišovho, Mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCV, 2015, č. 6, s. 16 – 18. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku. ISSN 0701 – 0192.

¹⁹⁵Porov. CHOVANEC, M. 2017. O používaní termínov zverenie a zasvätenie. In: *Katolícke noviny. Tradičné noviny súčasného kresťana*, roč. 132, č. 46, 19.novembra 2017, s. 11. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o. ISSN 0139 – 8512.

Sv. Ján Pavol II. vo svojej modlitbe zverenia ľudstva Panne Márii¹⁹⁶ napísal: *Stojíme tu pred Tebou, aby sme zverili Tvojej materinskej ochrane samých seba, Cirkev i celý svet.*

Čo znamená, že chceme Ti zveriť budúcnosť, ktorá nás čaká, s prosbou, aby si nás sprevádzala na ceste. Sme mužmi a ženami, čo žijú v mimoriadne ťažkej dobe, ktorá je súčasne sľubná i ťažká. Ľudstvo dnes disponuje neslýchane silnými prostriedkami, ktorými môže zmeniť svet v kvitnúcu záhradu, alebo ho obrátiť v ruiny. Ľudstvo dosiahlo mimoriadne možnosti, vplyv na samotné pramene života: môže ich využívať na dobro, v rámci morálneho zákona, ale môže ísť za hlasom krátkozrakej pýchy, ktorá káže vede odmietnuť akékoľvek hranice a vedie ju dokonca k pošliapaniu úcty patriacej každej ľudskej bytosti.

A preto si vážme každú ľudskú bytosť! Francúzsky lekár – pediater a genetik – Jerôme Lejeune (1926 – 1994) tvrdil, že intelektuálny hendikep nie je prekážkou v duchovnom živote. Tiež povzbudil rehoľnú sestru Matku Linu, aby sa ujala dievčat, ktoré trpia chorobou – Downovým syndrómom a umožnila im vstup do

¹⁹⁶Ty, matka, nám stale znova ukazuješ Ježiša, blahoslavený plod Tvojho čistého lona, vtelené Slovo, Vykupiteľa sveta. Tieto jeho slová v nás vzbudzujú zvláštne dojatie, pretože zameriavajú našu pozornosť na Teba, Mária, a robia Ťa našou Matkou. Keď Ti Kristus zveril apoštola Jána a spolu s ním synov a dcéry Cirkvi, ba i všetkých ľudí, neumenšil, ale skôr potvrdil svoju úlohu jediného Vykupiteľa sveta. Ty si jas, ktorý nezačlára Kristovo svetlo, pretože žiješ v ňom a skrze neho. Celou svojou bytosťou hovoríš „Fiat - staň sa“. Ty si Nepoškvrnená, v Tebe je plnosť a jas milosti. Hľa, Tvoje deti zhromaždené okolo Teba na úsvite nového tisícročia. Chceme Ti zveriť budúcnosť, ktorá nás čaká, s prosbou, aby si nás sprevádzala na ceste. Sme mužmi a ženami, čo žijú v mimoriadne ťažkej dobe, ktorá je súčasne sľubná i ťažká. Ľudstvo dnes disponuje neslýchané silnými prostriedkami, ktorými môže zmeniť svet v kvitnúcu záhradu, alebo ho obrátiť v ruiny. Ľudstvo dosiahlo mimoriadne možnosti, vplyv na samotné pramene života: môže ich využívať na dobro, v rámci morálneho zákona, ale môže ísť za hlasom krátkozrakej pýchy, ktorá káže vede odmietnuť akékoľvek hranice a vedie ju dokonca k pošliapaniu úcty patriacej každej ľudskej bytosti. Dnes - viac než inokedy v minulosti - sa ľudstvo nachádza na rázcestí. Aj teraz, opätovne, Najsvätejšia Panna, je spása jedine a výlučne v Tvojom Synovi, Ježišovi Kristovi. Preto, Matka, túžime Ťa prijať ku sebe ako apoštol Ján, aby sme sa od Teba učili, ako sa pripodobňovať Tvojmu Synovi. „Žena, hľa, Tvoje deti!“ Stojíme tu pred Tebou, aby sme zverili Tvojej materinskej ochrane samých seba, Cirkev i celý svet. Pros za nás svojho milovaného Syna, aby nám hojne udelil Svätého Ducha, Ducha Pravdy, ktorý je prameňom života. Prijmi ho pre nás i s nami, tak ako v prvotnom jeruzalemskom spoločenstve, zhromaždenom okolo Teba, v deň Turíc. Nech Duch otvorí srdcia spravodlivosti aláske, nech vedie ľudí i národy ku vzájomnému porozumeniu a vzbudzuje v nich rozhodnú vôľu k pokoji. Zverujeme Ti všetkých ľudí, počnúc od najslabších: deti, ktoré ešte neprišli na svet, ako aj tie, čo sa narodili v chudobe a v utrpení, mladých, ktorí hľadajú zmysel života, ľudí bez práce i tých, ktorí trpia hladom a chorobami. Zverujeme Ti rozbité rodiny, starých ľudí, ktorí sú bez pomoci i všetkých, čo sú osamotení a nemajú nádej. Matka, Ty poznáš utrpenia i nádeje Cirkvi a sveta. Pomáhaj svojim deťom v každodenných skúškach, ktoré prináša život každému človekovi, a daj, aby vďaka spoločnému úsiliu všetkých temnoty nepremohli svetlo. Tebe, Zornica vykúpenia, zverujeme našu cestu do nového tisícročia, aby pod Tvojím vedením všetci ľudia našli Krista, Svetlo sveta a jediného Spasiteľa, ktorý kraluje s Otcom i s Duchom Svätým na veky vekov. Amen.

rehole. Normálne to nie je možné, aby choré a postihnuté dievča vstúpilo do rehole, a preto založili špeciálnu rehoľu *Malé sestry – učeníčky Baránka*, kde žijú spolu zdravé a choré sestry kontemplatívnym spôsobom podľa benediktínskej spirituality – teda zasvätili sa Bohu. Osobitne sa zverili sv. Terézii od Dieťaťa Ježiša a pracujú a modlia sa podľa svojich možností a schopností.¹⁹⁷

Drahí moji! Zverme Panne Márii svoj život ako i sv. Jánovi Pavlovi a sv. Fatimským deťom. Amen.

Druhá nedeľa v cezročnom období

1.

Bratia a sestry!

To, že máme plniť Božiu vôľu, ako sme to počuli v rezponzóriu dnešnej nedele:

nás všetkých kresťanov zaväzuje.

Lebo všetci či už ako pravoslávni, protestanti ale i katolíci sme nasledovníkmi Ježiša Krista.

A nimi sme nielen v rovine viery, ale ako kresťania nimi máme byť voči všetkým ľuďom, národom ale i národnostiam.

Ludmila Smolková presvedčila rodičov, aby v rámci Svetového stretnutia Taizé v Prahe na prelome rokov 2014 a 2015 prijali do domu sedem Maďarov. Stretnutie jej ako píše, skomplikovalo život, lebo mohla ísť radšej na chatu s kamarátmi a po ňom vyčerpaná hneď ochorela. No ako píše ďalej, domácnosť

¹⁹⁷Porov. ELIÁŠOVÁ, A. 2017. Genetik založil učeníčky Baránka. In: *Katolícke noviny. Tradičné noviny súčasného kresťana*, roč. 132, č. 46, 19.novembra 2017, s. 32. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o. ISSN 0139 – 8512.

síce prišla asi o kilo kávy, množstvo jedla, no chalani všetci hovorili anglicky a tak sa pekne dohodli a ochotne umývali riad, vynášali odpadky, dobre sa bavili. Úžasné na nich bolo, pozorovať ich, ako chvália Pána Boha na festival národov spolu so všetkými Čechmi, Angličanmi, Chorvátmi, Nemcami, Poliakmi, Slovákami a s ostatnými. Ich návšteva mi priniesla pokoj do duše, lebo niečo som obetovala pre celkom neznámych, čo mi prinieslo nových a skvelých kamarátov. Chalani mi prirástli k srdcu, lebo ma obohatili. Napísala do novín.¹⁹⁸

Drahí moji! Nech sa každý jeden z nás vždy k druhému človeku správa ako kresťan – katolík. Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Skrze sv. Pavla apoštola dostávame dnes pre svoj život dôležité usmernenie, ktoré sme počuli v druhom čítaní: *Oslavujte Boha vo svojom tele.*

Apoštol Pavol vysvetľuje túto svoju radu: všetci si musíme uvedomovať, že naše telo je chrámom Ducha svätého, teda že ho nesmieme poškvrniť.

Sv. Pavol, keď vypočítava hriech smilstva, myslí tu na všetky hriechy, ktoré poškvrňujú nielen našu dušu, ale môžu poškvrniť aj naše telo.

Musíme si dať záležať na tom, aby sme sa vyvarovali akéhokolvek hriechu, aby sme tak mohli skutočne žiť v jednote s naším Pánom. Sv. apoštol Pavol hovorí: moje telo je súčasťou jeho mistického tela. Sme údmi Kristovho tela, teda Cirkvi. Každý sa teda musí usilovať, aby v Cirkvi oslavoval Boha. To nám chce

¹⁹⁸Porov. SMOLKOVÁ, L.: *Ad setkání Taizé v Praze*. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVI, č. 3, 13 – 19.ledna 2015/ 2.neděle v mezidobí, s. 6. Praha: Katolický týdeník, s.r.o. ISSN 0862 – 5557.

zdôrazniť sv. apoštol Pavol vo svojich dnešných radách, ktoré sme počuli v úryvku z Listu Korint'anom. Skúsme sa znovu, milí bratia a sestry, povzbudiť k tomu, aby sme v Cirkvi oslavovali nášho Boha tým, že ideme na sv. omšu, pristupujeme k sviatostiam, že sa modlíme, že si čítame z Božieho slova, tým, že zachovávame jeho evanjeliu.

Žiaľ, vo svete je veľa tých, ktorí túto možnosť mnohým ľuďom znemožňujú. O tomto píše Adela Mardasiewiczowa, ktorá má dnes 87 rokov. Prežila koncentračný tábor a hovorí, že ako študentka sa tam dostala len preto, že si dopisovala so svojimi bývalými spolužiakmi z Poľska. Zažila hlad, zimu, biedu. V koncentraku museli vastávať každé ráno o 5.h, dostávali ½ l horkej kávy a večer ½ l nechutnej polievky. Zažila, ako mnohé ženy na ich bloku šalelil z toho neľudského správania a zaobchádzania, zo znemožňovania žiť a oslavovať nášho Pána. Ona sama hovorí, že ju akýsi hlas navádzal, aby spáchala samovraždu, čo znamenalo hodiť sa na drôty s elektrickým vedením, ktoré obopínali celý koncentračný tábor. Ale tesne predtým, ako by to bola urobila, mala akési tajomné videnie. Videla Božiu matku, ktorá držala v náručí svojho syna a hrozila sa jej: nesmieš to urobiť! Nemôžeš urobiť niečo, čo je proti Bohu, čo je proti tomu, aby si chválila a oslavovala Boha! Neurobila som to – hovorí Adela. Prežila som koncetrák a odvtedy často chválím a vebím nášho Pána a jeho matku Máriu. Teším sa zo života, z toho, že slúžim Bohu a vydávam svedectvo o tom, že nie je dobré, keď niekto iný chce rozhodovať o nás a keď je proti nám.

Milí bratia a sestry, majme radi svoj Bohom darovaný život. Amen.

3.

Bratia a sestry!

Každý človek mápäť zmyslov: Zrak, sluch, čuch, chuť a hmat.

V dnešnom Božom slove sa vyskytuje zmienka o dvoch z nich a to o sluchu a o zraku.

O sluchu sme počuli v responzóriovom žalme, že Pán je ten, čo *otvára uši*. A v evanjeliu sa hovorilo aj o používaní sluchu ako i zraku: *“Ján stál s dvoma zo svojich učeníkov. Keď videl Ježiša ísť okolo, povedal: Hľa Boží Baránok. Tí dvaja učeníci počuli, čo hovorí, a išli za Ježišom.”*

Pre nich to bolo to najlepšie rozhodnutie, ktoré v živote urobili.

Vidieť a počuť o Ježišovi je veľká milosť, ktorej sa dostalo aj študentovi ekonómie a manažmentu Théogénovi z Rwandy. Jeho rodina sú protestanti: otec je adventista a súrodenci sú v letničnom hnutí. Théogén je však katolík, rodina na neho nalieha, aby sa vzdal Katolíckej cirkvi, no on nechce. Hoci učí aj náboženstvo na základnej škole, nemôže učiť o viere svojich súrodencov. 28. novembra 2007 sa zúčastnil vo svätyni Kibeho na 25. výročí zjavení Panny Márie. Tam počul z úst kardinála Ivana Diasa slová o neustálej modlitbe a prosil o silu, aby bol dobrým katolíkom. Videl tam 50 – 60.000 zástup ľudí, 13 biskupov, 408 kňazov a dostalo sa mu povzbudení do jeho života, v ktorom ako sám hovorí nechce meniť inú cirkev, hoci ho o to výslovne prosil aj jeho vlastný brat, ktorý mu platil štúdiá.¹⁹⁹ No on počul Ježiša a zostal mu veriť.

Bratia a sestry! Počúvajte Ježiša, Katolícku cirkev a zostaňte im verní. Amen.

Tretia nedeľa v cezročnom období

Drahí moji!

¹⁹⁹Porov. WIEHEOVÁ, CH. du C.: *Beriem si ťa so sebou, Mária!* In: *Echo z misií. Časopis pre misijných dobrodincov a všetkých zainteresovaných do misijnej tematiky*, roč. VIII, č. 3/2014, s. 14 – 17. Hronský Beňadik: Spoločnosť katolíckeho apoštolátu. ISSN 1337 334X.

V našej Cirkvi platí zásada, že sa nechávame viesť po Božích cestách.

Čo znamená, že potom uskutočňujeme Božiu vôľu za to sa aj modlíme.

Lebo vieme, že *On* stvoril svet okolo nás a určil mu svoj poriadok, ktorý by sme aj my ľudia mali dodržiavať. Napriek tomu, že *Jeho* zákony občas aj nezachovávame, čím sa z nás stávajú hriešnici. Lenže *Pán je dobrý a spravodlivý: ukazuje cestu hriešnikom*.

S dôverou sa teda na neho obracajme: *Ukáž mi, Pane, svoje cesty* – tak ako sme aj dnes spievali v responzóriovom žalme.

A *On* je vždy tu so svojou radou: len musíme byť vždy pre ňu otvorený. Izrael Zoli bol hlavným židovským rabínom v Ríme a riaditeľom Kolégia rabínov. Spolu so svojou manželkou Emmou a dcérou Miriam poslúchol volanie a vykročil na cestu do Katolíckej cirkvi. Po príprave Paolom Dezzim, profesorom z Gregoriánskej univerzity v Ríme, sa nechali 13.februára 1945 pokrstiť. Keď mu telefonovali z USA, či naozaj prijal krst, vo všetkých novinách v Amerike sa o tom na druhý deň písalo. Židia sa mu vyhrážali, no on tvrdil, že neodmietol židovstvo, ale že len pokračoval na ceste od Starého zákona k Novému zákonu. Pápež Pius XII. mu zveril prednášanie hebrejčiny na Pápežskom biblickom ústave v Ríme. V závere svojho života napísal: *V duši každého z nás žije Kristus, ktorý je cestou k Bohu. Žije v nás, no my ho popierame. Človek nežije dobrý život, pokiaľ nežije naplno v Kristovi.*²⁰⁰

²⁰⁰Porov. PIOTROWSKI, M.: *Obrácení vrchního římského rabína (1)*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 1, 4.ledna 2015, s. 8. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

Porov. PIOTROWSKI, M.: *Obrácení vrchního římského rabína (2)*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 2, 11.ledna 2015, s. 10 - 11. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

Porov. PIOTROWSKI, M.: *Obrácení vrchního římského rabína (3)*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 3, 18.ledna 2015, s. 8 - 9. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

Bratia a sestry! Žime naplno s Kristom a nechajme sa viesť po Božích cestách. Amen.

Štvrtá nedeľa v cezročnom období

1.

Drahí bratia a sestry!

Nielen deti musia poslúchať svojich rodičov, ale všetci musíme poslúchať svojho Boha.

Zdôrazňuje nám to aj dnešné prvé čítanie z knihy Deuteronomium: *Pána, tvojho Boha, toho budeš počúvať. Nech už nemusím počúvať, že niekto nerešpektuje moje slová, ktoré poviem v mojom mene – toho ja vezmem na zodpovednosť.*

Boh očakáva, že budeme rešpektovať jeho zákon. Dobré však vieme, že jeho zákon sa premieta aj do ľudského zákona, ktorý musia rešpektovať všetci ľudia – či už v Boha veria, alebo nie.

Každý reálne zmýšľajúci človek vie, že musíme rešpektovať zákon, ktorý nám dáva naša spoločnosť či naša obec, alebo naša Cirkev. Musíme dodržiavať zákon v našej práci, v škole. A ten, kto zachováva zákon, má čisté svedomie, pokoj v duši.

Do časopisu *Immaculata* píše muž: Išiel som unavený autom z práce. Zrazu som si všimol, že v protismere vybehlo auto, šofér nebezpečne obiehal auto idúce pred ním. Rozmýšľal som, či ho vôbec stihne predbhnúť a zaradiť sa. Ale on sa nezaradil a v plnej rýchlosti sa rútil na mňa. Prebral som sa až keď ma vyprošťovali z auta požiarnici, videl som blikotajúce majáky sanitky, polície, požiarnikov. Keď ma nakladali do sanitky, počul som, ako ktosi povedal na adresu vodiča, ktorý spôsobil haváriu: no ten to už má za sebou! Ten, čo porušil dopravné predpisy, sa zabil a ohrozil aj život toho druhého. V nemocnici konštatovali – ako hovorí muž vo svojom svedectve – že mám iba pomliaždeniny a otras mozgu. Po

čase ma pustili domov. Napriek tomu, že som neporušil zákon, uvedomil som si, že som mohol byť mŕtvy. Začal som prehodnocovať svoj život – čo všetko robím zle, čo všetko by som mal napraviť? Ved' ak sa raz postavím pred Božiu tvár, musím ukázať, ako som zachovával zákon Boží, ľudský, ale aj cirkevný.

Milí bratia a sestry, modlime sa teraz modlitbu, ktorú v závere tohto svedectva uverejnil časopis Immaculata. Je to modlitba vodiča, ale nech je to modlitba každého, kto chce mať úctu k zákonu: *Ó, Pane, daj mi pevnú ruku, bystré oko, bdelú myseľ, aby som nezanechal za sebou plačúceho človeka. Si darca života; preto ťa prosím – daj, aby som nespôsobil smrť tým, ktorým si ty dal život. Pomôž mi, aby som riadil vozidlo pre dobro ľudí, aby som ovládal predovšetkým seba a nepodliehal som pokušeniu prekračovať hranice bezpečnosti. Pane, zachovaj všetkých cestujúcich od akéhokoľvek nešťastia a nehody. Daj, aby sme v tvojej milosti vždy šťastne dorazili do cieľa. Amen.*

2.

Bratia a sestry!

Vypočuté Božie slovo nás vedie k zamysleniu.

O to viac, ak nám zaznela výzva k mlčanlivosti.

Lebo ten, kto sa chce nad niečim zamyslieť, mal by mlčať. Ak sa sa zamýšľame nahlas, vždy je to s niekým, ktorý nás počúva ale aj reaguje a to už je dialóg. Nám je však dnes odporúčaný monológ: Boh hovorí vo Svätom písme a my *Hopočúvame*.

Konfrontujeme sa s Božím slovom!

Ako sestra Marguerita, ktorá sa na konci 19.storočia ujala hluchoslepej Márie v ústave Larnay neďaleko Poitiers vo Francúzsku. Pre ostatné sestry, ktoré ústav viedli, to bola

nezvládnuteľná úloha, no sestre Marguerit sa podarí dostať sa do ticha Márie. Naučí ju komunikovať so svetom ako i Bohom, a to všetko sa jej podarí vďaka obrovskej láske a trpezlivosti. Mária sa neskôr v dospelosti sama starala o ďalších hluchoslepých, pre ktorých bola oporou. Zomrela, keď mala 36 rokov. Metóda sestry Marguerity sa dodnes v tomto ústave využíva.²⁰¹V roku 2014 bol na základe skutočných udalostí natočený vo Francúzsku film *Príbeh Márie*.²⁰²Koľko trpezlivosti musela mať rehoľná sestra Marguerita! A to určite vďaka tomu, že sa dokázala v modlitbe zamýšľať, mlčať a počúvať Pána Boha.

Bratia a sestry! Rešpektujme ticho a mlčanie. Amen.

Piata nedeľa v cezročnom období

1.

Bratia a sestry!

Človek by mal byť vždy blízko človeku.

Čo je aj v ústrednom obsahu dnešného alelujového verša: *On vzal na seba naše slabosti a niesol naše choroby.*

Počuli sme o tom v dnešnom svätom evanjeliu, ako to teda *On* robí: Uzdravuje Šimonovu svokru ale i ostatných chorých a posadnutých zlými duchmi.

Pridajme sa k *Nemu*, veď on tak robí nie len v Kafarnaume, ale z evanjelia sme počuli, že aj v susedných dedinách a v celej Galilei.

Určite sa i vám sa stalo, že sa na vás niekto obrátil s prosbou o radu, pomoc, spomienku či modlitbu. Človek, kresťan – katolík by mal vždy zareagovať pozitívne. Napríklad na výzvy k modlitbe

²⁰¹Porov. KOVÁČIK, J.: *Príbeh Márie – dojímavý, hlboký a pravdivý film*. In: *Katolícke noviny. Tradičné noviny súčasného kresťana*, roč. 130, č. 6, 8.februára 2015, s. 20. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o. ISSN 0139 – 8512.

²⁰²Porov. <http://www.csfd.cz/film/389158-pribeh-marie/>

za Nigériu v Afrike. V januári 2015 tam islamistickí teroristickí džihádisti z Boko Haram zabili dvetisíc civilistov a zrovnali so zemou šestnásť dedín. Vraždia všetkých, čo sa im postavia: samotných mohamedánov, kresťanov, animistov, starých, mladých; zabíjajú verejne na autobusových nástupištiach, ale i deti v školách. Ľudia tu neskutočne trpia. Skupina Boko Haram chce ovládnuť celý štát a v Nigérii nastoliť islamský chalifát. Niektoré katolícke farnosti už boli zatvorené a kňazi, rehoľníci a bohoslovci boli presťahovaní na bezpečnejšie miesta. Arcibiskup Ignatius Ayau Kaigama, predseda biskupskej konferencie Nigérie vyzýva: Modlite sa za nás, lebo to, čo sa tu robí už človek nedokáže zniesť.²⁰³ Ako na to máme reagovať?

Bratia a sestry! Pomodlíme sa dnes za našich ťažko skúšaných bratov a sestry. Amen.

2.

Drahí moji, bratia a sestry!

Našou úlohou je hlásať evanjelium.

Ak by sme to nerobili, bolo by nám podľa sv. Pavla: *Beda!*

Lebo hlásať evanjelium, počuli sme ďalej v druhom čítaní: *To je moja povinnosť.*

Nikto preto nech sa nevyhovára! Žijem *slobodný* a tak *všetko robím pre evanjelium!*

Lebo si ešte pamätáme časy, kedy u nás nebolo náboženskej slobody. A aj vtedy sa viera hlásala. 15.januára 2015 sme si pripomenuli 20.výročie smrti pražského herca a aktívneho kresťana Josefa Kemra. Každú nedeľu chodil do kostola. Nikdy sa netajil svojou vierou, lebo sa s ňou snažil zladať aj svoju profesiu –

²⁰³Porov. *Nigérie volá: Západ nás ignoruje!* In: *Katolícky týdeník*, roč. XXVI, č. 3, 13. – 19.ledna 2015/ 2. nedeľa v mezidobí, s. 3. Praha: Katolícký týdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

tvrdil herec JosefBek. Keď išiel okolo kostola, vždy si dal verejne dolu klobúk, aj keď mu to vytýkal režisér Otomar Krejča. Často kúpil vápno a farbu, vzal si svoj Trabant a išiel do poľa, kde si vybral hocakúkaplnkua obielil ju tam.²⁰⁴ Každých štrnásť dní chodil na sv. spoveď k súčasnému farárovi v Prahe – Nuslích P. Jiřímu Suchému. Ten ho i naposledy spovedal v Nemocnici pod Petřínem, kde mu i udelil sv. pomazania chorých pred smrťou.²⁰⁵ História ho považuje za jedného z najväčších českých hercov. Pochovali ho do jednoduchého hrobu na cintoríne okolo kostola sv. Mateja.²⁰⁶ Znáмым sa stal i počas Nežnej revolúcie 1989, kedy vystúpil na tribúnu na Letenskej pláni v Prahe, kde povedal pamätné slová: *Ak je s nami Boh, kto je proti nám? V mene Ježiša Krista diabol musí byť vyhnaný zo zemskeho povrchu.*²⁰⁷ Nikdy sa v čase komunistickej diktatúry nehanbil hlásať Krista vo svojom živote.

Bratia a sestry! Nech nás to povzbudí, aby sme hlásali svoju vieru a tak zachránili *aspoň niektorých*. Amen.

3.

Drahí bratia a sestry!

Ako hovorí sv. Pavol apoštol, predovšetkým my, nástupcovia apoštolov, biskupi a kňazi, máme hlásať evanjelium. Je to naša povinnosť – píše sv. Pavol v dnešnom druhom čítaní.

Zároveň zdôrazňuje, že je povinnosťou robiť všetko pre evanjelium a tá povinnosť sa týka nás všetkých.

²⁰⁴Porov. PALÁN, A.: *Kemre? Proč smekáte u kaple?* In: *Katolický týdeník*, roč. XXVI, č. 3, 13. – 19.ledna 2015/ 2. neděle v mezidobí, s. 4. Praha: Katolický týdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

²⁰⁵Porov. PALÁN, A.: *Kristus na jevišti, Kemr v první řadě.* In: *Katolický týdeník*, roč. XXVI, č. 3, 13. – 19.ledna 2015/ 2. neděle v mezidobí, s. 5. Praha: Katolický týdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

²⁰⁶Porov. SOMEŠ, J.: *Duchovní uzrání velkého herce.* In: *Katolický týdeník*, roč. XXVI, č. 3, 13. – 19.ledna 2015/ 2. neděle v mezidobí, s. 5. Praha: Katolický týdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

²⁰⁷Porov. MALÝ, V.: *Ďábel musí být smeten.* In: *Katolický týdeník*, roč. XXVI, č. 3, 13. – 19.ledna 2015/ 2. neděle v mezidobí, s. 5. Praha: Katolický týdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

Teda my všetci sme povolaní – ako píše sv. Pavol apoštol – *stať sa všetkým pre všetkých, aby sme zachránili aspoň niektorých*. Tým sa naznačuje, že aj my sme povinní hlásať evanjelium, aby sme napomáhali spáse a záchrane ostatných. Vieme dobre, že to musíme robiť aj svojím slovom, pokiaľ nám to dovoľujú naše náboženské vedomosti, ale aj svojím skutkom – predovšetkým karhaním, napomínaním. No hlavne to máme robiť svedectvom svojho života.

K tomu, aby sme hlásali evanjelium, potrebujeme nielen to, aby boli okolo nás nielen kostoly, fary, ale aby sme mali okolo seba aj náboženské symboly – kríže, sochy, ktoré nám majú pripomínať túto úlohu hlásať evanjelium, stať sa všetkými pre všetkých.

René de Boer má dnes 36 rokov, je to aktívny holandský novinár. Pred dvomi rokmi sa dal pokrstiť v katolíckej Cirkvi. Hovorí: Predtým som bol protestantom. Chodil som do školy a mal som tam dobrú katolícku spolužiačku. Svedectvo spolužiačky bolo takým prvým impulzom, ktoré na mňa zapôsobilo. Raz som bol s rodičmi v Rakúsku na pohrebe, bol so svätou omšou. Počul som katolíkov krásne spievať, videl som, ako sa modlia, prežehnávajú a pri premenení sa klaňajú Eucharistickému Kristovi. Veľmi ma to dojalo. Doma som začal na internete hľadať čosi viac o katolíkoch. Pátral som, aby som úplne pochopil katolícku vieru, katolícku náuku. Napokon ako dopselý som sa dal pokrstiť v katolíckej Cirkvi, prijal som 1. sv. prijímanie aj sviatosť birmovania. Keď sa to dozvedeli ľudia z našej evanjelickej farnosti, presviedčali ma, aby som to nerobil, pýtali sa ma, či si uvedomujem, čo robím. Ja som odpovedal, že si veľmi dobre uvedomujem, čo konám, a že to robím pri plnom vedomí a pri dobrom svedomí.

Bratia a sestry! Nech nám Sv. Pavol apoštol pomáha byť naozaj dobrými hlásateľmi Kristovho evanjelia. Amen.

Šiesta nedeľa v cezročnom období

1.

Drahí moji!

Uvedomujeme si, že patríme do Cirkvi a sme Božie deti?

Prečo potom nerobíme všetko *na Božiu slávu*?

Sv. Pavol to vysvetľuje: *Nebud'te na pohoršenie a pritom odporúča, aby sme robili len to, čo osoží mnohým.*

Nie len to, *čo mne vyhovuje*, ale tak, aby sme sa páčili *všetkým vo všetkom.*

V nemocnici pre dlhodobu chorých zomrela starénka. Medzi jej vecami našli báseň, ktorú pravdepodobne sama napísala. Báseň začína tým, že zdravotnej sestre sa nepáči starénka, ktorej všetko padá z rúk a dokonca i z úst, stále stráca svoje veci – topánky a punčochy, je hluchá a neodpovedá, keď sa po nej niečo žiada a pridáva len samé starosti. No báseň pokračuje, výpočtom kým starénka kedysi bola: mladá, pekná, krásna, ako i tým, ako žila a čo všetko robila na Božiu slávu: vydala sa, mala deti, pripravila pre ne spolu s manželom šťastný domov, potom na svojom lone odchovala svoje vnúčence, pochovala manžela a napokon jej v domove zostali len spomienky na dni lásky a na čele samé vrásky. Len čo to personál po smrti starkej dočítal, všetci pochopili, že toto bol prežitý život *na Božiu slávu.*

Bratia a sestry! Správajme sa vždy v Cirkvi ako Božie deti a všetko robme *na Božiu slávu!* Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Otcovia Jezuiti majú svoje heslo: Všetko na väčšiu česť a slávu Božiu.

Toto nám pripomína aj sv. Pavol v dnešnom druhom čítaní, ktoré sme vypočuli z Prvého listu Korint'anom: *„Či jete, či pijete, či čokoľvek iné robíte, všetko robte na Božiu slávu.“*

Sv. Pavol aj konkretizuje, ako to máme robiť, keď ďalej hovorí: *„Nebud'te na pohoršenie ani Židom, ani Grékom, ani Božej Cirkvi. Ako sa ja chcem páčiť všetkým vo všetkom a nehl'adám, čo mne vyhovuje, ale čo osoží mnohým.“*

Keď budeme robiť všetko na Božiu česť a slávu a budeme myslieť na druhých, na mnohých tak ako na seba, budeme napodobňovať Krista a on nám dá za to spásu.

Mária Katarína Kingbo pocítila túžbu zasvätiť svoj život Bohu v rodnom Senegale v západnej Afrike. Prešla rehoľnou formáciou, stala sa z nej rehoľná sestra, posväcovala svoj duchovný život. V roku 2000 pocítila, že je potrebné myslieť nielen na seba, ale aj na druhých. S povolením svojich predstavených odchádza do susedného štátu Nigéria a tam s povolením biskupa zakladá nové rehoľné spoločenstvo Bratstvo Kristových služobníč, ktoré sa venujú mohamedánskym ženám. Tieto žijú v nevedomosti. Nevedia, ako majú žiť, lebo ich častokrát mladučké nútia vydať sa. Nevedia, čo znamená byť ženou, matkou, dobrou gazdinou. Táto rehoľná sestra a jej nasledovníčky organizujú kurzy pre mohamedánske ženy s veľkým úspechom. Postupne sa im otvára pole pôsobnosti – venujú sa postihnutým na chorobu AIDS. Mária Katarína Kingbo nadväzuje kontakty s talianskou a rakúskou charitou, pomáha ľuďom zakladať si živnosti, aby sa vedeli postarať sami o seba. Rehoľné sestry organizujú kurzy lekárskej 1. pomoci, aby ľudia nežili len v tom vedomí, že v ich štáte je veľká úmrtnosť, ale aby s ňou vedeli bojovať. Mária Katarína Kingbo píše vo svojom svedectve, že prišla, aby pomáhala všetkým.

Hovorí: Boh ma k tomu povolal, poslal ma tam, aby som nemyslela len na svoju spásu, na svoje posvätenie, ale aby som myslela na spásu druhých.

Milí bratia a sestry! Nech nám záleží nielen na našej spáse, ale aj na spáse našich blízkych a drahých. Amen.

Siedma nedeľa v cezročnom období

Bratia moji a drahé sestry!

Prorok Izaiáš nás dnes v prvom čítaní napomína: *Nesnite o veciach dávnych.*

Lebo: *Hľa, ja tvorím čosi nové, teraz to kľúči; nebadáte?*

Preto minulosť porúčajme Božiemu milosrdenstvu, prosme o odpustenie a poučme sa z chýb.

A žime prítomný okamih pod úplným vedením Ducha Svätého.

Chcela som ísť do Sýrie, lebo som nenávidela tých, ktorí nie sú moslimovia. Sledovala som na internete popravy a páčilo sa mi to – vyznáva osemnásť ročná Rita Chaima, dcéra islamských Afroameričanov, ktorá vyrástla s predstavou Boha, ktorý ej nepreniknuteľný, musí sa poslúchať a chce oslobodiť svet od zla tým, že sa musia zabiť všetci nepriatelia islamu. K nenávisti neskôr pridala drogy, pokusy o samovraždu a túžila odísť medzi radikálnych

džihádistov. Obrat v jej živote spôsobila záľubu k čítaniu. Do rúk sa jej dostala Biblia, ktorú si chcela prečítať, aby vedela, kde sa kresťania mýlia. No natoľko ju zasiahli slová o láske k blížnemu, že konvertovala – nechala sa pokrstiť. Rodičia s ňou najskôr prestali rozprávať, mesiace prežila v domácom väzení a napokon ju vyobcovali z rodiny. Pociťovala som samotu, ale keďže Bibliu som mala pri sebe, bol tam so mnou aj Ježiš. Povzbudzoval ma. Tak ako aj Duch Svätý, cítila som to! Teraz som sama, nemám domov, ale mám novú rodinu. Napriek veľkému nebezpečenstvu, nebojí sa a stále svojim rovesníkom opakuje: Hľadaj skutočne Boha a nájdeš Ho. Takéto svedectvo prinieslo Radio Vaticana 5.decembra 2017.²⁰⁸

Drahí moji! S dôverou sa otvárajme pre svoju budúcnosť v jednote s našim Pánom. Amen.

Ôsma nedeľa v cezročnom období

Drahí bratia a sestry!

Mimoriadne sympatické sú slová dnešného žalmu:

Milostivý a milosrdný je Pán, zhovievavý a dobrotivý nesmierne. Nezaobchodí s nami podľa našich hriechov, ani nám neodpláca podľa našich neprávostí.

Ale nám stále odpúšťa!

²⁰⁸ Svedectví bývalé muslimky: Ježíš mě osvobodil. 2018. *Světlo. Týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXVI., č. 2, 14.ledna 2018, s. 13. Olomouc: Maticе cyrilometodějská. IČO 00533866.

Pod'akujme sa mu za to!

Kňaza zavolali k chorému v nemocnici s tým, že zomiera a s Pánom Bohom nič nechce mať. Napriek tomu som za ním išiel. Po hodine mi stále opakoval, že Boh neexistuje a po smrti nič nie je, hovorí kňaz. Napokon som mu povedal: *V živote ste sa niekedy pomýlili? Áno, mnohokrát*, odpovedal. *A čo ak sa mýlite i teraz?* Vtom sa starý muž rozplakal a povedal: *Ved' ja už ani neviem, ako sa spovedá, naposledy som bol pred birmovkou na sv. spovedi*. Pomohol som mu ku generálnej sv. spovedi z celého doterajšieho života a prijal sv. prijímanie ako i pomazanie chorých. Potom ma poprosil, aby som sa ešte pomodlil. Navrhol som mu, že sa pomodlíme spolu, no nepoznal ani Otče náš ani Zdravas Mária. Napokon sa sám začal nahlas modliť svojimi slovami: Ježišu, príd' ku mne, urob zo mňa poslušné dieťa. Moje srdce je malé, nikto doňho nesmie vstúpiť len Ty, môj Ježišu – to si pamätal z detstva. Priznal sa, že jeho matka sa celý život modlila za jeho obrátenie a želala si to aj na smrteľnej posteli. Jej prosby boli Pánom Bohom vypočuté. Ešte v tú noc starý muž zmierený s Pánom Bohom zomrel.²⁰⁹

Bratia a sestry! Ďakujme pri sv.prijímaní, že nám Pán Boh odpúšťa a my Ho môžeme prijímať do svojej duše. Amen.

²⁰⁹ Zmýlili jste se někdy? 2018. *Světlo. Týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXVI., č. 2, 14.ledna 2018, s. 10. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 00533866.

Deviata nedeľa v cezročnom období

Bratia a sestry!

Príkaz v Deuteronomiu v Starom zákone o *sobote* -

je príkazom aj v Novom zákone, a teda je aj pre každého jedného z nás.

Preto ti, Pán, tvoj Boh, prikázal, aby si svätzil; zachovaj; zasväť; nebudeš konať nijakú prácu – počuli sme v dnešnom Božom slove.

Napriek tomu my ľudia zabúdame na Pána Boha, na Jeho slovo a nevyznávame ani svoju vieru.

Pakistánska tridsaťšesť ročná kresťanka Asia Bibi sa dostala do väzenia ešte v roku 2009 preto, že sa pred moslimskou susedkou vyjadrila: Vyznávam svoje náboženstvo a verím v Ježiša Krista, ktorý zomrel na kríži, aby spasil ľudstvo. A čo urobil tvoj prorok Mohamed, aby spasil ľudstvo? Za čo bola odsúdená na smrť obesením. V roku 2017 sa mohla stretnúť so svojimi najbližšími. Podľa nich si stále uchováva vieru v Boha a pokoj v duši. Pričom na stretnutí sama utešovala svoje deti a povzbudzovala ich vo viere. Všetkých kresťanov na svete vrátane pápeža Františka poprosila o modlitbu, ale

tiež aj o sv. spoveď a sv. prijímanie. Táto žena hrdinsky vyznáva svoju vieru.²¹⁰

Bratia a sestry! Vždy v nedeľu vyznajme svoju vieru životom bez práce a účasťou na sv. omši. Amen.

Desiata nedeľa v cezročnom období

Bratia a sestry!

Opovážlivo sa spoliehať na Božie milosrdenstvo je hriech.

Ale s dôverou sa utiekať k Pánovi, znamená, dúfať *u Pána milosrdenstvo* – ako sa hovorí v dnešnom žalme.

Lebo prichádzame s pokornou prosbou a rozhodnutie nechávame na Pánovi.

Opovážlivé by bolo práve to, že u Boha presadzujeme svoju vôľu.

Sestra Solana si všimla malého miništranta Karla Goldmanna keď mu zomrela matka. A povedala mu, aby ho utešila, že mu bude nahrádzať jeho matku. Zorganizovala asi dvesto ľudí, ktorí sa za chlapca modlili. V čase Druhej svetovej vojny chlapec vstúpil do františkánskeho kláštora a prijal rehoľné meno Gereon. Povolali ho následne na nemecký front. Vtedy sa ľudia na podnet sestry Solany začali modliť, aby sa Gereon stal kňazom, čo sa aj stalo: Lebo Pán Boh tak rozhodol a Gereona vyslali na misie do Japonska, kde bol dvadsaťštyri rokov farárom v Tokiu. Všetkým, čo sa za neho modlili posielal listy o svojej misionárskej činnosti.

²¹⁰ Porov. Asia Bibi strávila deváté Vánoce ve vězení. 2018. In: *Světlo. Týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXVI., č. 3, 21.ledna 2018, s. 9. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 00533866.

A keď sa vrátil naspäť do Nemecka, do materského kláštora vo Fulde, kde v roku 2003 zomrel, na jeho pohreb prišli i jeho vd'ачní farníci z Tokia.²¹¹

Bratia a sestry! S pokorou a dôverou volajme dnes k nášmu Pánovi: *Ale ty si milostivý a my ti chceme v bázni slúžiť*. Amen.

Jedenásta nedeľa v cezročnom období

1.

Bratia a sestry!

Všetci sme sa narodili v rodine, kam patríme na základe pokrvného príbuzenstva.

O tom hovorí aj dnešné prvé čítanie z knihy proroka Ezechiela, ktorý v mene Pána Boha oznamuje, že ľudstvo je ako zasadený strom.

Ide o takzvaný *rodostrom*, ktorý keď si nakreslíme na papier v plnej miere pripomína slová proroka: *Vyženie konáre, prinesie ovocie*.

Rodostrom vždy začína od otca a matky, ktorí okrem svojej lásky len z vôle Boha majú deti a tie majú svoje deti, čím sa vytvárajú jednotlivé rodové línie pokračujúce po mnohé generácie.

Na jednej návšteve som na stene videl takýto *rodostrom*, ktorý si založili starí rodičia so spomienkou na svojich rodičov ako i s fotkami svojich detí, vnukov a pravnukov. Pýtal som sa: Prečo to máte v obývačke? Odpovedali mi, aby sme svoju rodinu mali stále na očiach a pamätali sme na nich s vd'akou a láskou v modlitbe.

²¹¹SCHMIDT, P. H.: *Z nedobrovoľného nemeckého vojáka sa stal úspešným misionárom*. In: *Svetlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č., 23, 7. června 2015, s. 10 – 12. Olomouc: Matica cyrilometodějská. IČO 533866.

Bratia a sestry! Vytvorme si svoj *rodostrom* a pamätajme na svoju rodinu dnes v modlitbách! Amen.

2.

Drahí bratia a sestry!

Všetko, čo na svete žije, má vlastnosť rastu.

Aj Božie kráľovstvo ako živé spoločenstvo má túto vlastnosť.

Pán Ježiš prirovnáva Božie kráľovstvo prirovnáva k semenu, ktoré sa vloží do zeme a ktoré pomaly rasti. Najprv vyrastie nejaké steblo, potom klas, aby potom prinieslo úrodu.

My sami si uvedomujeme svoj telesný rast. Najskôr sme boli malými, neskôr sme dospievali, stali sme sa zrelšími. Pánu Ježišovi však ide aj o duchovný rast, preto nám pripomína túto základnú vlastnosť Božieho kráľovstva, aby sme si uvedomovali, že sa máme stále zdokonaľovať s pribúdajúcimi rokmi. Dieťa, ktoré ide na 1. sväté prijímanie, nemôže byť tak duchovne povznesené, ako ten, čo ide na birmovku. Ten, kto prijíma sviatosť manželstva, nemôže byť taký skúsený ako ten, čo má za sebou 25 rokov spoločného života. Stále si musíme uvedomovať tento duchovný rast, toto duchovné dozrievanie.

Spomínam si, že raz nám v škole povedal náš profesor fundamentálnej teológie: Teraz ste prváci. S pribúdajúcimi rokmi a pobytom v seminári musíte stále naberať na Duchu, aby ste nielen stále viacej toho vedeli, ale aby ste mali predovšetkým čoraz bohatšiu skúsenosť s Cirkvou a s Ježišom Kristom, ktorého raz budete hlásať a zastupovať. Keď budete končiť štúdiá a biskup položí na vás ruky, vtedy by ste mali byť naozaj najlepšie vyformovaní z celého toho formačného obdobia v seminári a na teologickej fakulte.

Bratia a sestry! Zdokonaľujeme sa naším rastom telesným, ale aj duchovným. Amen.

Dvanásta nedeľa v cezročnom období

Drahí bratia a sestry!

Je veľmi bežné, že Cirkev sa znázorňuje ako lodička na mori. Všetci sme podľa tohto obrazu akoby pútnici, ktorí plávajú na mori života s Pánom, ktorý je na nej viac ako len kapitánom.

On má totiž aj moc nad vetrom, ktorý dokáže zmeniť búrku na vánok. Responzóriový žalm to v dnešnom Božom slove volá *milosrdenstvom*.

Lebo tí, ktorí sa boja búrky na mori, vysokých vln, ktoré by mohli lodičku zaplaviť vodou, prevrátiť ju či totálne potopiť sa spoliehajú na Pána, aby sa šťastlivo za priaznivého vetra a následne za pomoci vln dostali do svojho cieľového prístavu.

Podľa Pána Ježiša, ktorého často vzývame spolu so sv. Faustínou Kowalskou aj ako *Božie milosrdenstvo*, nám Biblia ponúka aj príklad *milosrdného samaritána* (porov. Lk 10, 37). A pápež František vyhlásil rok 2016 za *Rok milosrdenstva*. Budme aj my milosrdní!

Počas návštevy v komunite Cenacolo v Medjugorje 2015 sme si vypočuli svedectvo dvoch Slovákov, ktorí sa tam išli liečiť modlitbou a prácou zo svojej závislosti. Jeden bol závislý na automatoch a druhý bol závislý na drogách. Komunitu založila v roku 1983 pre zúfalých z ulice sestra Elvíra z Talianska. Dnes majú štyridsaťštyri domov po celom svete. Obaja závislí hovorili, že dostali milosrdenstvo, lebo našli odvahu liečiť sa, vzdať sa svojho závislého života a tešiť sa. Doma sa nikdy nerozprávali,

nekomunikovali s rodičmi. Až keď prišli do *komunity* uvedomili si, že chyba nebola v tom, že jeden bol úspešný hráč v automatoch a druhý, že pil alkohol a kombinoval ho s fajčením drogy, ale chyba bola v tom, že sa nedokázali otvoriť rodičom, bratovi, sestre, kamarátovi a nerozprávali sa o svojom vnútre. Ale zachránili sa skrze *milosrdenstvom* ponúknutú druhú šancu a na príhovor *Panny Márie, Matky milosrdenstva*, ku ktorej sa denne modlia tri ružence: radostný, bolestný a slávnostný. Kúpil som si tam aj knihu, v ktorej som sa dočítal, že je potrebné starať sa o deti, a to každý deň!²¹²

A preto, milovaní, bud'me trpezliví a milosrdní! Amen.

Trinásta nedeľa v cezročnom období

Bratia a sestry!

V prvom čítaní z *Knihy múdrosti* sme počuli zásadné posolstvo, ktoré je adresované všetkým:

Boh stvoril človeka pre neporušiteľnosť.

Čo znamená, že *utvoril ho ako obraz svojej podstaty*. A podstatou Boha je absolútne dobro.

Preto sa usilujeme na tomto svete byť dobrí, konať dobro a za to si vyslúžiť večnú odmenu: nebo.

Samozrejme, že nám ide o duchovnú nie telesnú neporušiteľnosť. Preto sa vystríhajme toho, čo som našiel ako vtip: Dámu stredného veku, teda v najlepších rokoch zrazí auto. Jej zdravotný stav je kritický a v kóme sa jej zjaví Pán Boh a povedal jej, aby sa nebála, že prežije a na zemi bude žiť ešte šesťdesiat rokov. Mária sa skutočne z toho dostane a povie si: ak mám taký dlhý život ešte pred sebou, tak to využijem. Navštívi kozmetičku,

²¹²Porov. *Záblesk svetla. Zo srdca matky Elvíry*. Saluzzo: Associazione San LorenzoComunitàCenacolo, 2011.

dá si urobiť plastiku, liposukciu – jednoducho je z nej *kočka*. Ide po ulici a zrazu zapištia brzdy, prejde ju auto a zomrie. Ocitne sa po smrti pred Pánom Bohom a vyčíta mu: Ved' som mala žiť šesťdesiat rokov. Pán Boh sa na ňu poriadne pozrie a povie: To si ty, Mária, prepáč, ja som ťa nespoznal. Išlo jej len o telesnú neporušiteľnosť a nie duchovnú!

Drahí moji! Ďakujme Pánu Bohu za každý nový deň, v ktorom môžeme vykonať vždy veľa dobrého. Amen.

Štrnásť nedeľa v cezročnom období

Drahí moji!

Každý jeden z nás je v Božích očiach dôležitý.

Lebo si nás v Cirkvi povoláva za svojich učeníkov a robí z nás svojich poslov a misionárov.

V prvom čítaní sme o tom počuli z Knihy proroka Ezechiela: *Syn človeka, ja ťa posielam k Izraelovým synom, k odbojnému národu, ktorý sa vzbúril proti mne. Oni aj ich otcovia mi boli neverní až do tohto dňa. Sú to synovia s bezočivou tvárou a zatvrdnutým srdcom. Ja ťa k nim posielam a povieš im toto: Toto hovorí Pán Boh. A oni či už ťa počúvnu alebo odmietnu – lebo to je odbojný dom - , nech vedia, že bol uprostred nich prorok.*

Napĺňať v mene Pána Boha tieto slová nie je vôbec ľahké, ale aj v našom svete bezpodmienečne nutné.

Kanadský denník *Métro* priniesol silný príbeh. Dedinský mladík Claude Paradis v šesťdesiatich rokoch minulého storočia sa chcel stať kňazom, každý deň chodil na sv. omšu, pričom doma klamal, že chodí s kamarátmi do krčmy. Po strednej škole sa však presťahoval do Montrealu a tam upadol do drogovej závislosti. Ako tridsaťtri ročný sa rozhodol v zúfalstve po mnohých odvykacích kúrach pre samovraždu. Keď kráčal po uliciach mesta vstúpil do kaplnky Panny Márie a tam pocítil, že sa mu prihovára Ježiš. Dal si predsavzatie, že opustí drogy a splní si svoj detský sen a stane sa kňazom. Tak aj urobil. S teológiou vyštudoval aj adiktológiu – náuku o závislostiach. Už ako kňaz hovorí o sebe, že ulica ho nasmerovala na Cirkev a potom ho Cirkev nasmerovala na pastoračné pôsobenie na ulicu. Spolu s diakonom a so súhlasom arcibiskupa si zaobstaral vozík, ktoré mu dal príznačné meno *Raj*. Vždy tam má jedlo, oblečenie pre obyvateľov ulice, ktorým poskytuje aj poradenstvo, alebo sa s nimi modlí, či im nosí Eucharistiu alebo ich pochováva. K tomu založili aj inštitúciu Notre Dame de la Rue – Matka Božia z ulice, o ktorej mnohí tvrdia, že prostredníctvom nej Cirkev vracia nádej ľuďom, ktorí čelia tvrdosti života na ulici. ²¹³

Milované sestry a drahí bratia! Podporme tých, ktorí pracujú s odkázanými a závislými ľuďmi na uliciach. Amen.

Pätnásta nedeľa v cezročnom období

Bratia a sestry!

²¹³ Porov. Chtěl zemřít, místo toho slouží chudým. 2017. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVIII, č. 36, 5. – 11. září 2017/ 23. neděle v mezidobí, s. 4. Praha: Katolický týdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

Bez práce nie sú koláče – hovorí naše príslovie.

Ak ich chceme jesť, musíme sa o ne pričiniť. A to tak, že všetci dospelí musia pracovať.

Ak chceme, aby nám naša *zem vydala svoje plody*, ako sme o tom počuli v responzóriovom žalme, tak najskôr si musíme prosieť o *Pánovo požehnanie* a potom následne musíme pracovať, aby sme na zemi mohli zbierať ovocie svojej práce.

Pápež František napísal 24.mája 2015 o našej zemi svoju encykliku *Laudato Si – Chvála Tebe*, v ktorej očakáva, že sabudeme všetci spoločne starať o náš spoločný dom.²¹⁴

V českom *Katolíckom týdeníku* som našiel článok, kde autorka konštatuje, že stále vidí pred sebou, ako jedna tetička z dediny vždy spolu so svojim mužom pracovali v humne i na dvore. Spolu si postavili i dom, vychovali deti, starali sa o zasiaté polia a viedli domáce hospodárstvo. Dnes sú už len doma a za nimi päťdesiat rokov dobrého manželstva. Opýtala sa ich na umenie dobre prežitého života. Dostala jednoduchú odpoveď: Tolerancia a odpustenie. To robili aj vtedy, keď nebolo peňazí a museli šetriť a skromne žiť. Keď prišli ťažkosti, pomohla im modlitba a viera v Pána Boha. Trucovanie by nám nepomohlo keby sme mali pohrabať čerstvo pokosenú trávnu pred búrku, lebo dvom rozhádaným by to vôbec nestihli, lebo by sa nedokázali dohovoriť.²¹⁵

Bratia a sestry! Spoločne sa modlime a spoločne pracujme, aby sme všetci mali na svojom stole z našej zeme dostatok každodenného chleba. Amen.

²¹⁴Porov. http://w2.vatican.va/content/francesco/it/encyclicals/documents/papa-francesco_20150524_enciclica-laudato-si.html

²¹⁵Porov. *Šťastný vzťah: kupme dvoje hrabě*, s. 14. In: *Katolícký týdeník*, roč. XXVI, č. 25, 16. – 22.června 2015/ 12.neděle v mezidobí. Praha: Katolícký týdeník, s. r. o. ISSN 0862 – 5557.

Šestnásta nedeľa v cezročnom období

1.

Z vypočutého textu sv. evanjelia, že *boli ako ovce bez pastiera*, je nám jasné, bratia a sestry, že nemali vodcu.

Preto sa ich ujal Pán Ježiš.

A ako vodca začal ich učiť mnohým veciam.

Správny vodca udáva dobrý smer a učí správnym veciam. Takým by mal byť každý jeden z nás, a to bez rozdielu, či sme tu v pozícii mladých a či starých, alebo ja váš kňaz a či vy moji farníci.

V arabskej televízii sa spýtali Beshira toto: *Nahnevalo by teba alebo niekoho z tvojej rodiny, ak by sme požiadali o odpustenie pre tých, ktorí zabili tvojich bratov?* Beshir na túto priamu otázku odpovedal toto: *Dnes som mal krátky rozhovor s mojou mamou. A spýtal som sa jej, že čo by spravila, keby videla niektorého príslušníka tzv. Islamského štátu na ulici? Povedala mi, že by ho pozvala domov. Nakoľko ju poznám, povedala to úprimne, má šesťdesiat rokov a je nevzdelaná. Pýtal som sa jej ďalej: Mami, a keby to bol ten, čo ti zabil syna? Znovu pokojne odpovedala: Poprosila by som Boha, aby mu otvoril oči a pomohol mu vstúpiť do nebeského kráľovstva.* Mladík Beshir na základe tejto dobrej rady svojej mamy, ktorá mu je určite dobrým vodcom, v televízii dodal: *Chcel by som vás v nádeji týchto slov mojej mamy poprosiť, aby sme sa pomodlili za bojovníkov tzv. Islamského štátu, aby im Pán Boh otvoril oči a oni aby boli zachránení. Nech sa skončí ich nevedomosť a nesprávne učenie.*²¹⁶

²¹⁶Porov. ŽUK – OLSZEWSKI, D.: *To, čo mení svet a prináša nádej*. In: *Immaculata – Neposkvrněná*, roč. XXIV, č. 2/2015, s. 12 – 13. Brno: Konvent minoritů. ISSN 1210 – 5732.

A my, bratia a sestry, k tomu už len dodajme svoju prosbu, aby naše kresťanstvo malo veľa takých vodcov, čo učia mnohých dobrým veciam. Amen.

2.

Bratia a sestry! Pán Ježiš je univerzálnym darcom svojich darov. To znamená, že dáva každému.

V dnešnom druhom čítaní z listu sv. Pavla apoštola Filipanom sa dozvedáme, že ponúka veľký dar pokoja: *Prišiel a zvestoval pokoj vám, čo ste boli d'aleko.*

Tými, čo sú d'aleko, myslí na tých, čo nie sú pokrstení a nepatria do našej Katolíckej cirkvi.

Ale aj oni, pretože sú rovnako ako my – Božie deti, majú právo na Božie dary. A Pán Ježiš, druhá božská osoba, im ich ponúka. Modlime sa za nepokrstených, aby ich neodmietali.

V *Katolíckych novinách* z 19.júla 2015²¹⁷ čítame o bývalej narkomanke, ktorá začala drogovat' v dôsledku zlej rodinnej situácie – rodičia sa rozviedli, matka následne opustila svoje deti a ona sa dvakrát pokúsila o samovraždu. Prijali ju narkomani a naučili ju závislosti na pervitíne. Raz, keď išla odprevadiť známeho na sv. omšu k rehoľným sestrám, zostala tam aj ona. Skamarátila sa so sestrami a dnes s nimi žije s pevným predsavzatím, že už nebude drogovat'. Sú to už tri roky a drží sa. Tam prijala aj sv. krstu, prvé sv. prijímanie a sv. birmovania. Pán Ježiš jej daroval pokoj.

Drahí moji! Nech rovnako ako bývalá narkomanka z príbehu aj všetci ľudia pociťia Kristov pokoj v duši. Amen.

²¹⁷Porov. BUČKOVÁ, D.: *Spoznala Ježiša a prestala drogovat'.* In: *Katolícke noviny. Tradičné noviny súčasného kresťana*, roč. 130, č. 29, s. 18 – 19. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o. ISSN 0139 – 8512.

Sedemnásť nedeľa v cezročnom období

1.

Drahí bratia a sestry!

Aj keď neradi počúvame, ak nás niekto napomína, prijmime ako dobrú radu – nie ako napomenutie – slová apoštola Pavla z dnešného druhého čítania: *Žite dôstojne podľa povolania, ktorého sa vám dostalo, so všetkou pokorou, miernosťou a zhovievavosťou.*

Žime teda dôstojne ako ľudia, žime s pokorou ako kresťania.

Svätý Pavol ešte konkretizuje svoje odporúčanie: *„Znášajte sa navzájom v láske a usilujte sa zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja.“*

Ovocím lásky je naozaj pokoj. A my chceme prispievať k pokoji okolo nás, chceme, aby ten pokoj vyvieral z nášho vnútra – lebo nikto nemôže dať niečo, čo nemá.

V nemocnici sa na izbe ocitli dvaja muži. Jeden stále lamentoval, nariekal, že má rozrobené stavebné úpravy na dome, robí to všetko pre svoje deti, koľko času pre to obetuje... Prišiel úraz, nevie, ako to skončí. Vedľa neho ležal pokojne druhý muž, ktorý trpezlivo znášal svojho spolupacienta. Často tomuto mladému mužovi vravel: neboj sa, ty to dokážeš, vyliečiš sa, dôveruj lekárom, pomôžu ti. Postupne ten bedákajúci muž si uvedomil, že nemôže len bedákať, strachovať sa o svoj ďalší životný osud, ale že musí zastaviť tento negatívny postoj, musí sa pozitívne naladiť a tým pomáhať lekárom zo svojej vnútornej sily. Keď sa po operácii vrátil na svoju izbu, svojho spolupacienta tam už nenašiel, pretože ten zomrel. Pýtal sa zdravotných sestier, ktoré ich opatrovali, či vedia, kto bol ten človek, ktorý mu tam dodával toľko nádeje, povzbudenia a elánu. Zdravotná sestra mu povedala, že to bol kňaz z dediny 20km vzdialenej od ich nemocnice. On si vtedy uvedomil, že je dôležité byť takým, ako bol

ten kňaz – on nehovoril o Bohu, o Ježišovi Kristovi, ale on svedčil svojím životom, odovzdával svoju ľudskú lásku, ľudské spolucítenie a tým naplňal to svoje kresťanské kňazské či poslanie.

Milí bratia a sestry! Usilujme sa znášať s miernosťou a zhovievavosťou v láske všetko to, do čoho nás Pán postaví, aby sme tak my žili v pokoji a aby aj okolo nás bol pokoj. Amen.

2.

Bratia a sestry!

Pýtajme sa sami seba: Čo sme ochotní urobiť pre svoje zdravie alebo pre svoju zábavu? A určite si odpovedáme, že všetko.

Prečo teda aj nerobíme všetko pre svoju dušu?

Podme znovu prosiť tak, ako sme spoločne spievali v responzóriu: *Otvor svoju ruku, Pane, a nasýť nás.*

Jeho slovo a Jeho Telo je pokrmom pre našu dušu: prijímajme ho a klaňajme sa mu!

Traja egyptskí chlapci vo veku 10 až 14 rokov boli jediní z dediny, ktorí boli kresťanmi. Nehanbili sa za to. Len aby sa zúčastnili na sv. omši išli peši päť dní tam a päť dní naspäť. Otec ich za to strašne zbil, no oni boli šťastní, že sa aspoň občas môžu zúčastniť na nedeľnej sv. omši.²¹⁸

Drahí moji! Či na prázdninách alebo na dovolenke vždy myslime na svoju dušu a zachovajme si nábožný zvyk v účasti na nedeľnej sv. omši. Amen.

²¹⁸Porov. HIRSCH, A.: *Neděle a mše svatá*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 29, 19.července 2015, s. 8 – 9. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

Osemnásť nedeľa v cezročnom období

Drahé sestry a bratia!

Veľmi často na všetko repceme, lebo s ničím nie sme spokojní.

Dokonca už ani s Pánom Bohom.

Z Knihy Exodus sme počuli: *Celá izraelská pospolitosť šomrala na púšti proti Mojžišovi a Áronovi.*

Žiaľ aj my sme takí istí a len sa sťažujeme a nariekame.

Pápež František si na dvere svojej pracovne dal umiestniť tabuľku, ktorú mu daroval taliansky psychológ Salvo Noe: Zákaz lamentovania! Zákon o ochrane zdravia a pohody č. 1. Určený pre páchatel'ov trpiacich syndrómom sebaľútosti, znižujúcim dobrú náladu a schopnosť riešiť problem. Sankcie sa zdvojnásobia, ak sa trestný čin lamentovania spácha za prítomnosti detí. Aby si sa stal lepším, zameraj sa na svoje možnosti a nie na svoje obmedzenia. Prestaň nariekať a konaj tak, aby si zmenil život k lepšiemu.²¹⁹

Bratia a sestry! Čo k tomu dodať: Pane, pomôž mi, pokiaľ sa to len dá, aby som bol vždy pozitívne naladený. Amen.

Devätnásť nedeľa v cezročnom období

Moji drahí!

V koncentračných táboroch si Nemci značkovali ľudí vytetovaným číslom na ruke, aby sa nedalo zmyť.

²¹⁹ Porov. Facebook

Pán Boh si nás označil na duši nezmazateľným znakom pri sv. krste, ktorý sa zvýraznil sv. birmovania a u mňa aj sv. kňazstva.

Preto žime tak, aby sme na to nezabudli a nezarmucujeme *Svätého Božieho Ducha, v ktorom ste označení pečatou na deň vykúpenia.*

Označení napodobňujeme *Boha ako milované deti a žite v láske tak, ako aj Kristus miluje nás a vydal seba samého za nás ako dar a obeť lúbeznej vône.*

Po smrti matky sa išla Beatrice pomodliť do kaplnky, keď ju počas modlitby prekvapil neznámy muž so zbraňou v ruke. Zľakla sa, ale keď mu povedala, že je sirota a modlí sa za práve zomrelú matku, poprosil ji, aby sa modlila ďalej. Poprosil ju, aby sa aj za neho vždy modlila. Sľúbila mu to, no len čo pokračovala s krížikom v ruke, vytrhol jej ho z rúk a ušiel. Preľaknutá si povedala, že sa bude za neho stale modliť. Po rokoch, keď už bola predstavená v kláštore prišiel k nej na návštevu neznámy muž. Pripomenul sa jej, že je ten zločinec, ktorý jej prerušil modlitbu a ukradol jej krížik. No stale som sa naň pozeral, priznal sa jej a postupne som už nedokázal zniesť ten pohľad a išiel som sa udať polícii. Po spravodlivo odpykanom treste sa prihlásil ako dobrovoľník do kláštora, kde pomáha v čom treba a modlí sa za svoje hriechy. Priniesol jej onen krížik, prosil o odpustenie a za to, aby sa len stale za neho modlila. Rehoľná sestra mu to s vráteným krížikom – pamiatkou po mame - ochotne sľúbila.²²⁰

Bratia moji a sestry! Od krstu sme Božími deťmi: Nikdy na to nezabudnime a podľa toho aj konajme! Amen.

²²⁰ Porov. IŠTVANIK, Š. 2017. Kráľovna nebe, Matka milosrdenství, Brána pro hříšníky, s. 5 – 6. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXV., č. 45, 22. října 2017. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 00533866.

Dvadsaata nedeľa v cezročnom období

Bratia a sestry!

Nechajme sa aj dnes poučiť Svätým písmom.

A to zvlášť druhým čítaním, kde máme veľa námetov k tomu, aby sme *pochopili*, čo je to *Pánova vôľa*.

Sv. apoštol Pavol v Liste Efezanom to zhrnul takto: Bud'te rozumní, múdri a ustavične vzdávajte za všetko vd'aky Bohu.

Dá sa to vôbec?

Nie je to neuskutočniteľné! Ved' tak to robili počas svojho spoločného manželského života Ľudovít a Mária – Azélia (Zélia) Martinoví, rodičia sv. Terézie z Lisieux. Vo všetkých fázach ich života neexistovala ťažkosť, ktorú by neboli prekonali. Tak plnili Božiu vôľu a stali sa vzorom svätosti aj pre svojich deväť detí. Štyri im zomreli v detstve, päť ďalších detí vstúpilo do rehole vrátane Terézie, ktorá sa už v Cirkvi uctieva ako svätá a učiteľka Cirkvi, jej liturgická spomienka je v kalendári 1.októbra.²²¹ V roku 2008 boli obaja manželia vyhlásení za blahoslavených ako druhý manželský pár v histórii Cirkvi. Totiž prví blahoslavení manželia sú Luigi a Mária Quattrocchiovcí, ktorých beatifikoval ešte v roku 2002 sv. Ján Pavol II.²²² No prvý svätý manželský je od 18.októbra 2015 Ľudovít a Zélia Martinoví, keď ich na Biskupskej synode o rodine pápež František vyhlásil za svätých.²²³

Drahí moji, nech za nás orodujú svätí manželia Martinoví, aby sme aj my v našich rodinách tak ako oni všetko zvládli a tak plnili Pánovu vôľu. Amen.

²²¹Porov. <http://www.zivotopisysvatych.sk/terezia-z-lisieux/>

²²²<http://www.smn.sk/index.php?cislo=0308&sekcia=clanky&smn=20020913.html>

²²³Porov. *Svatořečení rodičů sv. Terezie z Lisieux*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 31, 2.srpná 2015, s. 15. Olomouc: Matice cyrilometodějská, IČO 533866.

Dvadsiataprva nedeľa v cezročnom období

Bratia a sestry!

V prvom čítaní sme počuli o veľkom predsavzatí Jozueho:

„Ja a môj dom, my budeme slúžiť Pánovi.“

K čomu sa pripojili všetky izraelské kmene v Sicheme, kam ich Jozue povolal. Uvedomili si, že to Pán Boh ich vyviedol z domu otroctva v Egypte, pomáhal im na ceste a medzi všetkými národmi ich povolal k slobode zaslúbenej zeme. A preto vyslovili rozhodné: *„Aj my teda budeme slúžiť Pánovi, lebo On je náš Boh.“*

Pospomínajme si v tomto sviatočnom čase aj my, na mnohé Božie dobrodenia a obnovme si svoje predsavzatie slúžiť verne nášmu Pánovi.

V tomto smere nech máme na to vhodne vymedzený čas na adorácii v tichu kostola alebo v jeho blízkosti a či aj v Božej prírode. Mária Michaela Desmaisières zo Španielska často chodila na adoráciu do kostola a zostávala tam aj dve až tri hodiny. Z čoho sa vyvinula túžba vzdelávať ľudí, aby milovali Najsvätejšiu Sviatosť Oltárnu a klaňali sa jej. Ako tridsaťšesť ročná otvorila v Madride dom pre problémové dievčatá – modlila sa za ne pred Sviatostným Spasiteľom a učila ich, aby robili to isté. Pomáhala im aj po materiálnej stránke, aby nežili ako prostitútky. Takéto domy založila aj v Bruseli a v Paríži. Okrem adorácie začala denne pristupovať k sv. prijímaniu a pri adorácii vyprosila niekoľko mimoriadnych milostí telesného uzdravenia pre seba i pre druhých. Začali ju volať *Matka Sacramento*, lebo všetko vkladala do rúk Ježiša Krista prítomného v Oltárnej Sviatosti. Jej duchovným vodcom bol sv. Anton Mária Claret. Keď jej chceli dokonca ublížiť, otráviť s úmyslom, že ju zabijú, hovorila: S Pánom Ježišom v Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej sa ničoho

nebojím sa. Zmrela v roku 1865 počas ošetrovania chorých na choleru. Rok po jej smrti pápež schválil jej rehoľnú kongregáciu a v roku 1934 bola vyhlásená za svätú.²²⁴ Takto slúžila nášmu Pánovi!

Drahí moji, bratia a sestry! Riešme si svoje duchovné záležitosti pred Najsvätejšou Sv. Oltárnou v rámci adorácie a prosme, aby sme slúžili do konca svojho života len svojmu Bohu. Amen.

Dvadsať druhá v cezročnom období

1.

Milovaní!

Dnešné evanjelium hovorí o povrchnosti:

Tento ľud ma uctieva perami, ale ich srdce je ďaleko odo mňa.

Je to naša veľká chyba vo vzťahu k Pánu Bohu.

A preto musíme zatiahnuť na hĺbinu (porov. Lk 5, 4), aby sme boli k Bohu ako i vo vzťahu k blížnemu úprimní.

Dvom sestrám boli bližší kamaráti ako oni samé sebe. Trvalo to štyri roky, čo jedna z nich študovala na univerzite. Napokon si zatelefonovali a dohodli si stretnutie, porozprávali sa, odpustili si, pospomínali si na rodinné príbehy a na druhý deň bok po boku v kostole spievali Pánovi. Zblížili sa. Hoci po promóciách sa jedna z sestier odsťahovala na druhý koniec štátu, predsa len sa už

²²⁴Porov. *Nejsvätejší Svätost Oltární je mým útočiskom ve všem. Sr. Marie Michaela od Nejsvětější svátosti (1809 – 1865)*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 34, 23.srpna 2015, s. 8 – 9. Olomouc: Matice cyrilometodějská, IČO 533866.

neodlúčili jedna od druhej, ale zostali v blízkom kontakte. Nechceli už byť vo vzájomnom vzťahu jedna k druhej povrchné.²²⁵

Bratia a sestry! Odstráňme povrchnosť z našich vzťahov! Amen.

2.

Bratia moji a sestry moje!

Každý človek je súčasťou telesného i materiálneho sveta.

Rovnako tak, ako sa staráme a uspokojujeme svoje telesné potreby nesmieme zabúdať ani na tie duchovné.

Podľa sv. evanjelia by sme potom boli Pánom Ježišom označení za farizejov, ktorí *Božie príkazy opúšťate a držíte sa ľudských obyčajov*.

Oboje – telesné i duchovné musí byť v rovnováhe.

Ešte sv. Ján Pavol II. vyhlásil 5.októbra 2004 za blahoslaveného španielskeho kňaza Petra Tarrésa. Predtým ako sa stal kňazom pracoval ako lekár v Barcelone. Svoje dôvody, prečo sa stal lekárom vysvetľoval takto: *Pre mňa stojí lekár pred chorým ako kňaz pred oltárom. Postel je pre mňa oltárom a pacient je pre mňa trpiacim obetným baránkom. Potom lekár je kňazom*. Neskôr k tomu ešte dodal: *Nikdy som sa nesnažil liečiť iba telo počas svojej praxe, ale robil som všetko pre to, aby moji pacienti mohli aj prijímať sv. pomazania chorých a Sviatosť Oltárnu*. Peter Tarrés síce napokon opustil svoje zamestnanie a ako tridsaťštyri ročný začal študovať teológiu a nechal sa vysvätiť za kňaza. Prestal vykonávať medicínu a venoval sa len výkonu svojho kňazského

²²⁵Porov. ELLIOTTOVÁ, K.: Zmierenie na ceste. *Ako sa mi sestra stala blízkou priateľkou*. In: *Slovo medzi nami, denné meditácie* 1. – 30.september 2015, roč. 16, č. 7, september 2015, s. 59 – 62. Bratislava: Redemptoristi, ISSN 1336 – 0221.

povolania. Zomrel ako štyridsaťpäť ročný v povesti svätosti na nevyliciteľnú chorobu v roku 1950. Ako lekár spájal starosť o telo ale i o dušu.²²⁶

Drahí bratia a sestry: Robme aj my podobne na príhovor bl. Petra Tarrésa. Amen.

3.

Bratia a sestry!

Všetko je dar od Pána Boha.

A to veríme. Dnes, keď nám to pripomína apoštol Jakub v druhom čítaní, sme sa prišli v tejto pravde utvrdiť.

Lebo apoštol pripomína, že tieto dary sú do nás v tichosti zasiate ako „*slovo, ktoré má moc spasit' vaše duše.*“

S ich používaním sa máme dostať do neba. Preto prijmime radu apoštola, že „*slovo aj uskutočňujte.*“

V *Katolíckych novinách* som čítal o súčasnom najrýchlejšom handicapovanom bežcovi sveta, Henrym Wanyoikem z Kene, ktorí na paralympijských hrách v Sydney v roku 2000 získal zlatú medailu v behu na 5000 m, následne v Aténach pridal ďalšie dve zlaté medaily a prekonal dva svetové rekordy v behu na 5000 m

²²⁶Porov. *Apoštol v bunde a v kalhotách*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 35, 30.srpna 2015, s. 4 – 7. Olomouc: Maticе cyrilometodějská. IČO 533 866.

a 10000 m. Samozrejme, nakoľko je nevidiaci potrebuje navádzača – je ním jeho kamarát z detstva, ktorý beží spolu s ním na trati a počas behu mu hovorí, kedy treba v zákrute spomaliť, ako prebiehajú preteky, či mu vykresľuje reakcie fanúšikov. Doma v Keni ho vyhlásili za najlepšieho atléta krajiny, propaguje svojou slávou po vedomie o schopnostiach a silných stránkach ľudí s postihnutím, venuje sa charite, založil nadáciu pre postihnuté deti svojho rodného regiónu. No keď sa mu to stalo, mal len dvadsať jedna rokov a bol po slabej mŕtvici, upadol do zúfalstva, trpel depresiami a mal samovražedné myšlienky. No dostal sa z toho a začal svoje dary, čo dostal, naplno využívať. Bežal aj na 14. Paralympiáde v Londýne v roku 2012.²²⁷

Drahí moji! Budme za život a spásu, a preto dovoľme zasiatemu slovu v nás rásť. Amen.

Dvadsiatatretia nedeľa v cezročnom období

Bratia a sestry!

Božie slovo je obsahom dnes jednotné,

lebo sa dá zhrnúť do dvoch slov: *Vidieť a počuť*.

Čo znamená, že múdro a správne máme využívať svoje pozorovanie a máme byť pozorná a vnímaví na okolitý svet, aby sme v ňom jednak videli stvoriteľskú Božiu stopu ale i prirodzený zásah človeka v ňom.

²²⁷Porov. MEKIŇOVÁ, D.: *Stratil som zrak, ale nie víziu*. In: *Katolícke noviny. Tradičné noviny súčasného kresťana*, roč. 127, č. 35, 2.septembra 2012, s. 32. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o. ISSN 0139 – 8512.

Ten však musí byť pozitívne tvorivý, čím chceme napodobňovať Pána Boha.

Preto pápež František ustanovil 1.september za Deň ochrany stvorenstva. Prvý krát sa v Katolíckej cirkvi konal v roku 2015. A mnohí si v tento deň pripomínali slová Svätého Otca z jeho druhej encykliky *Laudato si*, ktorá vyšla 18.júna 2015. V článku 160 sa pápež pýta: *Aký typ sveta chceme odovzdať tým, ktorí prídu po nás, deťom, ktoré vyrastajú?* Táto otázka je srdcom encykliky pápeža Františka, ktorá je venovaná starostlivosti o tento svet - náš spoločný dom.²²⁸

Z vypočutého, drahí moji: Obdivujme všetko, čo na tomto svete od Boha – Stvoriteľa máme a chráňme si náš spoločný dom! Amen.

Dvadsaťštvrtá nedeľa v cezročnom období

Moji milovaní!

Všetci sme dôležitou súčasťou života.

Upresnené slovami dnešného žalmu, kráčame *pred tvárou Pána*.

Od Pána Boha sme život dostali ako *Jeho* veľký dar: A to tak v duchovnom ako i v telesnom slova zmysle. Čo konštatuje aj *Katechizmus katolíckej cirkvi* v článku 2318 (*Katechizmus katolíckej cirkvi*, 1999). Kto sa proti *nemu* prehreší, ubližuje Bohu, blížnemu i sebe, a teda pácha hriech. Prví ľudia spáchali hriech a hneď mali strach z Boha a skryli sa (porov. *Gn* 3, 7 – 8), nekráčali pred Pánovou tvárou a už nemali dôveru v jeho dobrotu (*Katechizmus katolíckej cirkvi*, 1999).

²²⁸ Porov.

http://sk.radiovaticana.va/news/2015/06/18/vy%C5%A1la_nov%C3%A1_encyklika_p%C3%A1pe%C5%B5a_franti%C5%A1ka_%E2%80%9Elaudato_si%E2%80%99/1152372

Pamätajme preto na to, že nechceme hrešiť, ale radšej vždy kráčať pred tvárou Pána a podľa slov dnešného žalmu bývať *v krajine žijúcich*. Lebo sme plní nádeje, že Boh všetko vidí, počuje, a to aj naše hriechy, no napriek tomu sa najviac prejavuje *Jeho* všemohúcnosť tým, že sa nad nami zmilúva a odpúšťa nám, ako nás o tom uisťuje *Katechizmus katolíckej cirkvi* v článku 277 (*Katechizmus katolíckej cirkvi*, 1999).

Na internete som našiel *Životopis uleteného teanegera*, ako sa anonymný autor sám nazval, ktorý žil v duchu hesla: Veľa zábavy, veľa alkoholu, veľa ľahkých žien, veľa peňazí, veľa pnaďutosti. No priznáva, že to bol prázdny život, vďaka ktorému začal trpieť depresiami, čo bola daň za jeho hriešny život. Nazval ho blatom, do ktorého sa stále viac a viac ponáral. Musel si chodiť k lekárovi dávať predpisovať antidepresíva. Aby sa zachránil, začal najskôr denne behať pätnásť kilometrov, prestal fajčiť a za pomoci najlepšieho kamaráta sa vrátil k životu viery v Boha, ktorému začal nadovšetko dôverovať. Začal chodiť na sv. omšu a modliť sa, po desiatich rokoch bol na sv. spovedi a začal pristupovať k sv. prijímaniu.²²⁹

Bratia a sestry! Nestraťme nikdy dôveru v odpúšťajúcu lásku nášho Všemohúceho Boha a modlime sa za to pri dnešnej sv. omši! Amen.

Dvadsiatapiata nedeľa v cezročnom období

1.

Drahí moji!

Spravodlivého človeka v dnešnej spoločnosti nikto nemá rád. Akosi by sme si vraj mali všetci zvyknúť, že dnes vládne len nespravodlivosť.

²²⁹ <http://www.zdravie.sk/forum/1308076/uzdravenie-z-depresie-moj-zivotny-pribeh/>

No nie je to pravda: aspoň my katolíci by sme sa mali pod drobnohľadom okolitého sveta usilovať žiť spravodlivo.

Starozákonné prvé čítanie z Knihy Múdrosti preto hovorí, aby najskôr naše reči boli vždy pravdivé a potom nám ďalej radí, aby sme boli mierni a trpezliví pri znášaní potupy a súženia.

Je to veľká úloha svedectva pred svetom, ktorý nás pozoruje a nič nám nedaruje, lebo naše správanie je mu na ťarchu. A sami dobre vieme, že ak niekomu vyčítame prestupovanie zákona, či zradu výchovy – nikto to nemá rád a radšej sa útokom obracia proti nám: A ty si vždy spravodlivý?

V podniku riaditeľ vydával príkazy a zákazy zamestnancom, ako si nič nesmú vziať domov, že je to krádež a veľké zlo. No o pár rokov ho zatkla polícia a súd ho odsúdil, za finančné úniku na daniach, kvôli nemu sa fabrika dostala do konkurzu, ľudia mali ohrozenú existenciu práce – teda on kradol a vo veľkom. Mal byť vzorom spravodlivosti, dobrého charakteru a čestnosti. No takým nebol!

Bratia a sestry, tento príklad jasne svedčí o tom, že nestačia len reči, ale musí byť predovšetkým životom overený a stály dobrý príklad. Amen.

2.

Milovaní!

V prvom čítaní sa hovorí o spravodlivom človeku.

Podľa Knihy Múdrosti je to ten, ktorý nezrádza svoju výchovu.

Za výchovu detí nie je nik iný zodpovedný len rodičia – otec a matka. A to tak podľa zákona SR o rodine: *Rozhodujúcu úlohu vo*

*výchove dieťaťa majú rodičia.*²³⁰ Ako i podľa Kódexu kanonického práva, ktorý hovorí, že: *Rodičia, keďže dali deťom život, majú veľmi vážnu povinnosť a právo ich vychovávať.*²³¹

Preto ak chcete rodičia spravodlivo vychovávať svoje deti podľa Knihy múdrosti sa vždy snažte mať voči nim *pravdivé reči*.

Raz som si na lavičke na cintoríne vypočula rozprávanie jedného muža, ktorý sa vyznal, že raz bol svedkom, ako ich opitý veľavážený zákazník zrazil malého chlapca. Pod vidinou odmeny domu v zahraničí, peňazí a podielu vo firme klamal na súde a tak súd rodina chlapca prehrala. Raz však bol s vnučkou v parku, keď sa tam zjavil práve onen chlapec no na vozíku. Hneď som ho spoznal, priznal sa a uvedomil si, že čo keby tak na jeho mieste bola moja drahá vnučka?! Ozvalo sa mi svedomie, bol to onen chlapec z autonehody. Predstavil som si jeho rodinu a jeho terajšie polozenie. Osvietilo ma a všetko som priznal: Z práce ma vyhodili, manželka ma opustila, syn mi nevie prísť na meno a verejnosť sa mi čuduje. No na duši mám neskutočný pokoj. Dôležité je, že sa môžem sám na seba pozrieť do zrkadla.²³²

Drahí moji, ako spravodliví ľudia hovorme pravdu a k tomu vychovávajme i svoje deti. Amen.

Dvadsaťsiata nedeľa v cezročnom období

1.

Milovaní!

Ježiš Kristus, ako sme počuli vo sv. evanjeliu, je v otázke pokúšenia veľmi rezolútny.

²³⁰ Zákon č. 36/ 2005 Z. z. o rodine a o doplnení niektorých zákonov, § 30 čl.1. In: <http://www.upsvar.sk/buxus/docs/SSVaR/zakony/36-2005.pdf>

²³¹ Porov. Kodex kanonického práva, kán. 226 § 2.

²³² Porov. <http://osf.sk/pribehy/pribehy-eea/o-odvahe-hovorit-pravdu/>

Kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora.

Nepohoršujme, nedávajme zlý príklad!

Budme vždy dobrým príkladom pre svoje okolie.

Môj otec bol katolík, keď nám zomrela matka, predal dom a daroval ho rodine, ktorá bývala v aute so šiestimi deťmi. Nechápal som to. Raz keď som mal problémy, poprosil som otca o radu, odporučil ma na kostol, faru a nášho kňaza. On to tak robil. Prijal som jeho radu, išiel som za kňazom a začal som ako dospelý navštevovať hodiny náboženstva. Spriatelil som sa tam s niekoľkými a nakoniec sme traja zanechali biznis vo vlnárskom priemysle a vstúpili do seminára a nechali sa vysvätiť za kňazov diecézy Brooklyn v New Yorku. Už som chápal otca, prečo po maminej smrti predal náš dom a daroval ho druhým. Ja sám sa už päťdesiatšesť rokov o to snažím podľa jeho vzoru ako kňaz.²³³ Vidíte, čo urobí dobrý príklad?!

Bratia a sestry! Budme pre druhých vždy dobrým príkladom! Amen.

2.

Dokážeš, drahý brat a milá sestra, vždy všetko v živote prijať ako dobrý dar od Pána?

Dnešné responzórium o tom hovorí: *Rozhodnutia Pánove sú správne.*

A devätnásty žalm dnešnej nedele to dovysvetľováva: *Zákon Pánov je dokonalý* – teda nič zlé nám Pán nemôže dať. A žalm tiež

²³³Porov. BLAUVELT, R.: *Verný otec, vdáčný syn. Boh v mojom živote mocne pôsobil – aj vtedy, keď som to nevidel.* In: *Slovo medzi nami*, roč. 16, č. 8, október 2015, s. 58 – 62. Bratislava: Redemptoristi. ISSN 1336 – 0221.

hovorí: *Svedectvo Pánovo je hodnoverné* – čiže, čo je od Pána je vždy spravodlivé, správne a pre nás vhodné.

S dôverou nechajme sa skrze žalmistu vzdelávať našim Pánom, aby sme za to dostali hojnú odmenu – ako o tom napokon svedčia slová dnešného žalmu.

Silnejší než nenávisť – je názov knihy, ktorá dokumentuje život komunity rehoľných bratov trapistov v kláštore v Tibhirine v Alžírsku po útokoch na Vianoce v roku 1993 Islamskej vojenskej skupiny – GIA. Miestny biskup rehoľníkom nechal slobodu – odísť alebo zostať. No oni sa rozhodli, že zostanú – veď žili v Alžírsku, modlili sa za Alžírsko a napokon po únose v noci z 26. na 27. marca 1996 a následnej smrti siedmich z nich – radikalisti im podrezali hrdlá – za Alžírsko aj zomreli. Toto im pripravil a dal Pán a oni prijali jeho rozhodnutie, napokon zomreli ako mučeníci, lebo verili, že je to správne neopustiť ľud a prípadne zaň i zomrieť ako náš Pán. Tento čin šokoval celý svet ²³⁴ a nedávnoo tom nakrútili aj film.

Bratia a sestry! Nebojme sa nikdy prijať Pánove rozhodnutia, oni sú pre nás vždy tie najsprávnejšie. Amen.

Dvadsiatasiedma nedeľa v cezročnom období

1.

Bratia a sestry!

Všetci sme Bohom povolaní.

Jednak k životu a potom k životu viery.

²³⁴Porov. CHENU, B.: *Silnější než nenávisť. Sedm životů pro Alžírsko*. Praha: Paulínky, 247 s. ISBN 978 – 80 – 7450 – 055 – 8.

Vždy ale ide o spoluprácu Božej iniciatívy – lebo *Boh je prvý* – a slobodnej ľudskej vôle – ide o odpoveď na otázku: *Ak chceš*. Musí ísť ale aj o naše pevné rozhodnutie plniť Božiu vôľu. Sv. Ignác vysvetľuje, že ak si zvolíme nejakú životnú cestu, máme svojmu rozhodnutiu zostať verný.²³⁵

A to sa týka tak povolania do manželstva - ako o tom svedčí dnešné Božie slovo, no i zasväteného života. Lebo spoločne sa snažíme vždy plniť Božiu vôľu.

Ako matka dvoch detí, ktorá má štyridsaťtri rokov a vo farnosti pracujú spolu s manželom ako katechéti a speváci. Keď v roku 2000 druhý raz otehotnela, zistili jej nádor v brušnej dutine. Povedali jej, že buď dieťa alebo ona. Vyhľadala profesora gynekológie Dr. Bruna Pavone, ktorý jej urobil testy a pristúpil k operácii. Všetkých pred operáciou šokoval, keď si pred operačným stolom klakol a pomodlil sa k Panne Márii. Nádor mi vyoperoval a za tri mesiace opäť stál pri pôrode môjho druhého dieťaťa.²³⁶

Drahí moji, príbeh nás poučuje, že musíme byť vždy vo svojom životnom povolaní pripravení plniť Božiu vôľu! Amen.

2.

Bratia a sestry!

²³⁵Porov. BUTTET, N.: *Má každý človek povolanie?* In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XX, č. 32, 12. srpna 2012, s. 6.

²³⁶Porov. LUZZI, M.: *Modli se za mne a za moji dcerušku*. In: *Tamže*, s. 9.

Ak budeme kráčať po jeho cestách

po všetky dni svojho života,

sľubuje nám náš Pán v dnešnom responzóriovom žalme svoje požehnanie.

A to bude naše šťastie a pokoj.

V nemocnici si vydatá zdravotná sestra všimla telesnú náklonnosť jedného z lekárov. Lichotilo jej to, no zároveň si uvedomovala, že sa to stupňuje. Modlila sa a uvedomovala si, že to takto ďalej nemôže ísť, v nemocnici na prekvapenie všetkých dala výpoveď a nastúpila na iné miesto. Neskôr pochopila, že ešte lepšie, ako mala. Pretože sa rozhodla kráčať po Pánových cestách, našla svoje životné šťastie v novom mieste.

Milovaní! Zostaňme aj my verní svojmu Pánovi a kráčajme len po jeho cestách po všetky dni nášho života. Amen.

Dvadsať ôsma nedeľa v cezročnom období

Bratia a sestry!

Prírodu obdivujeme v každom ročnom období. Dal nám ju Pán Boh ako svoje dielo.

A ono je nádherné.

Obdiv Božieho diela nás vnútorne obohacuje a potešuje. Potvrdzujú nám to aj slová dnešného deväťdesiateho žalmu: *„Rozveseľ nás... Nech sa tvoje dielo zjaví tvojim služobníkom a ich deťom tvoja nádhera.“*

Uchovávajme si tento múdry postoj.

Jozef Weinlich je rakúsky náboženský aktivista, ktorý pracoval v továrni na farby a laky. Je misionárom na uliciach Viedne, keď oslovuje ľudí so slovami: Som z Katolíckej cirkvi, ako ste na tom s Ježišom alebo s jeho cirkvou? Chcel by som vám odovzdať program v našom kostolea pozvať vás na sv. omšu. No hovorí, že najradšej apoštoluje na ulici, keď je v krásnom prostredí. Napríklad, kde sú v pozadí salzburské hory, jazero a na ňom plachetnica, no i v tieni na pláži v Podersdorfe. A ešte sa rád aj v prírode modlí. ²³⁷

Drahí moji! Podakujme sa za Pánovi za jeho dielo, ktoré pre nás stvoril, lebo je nádherné a pohľad naň nás potešuje. Amen.

Dvadsať deväť nedeľ a v cezročnom období

Milovaní!

²³⁷Porov. GASPERIOVÁ, A.: *A jak jste na tom s Ježíšem? Josef Weinlich, vedoucí výroby v továrně na barvy a laky, misionářem na ulicích.* In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XX, č. 41, 14. října 2012, s. 4 – 6.

Dnes nám Cirkev dáva do pozornosti misijný príkaz Pána Ježiša, aby sme ho v našom náboženskom živote viery uskutočňovali.

Čo znamená, aby sme sa všetci vedeli pre vieru a jej odovzdávanie verejne angažovali.

Tak o tom píše Benedikt XVI. vo svojom motu proprio *Porta fidei*, ktorý publikoval k *Roku viery*. Povzbudzuje nás, aby sme sa uchádzali o pomoc Ducha Svätého, ktorý nám dá schopnosť splniť si svoje poslanie hlásateľov.²³⁸

Zároveň On aj posilní naše svedectvo viery, aby bolo úprimné a odvážne.²³⁹

Ako to bolo v prípade Alexandra Schmorella, odporcu proti fašizmu a člena skupiny *Biela ruža*. Mladý, dvadsaťpäť ročný a hlboko veriaci človek sa podieľal na rozmožovaní a rozširovaní šiestich letákov proti Hitlerovej diktatúre v Nemecku: Preč s Hitlerom! Slobodu! Každé slovo, ktoré vyjde z Hitlerových úst je klamstvo! Za čo ho zatkli. Na gestape úprimne vypovedal: Neľutujem svoj čin. Bolo mi úplne jasné, čo robím. Viedla ma k tomu i moja viera v Boha. Za čo ho odsúdili na smrť. Jedenásť dní pred popravou, 2. júla 1943, napísal, že je veselý a spokojný, plný dôvery – nech príde čokoľvek, lebo za všetko ďakujem Bohu. Základom jeho jednania bola viera, o čom svedčia listy domov. Až do smrti ho sprevádzal pravoslávny kňaz, neskorší arcibiskup

²³⁸Porov. BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 9 – 10. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol.sr.o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

²³⁹Porov. *Tamže*.

Alexander v Berlíne. 5.februára 2012 ho Ruská pravoslávna cirkev vyhlásila za svätého. ²⁴⁰ Tento príklad z našej sesterskej kresťanskej cirkvi nech nám slúži na povzbudenie, lebo si musíme splniť svoje poslanie viery.

Bratia a sestry! Našou misiou je: Byť úprimne veriaci – čo musíme aj na verejnosti dokázať! Amen.

Tridsiata nedeľa v cezročnom období

Drahí moji veriaci!

Pri úžase uzdravenia slepého Bartimeja Ježišom slovami: *Chod', tvoja viera ťa uzdravila*, sa musím teraz spýtať sám seba:

Aká má byť moja viera?

Pápež Benedikt XVI. v liste na *Rok viery* napísal, že historická. Lebo v dejinách viery sa stretávame s prelínaním svätosti a hriechu. A ďalej vysvetľuje, že viera, ktorá sa prejavuje svätosťou – tak tá svedčí o veľkom prínose mužov a žien k rastu a rozvoju spoločenstva. Kým viera prejavujúca sa hriechom má u každého vyvolať túžbu po úprimnom a trvalom obrátení. ²⁴¹

²⁴⁰Porov. FINK, E. M.: *Alexander Schmorell: strážce ducha*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XX, č. 42, 25.října 2012, s. 4 – 6.

²⁴¹Porov. BENEDIKT XVI.: *Portafidei*, 13. In: *Pápežské dokumenty, 85 svazok*. Trnava: Spoločnosť Vojtecha – Vojtech spol.s r. o., 2011, 21 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 889 – 7.

Zbavme sa náklonnosti k hriechu a vydajme sa na cestu svätosti, lebo len tak zažijeme Božie milosrdenstvo, ktoré ide všetkým v ústrety.²⁴²

Richard Wurmbrand prežíval svoju mladosť bez Boha. Jeho existenciu popieral. Bol ateista, ktorý sa vysmieval z viery. Ako dvadsaťsedem ročný sa oženil, no keď ochorel krátko po sobáši na vtedy neliečiteľnú tuberkulózu, mysle si, že zomrie, no nestalo sa tak. V rámci rehabilitácie sa spoznal s veriacimi manželmi a tí mu dali čítať počas voľna Bibliu. To ho priviedli k tomu, aby sa dal pokrstiť. Počas Druhej svetovej vojny robil misionára medzi ruskými zajatcami. Ktorým rozprával o Bohu. Po oslobodení Rumunska nastúpila vládna garnitúra komunizmu. Tisíce ľudí, ktorí sa priznávali k viere, uväznili alebo jednoducho zastrelili. Väznice boli plné kňazov a po celej krajine sa šírilo, ako s nimi zachádzajú. Richard spolu s manželkou zakladali ako aktívni kresťania cirkev veriacich a trpiacich. Schádzali sa v súkromných domoch, v lese a na horách. Za vystúpenie proti vládnej garnitúre na kongrese – ku ktorému ho povzbudila manželka so slovami: Nechcem mať muža zbabelca - ho zatkli a ako tridsať deväť ročného kruto mučili, odsúdili na samotku a na štrnásť rokov väzenia. Manželke nahovárali, že zomrel. Žiadali od nej nech sa zriekne viery, pretože to neurobila, vzali jej syna a odsúdili na tri roky nútených prác, následne na domáce väzenie. V roku 1964 ho prepustili na slobodu ako päťdesiatpäť ročného, bol podvýživený a s osemnástimi jazvami na tele. Spomínal, že často mu dozorcovia vyhrážali: Neexistuje Boh, ktorý by ťa ochránil a nás potrestal, a preto si môžeme s tebou robiť, čo chceme. Obom manželom sa podarilo napokon emigrovať do Kalifornie v USA. Odtiaľ písal a upozorňoval na prenasledovanie kresťanov vo východnom socialistickom komunistickom bloku. Do vlasti sa vrátil až v roku 1991, stal sa piatym najznámejším Rumunom, zomrel v roku 2001 ako deväťdesiatdva ročný – len niekoľko mesiacov po smrti svojej

²⁴²Porov. *Tamže*.

manželky. ²⁴³ V živote Richarda Wurmbranda a jeho manželky sa prelína hriešnosť – život bez Boha a svätosť – vernosť a utrpenie pre Boha a Cirkev.

Bratia a sestry! Želám vám, nech vaša viera sa prejavuje túžbou po zbavovaní sa hriechu! Amen.

Tridsiataprvá nedeľa v cezročnom období

1.

Určite si viete všetci predstaviť staršiu ženu, ktorá je z dediny a celý čas zväčša žije iba doma. Ako sa táto dostaví na úrad v meste, kde ju paušálne vybaví úradníčka: Tu máte papier, doma si to vypíšete a potom to donesiete sem naspäť. Ďalší...! Čo sa asi musí hmýriť v hlave tejto chuderke, ktorá sa stala obeťou nejakej ženy, ktorá vôbec nemiluje svoje zamestnanie a všetko berie ako povinnosť? Určite je celá šťastná, keď ju celú zmätenú zrazu na chodbe osloví iná úradníčka, ktorá ju pozve k sebe do kancelárie, všetko s ňou preberie, vyplní a sama zanesie svojej kolegyni!

Na základe čoho jedná tá druhá ochotná úradníčka? Určite pod vplyvom lásky k blížnemu, ktorú by sme my kresťania mali mať ako nejakú samozrejmosť, lebo nám ju prikazuje sám Ježiš Kristus v dnešnom sv. Evanjeliu – „*Milovať budeš Pána, svojho Boha....svojho blížneho ako seba samého!*“ (Mk 12, 30 – 31)

V tomto úryvku sv. Evanjelia je zaujímavé, že Ježiša sa zákonník pýta na prikázanie, ktoré je prvé zo všetkých. Na jeho otázku odpovedá Kristus tak, že zákonník mu akoby pritakáva,

²⁴³Porov. *Nechci mítmužezbaběle! Příběh rumunského pastora Richarda Wurmbranda a jeho manželky*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XX, č. 43, 28.října 2012, s. 8 – 10.

keď ešte raz zopakuje: „Dobre, Učiteľ, správne si povedal: Jediný je a okrem neho iného niet; a milovať ho z celého rozumu a z celej sily a milovať blížneho ako seba samého je viac ako všetky zápalné a ostatné obety.“ (Mk 12, 32 – 33) Lebo príkaz lásky k Bohu a blížnemu dobre poznali všetci Židia, pretože ho dva razy denne opakovali pri rannej a večernej modlitbe. Zákonník si takto určite overil tak nového učiteľa ako aj jeho náuku. A preto mu Kristus na jeho rozumnú odpoveď povedal: „Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“ (Mk 12, 34)

Ako je to s nami, bratia a sestry? Poznáme príkaz lásky? Modlíme sa, aby sme ju vedeli uskutočňovať celý deň? Uvedomujeme si, že Božie kráľovstvo je už tu a teraz medzi nami, nie len v nebi, a že je to kráľovstvo lásky?

Kardinál Albino Luciani, neskorší pápež Ján Pavol I., vo svojej knihe *Listy včerajším* napísal, že kto miluje Boha, má nastúpiť na Božiu loď, rozhodnutý prijať smer plavby označený Božími príkazmi, smernicami jeho predstaviteľov a situáciami, ako i životnými okolnosťami, ktoré On dopúšťa. A ďalej dodáva, že keď nastupovala na loď francúzska kráľovná Margita, aby tak na Východ sprevádzala svojho manžela sv. Ľudovíta IX, na otázku *Kam idete* odpovedala: *Tam, kam ide kráľ. Nevieť to presne, kam kráľ ide, povedal mi to len približne, ale nerobím si starosti kam idem, lebo mám iba záujem ísť s ním!* Kardinál Luciani dodáva – Tým kráľom je Boh a Margita to sme my, ak ho naozaj milujeme. Je tomu skutočne tak v našom živote?

Julka sa vrátila domov z práce a dala sa do žehlenia. Sotva začala, ozval sa zvonček. Otvorila a div nespádla z nôh. Vo dverách bol jej manžel, ktorý pred desiatimi rokmi opustil a nechal ju samú s deťmi. Odišiel s mladšou. Koľkokrát si v duchu nacvičovala túto chvíľu, ako sa odmietavo zachová, ako mu vynadá, že ho ani nevypustí do bytu. A dnes? Urobila pravý opak, pozvala ho dnu, postavila na kávu. „Prečo si prišiel?“ Previnilo sklonil hlavu a pokorne povedal: „Chcem sa vrátiť k tebe... Pozri, Julka máme už

svoje roky, patríme k sebe, už ďalej takto nevládzem žiť! Ženu, s ktorou som odišiel som sa rozišiel. Nebola to láska, bol to omyl, stratil som hlavu. Som len človek, každý môže urobiť mýlny krok.“ „Áno, mala som t'a rada a nezabudla som na tie krásne roky, čo sme spolu prežili. No ty si našu lásku pošliapal, opustil si nás, nepokúsil si sa o návrat. Naše deti sú už dospelé.“ „Ved' práve preto som tu, chcem všetko napraviť!“ „Pochop, nie všetko sa tak ľahko dá zabudnúť, odpustiť, otvoriť ti znovu svoju náruč.“ Nastalo dlhé ticho, napokon sa znovu ozval Jozef: „Aj mne to dlho trvalo, vieš koľko ma to teraz stálo pokory?“ „Môžem ti veriť, že to neurobíš znovu? Ale dám ti šancu, ak t'a príjmu deti, si víťaz.“ Odprevadila ho, dožehlila s hlavou plných myšlienok a kombinácii šaty a večer sa vybrala k dcére. Našla ho tam s vnúčatami. Hneď sa začali roztápať ľady v jej srdci, niečo sa v nej pohlo, pochopila, že musí odpustiť, na príkorie zabudnúť. Uverila, že čas je milosrdný lekár, ktorý všetko urovná.

Bratia a sestry! Veríme na Božie kráľovstvo, do ktorého sa dostaneme len vtedy, ak budeme nadovšetko milovať Pána Boha a blížneho ako seba samého. Amen.

2.

Viete, Bratia a sestry, čo dnešný človek najviac potrebuje?

Lásku!

Ak ju budeme mať vo vzťahu k svojmu Bohu, potom budeme svedomite zachovávať jeho príkazy a bude nám všetkým podľa Knihy Deuteronómium, z ktorej bolo dnešné prvé čítanie – dobre.

Usilujme sa teda nielen spievať, ako v dnešnom responzóriu: „Milujem ťa, Pane“ , ale hlavne ho žíme! Lebo ako končil dnešný 18. žalm, On vždy preukazuje priazeň svojmu pomazanému – teda aj nám, ktorí sme boli pomazaní - pri krste ako aj pri birmovke.

Preto dokážme milovať Pána Boha ale aj svojho blížneho, ako nám to v dnešnom svätom evanjeliu prízvukuje Pán Ježiš! Nech nás k onej láske povzbudia aj slová z knihy Matky Terézie *Môj život*: „Boli sme veľmi šťastná rodina. Žili sme veľmi zjednotení. Zvlášť po smrti môjho otca. Žili sme jeden pre druhého a každý sa staral hlavne o to, aby urobil šťastným ostatných členov rodiny. Zvlášť nezabudnem na moju matku. Usilovne pracovala po celý deň. Napriek všetkému, keď sa zvečerievalo, zrýchlila svoju robotu, aby bola pripravená, keď príde náš otec. Vtedy sme to ešte nechápali. Usmievali sme sa, trochu sa aj smiali, ba robili sme si z nej žarty. Teraz si uvedomujem, aká veľká a jemná bola nežnosť, ktorú voči nemu prejavovala. Nebolo pre ňu dôležité to, čo mala robiť, vždy bola pripravená prijať ho s plnou láskou. Áno, moja matka bola svätá žena. Snažila sa vychovávať svoje deti k láske k Bohu a k láske k blížnemu. Vynakladala všetko úsilie, aby sme rástli spolu a aby sme milovali Ježiša. A ona sama nás pripravovala k prvému svätému prijímaniu. Práve naša matka to bola, ktorá nás učila milovať Boha nadovšetko.“²⁴⁴

V sile dnešného Božieho slova, usilujme sa na príhovor bl. Matky Terézie obšťastniť svojich blízkych pri sviatočnom nedeľnom stole! Amen.

3.

²⁴⁴ MATKA TERÉZIA: *Môj život*. SSV, Trnava: 2002, s. 18 – 19.

Drahí bratia a sestry!

28.októbra 2012 zakončil pápež Benedikt XVI. *Biskupskú synodu o novej evanjelizácii na odovzdávanie kresťanskej viery* v Ríme.

Podľa slov predsedu *Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie* – arcibiskupa Rina Fisichella, je termín *nova evanjelizácia* dôkladným spytovaním svedomia.

Lebo, ako ďalej tvrdí arcibiskup Fisichella, dostali sme sa totiž do krízy viery, čo je signál, že čo si tu nefungovalo tak, ako malo. Mons. Fisichella zdôrazňuje, že *Rok viery*, bude akousi previerkou našej viery. A zároveň by mal *Rok viery* podnietiť, aby sa viera, často unavená, niekedy lenivá, mohla oživiť a zároveň by sa mal doplniť potrebný zápal a odhodlanie, ktoré viera veľmi potrebuje.²⁴⁵ Lebo ako sme počuli v dnešnom Božomslove – v prvom čítaní z Knihy Deuteronomium: *“Pán,nášBoh, je jediný Pán! Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou. A tieto slová, ktoré ti ja dnes hovorím, budú v tvojom srdci.”* A v evanjeliu sv. Marka sme počuli, že Pán Ježiš potvrdil tieto Mojžišove slová, lebo: *“Iného, väčšieho prikázania, ako sú tieto, niet.”*

Želajme si, aby to takto ekvivalentne, porovnateľne, fungovalo I v prípade našej viery v Pána Boha, v našej ťažko skúšanej arcidieceze, v celej našej Cirkvi, no I pri ďalších projektoch obecnej samosprávy, regionálnej samosprávy, štátnej správy v týchto časoch finančnej krízy. Za to sa modlime a spoločnými silami sa o realizáciu pričiňujme – lebo je to

²⁴⁵Porov. <http://www.tkkbs.sk/view.php?cislocclanku=20121031023>

záležitosťou rodiny. A o jej úlohe podľa *Lineamenta* k ukončenej *Biskupskej synody o novej evanjelizácii na odovzdávanie kresťanskej viery* tiež rokovali synodálni otcovia v októbri 2012 v Ríme.²⁴⁶

6. augusta 1945 pôsobil P. Hubert Schiffer, SJ na fare Nanebovzatia Panny Márie v Hirošime. O a tómovom výbuchu vydal svedectvo na eucharistickom kongrese vo Philadelphii v USA. Plával som v oceáne svetla, bezbranný a ustráchaný, miestnosť prestala dýchať, bola naplnená smrteľným tichom. Potom nastala hrozná explózia a neviditeľ násila ma zhodila zo stoličky. Vo vzduchu sa všetko triaslo, hádzalo, klátilo ako list v jesennom vetre, ležal som tvárou k zemi na drevenných doskách, snažil som sa myslieť na to, čo sa asi stalo. Po tvári mi stekala krv, ťažký predmet mi ťažil chrbát, bol som živý a vo mne rástlo vedomie, že sa stala hrozná katastrofa. Spolu s mojimi tromi spolubratmi sme síce boli zranení, ale žili sme a celý deň sme boli v tomto ohnivom pekle, dyme a žiarení, pokiaľ nás nenašli záchranári a odvieďli nás do bezpečia. Ľudsky si to nikto nevie vysvetliť, prečo P. Lasale, P. Kleinsore, P. Cieslik a P. Schiffer ako jediní v okruhu 1, 5 km zo státisícov prežili. Ani jeden z nich neutrpel škody na zdraví z rádioaktívneho žiarenia a tiež prečo ich dom vzdialený len osem blokov od epicentra výbuchu zostal stáť, hoci všetky budovy okolo boli zničené a spálené. Ešte v roku 1976 všetci žili a P. Schiffer prežil bez následkov tridsaťtri rokov, zomrel 27. marca 1982 vo Frankfurte. A keď sa ich pýtali mnohí udivení, odpovedali: Ako misionári sme chceli žiť z odkazu Fatimskej Panny Márie, denne sme sa modlili ruženec a tu: Modlitba bola silnejšia ako atómová bomba. Po znovu obnovení misie bol v Hirošime vybudovaný kostol Ružencovej Panny Márie. Na vitrážnych oknách sú znázornené tajomstvá sv. Ruženca a

²⁴⁶Porov. <http://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-vatikanskych-uradov/c/nova-evanjelizacia-na-odovzdavanie-krestanskej-viery-lineamenta>

Ľudia sa tam deň a noc modlia. P. Peyton v tejto súvislosti povedal, že rodina, ktorá sa spolu modlí, bude vždy držať spolu.²⁴⁷

Drahí moji bratia a sestry! Modlime sa slovami našej piesne: *Nech sa v našej rodine, život viery rozvinie!*²⁴⁸ Amen.

Tridsiatadruhá nedeľa v cezročnom období

Bratia a sestry!

Dnešné evanjelium, ktoré sme si práve vypočuli, je o rozdávajúcej láske.

Je to láska, ktorá vie dať aj to posledné.

Chudobná vdova dala z lásky k Pánu Bohu všetko, čo mala.

Inšpirujme sa týmto evanjeliovým príbehom aj my a nezabudnime, že keď dávame, bude nám to raz u Pána Boha odmenené.

Po ulici kráčal podnapitý muž. Vo vchode kláštora bosých karmelitánov stál rehoľník. Hoci tadiaľ chodil skoro každý deň, nikdy tam nikto nestál. Pretože bol podgurážený alkoholom, nabral odvahu, zastavil sa, pozdravil a poprosil, či by nemohol dostať knihu Svätého písma, ktorú by si rád prečítal. Ale

²⁴⁷Porov. <http://mariaem.ic.cz/ruzenec/ruzenec.htm>

²⁴⁸ Porov. JKS, číslo piesne 503.

rehoľníkovi hneď vysvetlil, že nemá peniaze, aby si ho kúpil. Na prekvapenie rehoľník mu povedal, aby počkal, že mu ho hneď prinesie. Asi za tri minúty sa vrátil, a keď mu ho podával, podnapitý muž sa mu priznal, že žije so ženou bez sobáša a živí sa krádežami v obchodoch. Priznal sa mu tiež, že sa dávno s Pánom Bohom stretol, ale že ho odvtedy ho stále hľadá a dúfa, že keď si prečíta Bibliu, nadobudne o Ňom predstavu. Rehoľník po vypočutí zosmutnel, ale vážne podnapitému mužovi povedal: Samozrejme, musíš si prečítať Sv. písmo! Keď som vytriezvel, pod vplyvom čítania Biblie som zmenil svoje zmýšľanie ako i celý svoj život. ²⁴⁹ Ktovie či by sa to tiež bolo stalo, keby mi rehoľník neuveril napriek tomu, že zo mňa razil alkohol a nebol by mi daroval Sv. písmo?

Bratia a sestry! Z uvedeného plyní jednoznačné ponaučenie pre náš život: Nikdy nebudme lakomí a vždy budme ochotní dávať – hoc aj to, čo máme posledné. Amen.

Tridsiatatretia nedeľa v cezročnom období

1.

Drahí moji, bratia a sestry!

V druhom čítaní sme počuli o starozákonnej kňazskej obete, ktorá podľa Knihy Hebrejov nemôže sama o sebe odstrániť hriechy.

Tie odstránil *jedinou obetou za hriechy*iba Ježiš Kristus.

²⁴⁹Porov. *Návrat marnotratného syna*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 45, 8. listopadu 2015, s. 12 – 13. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

On nás svojou *jedinou obetou navždy* zdokonaľuje a posväcuje. Pán Ježiš túto obetu priniesol z lásky, čo potvrdil aj slovami na kríži: *Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia*(Lk 23, 34).

Všetci by sme mali vedieť, že ak budeme chodiť na sv. omšu – nekrvavú obetu Ježiša Krista na kríži, ktorá sa sprítomňuje na oltári, tak nás to bude zdokonaľovať v láske a zároveň aj posväcovať, aby sme aj my dokázali povedať jeden druhému: Odpusť.

Ako dieťa som bola rodičmi vychovávaná v katolíckej viere a pravidelne sme chodili do kostola na sv. omšu. V dospelosti som od kostola začala utekať, až sa zo mňa stala rebelka. Zoznámila som sa s chlapcom, zosobášili sme sa a povedali sme si spolu, že nám k šťastiu stačí naša láska a nebudeme potrebovať chodiť do kostola. No mýlila som sa. Prišla kríza, ktorá otriasla mojim manželstvom a nastalo obdobie hádok, nenávisti, bolesti a plaču. Útočisko som samozrejme hľadala u svojich rodičov ale aj v kostole, kde som sa chodila vyplakať. Bola som rozhodnutá odísť od môjho manžela a detí. Vtedy som išla dokonca aj na sv. spoveď, pri ktorej mi kňaz uložil za pokánie pokoriť sa a odpustiť. Zmieriť sa a zostať s manželom. Trvalo mi to rok, kým som sa s tým vyrovnala. Teraz nebanujem, že som odpustila, lebo som sa vrátila k našej manželskej láske. Lebo už viem, že iba ona sama nestačí, potrebujem k nej aj svojho Boha. ²⁵⁰

Bratia a sestry! Nech nás Pán Boh pri každej sv. omši posilní v láske. Amen.

²⁵⁰Porov. Zmierenie v mojom živote. In: La Salette.Posol Matky Božej lasalettskej. Buletín o zmierení, s. 46 – 47.

2.

Bratia a sestry!

Žijeme v dobe strachu. Letmý pohľad na správy o ekonomickej kríze, vojnovej hrozbe, prírodných katastrofách a ostatných desivých udalostiach nám môžu privodiť stav úzkosti.

Mohlo by k tomu prispieť aj Božie slovo o poslednom súde z evanjelia.

Ježiš nám hovorí, že nás to neminie.

Preto musíme reálne počítať s druhým a slávnym príchodom Syna človeka, ako o ňom hovorí aj Katechizmus katolíckej cirkvi, že Ježiš Kristus vynesie definitívny rozsudok nad celými dejinami.
251

Tie tvoríme my všetci. Jeho súčasťou je aj vzťah každého človeka k Pánu Bohu. Preto robme len dobro a dobro ani nezanedbávajme. 252

Príkladom v tom nám môže byť sv. Hildegarda z Bingenu. Žila v rokoch 1098 – 1179. Ako desiate dieťa ju poslali do kláštora – nemala v tom čase vôbec na výber, keď o nej rozhodli rodičia. V kláštore mala videnia Boha, nechcela spočiatku o nich hovoriť,

²⁵¹Porov. KKC, čl. 1040.

²⁵²Porov. KKC, čl. 1039.

no napokon všetko napísala. Venovala sa i poézii, mala korešpondenciu s mnohými ľuďmi vrátane so sv. Bernardom z Clairvaux a s niekoľkými pápežmi. Keď si dnes dáte do Googlu vyhľadávať heslo Hildegarda a medicína nájde 600 000 odkazov. Skladala i akúsu prvú operu a dnes evidujeme okolo sedemdesiat skladieb, ktoré zložila. V ťažkých časoch simonie – predávania cirkevných úradov a duchovných výhod - vykonala štyri cesty a vyzývala na pokánie. Okrem toho ešte maľovala a do kláštora za ňou prichádzali zástupy pútnikov. Povedali by sme, že žila naplno, nebála sa, že raz musí zomrieť, ba práve naopak napísala: Nijaká interpretácia sveta nedáva nádej, tú dáva len Boh. Až 10.mája 2012 ju vyhlásil za svätú Benedikt XVI. a 7.októbra 2012 ju vyhlásil za učiteľku Cirkvi, aby nás jej hlas a svetlo života pozývali k životu, v ktorom nesmie víťaziť strach nad životom.²⁵³

Nebud'me preto, bratia a sestry, ustráchaní ľudia, ale žime svoj život tak, ako nás k nemu povolal Boh. Amen.

Tridsiata štvrtá nedeľa v cezročnom období

alebo

Nedeľa Krista Kráľa

Bratia a sestry!

Ak sa aj dnes príznačne v modlitbe Otče náš modlíme: *Príď kráľovstvo tvoje*,²⁵⁴

²⁵³ Porov. KOENIG - BRICKEROVÁ, W.: *Stredoveká žena, moderná svätica. Svätá Hildegarda z Bingenu*. In: Slovo medzi nami, roč. , č. november 2012, s. 52 – 56. ISSN 1336 – 0221.

²⁵⁴ Porov. *Přijď království tvé. Origenes (asi 185 – 253) – z pojednání O modlitbě*. In: Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské, roč. XX, č. 47, 25.listopadu 2012, s. 12. Olomouc: Matice cyrilometodějská.

tak určite máme úprimne na mysli, že chceme patriť do Jeho kráľovstva a zachovávať Božie zákony.

Lebo na základe prvého listu Korint'anom by sme mali byť presvedčení, že jemu všetko na svete patrí, On nad ním kraľuje, celý si ho podrobí, každého a dokonca aj nepriateľov, aby kráľovstvo napokon odovzdal Bohu Otcovi, ktorý Jemu všetko podrobil, aby bol Boh všetko vo všetkom.²⁵⁵

A preto sa modlime, nech v našom smrteľnom tele nevládne hriech!²⁵⁶

Stanislaw Kostka Starowiejski, stredoškolský profesor a náboženský aktivista bol v koncentráku v Dachau v kontakte aj s ateistom Adamom Sarbinowskim. Po vojne napísal, že pán profesor svojim nadšením za Krista a Cirkev ho po dlhých rozhovoroch priviedol ku sv. spovedi a zachránil ho pred samovraždou – hriechom proti piatemu Božiemu prikázaniu. A ešte viac ho presvedčil nadôvažok tým, čo dokázal robiť v neľudských podmienkach: Združoval ľudí, ktorých podporoval, aby neboli zúfalí; mnohých privádzal kňazom ku sv. spovedi; tajne roznášal sv. prijímanie; veľkodušne sa delil o skromný prídel jedla. Za čo ho dozorcovia surovo bili, týrali ho tak, že musel stáť bosý na treskúcom mraze. Zomrel úplne oslabený a vyčerpaný 13.apríla 1941. Povešť jeho svätosti potvrdil i jeho spoluväzeň - neskorší kardinál Adam Kozłowiecki.²⁵⁷ Cirkev ho prostredníctvom sv.Jána Pavla II. spolu so 107 mučeníkmi Druhej

²⁵⁵Porov. *1Kor* 15, 24 – 28.

²⁵⁶Porov. *Rim* 6, 12.

²⁵⁷Porov. *Potkal svätého člověka*. In: *Immaculata – Neposkvrněná (dvouměsíčník)*, roč. XXI, č. 5/ 2012, s. 15. Brno: Konvent minoritů. ISSN 1210 – 5732.

svetovej vojny vyhlásila 13.6.1999 vo Varšave za blahoslaveného.
258

Drahí moji! Pomáhajme iným, aby nikdy neprestali byť členmi večného Božieho kráľovstva milosti a svätosti! Amen.

Výročie posvätenia chrámu

Bratia a sestry!

„Caritas Christi urget nos (2 Kor 5, 14): Kristova láska naplňa naše srdcia a poháňa nás evanjelizovať. On nás – tak ako kedysi – vysielal na cesty sveta, aby sme s jeho evanjeliom oboznámili všetky národy zeme (porov. Mt 28, 19). Ježiš Kristus svojou láskou priťahuje k sebe ľudí všetkých generácií: v každom čase zvoláva Cirkev a zakaždým znova jej zveruje hlásanie evanjelia. Preto je i dnes nevyhnutné presvedčivejšie cirkevné úsilie o novú evanjelizáciu, aby sa znovu odhalila radosť z viery a nadšenie pri odovzdávaní viery. Misijné úsilie veriacich – ktoré nikdy nesmie ochabnúť – čerpá silu a účinnosť z každodenného objavovania Kristovej lásky. Viera totiž rastie, keď sa prežíva ako skúsenosť prijatej lásky a keď sa odovzdáva ako skúsenosť milosti a radosti. Ona robí plodným, pretože rozširuje srdce nádejou a umožňuje vydávať účinné svedectvo: otvára totiž srdce a myseľ tých, čo počúvajú a prijímajú Pánovo pozvanie osvojiť si jeho Slovo a stať sa jeho učeníkmi. Veriaci, hovorí sv. Augustín, sa vierou posilňujú“ ²⁵⁹ Tento citát z pápežského listu Benedikta XVI.

²⁵⁸ http://pl.wikipedia.org/wiki/108_b%C5%82ogos%C5%82awionych_m%C4%99czennik%C3%B3w

²⁵⁹ BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*. 7.

Porta fidei vám všetkým predkladám, aby sme si uvedomili: Kvôli čomu tu postavili tento kostol?

Preto, aby sme sa tu učili odhaľovať radosť z viery a nadšene ju vedeli odovzdávali – čo pápež nazýva *nová evanjelizácia*.

Určite tušíte, že *evanjelizácia* súvisí s evanjeliom Pána Ježiša Krista. Ono je trvalou pripomienkou jeho života a učenia, ktoré vo svojej dobe hlásal, lebo On je Boh a jeho *slovomá* trvalú platnosť. Teda viera v *Neho* je pre nás všetkých – pre každú generáciu: deti, mládež, dospelých a starých. Viera nám *stale* dáva silu, aby sme z nej mali radosť a potom nadšene ju odovzdávali – čo je naša misia, poslanie, úloha. A ak to nedokážeme slovami, tak potom vždy účinným svedectvom našej praktickej lásky. A *nová evanjelizácia* znamená to, aby sme boli presvedčivejšími ako doteraz.

Ak budem teraz konkrétny, potom vám odporúčam, aby ste chodili do kostola s radosťou, s nadšením, a nie preto, že musíte, ale že chcete! Pretože nám musí záležať na tom, kdekoľvek na svete by sme boli, aby sme počúvali Božie slovo, rozmýšľali nad ním a posilnení Sviatosťou Oltárnou ho konkrétnymi skutkami uskutočňovali.

André Levet sa narodil v ateistickej rodine, kde o Pánu Bohu nikto nehovoril. Po Druhej svetovej vojne zostal sirota, mal iba trinásť rokov a začal prespávať na ulici a vykrádal kamióny. Už ako pätnásťročného ho zatkli a uväznili. Osemnásť ročný narukoval a po návrate z vojny, kde bol zranený, sa stal šéfom gangu výtržníkov, čo

vykrádali banky. V tomto období sa spoznal s kňazom, ktorý mu síce rozprával o Pánu Bohu, dával mu rady, ako treba vieru v Neho žiť, no on sa tým neriadil a hovoril mu: Nechaj svojho Boha tam, kde je. Pri najbližšej lúpeži mu zabili *parťáka* a jeho zakrátko uväznili. Samozrejme, že sa neúspešne pokúsil o útek, no kňaz ho neprestal navštevovať a do väzenia mu priniesol evanjelium so slovami: *Túto knihu môžeš čítať neustále a môžeš začať hociktorou stranou!* André, si povedal: *No určite!* A za desať rokov ju otvoril iba deväť krát. A potom to prišlo, André mal raz v noci videnie a pri ňom obdobne ako sv. Pavol počul slová nášho Pána: *Nebud' neveriaci, ja som tvoj Boh, Boh všetkých ľudí.* Z očí mi ako by spadli šupiny hriechov a pochopil som, že za tridsaťsedem rokov svojho života som udieral do klinčov v Jeho rukách a nohách. Padol som na kolená a plakal – tak ma ráno našli strážcovia. Zmenil som sa a skrze mňa i niektorí ďalší väzni. Teraz všetok svoj čas trávim tým, že druhým hovorím o Božej láske.²⁶⁰

Drahí moji bratia a sestry! Želám nám všetkým, aby sme každému hovorili o Božej láske a to tak svojimi slovami ako i našimi skutkami – len potom má zmysel oslavovať a tešiť sa z chrámu, ktorí tu postavili naši predkovia. Amen.

180.výročie posviacky Farského kostola Svätého Ducha v Kátlovciach 11.októbra 2015

Na úvod sv. omše

²⁶⁰Porov. *Obrátenie bankového lupiča Andrého Leveta*, s. 80 - 82. In: *Viera a život. Čas pre kresťanskú orientáciu*, roč. XXII., (2012), č. 2, marec – apríl, Trnava: Dobrá kniha. ISSN 1335 – 6771.

Drahí moji! Pred 300 rokmi bola postavená kaplnka Svätého Ducha (1710), ktorú dal postaviť gróf Juraj Erdödy (1645 – 1714) a Žofia Grabovská z Dechtíc. Vtedy sme patrili do farnosti Dechtice. V roku 1731 bola kaplnka rozšírená na filiálny kostol, ktorý mal vežu a bol obohnaný s múrom a v jeho okolí bol tiež cintorín. V kostole boli tri oltáre (odtiaľ máme tri oltárne kamene s neidentifikovanými relikviami mučeníkov – sú uložené pod oltárom). Bohoslužby sa slúžili na Veľkonočný pondelok alebo Druhú veľkonočnú nedeľu, na Turíce či na Turíčny pondelok, v utorok po Svätom Duchu, v nedeľu po sviatku sv. Bartolomeja a na sv. Štefana alebo sv. Neviniatok. Inak Kátlovčania chodili na sv. omše do Dechtíc tzv. *Kátlovskou bránou*. Všetko sa zmenilo v roku 1819, kedy bola zriadená farnosť a filiálny kostol sa stal farským, ustanovený bol prvý farár Jozef Horth (1819 – 1862) a zriadená bola pre potreby farára a farnosti budova fary. Zemepáni, Erdödyovci sa postarali, aby farský kostol bol riadne posvätený, lebo taký má významnejší status ako filiálny kostol či kaplnka. Stalo sa to počas vysluhovania sv. birmovania 11. októbra 1835 ostrihomským pomocným biskupom Alexom Jordánskym. Prvý farár, zatiaľ najdlhšie slúžiaci v úrade kátlovského farára – štyridsaťtri rokov, dal v krypte pod kostolom pochovať 24. januára 1840 svoju matku Cecíliu, ktorá zomrela v 80 roku veku svojho života – inak tam nie je okrem nej nikto pochovaný. V roku 1840 vydal knižku *Evanjelia a listy* a v roku 1855 sa pán farár Horth v Kátlovciach stal dekanom dekanátu Dobrá Voda. V Kátlovciach zostal bývať aj po odchode do dôchodku, zomrel tu v roku 1876. Možno zostal bývať v pôvodnej fare, lebo v roku 1860 dali zemepáni postaviť súčasnú tzv. starú faru. Od tých čias tu pôsobilo a na fare bývalo trinásť farárov (ja som štrnásty v poradí) a šesť administrátorov farnosti, ktorí sem dochádzali buď z Dechtíc, Dolného Dubového či Naháča. Spomeňme si na všetkých s úctou a vďakou vo svojich modlitbách ako i na seba, ktorí sme sem dnes prišli. ²⁶¹

²⁶¹ Porov. KUBIŠ, S. – VAREČKOVÁ, Ľ. 2010. *Kostol Sv. Ducha v Kátlovciach (1710 – 2010)*. Kátlovce: Farský a Obecný úrad, prvé vydanie, 2010, 315 s. ISBN 978 – 80 – 970491 – 4 – 0.

Homília

Milé farníčky, drahí farníci, pán starosta, hostia, bratia a sestry!

Každý rok si pripomíname *Výročie posviacky* tohto kostola, o čom svedčí *pamätná tabuľa* napísaná v latinčine - umiestnená je po vašej ľavej ruke na strednom pilieri.

Svedčí o tom, koľko obetovali naši predkovia: zemepán; cirkev – vtedajšia Ostrihomská arcidiecéza kam patrilo toto územie; či tu žijúci naši predkovia.

No nie len o tom, ale 180.výročie, ktoré oslavujeme je svedectvom, koľko boli odvtedy a aj teraz stále ste ochotní pre svoj chrám obetovať.

A to všetko z lásky, ktorá je tým najvyšším princípom nášho stáleho záujmu o náš farský kostol.

Klenotník sedel vo svojom obchode a pozerl san a ulicu. Vtom sa pri výklade zastavilo dievčatko, ktorého tvár sa neskutočne rozjasnila, keď sa pozrela na jeden z vystavených šperkov. Potom rozhodne otvorila dvere obchodu a klenotníkovi predniesla svoju smelú žiadosť na najkrajší tyrkysový náhrdelník.

Klenotník sa jej opýtal, že na akú príležitosť to bude a koľko má peňazí. Dievča mu vyrozprávalo, že je to pre jej sestru: *Viete, keď nám zomreli obaja rodičia, ona sa o nás mladších súrodencov veľmi dobre starala a keďže má dnes narodeniny, chcela by som sa jej za všetko poďakovať. Ten kameň v strede má takú farbu ako sú jej oči, a preto som priniesla všetky svoje úspory, aby som jej urobila radosť.* Siahla do vrečka a hrdo vytiahla pokladničku, z ktorej vysypala na pult pár drobných bankoviek, za hrst mincí, niekoľko mušličiek a kovových figúriek. *Bude to stačiť?* Opýtala sa a dodala - *a mohli by ste mi to pekne zabaliť?* Obchodník vedel, že to vôbec nepostačuje, ale napriek tomu všetko pochopil. Zašiel do skladu, priniesol krabičku a ten najkrajší baliaci papier, do ktorého zabalil darček a podal ho kupujúcej so slovami: *Daj na neho pozor!* Dievčatko natešene poďakovalo, pozdravilo a šťastne odcupitalo preč. Asi o hodinu vstúpila do obchodu krásna mladá žena s modrými očami a s vlasmi farby medu. Na pult položila náhrdelník, ktorý jej ani nie pred hodinou kúpila jej mladšia sestra s otázkou: *Tento náhrdelník bol kúpený u vás?* *Áno slečna,* odpovedal klenotník. *Koľko stál?* *Moja mladšia sestra určite naň nemala vôbec dostatok peňazí?* *Prepáčte,* povedal obchodník, *ale to vám nemôžem povedať, lebo to je tajomstvo medzi predávajúcim a kupujúcim.* Vzal náhrdelník, vložil ho do krabičky a podal mladej žene: *Buďte spokojná, vaša sestra ho zaplatila! Dala zaň viac, než ktokoľvek iný, lebo dala všetko čo mala a dala to z lásky!*

Moji milovaní farníci, bratia a sestry! Želám nášmu kostolu, aby sme všetko v ňom a pre neho konali len z lásky. Amen.

Na záver sv. omše

Milovaní! Spolu s pánom starostom sme v dnešný deň pripravili odkaz pre budúce generácie, ktorý v podobe relikvií bl. Zdenky, publikácií o našej obci, kostole či o vdp. Ušákovi - Olivovi, spomienkových a darčkových predmetov: obrázkov Trnavskej

Panny Márie, magnetky, pohľadnice, obecnú vlajočku ale i iné vložili do *spomienkovej kazety*, ktorú sme spoločne zapečatili a vložili pod oltár, na ktorom sa slúži sv. omša. Ten je zatiaľ zo strany kňaza otvorený, ale uzatvorí sa mramorovou doskou, ktorú by sme tiež mali dostať darom ako aj tie tri ostatné z Filiálneho kostola Povýšenia sv. kríža z Kamanovej (odkiaľ pochádzam) prostredníctvom vdp. Mgr. Dušana Kajanoviča, farára v Ludaniciach. A ak sa raz v budúcnosti bude oltár opravovať, nájdú tam naši nástupcovia *výpoveď o našej súčasnosti*. Máme nádej, že rekonštrukčné práce započaté na kostole v roku 2009 sa nám podarí čoskoro dokončiť a nakoľko sú vykonané dobre, kvalitne a poctivo, vydržia desaťročia či možno celé storočie a náš odkaz bude mať historickú hodnotu.

25.januára

**Obrátenie sv. Pavla
sviatok**

Drahí bratia a sestry!

Dnes sa všetci navzájom zjednocujeme, aby sme si tak vyprosili milosť obrátenia, milosť zmeny vo svojom živote podľa vzoru sv. Pavla.

Myslím, že všetci poznáme onen príbeh, ako namyslený, hrdý, sebavedomý rímsky občan Šavol prenasleduje kresťanov, lebo sú vraj nebezpečenstvom Rímskej ríše. Pred bránami Damasku ho však Kristus zhodí z koňa.

Zjaví sa mu a takýmto zaujímavým spôsobom – v pokore a poníženosti, ktorú si musí Šavol osvojiť – ho povoláva do svojich služieb, do služieb hlásania Božieho evanjelia, v čom sa sv. Pavol po zmene svojho mena naozaj vynikajúco osvedčil.

Ak aj my chceme byť dobrými Ježišovými apoštolmi, potrebujeme, aby sme urobili zmenu vo svojom vlastnom živote, vo svojom správaní či konaní. Pozrime sa teda do svojho vnútra – čo je tam potrebné zmeniť, napraviť? Aké predsavzatie by sme si mohli každý sám za seba dať? V čom sa môžeme stať lepšími?

V rádiu ma zaujalo svedectvo známeho slovenského scenáristu Borisa Filana, ktorý hovoril, že bol začiatkom 90. rokov vážne chorý. Nikto mu nevedel pomôcť a tak ho poslali do kúpeľov do Bardejova. Tu ho jedna obyčajná sanitárka vzala na púť do Litmanovej. Veľmi krásne hovoril o tom, že Cirkev naďalej skúma zjavenia na tomto mieste. Hovorí: Nešiel som tam preto, aby som videl nejaký zázrak. Moja sprievodkyňa ma predstavila miestnemu kňazovi, zoznámil som sa aj s vizionárkou Ivetkou, o ktorej zhodou okolností v tomto čase natočila Česká televízia zaujímavý dokumentárny film a stal sa bestselerom v Českej republike. Ďalej Boris Filan hovorí: Ja som sa nevedel modliť, ale vnímal som tam modliacich sa ľudí. A v tom duchovnom prostredí som pochopil jedno: musím zmeniť svoj život. Môj život sa točil len okolo mojej čerstvo založenej firmy, obetoval som jej všetok svoj čas, svoje sily, svoje námahy. Zistil som, že sa nedá ďalej takto žiť, že musím zrušiť firmu a musím zmeniť svoj život, musím žiť nejako inak. Filan v tejto relácii nehovoril nič proti Cirkvi, proti zjaveniam Panny Márie, ani nehovoril niečo, čím by chcel potvrdiť, že práve on sa stal zázrakom zmeny a uzdravenia. Tento známy muž jednoducho hovoril o tom, že bolo potrebné zmeniť niečo vo svojom živote. Hovorí: to mi pomohlo, to ma zachránilo, dal som sa do poriadku aj zdravotne. A teší ma, že známy šoumen Jan Kraus pozval do svojej relácie Ivetku Korčákovú, ktorej sa pred vyše 10 rokmi vraj zjavila Panna Mária v Litmanovej. Boris Filan hovorí: Jan Kraus si vo svojej relácii zo všetkých ľudí robí srandu. Ale keď tam vstúpila táto zrelá 30-ročná žena, zavládla tam zvláštna atmosféra pokoja, vyrovnanosti. Boris Filan hovorí: aj Ivetku zmenilo to, čo zažila.

Milí bratia a sestry! Pomodlime sa za svoje obrátenie smerom k pozitívnej zmene v našom živote na príhovor sv. Pavla. Amen.

2.februára

Obetovanie Pána sviatok

Drahí bratia a sestry!

Z narodenia dieťaťa má každý veľkú radosť.

Na začiatku dnešnej liturgie Obetovania Pána sme počuli vysvetľujúce slová, že sme pred štyridsiatimi dňami s radosťou slávili Ježišovo narodenie a teraz s radosťou oslavujeme toho, pre ktorého narodenie bola prinášaná povinná obeta v chráme.

Židia mali radosť z dieťaťa a preto s radosťou prinášali svoj obetný dar.

V živote to tak vždy musí byť vo vzťahu k Bohu, že by sme mali mať radosť zo stretnutia s ním.

Spisovateľ Archibald Jozef Cronin bol zároveň aj lekárom. Hovoril, že v jeho živote zohrala veľkú úlohu jedna udalosť: ako lekár pôsobil v jednom malom mestečku, kde v bani zavalilo štrnásť ľudí. Všetci obyvatelia toho mestečka boli z toho nešťastní. Chodili do kostola, modlili sa za zavalených baníkov, prosili za ich rodiny, dúfali že sa podarí zachrániť ich. Spisovateľ hovorí, že ľudia chodili k bani a cez vetracie otvory, ktoré sú vzájomne popretkávané, počuli, ako si baníci stále spievali pieseň *Boh nás zachráni, lebo v neho od vekov dúfame*. Po 5 dňoch sa naozaj podarilo baníkov zachrániť, píše spisovateľ. Hovorí: všetci baníci boli zoslabnutí – päť dní nič nepili, nejedli, mali málo vzduchu. Ale

keď vyšli von, zhromaždilo sa tam celé mesto a ľudia začali spievať tú pieseň, ktorú si baníci spievali v zavalenej šachte: *Boh nás zachráni, lebo od vekov sme v neho dúfali.*

Milí bratia a sestry! S radosťou prichádzajme do kostola, s radosťou sa modlime, s radosťou mu vzdávajme vdaky za utrpenie, kríž, smrť a s radosťou v Neho dúfajme. Amen.

11.februára

Lurdskej Panny Márie

alebo

Svetový deň chorých

Drahí bratia a sestry!

V bohoslužbe slova tejto sv. omše, ktorú práve spoločne prežívame, si uvedomme, že sa chceme pri nej zjednotiť s Pánom Ježišom, ktorého nám sprítomňujú kňazi, synovia Panny Márie.

Za našu jednotu s Kristom a Cirkvou nech je aj náš spoločný úmysel sv. omše.

Emeritný pápež Benedikt XVI. v svojom liste zo 16. júna 2009 napísal: *„Jestvujú však, žiaľ, aj situácie, ktoré nikdy nie sú dostatočne oľutované a v ktorých sama Cirkev trpí pre nevernosť*

niektorých svojich služobníkov. Z nich potom svet čerpá dôvody na pohoršenie a odmietanie. To, čo v týchto prípadoch môže Cirkvi pomôcť, nie je natoľko tvrdošijné zdôrazňovanie slabosti jej služobníkov, ako skôr obnovené a radostné uvedomenie si nesmiernej veľkosti Božieho daru, ktorý sa prejavil v nádherných postavách veľkodušných pastierov, rehoľníkov zapálených láskou k Bohu a k dušiam, osvietených a trpezlivých duchovných vodcov. V tejto súvislosti môže byť pre všetkých významným vzťahným bodom učenie a príklad svätého Jána Márie Vianneya. Farár z Arsu bol mimoriadne pokorný, no bol si vedomý toho, že ako kňaz je pre ľudí nesmiernym darom: Dobrý pastier, pastier podľa Božieho Srdca, je najväčším pokladom, ktorý môže dobrý Boh dať farnosti a jedným z najcennejších darov Božieho milosrdenstva. O kňazstve hovorieval tak, akoby nedokázal pochopiť veľkosť daru a úlohy, ktorá je zverená ľudskej bytosti: Ó, aký je kňaz veľký!... Ak by sám seba pochopil, zomrel by... Boh ho poslúcha: vysloví len dve slová a náš Pán na jeho hlas zostúpi z neba a uzavrie sa do maličkého hostie... A keď vysvetľoval svojim veriacim význam sviatostí, hovoril: Keby sme vylúčili sviatosť kňazstva, nemali by sme Pána. Kto ho uložil do tohto svätostánku? Kňaz. Kto prijal vašu dušu, keď po prvý raz vstúpila do sveta? Kňaz. Kto ju sýti, aby mala silu dokončiť svoje putovanie? Kňaz. Kto ju pripraví, aby sa mohla objaviť pred Bohom, posledný raz umytá v krvi Ježiša Krista? Kňaz, vždy len kňaz. A ak táto duša zomiera [pre hriech], kto ju obživí, kto jej poskytne pokoj a mier? Opäť kňaz... Po Bohu je kňaz všetkým!... On sám seba správne nepochopí skôr ako v nebi. Tieto vyjadrenia, ktoré sa zrodili v srdci svätého farára, sa môžu javiť zveličené. Napriek tomu sa v nich odhaľuje jeho nesmierna úcta ku sviatosti kňazstva. Zdalo sa, že ho premáhal nekonečný pocit zodpovednosti: Keby sme tu na zemi dobre pochopili, čím je kňaz, umreli by sme nie od strachu, ale z lásky... Bez kňaza by smrť a utrpenie nášho Pána ničomu neposlúžili. Je to práve kňaz, kto pokračuje v diele vykúpenia na zemi... Načo by bol dom plný zlata, ak

by nejestvoval nikto, kto by doň otvoril dvere? Kňaz má kľúče k nebeským pokladom: je to on, kto otvára dvere; on je hospodárom dobrého Boha; správcom jeho dobier... Nechajte farnosť dvadsať rokov bez kňaza a budú sa tam klaňať zvieratám... Kňaz nie je kňazom pre seba samého, ale je ním pre vás.“ ²⁶²

V médiach sa objavila správa o kňazovi, ktorý sa lieči z drogovej závislosti: zabudol čím je, najskôr si drogu pichal do žily a potom ju už len fajčil a šňupal. Ocitol sa v centre pre drogovu závislých, chcel by sa vrátiť naspäť k oltáru – jeho diecézny biskup mu odkázal, že ak sa bude ešte držať, bude mu to umožnené. Prečo tento kňaz musel takto dopadnúť? Lebo nebol jedno so svojim kňazstvom, ani nebol jedno s Cirkvou ba ani s Kristom. Preto je veľmi dôležité pamätať na kňazov!

Pripomínam nám teda na záver ešte slová sv. Jána Pavla II., ktoré povedal Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave 11. septembra 2003: *„Prajem vám, drahí bratia a sestry, aby ste vo svojich srdciach živilí vedomie Božej prítomnosti počúvaním jeho slova, modlitbou, slávením sviatostí a službou blížnym. V každodennom živote sa tak podľa vzoru Jána Krstiteľa stanete ohlasovateľmi i svedkami milujúcej a spasiteľnej Božej prítomnosti v dnešnom svete.“* Želajme si, nech nám v tom Dobrotivý Pán Boh všetkým pomáha! Amen.

19.marca

**Sv. Jozefa, ženícha Panny Márie
slávnosť**

²⁶² BENEDIKT XVI.: *List Svätého Otcak vyhláseniu Roka kňazov zo 16. Júna 2009.*

1.

Milí bratia a sestry!

V r. 1965 zomrel v Anglicku básnik Thomas Eliot. Keď sa dal tento básnik v zrelom veku pokrstiť, jedna členka feministického hnutia povedala: Teraz je už Thomas Eliot pre Anglicko mŕtvy. Už nám nemá čo povedať. Už bude len sedieť v kostole a spínať ruky. O dvanásť rokov táto žena spáchala samovraždu. Thomas Eliot do konca života naozaj spínal svoje ruky, modlil sa k Bohu a nie je mŕtvy ani po svojej smrti, lebo naďalej žije vo svojom diele, ktoré zanechal.

Nikto, kto verí v Boha, nie je duchovne mŕtvym človekom, ba práve naopak – sme duchovne živí. Tí, ktorí nepoznajú Boha, neprijímajú ho, nemilujú ho, nemodlia sa k nemu, sú duchovne mŕtvi.

Svätý Jozef, ktorého sme sem prišli dnes osláviť, si uvedomoval Boha vo svojej blízkosti, pretože žil pre Boha. Každý jeden z nás, milí bratia a sestry, ktorý sa modlí a chodí do kostola, žije pre Boha a teda je duchovne živý – ako svätý Jozef, ktorému sa prihovára Boh, aby sa nebál prijať Máriu za svoju manželku. Jozef to urobí, po narodení svojho domnelého syna odchádza do Egypta a napokon sa s ním vracia naspäť do Izraela, aby tak stále žil pre Boha, žil s Bohom. Podriadil Bohu svoj život.

To isté musí robiť každý, kto sa hlási k Bohu, k Cirkvi, k náboženstvu – musí si nájsť na Boha čas, musí ho uznávať, musí pre neho konať aj určité sebazaprenia či obmedzenia, musí jednoducho vyznávať svoju vieru, aby ukázal, že je duchovne živý, lebo žije s Bohom.

Ďalší anglický spisovateľ Clive Luis popieral už v úvode spomínaného básnika Thomasa Eliota, neuznával ho ako veriaceho človeka, neuznával ani jeho dielo. A predsa, v jeho

živote prišiel okamih, keď pod vplyvom ďalšieho kamaráta – spisovateľa Johna Tolkiena, ktorého dielo Pán prsteňov poznajú deti na celom svete, prišiel k viere. Nestal sa síce ako Tolkien katolíkom, ale dal sa pokrstiť ako anglikán, protestant – ale kresťan. Hovorí, že si nikdy nemyslel, že si raz kláka, zopne ruky, že sa bude modliť. A preto prípad tohto spisovateľa ako by bol výzvou: nikdy nehovor nikdy! Nikdy nehovor, že nebudeš veriť v Boha, že sa nebudeš modliť, že nebudeš chodiť do kostola, že nebudeš žiť život v Cirkvi. Odvtedy si Clive Lewis našiel čas na Boha, dokonca aj keď kedysi kritizoval básnika Thomasa Eliota, sám prenáša Boha do svojho diela Narnia – opäť známeho na celom svete.

Milí bratia a sestry. Dnes by som vás chcel vyzvať, aby sme na príhovor sv. Jozefa prosili Pána Boha za našich mužov, otcov, chlapcov. Amen.

2.

Milí bratia a sestry,

V roku 1989 napísal pápež sv. Ján Pavol II. apoštolskú exhortáciu, ktorej dal názov *Redemptoris Custos – Strážca Vykupiteľa*

a v nej hovorí o otcovstve sv. Jozefa.

Odvodzuje ho od materstva Panny Márie, lebo ako sme počuli aj vo svätom evanjeliu – Panna Mária bola Jozefovou manželkou. Aj keď Jozef nebol prirodzeným otcom Ježiša Krista – Mária ho počala z Ducha Svätého, predsa Jozef pred svetom plní

úlohu otca, pretože splní to, čo mu hovorí anjel Pánov vo sne: porodí Syna a ty mu dáš meno Ježiš. To bola úloha židovského otca, aby dal meno svojmu novonarodenému dieťaťu. Jozef tejto authority nebol zbavený. Jozef sa tejto úlohy chopí, ako mu prikazuje Pánov anjel. Je chápaný pred svetom ako otec Ježiša Krista. Panna Mária spolu so sv. Jozefom sa usilujú starať sa o Ježiša, ktorý neskôr, keď vyrastie a začne hlásať evanjelium, o sebe vyhlási, že je Boh. A dokonca bude tvrdiť, že Boh je láska. Teda sv. Jozef a Panna Mária sa starajú o lásku.

A toto je, milí bratia a sestry, dôležitá úloha pre každého jedného z nás: Máme sa snažiť, aby sme v našom spoločenstve, či už v tom ľudskom – v rodine, manželstve, ale aj v našom cirkevnom spoločenstve, teda v Božej rodine, zachovávali a chránili lásku, aby sme nedovolili, že by sa do nášho spoločenstva dostalo zlo, teda že by sa do nášho spoločenstva dostal hriech.

V jednom z čísel Katolíckych novín čítame o žene, ktorá píše, že v päťdesiatych rokoch bolo pre ňu veľmi ťažké presvedčiť manžela, aby išiel na spoločnú svätú spoveď a potom s celou rodinou na sväté prijímanie. Keď sa jej to konečne podarilo a už čakali v kostole, že pôjdu na svätú spoveď, tesne predtým, ako mal manžel vstúpiť do spovednice, pred všetkými ľuďmi sa ustúpil a povedal svojej manželke: Nech sa páči, dávam ti prednosť. Dobre som pochopila, píše žena, že manžel odíde preč. A tak sa aj stalo, keď som vyšla zo spovednice, už tam nebol. Znovu ma oklamal a znovu nešiel na svätú spoveď. Ale po svätej spovedi sa vonku pred kostolom stalo niečo zvláštne. Náš syn sa rozplakal. S plačom sa pýtal, aké to zasa budú sviatky, keď nepôjdeme všetci spolu na

sväté prijímanie. A vtedy to môjho manžela zlomilo. Otočil sa, vrátil sa do kostola, vyspovedal sa a my sme na sviatky išli celá rodina pri svätej omši na sväté prijímanie.

Milí bratia a sestry! Panna Mária a sv. Jozef sú nám vzorom z ich spoločného života s Pánom Ježišom vo Svätej rodine, tak žime vo svojich rodinách a spoločenstvách aj my podobne. Amen.

25.marca

Zvestovanie Pána slávnosť

Drahí bratia a sestry!

Modlitba *Anjel Pána*, ktorá vystihuje obsah dnešného sv. evanjelia, sa viaže k dejinám Cirkvi a je rozšírená do celého sveta.

V roku 1269 v talianskom meste Pisa nariadil sv. Bonaventúra pre všetky františkánske kostoly, aby večer zvonili a pomodlili sa modlitbu *Zdravas' Mária*, aby si tak skrze túto reholu všetci uvedomovali, že ľudstvo veľmi vd'ačí za príchod Božieho Syna na tento svet.

Tento zvyk si osvojil aj pápež Ján XXII., ktorý nariadil toto zvonenie aj vo všetkých kostoloch Ríma. Z roku 1400 sú už záznamy, že sa zvonilo aj ráno. Ďalší pápež Kalixt III. v roku 1456 k tomu pridal zvonenie aj na obed. Takže postupne sa zaužívalo toto zvonenie ráno, na obed aj večer.

Spočiatku sa modlila modlitba Zdravas' Mária. Úvodnými slovami tejto modlitby pozdravuje anjel Gabriel Pannu Máriu, ako sme to počuli vo sv. evanjeliu: *Zdravas' Mária, milosti plná, Pán s tebou*. Francúzsky kráľ Ľudovít XI. odporúčal svojim poddaným, aby ráno, na obed aj večer pri zvonení prerušili všetky práce, aby si kľakli a pomodlili sa. Sám, ako je to historicky dokázané, zoskakoval na verejnosti z koňa, prerušil akékoľvek činnosti, kľakol si a modlil sa. Neskôr sa k modlitbe *Zdravas' Mária* pridali slová, ktoré sú obsahom dnešnej evanjeliovej časti podľa sv. Lukáša o zvestovaní Pána. Tento sviatok nie je sviatkom Panny Márie, ale je sviatkom Pána, lebo si uvedomujeme, že Boh Otec sa rozhodol a poslal na svet svojho Syna. Duch Svätý zatônil Pannu Máriu a ona počala a stala sa tou, ktorá nosila pod srdcom – nie z vôle muža, ale z vôle Boha – Božieho Syna. A tak aj my chceme byť verní tejto tradícii. Zachovávajme si zvyk modlitby Anjel Pána. Dnes sa už v mnohých mestách, na sídliskách nezvoní, pretože kostoly sú postavené veľmi blízko bytov a nebolo by to možné. Už pápež Pavol VI., ktorý zomrel v r. 1978, konštatuje, že dnes sa už v Cirkvi na mnohých miestach ráno na obed ani večer nezvoní, ale – ako hovorí pápež – kiež by sme zachovali prax Cirkvi – aj keď sa nezvoní, ráno na obed aj večer sa pomodliť modlitbu Anjel Pána.

Naozaj treba obdivovať, ako Boh prišiel na tento svet a musíme byť vdáční Panne Márii, že prijala túto úlohu, toto poslanie. Preto nás môže, milí bratia sestry, že v slávnom americkom hollywoodskom filmovom centre sa na rok 2010 pripravuje film o živote Panny Márie. Už je spracovaný scenár, rozdávať sa úlohy, získavajú sa peniaze, pripravuje sa natáčanie tohto filmu. Panna Mária v ňom má byť predstavená ako silná žena, pretože len silný človek bol schopný prijať také veľké

posolstvo a takú dôležitú úlohu, ako to bolo v prípade vtelenia Božieho Syna, ako to bolo skrze Pannu Máriu.

Nezabudnime, bratia a sestry, a – ráno, na obed aj večer, keď sa zvoní, prerušíme svoje aktivity, stíšme sa a pomodlime sa modlitbu Anjel Pána. Amen.

13.mája

Fatimskej Panny Márie

alebo

Na prvú sobotu v mesiaci

1.

Bratia a sestry!

Stretávame sa v tento deň, aby sme spojili poklonu Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu s úctou k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Čo majú v prvom rade tieto prvopiatkové a prvosobotné pobožnosti spoločné? *Pokánie spojené s prijatím sv. zmierenia.*

K sv. spovedi pristupuje len ten, kto rozlišuje dobré od zlého a žaluje na seba, čo zlé spáchal: Počas sv. spovede sa nechváľme, čo všetko sme dobré vykonali!

Ide teda o našu pokoru, poníženosť spojenú s ochotou konať pokánie – vynáhradu za spáchané hriechy, ktorá nás môže viesť až k obetavosti pre druhých z lásky k Pánu Bohu, ktorý bol pre nás umučený, zomrel, bol pochovaný, ale na tretí deň vstal zmŕtvych. Máme sa teda povzbudzovať k životu podľa nášho Pána Boha, Jeho Syna Ježiša Krista, ktorý neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť. Čo nám pripomína aj Panna Mária z Fatimy, ako to povedal sv. Ján Pavol II: *Posolstvo z Fatimy je vo svojej podstate výzvou k obráteniu a k pokániu, ako i k evanjeliu.*

Žil ho aj v posledných chvíľach na slávnom Titaniku, ktorý sa potopil 15.apríla 1912, britský kňaz Thomas Byles z farnosti sv. Heleny v Essexu. Cestoval na svadbu svojho mladšieho brata. V čase, keď loď narazila na ľadovec, modlil sa breviár a potom hoci ho dvakrát nabádali, aby nastúpil na záchranný čln, no odmietol to a svoje miesto ponúkol druhým. On zostal na palube s pasažiermi, pre ktorých už neboli záchranné člny. Okolo neho klácali katolíci, protestanti a Židia. Otec Byles sa modlil ruženec za spásu duší, ktoré o malú chvíľu spolu s ním zahynuli – tak napísali 22.apríla 1922 noviny New York Evening Telegram. Potvrdila to aj Ellen Mary Mocler, ktorá nasadla do posledného záchranného člnu: *Pomaly sme odpluli od lodi, jasne som počula kňazov hlas a odpovedi ľudí na jeho modlitby.* Pápež sv. Pius X. ho označil za mučeníka cirkvi, keď sa dopyčul o tragédii a o tom, že otec Byles posledné hodiny svojho života strávil na palube potápajúcej sa lodi potešovaním beznádejných ľudí, spovedaním a modlením sa

sv. ruženca. Dnes sa pripravuje proces jeho vyhlásenia za svätého.

263

Drahí moji! Modlime sa sv. ruženec s tým, že budeme prosiť za to, aby sme vždy mali ducha ochotnej služby blížnym. Amen.

2.

Milované sestry a drahí bratia!

Na základe nášho života vieme, že každý človek je hriešnik. A preto všetci potrebujeme obrátenie!

Na základe prvého zjavenia Panny Márie 13.mája 1917 vo Fatime sme tu na to, aby sme sa na jej príhovor dostali raz do neba, odkiaľ ona sama prišla na túto zem. Ako to sama povedala trom deťom počas zjavenia vo Fatime.

Tak ako súrodenci František (1908 – 1918) a Hyacinta (1910 – 1920) Marto, ktorí už sú v nebi a Katolícka cirkev si ich uctieva ako blahoslavených od 13.mája 2000, kedy ich vyhlásil sv. Ján Pavol II. Lucia Santos (1907 – 2005), ich sesternica, odišla do neba po skončení svojho požehnaného života v roku, kedy odišiel do domu

²⁶³Porov. <http://www.blesk.cz/galerie/zpravy-svet/514968/titanic-mozna-ziska-svetce-knez-se-pri-zkaze-obetoval-pro-dalsi-cestujici?foto=11>

nášho Nebeského Otca aj sv. Ján Pavol II. (1978 – 2005) Tak tomu o svätých a vyvolených verí Katolícka cirkev (porov. KKC 954 – 962).

Do neba sa môže dostať každý jeden z nás, keď budeme Božími priateľmi, dobrými synmi a dcérami Katolíckej cirkvi. Akým sa stal po zjavení Panny Márie v rímskej Bazilike – minor sv. Ondreja delle Fratte 20.januára 1842 známy mladý francúzsky Žid z bankárskej rodiny Alfonz Ratisbonn (1814 – 1884). Predtým nenávidel Boha, pohrdal náboženstvom zvlášť katolíckym a považoval ho za klamstvo. Pred cestou na Blízky východ sa zastavil v Ríme u kamaráta, ktorý mu daroval zázračnú medailu Panny Márie. Nosil ju na krku, počas zjavenia bola podľa neho panna Mária taká istá ako na medaile. Počas zjavenia mu prikázala, aby si pokľakol a vtedy všetko pochopil: svoj hriech, túžbu po sv. krste ako i svoje rozhodnutie zasvätiť svoj život Pánu Bohu – najskôr ako jezuita a potom spolu s rodným bratom – kňazom Teodorom v Kongregácii kňazov Panny Márie Sionskej, kde pracovali na obrátení Židov. V Jeruzaleme založili školu a internát pre deti všetkých vyznaní. Po konflikte v Libanone v roku 1860, kedy zabili tisíce kresťanov a vypálili 60 kresťanských dedín, zriadili pred deti tri sirotince. Pápež Gregor XVI. uznal jeho obrátenie na príhovor Panny Márie za zázračné, o čom svedčí v kostole pamätná tabuľa, a druhá pamätná tabuľa je tam o tom, že tam svoju primičnú sv. omšu 29.apríla 1918 odslúžil sv. Maximilián Kolbe.²⁶⁴

Bratia a sestry! Verím tomu, že všetci omilostení, o ktorých som tu teraz napísal už sú v nebi. Nech oroduje Panna Mária, sv.

²⁶⁴ Porov. RÖSNER, L. 2017. Nic neříkala, ale všechno jsem pochopil. In: Immaculata – Neposkvrněná (dvouměsíčník), roč. XXVI, č. 149, 1/2017, s. 14 – 17. Brno: Konvent minoritů. ISSN 1210 – 5732.

Maximilián Kolbe ako i blahoslavené fatimské deti za nás, aby sme sa aj my raz dostali do neba. Amen.

24.júna

Narodenie sv. Jána Krstiteľa

slávnosť

Na omšu na vigíliu

Bratia a sestry!

Hlásateľ Božieho slova sa nemá ničoho báť.

Lebo priamo za ním je náš Pán.

Počuli sme v prvom čítaní z Knihy proroka Jeremiáša: *Neboj sa ich, veď ja som s tebou a budem ťa chrániť.*

Skutočne niet lepšieho pomocníka, sprievodcu a ochrancu ako je nám náš Pán: Obnovme sa v dôvere k Nemu.

Kubánsky prezident Raul Castro 10.mája 2015 po stretnutí so Svätým Otcom povedal: Bol som veľmi oslovený múdrosťou a pokorou pápeža Františka. Čítam všetky jeho prejavy. Ak bude v nich pápež takto pokračovať, aj ja, ktorý som komunista, vrátim

sa do Katolíckej cirkvi. ²⁶⁵ Kubánsky prezident napreduje v obnove svojej dôvery v Boha prostredníctvom dôvery v pápeža, jeho zástupcu na zemi.

Milovaní! Modlime sa aby na príhovor sv. Jána Krstiteľ'a nie len kubánsky prezident ale aj my všetci sme sa obnovili v dôvere v pápeža a v Pána Boha. Amen.

Na omšu vo dne

Bratia a sestry!

Úlohou sv. Jána Krstiteľ'a bolo pripraviť cestu Pánovi.

Jemu sa to darilo tak, že *hlásal všetkému ľudu krst pokánia*, ako sme to počuli v druhom čítaní zo Skutkov apoštolov.

Sv. Pavol nás učí, že viera je z hlásania, teda z vypočutého Božieho slova, ktoré nás oslovuje, zachytáva a mení.

Hlásajme všetkým o Kristovi!

²⁶⁵Porov. Správy. In: *Posol Božského Srdca Ježišovho. Mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCV, 2015, č. 6, s. 31. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku. ISSN 0701 – 0192.

Pomoc v *hlásaní* nám podávajú aj náboženské médiá. V časopise Posol sa dozvedáme napríklad o *Modlitbách otcov*, ktoré založil diakon Maurice Wiliams. Ide o stretnutia otcov a mužov, ktorí sa modlia za svoje rodiny a vzájomne sa podporujú. Hľadajú Božiu vôľu a s dôverou odovzdávajú do Božích rúk seba i rodiny. A potom sa o to usilujú a hlásajú vieru svojim životom.²⁶⁶ Na základe tohto sa v roku 1910 začala na podnet Američanky Sonory Smart Doddovej sláviť tretia júnová nedeľa ako *Deň otcov*. Lebo táto žena si chcela uctiť svojho otca, ktorý po maminej smrti krásne vychoval šesť detí.²⁶⁷

Drahí moji, bratia a sestry! Hlásajme vieru svojim životom. Amen.

29.júna

Sv. Petra a Pavla, apoštolov

slávnosť

Na omšu na vigíliu

Drahí moji!

²⁶⁶Porov. <http://www.modlitbyotcov.sk>

²⁶⁷Porov. ĎURÍK, M.: *Modlitby otcov v našej farnosti*. In: *Posol Božského Srdca Ježišovho. Mesačník slovenských katolíkov*, roč. XCV, 2015, č. 6, s. 8 – 9. Bratislava: Spoločnosť Ježišova na Slovensku. ISSN 0701 – 0192.

Pán Boh si nás povoláva.

V Liste Galaťanom čítame: *Ale keď sa Bohu, ktorý si ma už v lone matky vybral a svojou milosťou povolal, zapáčilo zjaviť vo mne svojho Syna, aby som ho zvestoval.*

Sv. Peter ho ako Ježišov apoštol a prvý pápež zvestoval v Galiley, Jeruzaleme, Ponte, Galácii, Kapadóci, Malej Ázii, Bitýnii, Antiochii a v Ríme. Sv. Pavol ho zase ako apoštol národov zvestoval na troch misijných cestách.

A čo ja, ako povolaný, zvestujem všade o Ježišovi, Božom Synovi a svojom Bohu?

James Joseph Tissot (1836 – 1902) o Bohu zvestoval svojimi obrazmi od mystického zážitku v kostole sv. Sulpicia v Paríži. Po svojom obrátení nemaloval už nič iné - len náboženské obrazy. Najskôr namaloval tristo päťdesiat obrazov na tému *Život nášho Pána Ježiša Krista*. Po štúdiijnej ceste vo Svätej zemi namaloval obrazy ľudí, kultúry a zvykov v kraji Pána Ježiša. Vyšla mu aj kniha s náboženskými motívami obrazov, ktorá sa stala svetovým mbestsellerom. Potom namaloval cykly obrazov zo Starého a Nového zákona pod názvom *Portrét pútnika*. Mnohí, ktorí boli na jeho výstavách sa obrátili na vieru v Boha, plakali od dojatia alebo len stáli v nemom úžase. To bolo jeho zvestovanie.²⁶⁸

²⁶⁸ Porov. Po Ježišových stopách se štětcem v ruce., s. 6 – 7. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXV., č. 31, 6. srpna 2017. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 00533866.

Moji drahí bratia a sestry! Pod'akujme sa Pánu Bohu, že si nás povolal do svojej služby. Amen.

Na omšu vo dne

Bratia a sestry!

Ježiš Kristus založil Cirkev, ako sme to počuli v evanjeliu tak, že povedal: *Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev.*

Založil ju aj ako spoločenstvo tých, čo sa modlia k Bohu.

V prvom čítaní máme o tom dôkaz, keď sme počuli, že Petra dal Herodes zatvoriť do väzenia, ale *Cirkev sa bez prestania modlila k Bohu za neho.*

Bez modlitby by sme boli ako ľudský organizmus bez srdca, a teda mŕtvi. Preto si stoj čo stoj musíme vždy nájsť čas na modlitbu.

Janne Haaland Matlaryová je profesorka spoločenských vied na univerzite v Oslo, členka Pápežskej rady pre rodinu a v rokoch 1997 – 2000 bola aj viceministerkou zahraničných vecí Nórska.

Hoci bola pokrstená evanjelička, v devätnástich rokoch sa stala agnostička, čo všetko popiera, ba niekedy o sebe vyhlasovala, že je ateistka – neverí v Boha. Študovala filozofiu a zamilovala si filozofiu sv. Tomáša Akvinského a od nej prešla k jeho teológii. V štúdiu jej pomáhala katolícky kňaz z rehole dominikánov. Uchvátila ju katolícka sv. omša a teda spoločná modlitba. Začala pravidelne chodiť v nedeľu do kostola a ako dvadsaťpäť ročná sa po stretnutí s pápežom sv. Jánom Pavlom II. v Ríme na púti dala na Veľkú noc 1982 pokrstiť v katolíkom kostole.²⁶⁹

Drahí moji bratia a sestry! Vážme si spoločnú nedeľnú modlitbu počas sv. omše, aby sme boli cirkvou, ktorá sa na príhovor sv. Petra a Pavla aj modlí. Amen.

5.júla

**Sv. Cyrila a Metoda, slovanských vierozvestov
a spolupatrónov Európy
slávnosť**

Bratia a sestry!

²⁶⁹Porov. PIOTROWSKI, M.: *Cesta k plnosti pravdy (1)*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 26, 28.června 2015, s. 10 – 11. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533 866.

Pápež František napísal svoj program v apoštolskej exhortácii *Evangelii gaudium*, 24.novembra 2013 v prvom roku svojho pontifikátu.

Napísal tam, že si želá, aby sme neboli učeníkmi a misionármi ale *“učeníkmi misionármi.”* ²⁷⁰

Čo znamená, že *„všetci sme povolání ponúknuť druhým jasné svedectvo o Pánovej zachraňujúcej láske. On nám aj napriek našej slabosti ponúka svoju blízkosť, svoje Slovo i svoju silu a dáva zmysel nášmu životu. Tvoje srdce vie, že život bez neho nie je ten istý; a teda, to, čo si objavil, čo ti pomáha žiť a čo ti dáva nádej – to je to, čo máš odovzdať druhým.“* ²⁷¹

„Naša nedokonalosť nemôže byť výhovorkou; naopak, misia je neustálou výzvou, aby sme sa neuspokojovali s priemerom a pokračovali v raste.“ ²⁷²

Matka stretla v kostole svoju dcéru. Ako? Ty si doma? Nie si v Nemecku? Čudovala sa. Dcéra ju pozvala na kávu a vysvetlila jej, že v Nemecku odišla od arogantnej rodiny, nechcela ísť domov mame na krk a tak sa zamestnala v nočnom bare. Našťastie sa jej takýto život zhnusil a tak sa rozhodla urobiť zmenu: urobila si

²⁷⁰Porov. FRANTIŠEK: *Evangelii gaudium*, 119 – 121. In: *Pápežské dokumenty*, 93.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2014, 202 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

²⁷¹FRANTIŠEK: *Evangelii gaudium*, 121.

²⁷²FRANTIŠEK: *Evangelii gaudium*, 121.

zdravotnícky kurz a rozhodla sa odísť na misie. Pán nech jej pomáha.

Bratia a sestry! Nech je s nami Pán, nech nás chráni od zlého a privedie nás do života večného. Amen.

2.

Bratia a sestry!

Ajhl'a, skvie sa, oltár Pána slávy ²⁷³ – cyrilometodská tzv. *Velehradská pieseň*, ktorá sa rovnako tak spieva na Morave ako i na Slovensku.

Akí sme si navzájom blízki!

Zároveň si uvedomme, že cyrilometodská tradícia nám kresťanom – katolíkom musí byť svätá, lebo ide o svätého Cyrila a o svätého Metoda, ktorí k nám prišli pred 1.150 rokmi a naši predkovia si ju uchovali až po dnes. My si ju musíme udržať a odovzdať ďalšiemu pokoleniu.

A to aj preto, lebo na takúto tradíciu musíme byť národne hrdí. Ona je staršia ako svätoštefanská tradícia v Uhorsku následne v Maďarsku, lebo sv. Cyril a Metod prišli sem k nám v roku 863 a sv.

²⁷³Porov. JKS, č.p.504.

Štefan sa narodil v roku 975.²⁷⁴ Aj svätováclavská tradícia v Čechách je mladšia ako cyrilometodská, lebo sv. Václav zomrel ako mučeník v roku 929.²⁷⁵

Pretože ide o dobrú tradíciu, zostaňme jej verní a vážme si ju. Tak ako si vážil každú tradíciu a kultúru sv. Ján Pavol II.. Ak niekde prišiel, po vystúpení z lietadla bozkával zem krajiny, ktorú navštívil. Našu slovenskú zem pobožkal tri krát. A naposledy v roku 2003 na letisku v Bratislave povedal: *„Ale v tejto chvíli chcem objat’ – aspoň v duchu – všetkých synov a dcéry Slovenska, vrátane príslušníkov národnostných menšín a iných vierovyznaní. Rád by som sa stretol a rozprával s každým z vás, navštívil každú rodinu, precestoval vaše krásne kraje, prišiel do každého cirkevného spoločenstva tohto milovaného národa. Vedzte, drahí moji, že pápež myslí na každého z vás, a za všetkých sa modlí. Nech Boh požehnáva Slovensko a nech vám všetkým dá dar pokoja, prosperity a úprimnej jednoty, v bratskom duchu a vzájomnom porozumení!“*²⁷⁶

Čo k tomu dodať, bratia a sestry? Len: *„Ó, nechže sa večné veky vzdáva Kráľu kráľov celým svetom sláva, ktorú otcom našim hlásali, apoštoli, hodni pochvaly.“*²⁷⁷

6.augusta

²⁷⁴Porov. <http://www.zivotopisysvatych.sk/stefan-uhorsky/>

²⁷⁵Porov. <http://www.zivotopisysvatych.sk/vaclav-wenzeslaus-vencel-knieza-a-mucenik/>

³ Porov. <http://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-papezov/c/navsteva-svateho-otca-v-sr-2003>

²⁷⁷<http://www.nws.sk/ssv/JKS/index.php?page=669>

Premenenie Pána sviatok

Bratia a sestry!

Skrze sviatok Premenenia Pána nám dáva náš Pán prepotrebné svetlo do nášho života.

Sv. Peter to v dnešnom druhom čítaní vyjadril jasne: *A vy dobre robíte, že hľadáte naň ako na lampu, ktorá svieti v temnom mieste, kým nesvitne deň a nevzíde vo vašich srdciach zornica.*

Svetlo Božieho Syna je vlastne svetlom Boha Otca, o ktorom prorok Daniel v prvom čítaní hovorí: *Jeho trónom boli ohnivé plamene, kolesá jeho trónu blčiaci oheň. Od neho vyvierala a prúdila ohnivá rieka.*

Od Pána Boha by sme sa mali zapáliť aj my kresťania. Lebo by sme mali byť odbleskom Jeho svetla, slávy a veleby. Ty bud', Pane, svetlom môjho života – to sú najkrajšie slová, aké človek povie svojmu Bohu alebo i svojmu blížnemu. Blízkeho človekovi to hovoríme vtedy, ak sa napríklad jedná o nášho dobrého manželského partnera, alebo členom svojej rodiny – deťom a súrodencom, ktorých si veľmi vážime.

Ale môžeme ich povedať aj svojej Cirkvi. Od 1.júla 1991 v New Yorku vznikla nová rehoľa *Sorores vitae – Sestry života*. Lebo miestny arcibiskup - kardinál John Joseph O' Conor si uvedomoval, že existuje tzv. duchovná kríza kňazstva a

manželstva. A preto poprosil rehoľníčky, aby pracovali pre život, že by sa modlili a obetovali pre Hnutie na obranu života – aby sa rodili deti, nezabíjali sa nenarodené deti. Sme nádejou, na ktorú sad á spoľahnúť – hovorí o poslaní rehole jej generálna vikárka Mary Elisabeth. Aj za ich modlitovej podpory ale i na základe obiet a trpezlivých rozhovorov mnohí zmenili svoje zmýšľanie a nevolia smrť ale život. Preto sa venujú aj ženám zápasiacimi s následkami po potratoch, študujú bioetiku a teológiu, pravidelne organizujú Dni obrátenia.²⁷⁸

Milované sestry a bratia! Zostaňme vždy verní Bohu, ktorý nech je svetlom nášho života a budeme spasení. Amen.

15.augusta

Nanebovzatie Panny Márie

slávnosť

Na omšu na vigíliu

Bratia a sestry!

Pápež František vyhlásil 11.apríla 2015 bulou *Misericordiae vultus* od 8.decembra 2015 do 20.novembra 2016 mimoriadny *Svätý rok milosrdenstva* .

²⁷⁸ Porov. MENA, A. 2017. Sisters of Life – Sestry života, duchovní nástroj Hnutí na obranu života v USA, s. 8 – 9. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXV., č. 19, 14.května 2017. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 00533866.

V nej sa obracia aj na Pannu Máriu, Matku milosrdenstva, o ktorej sa vyjadruje, že po svojom Nanebovzatí „vstúpila do svätyne Božieho milosrdenstva.“²⁷⁹

Zároveň Svätý Otec vyslovuje želanie, aby nás vo svätom roku sprevádzal jej nežný pohľad, „aby sme všetci mohli objaviť radosť z Božej nehy.“²⁸⁰ Čo ďalej vysvetľuje: „Jej chválospev na prahu Alžbetinho domu bol venovaný milosrdenstvu, ktoré sa šíri z pokolenia na pokolenie (Lk1,50)“²⁸¹ – počuli sme ho v dnešnom evanjeliu.

A napokon zdôrazňuje, že „aj my sme súčasťou týchto prorockých slov. To nech nám je útechou a posilou.“²⁸²

Tak to pocítila i bývalá showgirl a modelka Ani Goledzimowska z Poľska. Narodila sa v roku 1983 vo Varšave, kde do štyroch rokov prežila šťastné detstvo. Po otcovej smrti a narodení sestry si ju adoptovala babička. Ako trinásť ročná sa pokúsila o samovraždu. Potom žila na ulici, konzumovala drogy a alkohol všetkého druhu, zakúsila brutalitu a sex. Ako šestnásť ročná sa stala prostitútkou v Taliansku. Raz v noci mala sen o sv. pátrovi Piovi a následne spoznala známeho talianskeho novinára a televízneho reportéra Paola Brossia, ktorý sa v roku

²⁷⁹<http://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-papezov/c/bula-misericordiae-vultus>

²⁸⁰Tamže.

²⁸¹Tamže.

²⁸²Tamže.

2009 obrátil k viere. Spolu s jeho kamarátom Diegom Manettim putuje na mariánske pútné miesto. Tam sa obráti a zanechá svoj život. Zloží sľub žiť podľa viery. V roku 2014 uzatvorí v Taliansku sviatostné manželstvo a vydáva svedectvo o svojom živote a obrátení, ktorého sa jej dostalo.²⁸³

Drahí moji! Nech aj za nás oroduje Panna Mária, aby nám jeho milosrdenstvo bolo útechou. Amen.

Na omšu vo dne

Pamätáte si, bratia a sestry, responzórium dnešného žalmu?

Po tvojej pravici, Pane, stojí kráľovná ozdobená zlatom.

Podľa teológie Panne Márii patrí *hyperdulia* – *nad úcta*, lebo je Božia Matka, Kráľovná všetkých svätých – prvá a nad všetkými. Jej kráľovský titul podporuje jeden z najcennejších kovov – zlato. Panna Mária si to zaslúžila.

Zasluhujem si aj ja Božiu priazeň, ktorú mi denne preukazuje?! *Sám kráľ* – Pán Boh, *zatúži* po mojom krásnom živote a raz ma zaň odmení a vezme ma k sebe do *kráľovského paláca* - neba?

²⁸³ Porov. Odpusťte a bude vám odpuštěno! (1) Svědectví bývalé modelky Ani Goledzinowské. 2015. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 31, 2.srpna 2015, s. 6 - 7. Olomouc: Matice cyrilometodějská, IČO 533866.

Porov. Odpusťte a bude vám odpuštěno! (2 - dokončení) Svědectví bývalé modelky Ani Goledzinowské. 2015. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXIII, č. 32, 9.srpna 2015, s. 6 - 7. Olomouc: Matice cyrilometodějská, IČO 533866.

Blahoslavený Ladislav Batthyány – Strattmann (1870 – 1931), ktorého životné kroky boli aj u nás v Bratislave – Jarovciach, bol už počas svojho života považovaný za *svätého lekára chudobných*. Vynikajúco sa staral o svoju rodinu, no aj zadarmo ako očný lekár liečil chorých a chudobných, založil nemocnice a vždy bol nábožný, milý, zdvorilý a láskavý. Hovorieval: *Mojimi pokladmi sú len deti a chorí*. Keď zomrel, viedenský arcibiskup a cardinal bol chorý, no išiel ho pochovať, lebo ako povedal svojim spolupracovníkom: Len raz a života mám príležitosť požehnať svätca. 23.marca 2003 ho pápež sv. Ján Pavol II. vo Vatikáne beatifikoval.

Bratia a sestry! Nech Nanebovzatá Panna Mária a bl. Ladislav Batthyány – Strattmann orodujú za nás v nebi, aby sme sa určite aj my dostali do Božieho kráľovstva v nebi. Amen.

12.septembra

Mena Panny Márie

Synovia a dcéry Panny Márie!

V Biblii sú mená ľudí, tak ako aj v semitskej tradícii, spojené s okolnosťami ich narodenia alebo s povahou osoby, či sú tu dokonca názvy zvierat alebo rastlín. Napr. *Noemi* znamená moja sladkosť, *Rebeka* znamená kravu, *Tamara* znamená palmový háj, *Zuzana* znamená ľaliu, *Habakuk* znamená bazalku, *Michal* znamená Kto je ako Boh, Ježiš znamená *Spasiteľ*.

Aj meno Mária, v pôvodnom jazyku *Myriam* znamená Milovaná Bohom – čo je ale len jeden zo šesťdesiatich etymologických významov tohto mena, ktoré nosí Panna Mária, Božia Matka. Vyplýva to z dvoch jazykových koreňov: *Myr*=milovaná, *Yam*=Boh (skratka hebrejského Yahve). Takýto význam mena je pre osobu Panny Márie obzvlášť vhodný, lebo nám predstavuje skrze Máriinu blízkosť aj blízkosť Pána Boha.

Preto je vhodné klaňať sa Bohu a uctievať si Božiu matku, aby sme boli milujúci a cítili sa byť milovaní! ²⁸⁴ Amen.

14.septembra

**Povýšenie sv. Kríža
sviatok**

Milovaní!

Na čele každej procesie v našej Cirkvi vždy ide kríž.

Lebo veríme: *In hoc signo vinces* – že v tomto znamení zvíťazíš.

²⁸⁴ Porov. TRIGGIANI, L.: *Maria z Nazareta*. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XX, č. 32, 12.srpna 2012, s. 8 – 9.

Toto sa prisnilo Konštantínovi I. Veľkému pred bitkou s Maxenciom pri Milvijskom moste v roku 312. Bolo mu oznámené, aby dal vyznačiť Kristov monogram na štíty vojakov, deň pred bitkou okolo poludnia videl na oblohe nad slnkom svetelný kríž s nápisom: *In hoc signo vinces* – v tomto znamení zvíťazíš. Po grécky to je *En toúto níka*. Preto dal napísať písmeno *X* (čo sa po grécky číta Chí) s pretnutým písmenom *P* (grécky sa číta Ró), čo sa u nás v latinke číta ako *Px*. Bitku Konštantínove vojská vyhrali, on sa stal následne rímskym cisárom a v roku 313 dal Cirkvi tzv. *Milánskym ediktom* slobodu. Dal sa pokrstiť a všemožne podporoval stavbu kostolov, napr. Baziliky Božieho hrobu v Jeruzaleme, Baziliky sv. Petra v Ríme, založil mesto Konštantinopol a dal tam postaviť chrám Hagia Sofia. Pápežovi daroval Lateránsky palác a vedľa neho dal tiež postaviť baziliku ([https://cs.wikipedia.org/wiki/Konstantin I. Velik%C3%BD](https://cs.wikipedia.org/wiki/Konstantin_I._Velik%C3%BD)).

Ako je to so mnou a s Kristovým krížom? Má každý dom a každý byt na stene kríž – aspoň ten sobášny? Ak nosím na retiazke kríž, vyznávam kresťanské hodnoty?

Pred štátnicovou komisiou žena, ktorá písala o kresťanskej rodine a na krku mala zlatý krížik odpovedala na otázku: Aký je váš názor na manželstvo a rodinu? Odpovedala: Načo je sobáš, nech žijú len pekne spolu a vedľa seba. Táto žena vôbec nereprezentovala kresťanské hodnoty.

Bratia a sestry! Zachovávajme za každú cenu kresťanské hodnoty spojené s uznávaním znamenia Kristovho kríža. Amen.

2.

Bratia a sestry!

K Roku Kňazov, od 19. júna 2009 do 11. júna 2010 napísal pápež Benedikt XVI. list, v ktorom kňazom napísal: *„Drahí bratia v kňazskej službe, vyprosujme si od Pána Ježiša milosť, aby sme sa aj my naučili pastoračnú metódu svätého Jána Márie Vianneya!“*²⁸⁵

K tejto úlohe pozývam teraz, drahí prítomní aj každého jedného z vás, aby ste sa spolu s nami, svojimi duchovnými pastiermi, usilovali naučiť sa onú pápežom vyžadovanú pastoračnú metódu.

*„To, čo sa predovšetkým musíme naučiť, je jeho úplné stotožnenie sa s vlastnou službou. V Ježišovi sú jeho osoba a poslanie spojené: celá jeho spásonosná aktivita bola a je výrazom jeho „synovského ja“, ktoré sa od večnosti nachádza pred Otcom v postoji milujúcej podriadenosti jeho vôli. V pokore, no na základe pravej analógie, musí aj kňaz dychtivo túžiť po takomto stotožnení. Zaiste však pritom nemá zabudnúť na to, že podstatný účinok jeho služby ostáva nezávislý od svätosti služobníka; nemožno však ani prehliadať, akú mimoriadnu plodnosť prináša spojenie objektívnej svätosti služby so subjektívnou svätosťou služobníka.“*²⁸⁶ Teda pápež od nás žiada pokorne sa stotožniť – my kňazi so sviatosťou

²⁸⁵ BENEDIKT XVI.: *List na Rok kňazov zo 16. júna 2009.*

²⁸⁶ *Tamže.*

kňazstva a vy veriaci stotožniť sa so sviatosťou krstu – a spoločne musíme byť v tom svätí, teda dokonalí, príkladní, vzorní, či aspoň sa o to máme usilovať. Pápež nás k naplneniu tejto úlohy povzbudzuje príkladom patróna Roku kňazov, životom sv. Jána Máriu Vianneya, keď vo svojom liste ďalej napísal: *„Farár z Arsu ihneď začal túto pokornú a trpezlivú prácu na zosúladení svojho kňazského života so svätosťou úradu, ktorý mu bol zverený, ba dokonca sa rozhodol fyzicky bývať vo svojom farskom kostole: Hneď ako prišiel, zvolil si za príbytok kostol. Vchádzal do kostola pred svitaním a vychádzal až po večernom Anjel Pána. Tam ho bolo treba hl'adať, keď ho niekto potreboval, stojí v jeho prvom životopise.“*²⁸⁷

Bratia a sestry, aj v čase sv. Ján Máriu Vianneya sa na *Anjel Pána* zvonilo na veži kostola – ráno, na obed a na večer tak, ako sa prostredníctvom či už zvonov alebo elektronickej techniky zvoní na veži každého katolíckeho kostola. Teda nestačí len namontovať niečo na kostol, ktorý je zhruba vo výške každého rodinného domu, ale kostol musí mať vežu, aby sa hlas zvonenia rozliehal nad všetkými domami obce a aby tak akoby z nebeskej výšky dopadal s'ťa by výzva na modlitbu *Anjel Pána*, v ktorej sa Panna Mária pokorne podvoľuje Božej vôli. Nám všetkým má zvonenie pripomínať, že sme Božie deti a že Pán Boh nám ľuďom stvoril nesmrteľnú dušu, ktorá je v pokore závislá na Božej vôli. Lebo hlas zvona: *Živých zvoláva, mŕtvych oplakáva, Božie deti zhromažďuje, skazu zaháňa, sviatok skrášľuje a zlé mocnosti svojim hlasom zastrašuje.* Každé jedno zvonenie, ktoré zachytíme z novej veže nášho kostola nech nám pripomína, že sa máme stotožniť s Božou vôľou – podľa ako i Panny Márie, ktorá verne stála pod krížom a spolu s Kristom trpela, ale i podľa príkladu sv. Jána Máriu Vianneya. O jeho zjednotení sa s Kristom Benedikt XVI. napísal: *„Toto osobné stotožnenie sa s obetou na kríži ho jediným vnútorným pohybom viedlo od oltára k spovednici. Kňazi by sa nikdy nemali*

²⁸⁷ Tamže.

zmieriť s tým, keď vidia svoje spovednice prázdne, ani by sa nemali obmedziť len na konštatovanie, že veriaci nemajú k tejto sviatosti pozitívny vzťah. V dobe svätého arského farára nebola spoveď vo Francúzsku ani jednoduchšia, ani častejšia ako v našich časoch, lebo revolučná búrka nadhlo utlmila náboženskú prax. Preto hľadal všetky spôsoby, ako kázaním a presviedčaním pomôcť svojim farníkom znovu objaviť význam a krásu sviatostného pokánia, ktoré im predstavoval ako najvnútornejšiu požiadavku [Kristovej] eucharistickej prítomnosti. Vedel takýmto spôsobom spustiť kruh čností. Svojím dlhodobým zotrvávaním pred svätostánkom v chráme dosiahol, že ho veriaci začali napodobňovať, chodievali tam, aby navštívili Ježiša a boli si istí, že tam nájdu aj svojho farára, pripraveného vypočuť ich a odpúšťať. Neskôr sa rad penitentov prichádzajúcich z celého Francúzska zväčšoval a donútil ho ostávať v spovednici až 16 hodín denne. Vtedy sa začalo hovoriť, že Ars sa stal veľkou nemocnicou duší. Milosť, ktorú na obrátenie hriešnikov získal, bola taká silná, že táto milosť ich nabádala vyhládať ho a nenechávala ich ani na chvíľu na pokoji! píše jeho prvý životopisec. Svätý farár to chápal rovnako, lebo vravieval: Nie je to hriešnik, kto sa vracia k Bohu, aby ho žiadal o odpustenie, ale je to sám Boh, kto ide za hriešnikom a privádza ho k sebe. Tento dobrý Vykupiteľ tak prekypuje láskou, že nás všade vyhladáva. My všetci kňazi by sme mali cítiť, že sa nás osobne dotýkajú slová, ktoré svätec vložil do úst Kristovi: Poverím svojich služobníkov tým, aby ohlasovali hriešnikom, že som stále pripravený ich prijať, že moje milosrdenstvo je nekonečné. Od svätého arského farára sa môžeme učiť nielen jeho nevyčerpatelnej dôvere vo sviatosť zmierenia, ktorá nás má viesť k tomu, aby sme ju znovu urobili centrom našej pastoračnej starostlivosti, ale tiež metódou dialógu spásy, ktorý v nej musí prebiehať. Arský farár pristupoval k rôznym typom kajúcnikov rôznym spôsobom. Kto prichádzal k svojmu spovedníkovi vedený pokorou a vnútornou potrebou Božieho odpustenia, našiel u neho povzbudenie k tomu, aby sa ponoril do prúdu Božieho milosrdenstva, ktorý svojím návalom všetko strhne a odplaví. A ak bol niekto skleslý na duchu zo svojej slabosti a nestálosti, ľakajúc sa budúcich pádov, arský farár mu odhalil Božie tajomstvo takýmto

*dojímavu krásnymi slovami: Dobrý Boh vie všetko. Už prv, ako sa spovedáte, vie, že znova zhrešíte, a predsa vám odpúšťa. Aká veľká je láska nášho Boha, keď ho vedie až k tomu, aby dobrovoľne zabudol na budúcnosť, len aby nám mohol odpustiť! Tomu však, kto sa spovedal len vlažne a ľahostajne, dal skrze svoje vlastné, opravdivé a pretrpené slzy jasne najavo, aké je to ohavné. Plačem, lebo vy neplačete, hovorieval. Keby len Boh nebol taký dobrý! Ale on je taký dobrý! Človek musí byť barbarom, aby sa pred takým dobrým Otcom takto správal! Dokázal vzbudiť v srdci vlažných ľútosť a priviesť ich k tomu, aby na vlastné oči videli Božie utrpenie spôsobené hriechmi, ktoré sa priam telesne zračilo v tvári ich spovedníka. Ale tomu, kto preukázal túžbu po hlbšom duchovnom živote i spôsobilosť naň, otvoril dokonca hlbiny lásky tým, že mu vyjavil nevysloviteľnú krásu života v spojení s Bohom a v jeho prítomnosti: Všetko pred očami Boha, všetko s Bohom, všetko, aby sme sa páčili Bohu. Aké nádherné! A učil ich modliť sa: Môj Bože, daj mi milosť, aby som ťa miloval toľko, koľko je len možné, aby som ťa miloval“.*²⁸⁸ Z toho vyplýva, že by sme sa mali radi a často sa spovedať!

Známa talianska herečka Claudia Kollová zakúsila lásku milosrdného Otca, jeho nežnosť. Celý môj život nebude stačiť na to, aby som sa mu za to dostatočne poďakovala – vyjadrila sa na verejnosti herečka, ktorá po skončení hereckej školy začala pracovať v divadle, obsadzovali ju vo filmoch, na nič nemala čas a bála sa tvrdej reality. Preto som sa celá ponárala do svojich kladných hereckých úloh, aby som nemusela žiť ani bolesť ani utrpenie, vyjadrila sa. Keď jej pred ôsmymi rokmi zomreli dvaja producenti, odovzdala sa meditatívnej hudbe New Age, ktorá ju povzbudzovala k nenávisti voči ľuďom a k samovražde, preto si povedala, že musí milovať. Jeden priateľ mi daroval kríž, vzala som ho do rúk a kričala som: Bože, pomôž mi! Potom som sa modlila Otče náš. Začala chodiť do kostola sv. Anastázia v Ríme,

²⁸⁸ Tamže.

kde si pred Najsv. Sv. Oltárnou spytovala svoje svedomie, ľutovala svoje hriechy a prežila nekonečne veľkú lásku nebeského Otca. Na mieste, kde zomrel sv. Pavol – v opátstve *Tre fontane* si zamilovala Sv. Písmo. Začala ho čítať a podľa neho žiť, začala chodiť na sv. spoveď a sv. prijímanie. Stotožnila sa s Kristom a uvedomila si, že nemôže hrať úlohy, ktoré odporujú Božím prikázaniam. Veľmi rýchlo ju prestali obsadzovať do úloh, zrazu nemala peniaze na luxusný život. V tom čase sa stretla s medzinárodnou saleziánskou organizáciou VIS na pomoc Afrike. Vycestovala do Etiópie, Angoly a Burundi, stala sa hlasom chudobných a úbohých. Keď sa vrátila našla si miesto na *Star Rose Akademy* v Ríme, kde začala prednášať herectvo a divadelné umenie. V roku 2005 založila v Ríme spolok *Le opere del Padre*, ktoré rozšírila na celé Taliansko a prostredníctvom ním nazbieraných financií pomáhajú doma ale i v Burundi a v Kongu. A v pokore chce slúžiť Pánu Bohu.²⁸⁹

Drahí bratia a sestry! Želám nám všetkým, aby sme v tom spoločne len pekne i naďalej pokračovali. K čomu *zvona hlas volá nás, svätá Panna Mária i sv. Ján Mária Vianney, orodujte za nás!* Amen.

15.septembra

**Sedembolestnej Panny Márie,
patrónky Slovenska
slávnosť**

Drahí spolurodáci!

²⁸⁹ *On všechno napravil.* In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XVII., č. 38, 20. září 2009, s. 4 – 5.

Ako sme počuli v sekvencii dnešného dňa o Panne Márii: *Zarmútenej a bolestnej sedmory meč v duši tkvel.*

Pán Boh ju za to odmenil. *Bola ona požehnaná. Matka Syna Božieho* – počuli sme ďalej v sekvencii.

V teológii sa to volá *mysterium iniquitatis* a vzťahuje sa predovšetkým na Pána Ježiša, ktorý trpel, zomrel a vstal z mŕtvych - *Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno, aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí a aby každý jazyk vyznával: „Ježiš Kristus je Pán!“ na slávu Boha Otca. (Flp 2, 8 -11).*

Pre tento obdobný prípad je aj Panna Mária blahoslavená, samým Bohom v nebi vyvýšená. A ako Sedembolestná patrónka Slovenska je tak pre Slovákov – môžeme povedať aj Slovanov a všetkých kresťanov - veľkou nádejou, pretože sa za nás u Boha v nebi prihovára. Lebo nech akokoľvek klesneme, ona nám vždy vyprosí milosti.

Nádejou sa Panna Mária stala aj pre poľskú herečku Patríciu Hurlakovú, ktorá sa stala veštkyňou a zaklínala ľudí v mene Satana. No keď s kamarátkou vstúpila do mariánskeho kostola v Krakove, pocítila túžbu ísť na sv. spoveď. A odvtedy začala cestu k návratu ku Kristovi. Vyhľadala exorcistov, podstúpila mnohé modlitby za oslobodenie od závislosti na Zlom. Modlili sa za jej

vyslobodenie k Panne Márii aj sestry bernardínky vo Wielene. O svojej ceste napísala knihu: Veštkyňa, ktorá sa obrátila. V nej opísala všetky zlé zážitky, ktorými si prešla, keď ju trápil zlý duch, pokiaľ sa obrátila. Dnes chodí do kostola, modlí sa, nenosí žiadne amulety len krížik a prijíma sviatosti.²⁹⁰

Bratia a sestry! Prosme Sedembolestnú, aby sme na jej príhovor nikdy nestrácali nádej. Amen.

1.novembra

**Všetkých svätých
slávnosť**

Bratia a sestry!

Je veľmi dôležité, ak nás niekto v živote trochu postrčí alebo nás s niekým dôležitým zoznámi. Pootvorí nám to trebárs dvere tam, kam ideme.

Rovnako je to tak aj v duchovnom živote. Vždy je dobré, keď ideme stále dopredu.

A v tom sú nám vzorom mnohí svätí, ktorí sa ale za nás aj u Pána Boha prihovárajú.

²⁹⁰ Porov. RUCKI, M. 2017. Bola skutočnou čarodejkou, s. 22 – 24. In: *Máriina doba. Časopis pre podporu špirituality Mariánskeho kňazského hnutia*, roč. XXVII., č. 2/ 2017. Bratislava: Združenie Máriina doba. ISSN 1338 – 1490.

Dnes im ďakujeme jednak za príklad ich svätého života, ale aj za to, že keď sa v modlitbe na nich obrátíme, orodujú za nás.

Spolu s biskupom Andrewom Cozzensom z amerického Minneapolis ďakujeme za jeho matku. Totiž keď jej lekár v piatom mesiaci tehotenstva povedal, že nosí deformovaný plod a v tehotenstve nemôže pokračovať, ona to odmietla a ako Panna Mária povedala: Čo nám Pán Boh posiela, ponecháme si! Spolu so svojim manželom sa často strachovali o svojho syna, keď bol chorý a často bol v nemocnici, ako sa aj Panna Mária so sv. Jozefom strachovali o svojho strateného syna v chráme. Andrew im raz prestrašeným v nemocnici povedal: Môžete odísť, budem v poriadku, vyrastiem a budem slúžiť Pánu Bohu. Ako Pán Ježiš privítal svoju matku a svojho pestúna (porov. *Lk* 2, 41 - 50).²⁹¹

Bratia a sestry! Ďakujeme, že za nás u Pána Boha oroduje Panna Mária – kráľovná všetkých svätých spolu so sv. Jozefom, anjelmi a všetkými svätými, lebo nás to v duchovnom živote posúva vždy bližšie k nebu. Amen.

2.novembra

**Všetkých verných zosnulých
spomienka**

1.

Drahí moji!

²⁹¹ Porov. *Milujte se! Časopis pro novou evangelizaci*, roč. IX., č. 34/2015, 20.srpna 2015, s. 48 – 50. Praha: Claritatis. ISSN 1802 – 4327.

Matka varovala svoju ťažko chorú dcéru pred aktivitami. Prosila ju, aby sa šetrila. No odmietla to, lebo hovorila, že ešte chce po sebe zanechať nejaké ovocie.

Každý chce po sebe niečo dobré zanechať.

Nech sú to vždy naše dobré skutky, ktoré môžu byť aj v podobe trpezlivého znášania bolesti, choroby, odstrčenia ale i smútku a smrti blízkeho. Či konanie dobra v akejkol'vek podobe pre blížneho. Tak by sme to našli v Knihe Jób, z ktorej bolo dnešné prvé čítanie.

Lebo to robíme pre svojho *Vykupiteľa*, a ktorý nás raz bude súdiť, koľko sme toho dobra počas svojho pozemského života vykonali.

Charlie Chaplin hovoril: Ži tak, aby si sa za svoj život nehanbil, lebo pri osobnom súde ti budú premietnuté všetky tvoje filmy.

Drahí moji! Poďakujme sa za všetkých našich drahých, na ktorých si v dobrom spomíname, lebo na zle sa zabúda. Amen.

2.

Bratia a sestry!

V dnešný deň ako i v nastávajúce dni - až do 8.novembra môžeme získavať úplné odpustky za duše v očistci.

Jednou z podmienok je aj modlitba za ne.

Pápež František povedal, že ak chceme pomôcť zosnulým, tak by sme za nich mali dať odslúžiť sv. omšu.

Urobme tak aj my dnes a obetujme ju jednak za svojich zosnulých ako i za duše v očistci.

V tom nám môže byť na pomoc *Modlitba za zosnulých* rehoľníčky a mystičky z 13. storočia sv. Mechtildy:

Otče náš, ktorý si na nebesiach. Pokorne Ťa prosíme: odpusť dušiam, ktoré si prijal ako tvoje stvorenia, lebo Ťa nemilovali, odohnali Ťa a nevážili si Ťa. Na znak obety zmierenia a kajúcnosti Ti ponúkam ako obetu všetku lásku a dobrotu Tvojho milovaného Syna a nášho Pána Ježiša Krista.

Posväť sa meno Tvoje. Pokorne Ťa prosíme, večný Otče, odpusť dušiam, ktoré neoslavovali Tvoje sväté meno a ktoré ho často vyslovovali nehodne a ľahkomyselne. Na znak obety zmierenia a pokánia Ti obetujem všetky príhovory, ktorými Tvoj milovaný Syn, náš Pán Ježiš Kristus, oslávil Tvoje sväté meno na tejto zemi.

Príd' kráľovstvo Tvoje. Pokorne Ťa prosíme dobrotivý a milosrdný Otče, odpusť dušiam, ktoré po Tebe netúžili vrúcnou láskou a hlbokou túžbou po Tvojom kráľovstve. Za ich početné hriechy Ti obetujem naliehavé

želaní Tvojho milovaného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, ktorý chce, aby bol celý svet prijatý do Tvojho svätého kráľovstva.

Bud' vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi. Pokorne Ťa prosíme, večný Otče, dobrotivý a milosrdný, odpusť dušiam, čo sa zbožne nepodriadili Tvojej svätej vôli, ale často sledovali iba svoju vlastnú vôľu. Na znak obety zmierenia a kajúcnosti Ti ponúkame Božské Srdce Ježišovo a jeho veľkú poslušnosť.

Chlieb náš každodenný daj nám dnes. Pokorne Ťa prosíme, odpusť dušiam zomrelých, že neprijímali s dokonalou túžbou a láskou Najsvätejšiu Sviatosť Oltárnu a často sa jej stali celkom nehodnými a mnohé ju veľmi zriedka prijímali. Na znak uzmierenia a pokánia Ti obetujeme tieto ich hriechy Najsvätejšiu Sviatosť a pobožnosť Tvojho Syna, tiež jeho najvrúcnejšiu lásku, pre ktorú nám tento svoj drahý poklad zanechal.

Odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom. Pokorne Ťa prosíme, odpusť dušiam ich viny, keď nemilovali svojich nepriateľov a nechceli im odpustiť. Na znak uzmierenia a pokánia za ich mnohé hriechy Ti obetujeme všetky sväté slová Tvojho milovaného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, ktorý na kríži povedal : "Otče, odpusť im, lebo nevedia čo robia."

Neuved' nás do pokušenia. Pokorne Ťa prosíme, večný Otče, dobrotivý a milosrdný, odpusť dušiam, čo neodporovali pokušeniam, ale podľahli pokušeniam Zlého a zničili sa. Na znak uzmierenia a pokánia Ti ponúkame poslušnosť, sebazaprenie pri ťažkej práci a všetko trpké utrpenie a smrť tvojho milovaného Syna, nášho Pána Ježiša Krista.

Ale zbav nás Zlého. Pokorne Ťa prosíme, večný Otče, dobrotivý a milosrdný, odpusť dušiam a prived' ich s Ježišom Kristom do Tvojho kráľovstva slávy, ktorým si ty sám.²⁹²

Bratia a sestry! Modlime sa aj my za duše v očistci, lebo

²⁹²Porov. <http://www.boziemilosrdenstvo.sk/ocistec/modlitby.html>

potrebujú naše modlitby. Amen.

3.

Drahí bratia a sestry!

Ak sa chceme dostať do neba,

znamená, že sa musíme pripraviť na príchod *Ženícha - Krista*.

Desať panien z evanjelia "*si vzali lampy a vyšli*" mu naproti. No nie všetky mali dosť oleja v lampách.

Olejom v lampe sa myslí pripravenosť a trpezlivosť.

Alica Lenczewska zo Štetína v Poľsku ich mala. Keď začala pociťovať Ježišovu bolesť, ktorú mu spôsobili ľudia, čo síce vybral za svojich svedkov a apoštolov, no začali hľadať iba vlastnú slávu, zneužívali svojho Pána len na svoje ambície, hľadali uspokojenie len v márnivosti. Pán Ježiš povedal Alici, že sa cíti opustený, zradený, od vlastných zapredaný. Podujala sa, že to bude spolu s Pánom Ježišom znášať. Pán si ju zjavením pripravil a dal jej veľa trpezlivosti pri znášaní onej bolesti a smútku, ktoré statočne znášala až do svojej smrti. O všetkom sa zachovali jej duchovné denníky *Svedectvo a Slovo poučenia*.²⁹³

Bratia a sestry! Prosme Pána o trpezlivosť v našom živote so všetkým, čo na nás zošle, a to aj smrť blízkeho človeka. Amen.

²⁹³ Porov. PIOTROWSKI, M. 2017. Svědek Zmrtvýchvstalého Alice Lenczewska (1934 – 2012), s. 8 – 11. In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXV., č. 15, 16. dubna 2017. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 00533866.

9.novembra

**Výročie posviacky Lateránskej baziliky
slávnosť**

Drahí moji!

Lateránska bazilika v Ríme je biskupským kostolom rímskeho biskupa, ktorým je pápež.

Je zasvätená Najsvätejšiemu Spasiteľovi, sv. Jánovi Krstiteľovi a sv. Jánovi, apoštolovi a evanjelistovi. Relikvie oboch svätých *Jánov* sú umiestnené v baldachýne nad oltárom.

V Ríme je jednou zo štyroch pápežských bazilík – *maior* ²⁹⁴ a jedným zo siedmich pútnických kostolov z čias sv. Filipa Neriho v roku 1551. ²⁹⁵

Kedy som ja bol na púti do niektorej baziliky v Ríme, vo Svätej zemi a či u nás na Slovensku?

Medzi významné kostoly s pápežskými právami mimo pápežského územia v Ríme je aj desať bazilík – minor na Slovensku: Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne, ktorá bola vyhlásená v roku 1964 bl. Pavlom VI., pápežom; Navštívenia Panny Márie v Levoči, 1984 sv. Jánom Pavlom II.; Nanebovzatia presvätej Bohorodičky v Ľutíne, 1988 sv. Jánom Pavlom II.; Navštívenia Panny Márie na Starých Horách, 1990 sv. Jánom Pavlom II.; Sv. Egídia v Kežmarku, 1998 sv. Jánom Pavlom II.; Katedrále sv. Emeráma v Nitre, 1998 sv. Jánom Pavlom II.; sv. Egídia v Bardejove, 2000 sv. Jánom Pavlom II.; Narodenia Panny Márie v Rajeckej Lesnej, 2002 sv. Jánom Pavlom II.; sv. Mikuláša v

²⁹⁴ Basilicae maior: Bazilika sv. Petra vo Vatikáne, bazilika sv. Jána v Lateráne, bazilika sv. Pavla za hradbami, bazilika Panny Márie väčšej.

²⁹⁵ Sette chiese: Bazilika sv. Petra vo Vatikáne, bazilika sv. Pavla za hradbami, bazilika sv. Šebastiána, bazilika sv. Jána v Lateráne, bazilika sv. Kríža z Jeruzalema, bazilika sv. Vavrinca a bazilika Panny Márie väčšej.

Trnave, 2008 emeritným pápežom Benediktom XVI. a Narodenia Panny Márie vo Vranove nad Topľou, 2008 emeritným pápežom Benediktom XVI.

Milovaní! Raz za života by sme mali navštíviť niektorú pápežskú baziliku a získať tam odpustky. Amen.

21.novembra

Trnavskej Panny Márie

sviatok v Trnave

1.

Moji drahí bratia a sestry!

Prežívame v jubilejnom *Roku sv. Cyrila a Metoda* na Slovensku v našej Katolíckej cirkvi *Rok viery*. Pápež Benedikt XVI. ho vyhlásil jednak na pamiatku 50.výročia začiatku Druhého vatikánskeho koncilu, ale i na 20.výročie od vydania *Katechizmu katolíckej cirkvi*.²⁹⁶

K čomu vydal i apoštolský list *Porta fidei* a v ňom napísal, že nám pripomína potrebu objaviť cestu, aby čoraz viac vychádzala najavo pred svetom radosť a nadšenie z nášho stretnutia s Kristom.²⁹⁷

Preto 12. októbra 2010 aj zriadil *Pápežskú radu na podporu novej evanjelizácie* a k tejto aktuálnej téme zvolal

²⁹⁶Porov. BENEDIKT XVI.: *Porta fidei*, 4.

²⁹⁷Porov. *Tamže*, 2.

v októbri 2012 aj *Biskupskú synodu*.²⁹⁸ Lebo uvedomujeme si snád' všetci veľmi dobre prorocké slová zosnulého milánskeho kardinála Carla Mariu Martiniho, že cirkev zaostala o dvesto rokov. A preto radí tri veci na uzdravenie: obrátenie, Božie slovo a sviatosti.²⁹⁹ A to je vlastne aj obsahom *Katechizmu katolíckej cirkvi*: Verím v Boha, sviatosti, prikázania a modlitba.³⁰⁰

Aká je moja viera? Je radostná? Som vôbec na ceste viery?

Mohamed Joseph Fadelle bol vychovávaný ako šítsky mohamedán v Iraku. V roku 1987 bol v armáde a mal dvadsať tri rokov. Bol otrasený, keď jeho spolubývajúci na izbe v kasárňach bol kresťan, patriaci k Chaldejskej katolíckej cirkvi. No spoznal v ňom dobrého a charakterného človeka, vo voľnom case sa spolu veľa rozprávali o viere a Mohamed Joseph pochopil, že kresťanstvo miluje všetkých ľudí a nikdy nenúti nikoho zabíjať. Chaldejský katolík mu daroval Nový zákona on v ňom objavil chlieb života. Len čo to bohatí rodičia zistili, okamžite ho vydedili a pohrozili smrťou. Udali ho na políciu, ktorá ho zatkla a kruto ho tam mučili – vo väzení bez súdu bol jeden rok a pol. Krátko na to sa oženil. Spolu s manželkou začali chodiť na katolícke bohoslužby, stretávali sa s kňazmi a napokon sa rozhodli konvertovať na katolícku cirkev a dať sa pokrstiť. Začali navštevovať hodiny náboženstva, teda katechizmus. Medzitým sa im narodil syn, aby podľa irackých zákonov neohrozili seba aj kňaza, čo by ich pokrstil – začo by bol trest smrti, zmenili si mená a emigrovali do Jordánska a tam sa dala celá rodina pokrstiť. Mohamed Joseph hovorí, že obdobie, kedy ich kňaz učil katolícky

²⁹⁸Porov. <http://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-vatikanskych-uradov/c/nova-evanjelizacia-na-odovzdavanie-krestanskej-viery-lineamenta>

²⁹⁹Porov. <http://www.katolickenoviny.sk/36-2012-preco-mame-strach-pyta-sa-kardinal-v-poslednom-interview/>

³⁰⁰Porov. *Katechizmus katolíckej cirkvi*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 1999, 918 s. ISBN 80 – 7162 – 259 – 1.

katechizmus, považuje za najšťastnejšie obdobie svojho života. Lebo pochopil, že zmyslom náboženstva nie je obradné umývanie, ale svätá omša. Tiež pochopil neľudský pohľad islamu na ženu, ktorá je podľa koránu len vlastníctvom muža – a ten si s ňou môže robiť, čo chce. Len pomyslenie, že by mal stratiť katolícku vieru mu naháňa strach. Doma v Iraku nad ním vyslovili kliatbu – fatwu, podľa ktorej ho ktorýkoľvek moslim môže zabiť – o čo sa už aj v Jordánsku nájomný vrah pokúšal. Preto sa odsťahovali do Paríža, kde žijú dodnes. Francúzske úrady im odmietli udeliť politický azyl, a tak jedinou záchranou pre rodinu sú katolícke charitatívne organizácie, ktoré pre Mohameda Josepha hľadajú príležitostnú prácu. Napriek všetkému svoj vstup do Katolíckej cirkvi neľutuje a rád spolu s celou rodinou, do ktorej pribudlo druhé dieťa, všetko s vierou trpí a prináša túto obeť ako daň za to, že získali najvyššie šťastie v živote: vieru v Ježiša Krista a príslušnosť ku Katolíckej cirkvi. Mohamed Joseph všetkých vyzýva, aby nezanedbávali misijnú, evanjelizačnú prácu.³⁰¹

Drahí moji, bratia a sestry, kráčajme radostne po ceste viery!
Amen.

2.

Drahí mariánski pútnici!

29. apríla 2009 v Roku sv. Pavla v rámci arcidiecéznej púte v Ríme na audiencii pápež Benedikt XVI. vo Vatikáne po slovensky povedal: *„Bratia a sestry, prajem vám nech bazilika minor svätého Mikuláša v Trnave je miestom modlitby na posilňovanie vašej jednoty s Rímskou cirkvou.“*

³⁰¹Porov. *Od Mohameda ke Kristu. Cesta iráckeho muslima ke kresťanství*. In: *Immaculata – Neposkvrnená* (dvojmesčník), roč. XXI, č. 123, 5/2012, s. 20 – 21. ISSN 1210 – 5732.

Spoločne sa tu modlime za Svätého Otca: nech sa upevní naša jednota s Kristom, Cirkvou a s jej učiteľským úradom.

Sv. Ján Pavol II. v encyklike *Dives in misericordia* o Panne Márii napísal, že „ona podala obetu svojho materinského srdca s rozhodným fiat – staň sa“. ³⁰² A v *Redemptoris Mater* ten istý pápež potvrdil, že „dejiny sú dôkazom vernosti“. ³⁰³

Aj my sme súčasťou dejín, staňme sa podľa vzoru Panny Márie vernými Bohu!

Neskoro večer som sa vracala metrom domov, rozpráva rehoľná sestra v časopise *Immaculata* č. 2/ 2009. Bála som sa, modlila som sa a v ruke som stískala medailu Panne Márii, keď ma zrazu oslovil mužský hlas podnapitého muža nie príjemného vzhľadu: Hej, mníška, musím s tebou hovoriť! Tvárila som sa, že ho nepočujem, išla som ďalej, no keď kričal za mnou znova, zastala som, zovrela som mariánsku medailu a modlila som sa za seba i za neho. Myslela som si, že bude chcieť peniaze alebo jedlo, no šokoval ma tým, čo nasledovalo. Bola to jeho otázka s nevýslovnou bolesťou v očiach: Povedz mi, mníška, môže mi Boh odpustiť? Ale povedz mi pravdu, prosím ťa! Bolo mi jasné, že ho nemôžem odbiť jednou vetou, preto som mu začala rozprávať o tom, že Boh má každého rád, lebo každého stvoril z lásky. A pretože vedel, že zhrešíme, že sklameme jeho lásku, on nás neprestal milovať a práve preto nám poslal svojho Syna. Zomrel, aby priniesol obetu za naše hriechy a stále túži po tom, aby nám mohol odpustiť. Chce, aby sme ľutovali svoje hriechy a prijali jeho odpustenie. Môj spoločník veľmi pozorne počúval a po chvíľke povedal: Vieš, mníška, s kým hovoríš? To, čo nasledovalo mi vyrazilo dych: Rozopol kabát a pod ním mal pozastriekané pištole, nože a dýky. Striasla som sa hrôzou, lebo mi povedal aj svoj príbeh: Kedysi som bol policajtom. Urobil som v živote aj veľa zla, zabil som mnoho ľudí – aj nevinných. Mňa to ale nezaujímal.

³⁰² JÁN PAVOL II.: *Dives in misericordia*, 9.

³⁰³ JÁN PAVOL II.: *Redemptoris Mater*, 31.

Ale teraz, keď som na penzii, často premýšľam a nemôžem spať, mám zo svojej minulosti strach. Preto aj pijem a desím sa toho, že Boh mi neodpustí. Bolo vidieť, že sa veľa trápi, povedala som mu, nech sa modlí a nech ide za kňazom, že sa aj ja sa budem za neho modliť. A tak sme sa hneď začali spolu modliť, lebo sa priznal, že je pokrstený a pochádza z Moravy. Darovala som mu svoju medailu a rozlúčila som sa s ním. Chcel sa mi nejako odvdáčiť, preto vytiahol z jedného vrečka peniaze a z druhého klobásu, ktorú kúpil pre psa – daroval mi ju a prikázal mi, aby som aj druhých povzbudzovala o Bohu, ktorý je ochotný odpúšťať.

Bratia a sestry! S dôverou sa spolu slovami pápeža Benedikta XVI. z jeho encykliky *Spe salvi* modlime: „*Svätá Mária, ty si patrila k tým pokorným a veľkým dušiam v Izraeli, ktoré ako Simeon očakávali potechu Izraela (Lk 2, 25) a ako Anna vyčkávali na vykúpenie Izraela (Lk 2, 38). Žila si v dôvernom styku so svätými písmami Izraela, ktoré hovorili o nádeji, o prisľúbení Abrahámovi a jeho potomstvu (porov. Lk 1, 55). Chápeme preto posvätnú bázeň, ktorá ťa prenikla, keď Pánov anjel vstúpil do tvojho príbytku a povedal ti, že práve ty prinesieš na svet toho, ktorý bol nádejou Izraela a očakávaním sveta. Tvojím prostredníctvom, tvojím áno, sa nádej tisícročí mala stať skutočnosťou a vstúpiť do tohto sveta a jeho dejín. Ty si sa sklonila pred veľkosťou tejto úlohy a povedala áno: Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova (Lk 1, 38... Svätá Mária, Matka Božia, nauč nás spolu s tebou veriť, dúfať a milovať. Ukáž nám cestu do jeho kráľovstva!*“³⁰⁴

8. decembra

Nepoškvrnené počatie Panny Márie slávnosť

1.

³⁰⁴ BENEDIKT XVI, *Spe salvi*, 50.

Drahí bratia a sestry!

V živote si dávame rôzne predsavzatia. Otázkou však je, či ich plníme a či na ne aj pamätáme.

V dnešnom evanjeliu sme počuli o jednom veľkom predsavzatí, ktoré si dala Božia Matka Panna Mária – že chce byť vždy služobnicou Pána, chce vždy spolupracovať s Božou milosťou, chce sa chrániť zlého a konať len dobro.

Pri nepoškvrnenom počatí Panny Márie a pri spomienke na čistú, od hriechov nepoškvrnenú Pannu Máriu, si musíme uvedomiť, milí bratia a sestry, že nejde len o Boží zásah, ktorý uchránil Pannu Máriu od hriechu, ale ide aj o jej spoluprácu s Božou milosťou – ona sama dokáže v tých ľudských rozhodnutiach, ktoré aj my máme pred sebou, vybrať si a konať len dobro. A preto chceme aj my nasledovať Pannu Máriu práve v tomto.

V dejinách Cirkvi sme svedkami toho, že mnohí si ako Panna Mária dali takéto vynikajúce predsavzatia, ale ich aj vo svojom živote uskutočnili, splnili.

Chcem teraz vyzdvihnúť príklad sv. Terezky z Lisieux. Ako desať ročná bola vážne chorá. Z lekárskeho hľadiska jej nebolo pomoci. Bola zdravá, a predsa upadala a zdalo sa, že zomiera. Keď bolo jasné, že Terezke niet pomoci, jej rodičia (Louis a Zélia Martinoví boli 18. októbra 2015 v Ríme vyhlásení za svätých; Cirkev ich povýšila na oltár, pretože vstúpovali do svojich deviatich detí úctu k Panne Márii, žili príkladne a hoci im štyri deti zomreli zvyšných päť dcér sa stalo reholníčkami) dali priniesť k jej posteli sochu Nepoškvrnenej Panny Márie – prostredkyne všetkých milostí, ktorú mali doma a ktorú si opatrovali s veľkou úctou. Tam sa spoločne modlili, prosili za uzdravenie i za Božiu pomoc pre ich dcéru. Vtedy Sv. Terezka – ako to píše vo svojom

životopise – prvý raz mala zjavenie Panny Márie. Panna Mária sa na ňu usmiala a z Terezky všetka choroba zmizla. Terezka si vtedy dala predsavzatie – ako píše vo svojej autobiografii – že bude robiť vo svete len dobre. Sv. Terezka si bola vedomá toho, že za tú milosť, ktorá jej bola ponúknutá, musí dodržať svoje slovo. A tak zasvätila svoj život Bohu v karmelitánskom kláštore. Po smrti svojich rodičov si dala priniesť sochu Nepoškvrnenej Panny Márie do kláštora. Tam sa rada modlila, tam zvolávala sestry, aby sa spoločne pred tvárou Panny Márie rozprávali. Táto socha ju sprevádza aj v posledných chvíľach jej života, keď všetci prítomní počuli, ako znova vyjadruje svoju lásku k Ježišovi a Panne Márii.

Bratia a sestry, prosme aj my v tento sviatok Nepoškvrnenej Panny Márie, aby sme mali vždy toľko poznania, aby sme dokázali rozlíšiť čo je dobré a čo zlé. Amen.

2.

Bratia a sestry!

Panna Mária povedala Pánu Bohu svoje *fiat*.

Čo znamená áno, *Hľa služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.*

Nikto ju na návštevu anjela vopred neupozornil, a predsa neotáľa s kladnou odpoveďou. Zrieka sa celého svojho života pre Pána Boha na Jeho požiadanie.³⁰⁵

³⁰⁵Porov. Modliť sa s Pannou Máriou. 2017. In: *Slovo medzi nami*, roč. 18, č. 10, denné meditácie 3. – 31.decembra 2017, s. 15. Bratislava: Redemptoristi, ISSN 1336 – 0221.

Spolu s Pannou Máriou by sme dnes svojmu Bohu mali slobodne v duchu viery povedať aj my: Chcem byť stále len Tvoj služobník a budem plniť len Tvoju vôľu.

Pápež František sa na záver svojej apoštolskej cesty v Bangladéši 2.decembra 2017 stretol v Kolégiu Notre Dame v Dháke s mladými ľuďmi a povedal im: *Akoby sme mali v sebe nejaký software, ktorý nám pomáha rozpoznať, aký má Pán Bohs namiplán. Lenže o tento program sa musíme neustále starať. Ako každý software aj ten náš potrebuje neustálu aktualizáciu. A preto pápež od mladých žiadal: Dbajte o aktualizáciu svojho programu viery tak, že budete počúvať Pána Boha a prijímať Jehovýzvy, aby ste plnili Jeho vôľu. Je totiž veľmi smutné, konštatoval napokon pápež František, keď váš software nie je aktualizovaný a ešte smutnejšie je, keď sa pokazí. Lebo potom už nie je nanič.* ³⁰⁶

Drahí moji! Budme zodpovední vo vzťahu k svojej viere v Pána Boha a neustále si ju obnovujeme a v nej sa upevňujeme! Amen.

3.

Bratia a sestry!

Nepoškvrnená je pre nás veľkým vzorom.

A to v tom, že sa máme chrániť poškvrnenia svojej duše hriechom.

³⁰⁶ Porov. NOSEK, L. 2017. Křičte svým životem, vyzval papež. In: *Katolický týdeník*, roč. XXVIII, č. 49, 5. – 11.prosince 2017/ 2.neděle adventní, s. 16. Praha: Katolický týdeník, s. r.o. ISSN 0862 – 5557.

Preto máme tak spolupracovať s Pánom Bohom, aby sme sa uchránili hriechu.

K tomu nám môže pomôcť príklad ale i orodovanie Panny Márie. Z histórie sa dozvedáme o rímskom cisárovi Títovi, že nedokázal nikomu odoprieť prosbu, ba dokonca často sľuboval viac, ako mu mohol splniť. Cisár tvrdil, keď mu to vyčítali, že panovník nemá nikoho prepustiť naprázdno. No pravdou však je to, že svoje sľuby nikdy nedodrжал.

Panna Mária nie je taká, že by nám len sľubovala. Ona je dobrotivá v pravom slova zmysle. A od nej neodíde nikto, kto ju prosí. Tvrdí Ľudovít Blossius.³⁰⁷ Preto verme tomu, čo napísala matka o svojich deťoch: Panna Mária zachránila moje deti pred ateizmom. Totiž vydala sa za pokrsteného muža, ktorý bol vedený svojim otcom k ateizmu. Manžel toleroval vieru svojej manželky, mohla chodiť do kostola, deti dovolil aj pokrstiť, no bol proti tomu, aby deti chodili do kostola. Doma nemohli mať na stene ani kríž, ba ani žiaden náboženský obraz. Manželka bola v cudzom svete sama, bez podpory svojej rodiny. Ak som išla do kostola, on sa vtedy s deťmi začal hrať, len aby nešli so mnou do kostola. Modlila som sa k Trnavskej Panne Márii, aby mi pomohla a deti som si mohla nábožensky viesť k Pánu Bohu a k životu Cirkvi. Podarilo sa mi to. Moje dospelé deti dnes chodia do kostola, veria v Pána Boha, hoci manžel ešte stále nenašiel cestu, i keď ak ide o rodinné udalosti: krst, pohreb, sobáš – s nami ide, no sám zatiaľ nie. Doma už máme nad dverami kríž a v spálni obraz Trnavskej Panny Márie.³⁰⁸

³⁰⁷Porov. *Zdrávas Kráľovno, Matko milosrdenství! Jak veliká musí být naše důvěra...*In: *Světlo, týdeník Matice cyrilometodějské*, roč. XXII, č. 33, 17.srpna 2014, s. 6 – 8. Olomouc: Matice cyrilometodějská. IČO 533866.

³⁰⁸Porov. *Panna Mária zachránila moje deti pred ateizmom*. In: *Slovo medzi nami, rodinná príloha* 08/2014,s. 14 – 15.

Bratia a sestry! Obráťme sa na Nepoškvrnenú, nech nám pomáha chrániť sa hriechu nevery. Amen.

Mojim želaním je,

aby som *“hlásaním Božieho slova v sile Ducha Svätého”* odovzdal všetkým svojim čitateľom *“prameň pravej a nie plytkej a prchavej radosti, takej, ktorá plynie z vedomia, že len Pán Ježiš má slová večného života (porov. Jn 6, 68).”*³⁰⁹ V čo osobne skutočne verím, a preto dúfam, že to môžem v nádeji zaželať aj každému jednému z vás! A to preto, lebo vás v zmysle slov Svätého písma: *“Hovorte pravdu každý so svojim blížnym” (Ef 4, 25)* naozaj rád vidím, ako neodmietate ani túto moju publikáciu a s láskou ju beriete do svojich rúk. Podľa učenia pápeža Františka *“je to sprostredkovanie evanjelia osobám, s ktorými sa stýkame, najbližším, ako aj neznámym.”*³¹⁰

*Materiálna homiletika*³¹¹ a *homílie* nech sú *“meradlom na hodnotenie blízkosti pastiera a jeho schopnosti stretávať sa so svojim ľudom. Vieme, že veriaci jej prikladajú veľkú dôležitosť; oni tak ako samotní kňazi neraz trpia – jedni, že preto, že musia počúvať, druhí preto, že musia”*³¹² hlásať Božie slovo homíliou. *“Je smutné, že je to tak. Ved’ homília môže byť skutočne intenzívnou a*

³⁰⁹ BENEDIKT XVI. 2010. *Verbum Domini*, 123. In: *Pápežské dokumenty*, 83.zväzok. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r.o., 2010, 167 s. ISBN 978 – 80 – 7162 – 868 – 2.

³¹⁰ FRANTIŠEK. 2014. *Evangelií gaudium. O ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete*, 127. In: *Pápežské dokumenty*, 93.zväzok, 154. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2014, 202 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

³¹¹ Základná homiletika – 1.časť; Materiálna homiletika – 2. časť; Formálna homiletika – 3. časť; Špeciálna homiletika – 4. časť; Dejiny homiletiky – 5. časť.

³¹² FRANTIŠEK. 2014. *Evangelií gaudium. O ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete*, 135. In: *Pápežské dokumenty*, 93.zväzok, 154. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2014, 202 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.

radostnou skúsenosťou Ducha, potešujúcim stretnutím so Slovom, prameňom neustálej obnovy a rastu.” ³¹³

Nech preto aj táto publikácia obnoví našu vzájomnú dôveru založenú *na presvedčení, že sám Boh sa túži priblížiť k ľuďom prostredníctvom*“ každého jedného hlásateľa Božieho slova.

Ďakujem!

³¹³ FRANTIŠEK. 2014. Evangelii gaudium. O ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete, 135. In: *Pápežské dokumenty*, 93.zväzok, 154. Trnava: Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., 2014, 202 s. ISBN 978 – 80 – 8161 – 044 – 8.